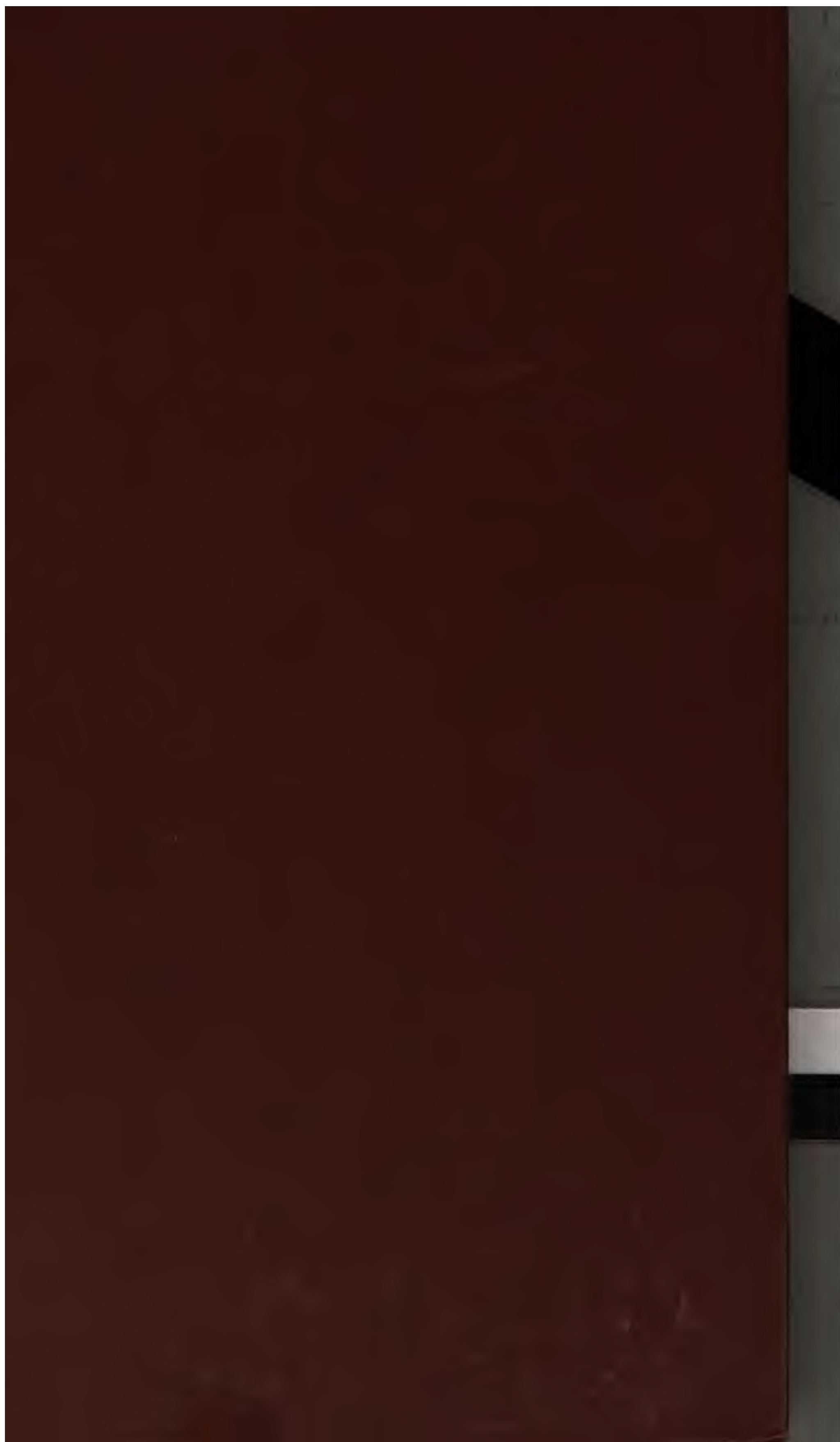

HESIODEA
QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONJECTURAS ADJECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

20

HESIODEA QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONIECTURAS ADIECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

Neuer philologischer und Schulbücher-Verlag

von

B. G. TEUBNER in LEIPZIG.

1870. Januar—Juni.

Barbieux, H., **livre des demoiselles.** Ein französisches Lesebuch für Mädchenschulen. I. Cursus. Fünfte durchgesehene Auflage. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Der II. Cursus, 22½ Ngr., erschien voriges Jahr in 4. Auflage.

Brambach, Wilhelm, **die Sophokleischen Gesänge,** für den Schulgebrauch metrisch erklärt. 8. geh. 15 Ngr.

Claus, Dr. W., Oberlehrer, **englische Elementargrammatik** nebst Lese- und Uebungsstücken. gr. 8. geh. 24 Ngr.

Corssen, W., **über Aussprache, Vokalismus und Betonung der lateinischen Sprache.** Von der königl. Academie der Wissenschaften zu Berlin gekrönte Preisschrift. Zweite umgearbeitete Auflage. Zweiter Band. [70 Bogen.] Lex.-8. geh. 6 Thlr. 20 Ngr.

Dindorf, Guilelmus, **Lexicon Sophocleum.** Fasc. I & II. Lex.-8. geh. à 16 Ngr.

Dommerich, Dr. F. A., **Lehrbuch der vergleichenden Erdkunde für Gymnasien und andere höhere Unterrichts-Anstalten,** in drei Lehrstufen. Nach des Verfassers Tode herausgegeben und neu bearbeitet von Dr. Th. Flathe, Professor an der Fürstenschule zu Meißen. Erste Lehrstufe. Zweite Ausgabe der zweiten verbesserten Auflage, mit Berücksichtigung der seit 1866 in Deutschland eingetretenen territorialen Veränderungen. gr. 8. geh. 15 Ngr.

Fischer, Julius Guilielmus, **de fontibus et auctoritate Cassii Dionis** in enarrandis a Cicerone post Caesaris mortem H. D. XVI. Kal. Apr. de pace et Kal. Jan. anni a Chr. n. 43 habitis orationibus. gr. 8. geh. 10 Ngr.

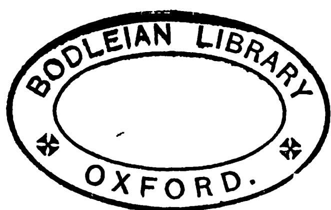

HESIODEA

QUAE SUPERSUNT OMNIA

EDIDERUNT

ARMINIUS KOECHLY

ET

GODOFREDUS KINKEL

PARS I

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

HESIODEA
QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONJECTURAS ADJECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

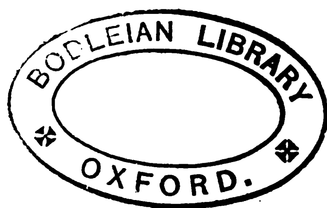

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Hesiodearum reliquiarum *editio*, quam adscito in laboris consortium *Godofredo Kinkelio* auditore olim meo jam dudum parare coepi, *tres* habet *partes*, quarum huic *primae* tria insunt, quae Hesiodi nomine vulgo feruntur, carmina verbis ad codicum manuscriptorum antiquorumque testium fidem quam accuratissime revocatis, *altera* intra annuum spatium proditura eadem carmina exhibebit a me in varias, ex quibus olim conflata sunt, particulas resoluta atque commentario historiam Hesiodi simul complexo breviter enarrata, *tertia* fragmenta continebit Hesiodea novis curis a Kinkelio composita. Et in illis quidem partibus componendis quam rationem sequendam putaverimus explicandi locus erit in earum ipsarum praefationibus; hic vero id tantummodo agitur, ut, quomodo in hac prima parte adornanda versati simus, succincte exponatur.

Et ut jam ab ipso carminum *textu* quem vocant initium faciam, verba ejus in hac editione primum invenies ad optimorum librorum fidem tam religiose expressa, ut contra eorum auctoritatem nihil mutatum sit ne manifestissimis quidem vitiis exceptis nec quidquam sola conjectura invectum quamvis certissima. Operae pretium videbatur quasi ipsorum oculorum aciei exponere haec Hesiodea, qualia codicibus traduntur corrupta et vitiata, ut, quam parum isto solo subsidio effici posset, tandem aliquando appareret.

Sed ut, qui sint *optimi* horum carminum codices, pateat, ante omnia ipsius *Kinkelii de codicibus* a se adhibitis breuem *narrationem* hic praemittere placet, quam his verbis ad me perscripsit:

„Hesiodi codices qui ad nos pervenerunt ad duas referendi sunt familias, quarum altera textum exhibet qualis inde a saeculo V. usque ad finem saeculi XIII. ferebatur, altera recensione nititur a grammaticorum Byzantinorum scholis profecta. Huius recensionis auctor fuit, nisi fallor, *Demetrius Triclinius*, qui c. a. 1320 floruit et codicem conscripsit qui adhuc Venetiis (inter Marcianos n. 464) servatur.

Codicum *Operum* praestantissimus est M (*Laur.* XXXI, 39), rapide et negligenter conscriptus. Scholia marginalia nonnulla, quae tamen fere nullius sunt pretii, exhibet.[1]) Manus librarii, qui poetae verba scripsit, nobis *prima* est. Sed praeterea tres manus in codice apparent: ex quibus *secundam* eam appellamus, quae errores multifarios a prima manu commissos correxit et omnino διορθωτοῦ officium praestitit. A *prima* facillime distingui potest. *Tertia* manus nonnulla a m. II. praetermissa supplevit. Maxime notabilis est propter correctionem ad v. 248 pertinentem, ubi pro ὦ βαcιλεῖc, ὑμεῖc δὲ καταφράζεcθε καὶ αὐτοὶ posuit: βη δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκώπιc ἀθήνη. Ab his manibus diversa est *quarta*, quae calamo acuto instructa erat et multa verba sive verborum monstra resolvit et veram lectionem restituit. — Hunc codicem ipse mense Iunio a. 1867 totum excussi.

Cum M fere semper conspirat μ, qui hodie in bibliotheca publica Messanae asservatur. Hic codex mihi non diversus esse videtur ab eo, cuius mentionem fecit *Bluhmius* in Bibliotheca librorum manuscriptorum Italica (Gott. 1834) p. 225.[2])

---

1) Ad v. 1: δηλονότι ἀπὸ τῆc πιερίαc· ἡ δὲ πιερία τόποc ἐcτὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἑλικῶνι ἐν ᾧ αἱ μοῦcαι διάκεινται. Ad v. 9: κλῦθι] ἄκουcον. Ad v. 28: κακόχαρτοc] ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουcα. Ad v. 82: ἀλφηcτῇcιν] τοῖc εὑρετικοῖc. Ad vv. 167 sqq.: ἄλυπον τὴν ζωὴν περιφραcτικῶc τὸν παράδειcον εὐφραντικόν. Ad v. 204: μεμαρπώc] cυλλαβών. Ad v. 568: ὀρθογόη] πρὸc τὸν ὄρθρον βοῶcα. Haec specimina sufficiant.

2) „*Hesiodus* c. schol. ineditis, ut videtur. Membr. 4°. s. XII.“ *Bluhmius*.

Ex bibliothecae latebris protraxit Alb. *Guethius*, cuius benevolentiae collationem debeo. Scriptura post v. 775 evanida est. In fine leguntur vv. 744—828 manu recentiore suppleti.

Ad Mμ proxime accedit B, scriptus a. 1281, ut annotatio codici inserta significat. Nonnulla exhibet, quae jam interpolatoris manum produnt: sed in universum a corruptelis gravioribus liber est. Scholiis caret. Contuli m. Iulio a. 1867.

Eadem recensione nituntur codd. Florentini LOβbR, quos aut integros aut partim contuli. In L folia nonnulla a manu saeculi XVI. suppleta sunt; hanc codicis partem neglexi. β, qui lectu difficilis est, usque ad v. 298, bR usque ad v. 173 contuli, O totum excussi.

Codicibus MμBLOβbR adjunxi lQNVS, quorum collationes Lennepii, Salvatoris Cyrilli, Braunii et Koechlyi opera factae sunt.

His subsidiis instructus eos codices — praesertim *Florentinos*[3]) —, qui textum plus minusve corruptum exhibent, quamquam a me collatos praetermittendos putavi. — Specimen recensionis deterioris offert T (Turicensis), quem annis 1868. 1869 contuli. Praeterea penes me sunt collationes codicis *Gothani* ab *Eberhardo* tractati et codicis *Veneti* Demetrii Triclinii[4]), ex cuius editione recensio depravata originem duxit. Hanc opinionem h. l. pro huius editionis ratione tantummodo indicatam alio loco firmare in mente est.

In *Theogonia* eis subsidiis usus sum, quae iam ab aliis prolata erant.[5]) Primum locum tenet Mediceus tertius (nobis M), collatus a Goettlingio. — A tabula nostra (p. 3) removendus est codex mendosissimus, Goettlingio M1, quippe qui ab alio codice Florentino (Laur.-Bad. n. 2823, 2) derivatus est. Quod non sensit Goettlingius, quamquam ipse codicum plerorumque conferendorum gratia diutius Florentiae versabatur.[6]) Alius codex, a Dorvillio collatus et *Mediceus* appellatus, hodie in bibliothecis Florentinis non exstat.

---

3) Sunt hi: XXXI 5, XXXI 23, XXXI 24. — Praeterea inspexi codd. XXXII 36 et XXXII 41, omnium mendosissimos.

4) Contuli mense Augusto a. 1869.

5) Haec pars editionis nostrae iam a. 1866 absoluta erat.

6) Codex 2823, 2 non diversus esse videtur ab eo quem Lennepius Schellershemianum vocat.

In *Scuto* eis inprimis copiis usus sum, quae annis 1866. 1867. 1869 Londini, Florentiae et Venetiis collegi. Gravissimi testes sunt MFS. Quibus de Italicis codicem Venetum Triclinii (v), Venetum alterum (V), Florentinum quartum (s), qui post v. 379 deficit, „Mediceum" Dorvillii (μ) et Parisinum n. 2708 (C) adiunxi. — Minoris pretii sunt subsidia in bibliothecis *Anglis* asservata. Harleianum et Burneianum [7]) ipse excussi, Cantabrigiensem ex Gaisfordii et Paleii editionibus cognitum habui. Editionem Paleianam [8]) mihi misit J. *Odgersius* V. cl., pastor Bridgewateriensis. [9])

In apparatu critico componendo codicum omnium — aut a me aut ab aliis collatorum —, quorum in universum rationem habui, lectiones integras apposui: reliquorum — duorum vel plurium — consensum siglum **p** indicat. Lectiones ab uno solo codice oblatas perraro commemoravi.

His testimoniis accedunt lectiones Aldinae, Scholiorum, et scriptorum veterum qui poetae versus afferunt. — Codices omnes, quorum collationes ad nos pervenerunt, in tabulis poëmatis singulis praemissis recensentur."

Ita quidem *Kinkelius*. Iam his codicibus quem ad modum usi simus, breviter dicendum. Eos omnes ex *uno archetypo*, qui hodie non jam superest, sed varios per fontes fluxisse facile perspicitur. Unum fuisse archetypum ex satis larga turpissimarum et corruptelarum et interpolationum copia apparet, quas in tribus carminibus omnium codicum consensu teneri videmus. Varios fuisse fontes, per quos ejus archetypi scriptura in codices quos habemus propagata sit, ex eorum discrepantiis intellegitur, quae minime possunt omnes tantum postremi temporis depravationibus vel correctionibus adtribui, sed partim ad ipsum archetypum ejusque indolem haud eodem

---

7) De his codicibus vid. libellus, quem a. 1866 publici iuris feci: „De codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis."

8) „The Epics of Hesiod, with an English commentary by F. A. Paley, M. A. London: 1861."

9) Praeter codices memoratos collatio nova codicis Par. 2708. *Muetzellii* in usum facta nobis concessa fuit. Ex bibliotheca gymnasii Berolinensis, cui regis nomen impositum est, depromptam nobis misit *Eberhardus*.

modo primis apographis exceptam referendae sunt. Tenebat enim ille textum Hesiodeum non ex una sive Aristarchi sive alius cujuspiam grammatici recensione constanter derivatum sed jam et variis variorum criticorum librariorumque manibus tractatum atque vexatum et discrepantibus lectionibus glossematis adeoque interpolationibus partim suprascriptis partim margini adpositis instructum seu potius oneratum. Ex quo cum prima apographa diverso consilio disparique sollertia describerentur novisque passim corruptelis correctionibusque, ut fit, augerentur, codicum, qui adhuc superstites sunt, „rudis indigestaque moles“ exstitit, qui codices singuli quo cognationis vinculo inter se nexi sint, non prius poterit plene certoque demonstrari, quam omnes omnino eadem diligentia fuerint „cum pulvisculo excussi“, qualem gravissimis certe Operum et Scuti codicibus adhibuit Kinkelius, a quo pleni manuscriptorum Hesiodeorum stemmatis condendi fundamento longissime adhuc nos abesse nemo non videt. Sed is labor taedii plenissimus quod a nobis exantlari non potuerit haud nimis me dolere ingenue fateor, quoniam, nisi prorsus nova librorum subsidia detegantur et eruantur, multum inde lucri ad ipsius archetypi indolem cognoscendam nedum ad ipsius poëtae manum restituendam redundaturum esse vix probabile sit.

Sed haec cum universa sit omnium codicum Hesiodeorum natura et ratio, magnum tamen discrimen intercedit inter eum modum, quo *Opera*, et eum, quo *Theogonia* et *Scutum* nobis tradita sunt. Illa enim sola in quibusdam habemus codicibus servata, qui multo propius ad archetypum accedere videntur, quam ceteri Theogoniam simul et Scutum complexi. Quos inter integriores codices eminere M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXI, 39, jam diu constabat, sed quantopere ceteros omnes adeoque non minus vetustum Messanium ab Alberto Guethio prolatum superet, nunc demum, postquam Kinkelii diligentia diversae ejus manus accurate distinctae sunt, penitus perspici licet. Cujus bonitatis cum in quavis fere editionis nostrae pagina documenta inveniantur, unum hic sed id insigne exemplum notasse sufficit, quod solus nec v. 310 nec v. 318 habet: hunc enim quod *tertia* manus margini adscripsit, nullius est momenti. Itaque hunc praestan-

tissimum codicem ut praecipuum fundamentum recensioni meae subdidi, pro unico quominus habere possem eumque aut ex ipso archetypo descriptum aut communem ceterorum fontem censerem, loci satis multi obstabant, qui levius graviusve corrupti eo in codice leguntur partim quidem posterioribus ejus manibus correcti sed omnes aliis codicibus emendatius oblati. Ex his igitur codicibus eos, ubi opus esset, prae ceteris consului, qui cum aliis in locis gravioribus eandem cum M praebent scripturam tum in omittendis versibus 93. 169. 370—372 cum eo consentiunt, quamquam hi quoque fere omnes, ne μ quidem excepto, post v. 736 manifesto errore repetitum habent v. 758 recte infra suo loco positum.

Itaque cum ne *Opera* quidem ex uno illo, qui optimus et habetur et est, codice restitui possint ceteris simpliciter neglectis, magis etiam codicum certe puriorum comparatione opus est ad *Theogoniae* et *Scuti* textum constituendum. Puriores autem dico eos, qui non e *Tricliniana* recensione recte a Kinkelio indicata profluxerunt, quamquam ne hi quidem correctionibus interpolationibusque immunes sunt, cujus labis insigne exemplum ipse antiquissimus praebet Theogoniae et Scuti codex M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXII, 16, jure propterea notatus a *Deitersio* in comment. „de Hesiodi scuti Herculis descriptione“ p. 33, cui codici qui vetustate ejus deceptus suam editionem superstruere vellet magnopere erraret. In illis autem codicibus insignem tenere locum CV recte idem Deitersius intellexit ibid. p. 42, quamquam ne hi quidem soli sufficiunt ad justam carminum illorum editionem adornandam.

Horum igitur, qui quidem in censum venire debent, codicum lectionibus atque diversorum scholiastarum notationibus inter sese comparatis *verba Hesiodea* ita *recensere* conatus sum, quemadmodum in archetypo illo deperdito olim lecta essent: subjecta ut RECENSIONIS DIVERSITATE ea scripturae discrepantia, quae aut in archetypo illo ipso adscripta fuisse videretur aut diserto scholiorum testimonio notaretur aut antiquorum auctorum disertis laudationibus contineretur. Exclusi, quae aut postea in archetypi apographis paullatim degenerantibus forte fortuna vel prono solitoque errore nata

aut male sedulo Triclinii arbitrio invecta aut memoriae laudantium scriptorum lapsu exorta viderentur; exclusi etiam, ne inutili mole subscriptionem gravarem, quaecunque ad orthographicas controversias jam ab antiquis grammaticis agitatas pertinerent, quamquam haud ignarus, quanto has cupedias amore nostra aetas exosculetur. Satis est de his rebus lectores ad doctissimum diligentissimumque, quem *Jacob La Roche* inscriptum *„die Homerische Textkritik im Alterthum“* a. 1866 edidit, librum ablegasse, quo libro quaecunque afferuntur de verbis Homericis hoc vel illo modo scribendis quaestiones, eas etiam in recensendo Hesiodo olim jactatas esse non est quod dubitemus. Unum ex hoc genere breviter adnotasse placet, M si in his minutiis accurate archetypi manum servaverit, ejus manu consonantes fere non duplicatas esse: constanter enim ille ἐδαςάμεθ᾽ v. 37, νίςονται v. 237, μέςη v. 233, βηςήεντα v. 530, πτώςηc v. 395, ἀρόμεναι v. 22, ἐπαινέςειε v. 12 et quae sunt similia exhibet. Equidem tamen et in his et in aliis ejusdem generis rebus receptam consuetudinem et ipse retinere, quam ex Hesiodi codicibus nobis certe nova et insolita inferre malui.

In ceteris vero omnibus rebus tanta, ne diversa commiscerem recensionis et emendationis negotia, religione librorum auctoritatem secutus sum, ut contra eorum fidem vel apertissima vitia certissimis dudumque omnium consensu receptis conjecturis expellere nefas duxerim, quarum conjecturarum hic habes brevem indicem non omnium, sed gravissimarum: *Theog.* v. 157. ἀνίεςκε. v. 359. Χρυςηίς. v. 373. θεοῖςι. v. 497. ἐξήμεσςε. v. 563. μελέοιςι. v. 617. similiterque v. 734. Ὀβριάρεῳ. v. 628. κείνοις. v. 655. ὅ τοι. v. 746. ἔχει. v. 961. ἣ δή οἱ. — *Oper.* v. 56. cοί τ᾽ αὐτῷ. v. 187. οὐδὲ — οὐδέ κεν. v. 263. βαςιλεῖς ἰθύνετε μύθους. v. 283. ἀαςθῇ. v. 301. πιμπλῇςι. v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ. v. 495. ὀφέλλοι. v. 526. οὐδέ οἱ. v. 533. βροτοί. — *Scuti* v. 79. μέγ᾽. v. 429. ἐμ μένεος. v. 438. ἠχῇ.

Deinde, ut, quidquid ex ingenti, quod Hesiodea antiquorum hominum studia hausit, naufragio superesset reliquiarum statim in nostratium criticorum oculos incurreret, versibus quacunque de causa a grammaticis aut philosophis in dubium vocatis celeberrimum illum et Aristarcheae auctoritatis omine

commendatum *obelum* — praefixi, sed ipsos versus, nisi alia de causa margini subjiciendi essent, iisdem litteris scriptos textui reliqui. Contra recentiorum *uncinos* aliaque athetesium ab iis factarum signa removi omnia, quibus omnino, nisi constanti certisque legibus adstrictae crisi *tota* carmina subjiciantur, prorsus nihil lucramur.

Imo margini minimis expressos *litteris* eos versus subjiciendos curavi, quos ab hac quidem horum carminum collectione alienos fuisse aut codicum optimorum fide vel antiquorum testium auctoritate constaret, ut *Theog.* v. 323 sq. 774. 1014. *Oper.* v. 93. 120. 169. 310. 317 sq. 370—372. 378. 406. 736[b]. 806[b]. *Scuti* v. 299; aut certissimis verborum sententiarumque indiciis pateret, ut *Theog.* v. 196. 199 sq. 217—222. 807—810 (= 736—739). 964. 979—983.

Postremo textui quidem suo loco reliqui sed *minoribus litteris* excudi jussi aliquot versus, qui ut a codicum auctoritate tuti ita ad hanc horum carminum syllogen certissime pertinentes aperte produnt ipsius compositoris manum ejusmodi emboliis aut singulas operis sui partes conglutinantis vel sententiarum narrationisque hiatum explentis, ut *Theog.* v. 46. 93. 114 sq. 118 sq. 473. *Oper.* 9 sq. 47—49. 106 sq. 202. 263 sq. 381 sq. 561—563; aut exornandi amplificandique causa aliquid, quod forte succurreret, inserentis, ut *Theog.* 48. 141. *Oper.* 210 sq. 245. 329. 353—355. *Scuti* v. 258—260. Ut ea, quam his versibus adhibui, ratione ita etiam tribus aliis, quae textui Hesiodeo admovi, subsidiis id egi, ut de eo ejusque variis particulis commodius judicandi, quam adhuc fieri poterat, legentibus pararetur facultas.

Ac primum quidem *versuum* perpetuo narrationis argumentive filo cohaerentium singulos *ordines* distinxi ita, ut primum cujusque ordinis vocabulum non in versus ipso initio ponendum sed paullulum ad ejus finem promovendum curarem. Quo instituto in Homericis carminibus jam dudum quamquam nec constanter nec certa norma usurpato, sed etiam longioribus dramatum Graecorum orationibus cum magna legentium commoditate adhibendis id simul efficitur, ut, quae horum carminum partes strophis sive versuum certo numero conjunctorum ordinibus compositae sint, tam apertis

prodatur vestigiis, ea ut cuivis in oculos incurrant, nisi quis in perpetuum caecutire sibi proposuerit.

Tum majore intervallo unius versus spatium explente *ipsos versus* separavi eos, qui nullo sententiae verborumve vinculo inter se conjuncti esse viderentur. Hoc instituto inprimis optime consulitur iis *Operum* partibus, quas *singulis proverbiis* constare ad argumenti similitudinem verborumque vibrantium repetitionem collatis *K. Lehrs* primus vidit luculenterque demonstravit. Id igitur viri sagacissimi inventum quo clarius unicuique pateret, exemplum ejus secutus etiam ipsa illa *verba*, quae eadem diversis in proverbiis redeunt, *diductis litteris* exprimenda curavi.

Postremo in paucis quibusdam locis, ubi res extra omnem dubitationem posita videbatur, *diversae recensionis* versus signis (· et ·) positis distinxi, in multo pluribus mihi quidem satis manifestis, sed de quibus „adhuc sub judice lis esset“, idem facere omisi, ne alterius partis in restituendis et ordinandis Hesiodeis occupatae provinciam mihi ipse praeripuisse arguerer.

Hac igitur, quam descripsi, ratione id me effecisse spero, ut legentibus judicandi negotium, cum verba ipsa intacta retinuerim, prorsus integrum quidem relictum, sed signis illis adpositis multo commodius redditum sit. Eodem consilio adscripsi CRITICORUM CONJECTURAS non quidem, quotquot usquam exstant, omnino omnes, sed tamen quaecunque aliqua ex parte viderentur aut utiles aut notabiles esse. Consulto in iis omisi *Soetbeerii Gruppii* atque *Hermanni* Theogoniae in strophas distinguendae conamina, quae critico commentario haud facile inseri potuissent, sed ea pluribus de causis satis memorabilia in hujus ipsius praefationis *Addendis* inesse volui in brevem plenumque conspectum contracta; consulto etiam meas ipsius emendationes paucissimis exceptis non commemoravi, quoniam his ad alteram editionis partem condendam usurus sum. Neque operae pretium putavimus, quibus locis editionum sive antiquiorum sive recentiorum lectiones a nostra recensione discreparent, eos enumerare omnes, sed sufficere videbatur ex illis quidem *Aldinae*, quippe quae ceteris fons atque origo exstitit, integram scripturae

diversitatem adposuisse, harum vero fere omnes locos *conjectura* mutatos notavisse.

Restat jam, ut

ADDENDA et CORRIGENDA

adjiciamus, quae si satis ampla videantur esse, ne mireris, quoniam, cum etiam in his litteris fere dies diem doceat, quartus jam, ex quo haec editio praelo subjici coepta est, annus praeteriit. Quam tamen moram, cujus culpam fere in me quamvis innocenti quippe negotiorum variorum mole obruto positam fuisse ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ confiteor, ut doleamus tantum abest ut haud exigui nostrae editioni emolumento fuisse gaudeamus. Ita enim factum est, ut et *Kinkelius* bonam gravissimorum codicum partem ipse aut denuo aut primum conferret, et *Schoemanni* editiones duae prodirent, *omnium reliquiarum* una superiore modo anno „commentationem criticam“ tenens ad *Opera* potissimum pertinentem, solius *Theogoniae* altera antea a. 1868 vernaculo commentario instructa, quo commentario senex alioquin sine dubio venerandus, certe de litteris nostris meritissimus, cujus e libris doctissimis me et plurimum olim didicisse et etiamnunc γηράσκοντ' αἰεὶ πολλὰ διδάσκεσθαι grato animo profiteor, scilicet ob innoxiam de Aeschyli Prometheo epistolam a. 1859. gratulandi causa a me ad *Hitzigium* datam duodecimum jam annum mihi infestissimus silentioque diuturno, quo, sicut meus est mos, naenias ejus adhuc placide tuli, magis etiam, ut videtur, incensus, simul papali infallibilitatis morbo laborans conclamatum illud *„anathema sit!“* innumeris modis variatum contra me scilicet haereticorum pessimum caeco furore effudit.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος in altera hujus editionis parte, qua, morosissimus ille ceterorum criticorum censor quid tandem in recensendis recteque judicandis Hesiodeis carminibus proprio Marte ipse praestiterit, examinabo ita, ut numquam obliviscar nihil a litteris nostris, quae ab *humanitate* nomen invenere, magis alienum esse quam illud, quo et contra me et contra alios uti solet adversarius, disputandi sive potius rixandi genus. Hic quidem, quaecunque ex ejus editionibus, quarum priorem numero 1. posterio-

rem numero 2. insignivi, *criticorum conjecturis* adjungenda videbantur, breviter tantum excerpsi additis, quae sive ex Welckeri editione a. 1868 publicata sive aliunde partim etiam olim errore transmissa offerebantur.

Iam igitur primo loco ponantur

GODOFREDII KINKELII

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

LECTIONIS VARIETATEM:

I. Theogonia.

v. 2. αἰθ' a. — v. 14. Φοῖβον τ' a. — v. 17. Ἥβην τὲ a. — v. 18. Ἠέλιόν τε a. — v. 19. Ἰάπετόν τε a. — v. 20. Γαῖάν τ' a. — v. 22. αἳ a. — v. 43. αἵ δ' a. — v. 48. ἀρχόμεναι θ' et ἀοιδοῖς a. — v. 52. Ὀλυμπίαδες a. — v. 56. γὰρ οἱ a. — μητιέτα a. — v. 59. ἤματα et ἐτελέσθην a. — v. 60. κούρας a. — v. 63. ἔνθά σφιν a. — v. 64. Χάριτες καὶ etiam a. — v. 79. ἣ δὴ *Macrob.* comment. in somn. Scip. II, 3, 2. — v. 82. γεινόμενον τ' a. — v. 83. (Comment. p. 11, l. 20.) Post „ἀοιδὴν" adde: „vel ἀοιδήν". — v. 85. πάντε a. — v. 88. οὕνεκα λαοῖσι a. — v. 91. ἐρχόμενόν δ' a. — ἀνὰ ἄστυ etiam a. — v. 94—97 = hymn. Homer. 25, 2—5. — v. 94. ἔκπαστοι Μουσάων *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 408. — v. 95. ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ etiam *Gramm.* apud *Cram.* l. l. — v. 97. γλυκερὴ a.

v. 105. κλείετέ δ' a. — v. 107. οὓς θ' a. — v. 110. ἄστρά τε a. — v. 116. ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος νεύετο αὐτὰρ ἔπατα cod. Vat. *Probi* ad Verg. Buc. VI 31 p. 21 Keil. (ητοιμεις προτιστα χαος ceteris omissis cod. Par.) — v. 119. Τάρταρα τ' a. — v. 120. ἠδ' a. — v. 123. ἐξεγένοντο a. — v. 124. Νυκτός δ' a. — v. 125. οὕς a. — v. 126. (Comment. p. 14, l. 27 sq.) Pro „*Theon* .... habet" l.: „*Schol.* Mosq. ad Arat. 22. Vulgatam tenent *Schol.* vulg. ad Arat. l. l. *Schol.* ad Soph. El. 86 (ἴσον *Schol.* ad Soph.)." — v. 130. ἀντόύρεα a. — v. 131. Pro „ἡ δὲ" l.: „ἡ δὲ". — v. 137. μεθ' a. — v. 138. θαλερόν δ' a. — v. 140. Βροντήν τε Στεροπήν τε *Choerob.* I p. 142 Gaisf. — ὀμβριμόθυμον tenet *idem* l. l. — v. 141 (scripto βροντήν τε πόρον) legebatur etiam in Orphicis: vid. *Lobeck.* Aglaoph. p. 504. — v. 144. οὕνεκ' a. — v. 145. ἔεις etiam *Choerob.* I p. 198 Gaisf. — v. 148. ἰσχὺς τ' a. — v. 149. Γύγης etiam a. — v. 158. Γαίης a. — v. 169. αἶψ (sic!) e Flor. AE Bodl. Rehdig. notat *Lennep.* — ἄψ et προσηύδα a. — v. 175. ἅρπην a. — v. 177. καὶ ῥ' a. — v. 185. μεγάλους τέ a. — v. 186. δόλιχ' a. — v. 190. ἀμπέλαγος a. — v. 191. χροός a. — v. 194. ἀμφί δὲ a. — v. 197. οὕνεκ' ἐν a.

v. 201. ἕϲπετο a. — v. 203. ταύτὴν δ' a. — v. 206. τέρψίν τε a. — v. 207. καλέεϲκεν etiam a. — v. 213. ᾧ τινι a. — v. 218 sq. om *Stob.* ecl. I, 3, 38 p. 124. — v. 219. πεινομένοιϲι a. — v. 225. Γῆραϲ τ' a. — v. 235. οὕνεκα a. — v. 246. Εὐνεικὴ a. — v. 257. τὲ a. — v. 266. ἤγαγετ' — ἡ δ' — Ἶριν a. — v. 267. Ἅρπυιαϲ etiam a. — Ὠκυπέτην τέ a. — v. 268. ἅ ῥ ἀνέμων a. — v. 272. ἐρχόμενοι ἄνθρωτοι a. — v. 273. Πεφρηδώ etiam a. — v. 275. Ἑϲπερίδεϲ a. — v. 279. λειμῷνι a. — v. 284. χῶ a. — v. 285. Ζηνόϲ δ' a. — v. 287. τρικέφαλον firmat etiam *Schol.* ad Aristid. p. 547 Dind. — v. 289. ἂρ et Ἡρακκείη a. — v. 291. ὅτέ περ et βοὺϲ a. — v. 293. Ὀρθόν τε a. — v. 297. κρατερόφρον a.

v. 301. δὲ a. — v. 304. ἦδ' a. — v. 306. Τυφάωνα φαϲὶ a. — v. 307. θ' post ἄνεμον om etiam a. — v. 308. ὑποκυϲϲαμένη etiam a. — v. 309. Γηρυονῆι a. — v. 314. Ἥρη a. — v. 321. τρεῖϲ δ' ἦν κεφαλαὶ citat *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 182. τὸ ἐδ' ἦν τρεῖϲ κεφαλαὶ *Gramm.* apud *Cram.* l. l. p. 272. Vulgatam firmant *Schol.* ad Soph. Trach. 520. *Herodian.* περὶ ϲχημ. p. 60 Dind. *Anonym.* de soloec. p. 198 Valck. — v. 326. ϲφίγγ' etiam a. — v. 328. ῥ a. — v. 330. ἂρ et φύλ' a. — v. 333. Κητώ δ' et Φόρκυνι a. — v. 338. Νεῖλον τ' a. — v. 341. Ῥόδιόν θ' a. — v. 345. Εὔηνόν τε a. — v. 352. Παϲιθόη etiam a. — v. 354. Pro „θοή" l. „Θοή". — v. 361. δὴ a. — v. 364. ὠκεανίναι etiam a. — v. 371. Ἡέλιόν τε a. — v. 372. Ἠώ θ' a. — v. 373. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 375. τίκτεν φιλ. etiam a. — v. 379. Ἀργέϲτην, Ζέφυρον etiam *Serv.* ad Verg. Aen. I 132. — λαιψηροκέλευθον sine τ' etiam a. — v. 380. θεῷ θεὰ etiam a *Serv.* l. l. — v. 381. μετ' a. — v. 382. ἄϲτρά τε a. — v. 383. δὲ τέκ' a. — v. 389. Ὠκεανίνη a. — v. 392. ἔπε et Τιτῆϲι a. — v. 394. τοπάροϲ a. — v. 395. τόνδ' a. — v. 396. ἧ et ἐϲτί a.

v. 403. αὐτόϲδε a. — v. 405. κυϲϲαμένη etiam a. — v. 411. ὑποκυϲϲαμένη a. — v. 417. ἱλάϲκηται et πολλὴ a. — v. 418. ἕϲπετο a. — v. 420. ὀπάζοι etiam a. — v. 423. τι μὶν et ἀπήυρα a. — v. 425. τοπρῶτον a. — v. 426. ἧϲϲον a. — v. 429, 432, 436. παραγίνεται etiam a. — v. 435 et 439. ἐϲθλή δ' a. — v. 442. κυδνὴ etiam a. — v. 445. τὲ καὶ a. — v. 447. καὶ ἐκ etiam a. — v. 453. Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖϲα a. — v. 455. ἴφθιμον τ' a. — v. 457. Ζῆνα τε a. — v. 459. μέν a. — Κρόνοϲ μέγαϲ etiam a. — v. 468. δὴ Δὶ a. — v 475. καὶ a. — v. 476. βαϲιλῆι a. — v. 479. μὲν a. — v. 480. τραφέμεν etiam a. — v. 481. ἵκτο a. — v. 482. κρύψε etiam a. — v. 499. ὑπὸ a.

v. 501. λύϲε a. — ὑπὸ etiam a. — v. 509. ἠδὲ a. — v. 511. (Comment. p. 35, l. 4.) Pro „νόον τ'" l. „νοόν τ'". — v. 513. γὰρ ῥὰ a. — v. 518. λυγυφώνων a. — Versum praeterit *Philodem.* περὶ εὐϲ. p. 37 sq. Gomp. — v. 519. ἀκαμάτοιϲι etiam a. — v. 520. γὰρ a. — v. 521. (Comment. p. 35, l. 8.) Post „anecd. p. 1182." adde: „(δήϲαϲ ἀλυκτοπέδηϲιν Προμηθέα legit collator Gaisfordianus [Choerob. I p. 94]; δήϲαϲ ἀλυκτο_πέδηϲι Πρρμηθέα cod. Marc. 489

a *Kinkelio* consultus)". — v. 524. τόδ' et ἀπάντη a. — v. 526. τὸν μὲν ἄρ etiam a. — v. 533. ὅν πριν a. — v. 537. πρόϋθηκε a. — ἐξαπατίσκων etiam a. — v. 538. πιονὶ a. — v. 549. τῶν δ' ἕλευ etiam a. — v. 550. ῥὰ a. — v. 553. χερσί δ' a. — ἄλειφαρ etiam a. ἄλειφα firmat *Choerob.* I p. 366 Gaisf. — v. 556. φύλ' a. — v. 559. Ἰάπετιονίδη a. — v. 560. ἐπιλήθεο etiam a. — v. 569. τυρὸς a. — v. 576. δὲ et Στεφάνους a. — v. 578. Στεφάνην et κεφαλῆφιν a. — v. 581. πολλά τε τεύχατο a. — v. 586. ἐνθά περ a. — v. 587. ὀβριμοπ. etiam a. — v. 591. ὀλώιόν ἐστὶ a. — v. 594. Pro „I 106" l.: „I 107". — v. 597. τιθεῖσι τε a.

v. 603. ὃς a. — v. 604. ὀλόον δ' a. — v. 605. ὅδ' etiam a. — v. 608. κεδνήν δ' a. — v. 615. τοῖο γ' et βαρὴν a. — v. 616. καταδεσμὸς a. — v. 617. ὀδύσσατο etiam a. — v. 620. κατένασσέ δ' et χθονός a. — v. 624. ἀλλὰ σφέας a. — v. 630. Τιτῆνες τε a. — v. 632. Ὀθρύος etiam a. — v. 650. Τιτῆνεσσιν a. — v. 654. τόν δ' a. — v. 656. ἔστι a. — v. 666. τοπάροιθε etiam a. — v. 667. θήλειαι τε a. — v. 668. Τιτῆνες τε a. — v. 669. φάωσδε a. — v. 672. κεφαλαίδε a. — v. 676. ἑτέρωθεν a. — v. 682. αἰπεῖα τ' a. — v. 684, 687, 689. ἄρ a. — v. 689. ἀπολύμπου a. — v. 695. ἔζεε δὲ χθ. etiam a. — v. 696. ἀϋτμη a.

v. 702. ὕπερθεν etiam a. — v. 703. μέγιστος δοῦπος ὀρώρει· γράφεται μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 706. „ἔνοσίς τε κόνις τε Flor. E, qui codex hic desinit mutilus." *Lennep.* — v. 713. ἄρ a. — v. 714. Κόττός τε a. — v. 715. οἳ ῥὰ a. — v. 716. κατά δ' a. — v. 723. κατιών· a. — δεκάτῃ ἐς etiam a. — v. 724. ἐννέα δ' αὖ etiam a. — χάλεος a. — v. 725. κατιών a. — v. 732. E scholiastae verbis „λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τούτων τῶν ῥιζῶν οὐκ ἐκβαδιστέον, οὐ πορευτέον" concludendum esse eum τῶν pro τοῖς in suo exemplari legisse fortasse etiam eum v. 731 prorsus ignorasse recte admonuit *Schoemann.* — πύλας etiam a. — v. 736. ἐνθάδε a. — v. 739. σμερδαλέ' εὐρώεντα legisse videtur *Philodem.* περὶ εὐσ. p. 27 Gomp. (Ζμερθαλέ'[?] habet papyrus) — v. 750. θύραζεν etiam a. — v. 751. ἐντός a. — v. 757. κεκαλημμένη a. — v. 768. Αἴδεω a. — v. 772. οὖκ a. — v. 775. ἐνθάδε etiam a. — v. 778. μακρῇσι etiam a. — v. 780. Ἶρις a. — v. 784. Ἶριν a. — ἐνείκαι a. — v. 796. ἄσσον a. — v. 798. κακόν δ' a. — v. 800. χαλεπώτατος etiam a.

v. 801. ἀπομείρεται etiam a. — v. 804. ἀθανάτων a. — v. 805. ἄρ ὅρκον a. — v. 806. Pro „τόδ' ἴ. a" l.: „τό δ' ἴ. a". — v. 809. ἐξείης a. — v. 811. ἐνθάδε etiam a. — v. 812. ἀστεμφῆς a. — v. 817. Βριάρεων a. — v. 826. λελειχμότες etiam a. — v. 829. φωναί δ' a. — v. 830. ἱεῖσαι etiam a. — v. 832. ὅσσαν a. — v. 838. ἄρ a. — v. 839. σκληρόν δ' a. — ὄβριμον etiam a. — v. 840. ὕπερθεν a. — v. 848. θύε et ἄρ a. — v. 850. Pro „τρέσσε δ' ἄδης a" l.: „τρέσσε δ' ἅδης a". — v. 851. Τιτῆνες θ' a. — v. 863. ὑπ' etiam a. — v. 864. ἠδὲ etiam a. — v. 866. ἐπ' Ἡφαίστοιο θύρῃσιν citant *Apollon.* de adv. p. 562 Bekk. *Choerob.* II p. 878 Gaisf. — v. 867.

cέλᾳ etiam a. — v. 868. ῥίψε a. — v. 869. δὲ agn. *Schol.* ad Soph. Ant. 418. — Τυφώεος a. — v. 871. οἵ γέ μην a. — v. 877. κείνοισι etiam a. — v. 881. ἐπεὶ ῥὰ a. — v. 883. ὤτρυνον a. — v. 884. Ζῆν' a. — v. 887. καὶ pro ἰδὲ a. — v. 888. δή ῥ a. — γλαυκῶπιν a. — v. 892. γάροι et βαcιλῆιδα a. — v. 895. (Comment. p. 56, l. 9.) Pro „πρ. μὲν" l.: „πρ. μὲν (vel μέν)". — γλαυκόπιδα a. — v. 896. πατρί a.

v. 904. μητιέτα etiam a. — v. 905. δίδουcι a. — v. 911. υπ' a. — v. 914. ἧc a. — μητιέτα etiam a. — v. 916. αἱ etiam a. — v. 918. Λητώ δ' a. — ἰοχέαιραν a. — v. 920. ἄρ a. — v. 926. ἅδον etiam a. — v. 934. ἔτικτεν etiam a. — v. 938. ἄρ a. — v. 942. θεοὶ εἰcίν a. — v. 943. ἄρ a. — v. 961. ἡ δέ οἱ etiam a. — v. 971. ἐνὶ a. — v. 974. τε a. — v. 979. Ὠκεανοῖο a (non Ὠκεανοῖο, ut in commentario notatur). — v. 982. Γηρυονῆ· γράφεται Γηρυόνην. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 983. εἰλιπόδων etiam a. — v. 986. φυτήcατο etiam a. — v. 988. τὸν, ῥὰ et ἥβηc a. — v. 991. νύχιον etiam a. — v. 992. Αιήταο a. — v. 994. Αἰήτου etiam a. — v. 1008. ἄρ a.

OPERA ET DIES.

P. 73. (Comment. l. 14.) Post „τίθεμεν." adde: „Inscribitur carmen in M: ἡcιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέραι. In ΟβbR: ἡcιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. In a: Ἡcιόδου τοῦ Ἀcκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. — v. 2. Δί' etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (δεῦτε Δί' ἐννέπετε· γράφεται δεῦτε δή). *Polyb.* de soloec. apud *Boiss.* an. Gr. III p. 236 (cφέτερον δεῦτε δί' codex Par.; δὴ cod. Matrit.). — ἐνέπετε etiam *Polyb.* l. l. — v. 10. Πέρcῃ etiam a. — v. 16. Ἔριν τι *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laurent. III p. 591. — v. 20. ὁμῶc etiam a. — v. 21. γὰρ a. — v. 23. δέ τοι γείτονα γ. *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. — v. 24. ἀγαθή δ' a. — v. 25 sq. καὶ πτωχὸc πτωχῷ κοτέει καὶ ἀοιδὸc ἀοιδῷ, καὶ τέκτονι τέκτων citat *Mazaris* apud *Boiss.* an. Gr. III p. 161. — v. 29. ὀπιπτεύοντ' etiam a. — v. 30. ὤρῃ etiam a. — v. 34. cοί δ' a. — οὐκέτι etiam a. — v. 35. ἔρδειν etiam a. — v. 41. μέγ' ὄνειαρ firmant etiam *Schol.* ad Theocr. VII 68. *Plut.* moral. p. 940 C. *Gell.* l. l. *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἀcφόδελοc. — v. 42. βίον firmat etiam *Plut.* de anima Vol. V p. 11 ed. Didot. — v. 43. ἐργάcαιο etiam a. — v. 45. αἶψα κε a. — Post „*Schol.* ad Aristoph. Av. 711." adde: „var. lect. apud *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 55. κλέψαc cum signo interrogationis a. — v. 56. cοί τ' αὐτῷ etiam a. — v. 66. γυιοβόρουc Ven. 1. — v. 73 et 76. δὲ a. — v. 78. ψεύδεα θ' a. —

v. 82. πῆμ' a. — ἀλφηcτῆcιν etiam a. — v. 86. Pro „ὡc M“ l. „ὡc Ma“. — v. 93. καταγηράcκουcι etiam a. — v. 96. δόμοιcι etiam a. — v. 97. ἔμιμνε etiam a.

v. 105. Post „(ι ex η corr?)“ adde: „a οὔτι reliqui“. — v. 106. (Comment. p. 81, l. 15.) Post „T“ dele „a“. — v. 113. (Comment. p. 82, l. 9.) Pro „septem“ l. „sex“. Post „l. l.“ adde: „(Cod. B *Diod.*: νόcφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο νούcων τ' ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράcι πῆμα φέρουcι οὐδὲ μέλεccι κτλ.)“ — v. 117. καρπόν δ' a. — v. 119. ἔργα νέμοντο etiam a. — v. 120. Post „omnibus“ adde: „et a“. — v. 121. κάλυψεν etiam a. — v. 125. ἑccάμενοι etiam a. — Ibid. (Comment. p. 83, l. 16.) Post „*Etym. M.* p. 437, 37.“ adde: „*Eudoc.* p. 219.“ — Ibid. (Comment. l. 18.) Post „βbTp“ adde: „*Eudoc.* l. l.“ — v. 132. ὅταν et ἡβήcειε etiam a. — v. 134. ἀφραδίαιc etiam a. — Ibid. (Comment. p. 84, l. 4.) Pro „ἥδυν.“ l.: „ἡδύν.“ — v. 135. ἀθανάτουc ex ἀθανάτων corr T. — v. 137. ἧ a. — v. 139. ἐδίδουν etiam a. — v. 141. μάκαρεc θνητοὶ καλέονται γρ. φύλακεc. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 144. ὅμοιον etiam a. — v. 150. τοῖc etiam a. — v. 151. νώνυμοι etiam a. — πὲρ a. — v. 155. λαμπρόν δ' a. — v. 157. Pro „reliqui ἐπ'“ l.: „cum a reliqui ἐπ'.“ — v. 173. τρὶc τοῦ ἔτουc etiam a. — v. 179. κακοῖcιν etiam a. — v. 187. οὐδέ μεν etiam a. — v. 194. ἐπί δ' a. — v. 195. (Comment. p. 88, l. 6.) Post „cum“ adde: „a“. — v. 198. φάρεccι, quod jam *Hermann* conj, *inscriptio Attica* a *Conzio* in Philol. XII p. 566 prolata, quae v. 197—198 et 200 partem continet, in quo tamen non Αἰδὼc καὶ Νέμεcιc sed Αἰδὼc Εὐνομίη τε scriptum fuisse *Usener.* Mus. Rhen. XXIII, p. 148 et *Schoemann* comment. crit. p. 28 viderunt.

v. 202. βαcιλεῦc' etiam a. — v. 203. ἶρηξ etiam a *Theon* Progymn. c. 3 (p. 176 Walz). — Ibid. (Comment. p. 89, l. 5.) Pro „Mβ“ l.: „M. — β“. — v. 206. ἐπικρατέωc ex ἐπικράτεωc corr (m. I) M. — v. 208. τῇδ' εἶc ἧ c' ἂν ἐγὼ ἄγω καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦcαν *Choerob.* p. 497 Gaisf. τῇ δ' εἶc, ἧ c' ἂν ἐγώ περ ἄγω [τῇ δ' εἶc ἂν ἐγὼ παράγω cod. Barocc. 116] καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦcαν *idem* p. 849 Gaisf. — v. 210. ἄφρων δ' ὃc κ' ἐθέλοι a. — v. 211. πρὸc τ' a. — v. 219. δίκηcιν etiam a. — v. 227. λαοί δ' a. — v. 230. ἰθυδίκαιcι etiam a. — μέτ' a. — v. 239. τοῖc δε etiam a. — v. 240. ἀνδρόc a. — ἐπαυρεῖ etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἐπαυρεῖ· γρ. ἀπήυρα). — v. 247. ἀποτίννυται etiam a. — v. 250. (Comment. p. 93, l. 2.) Post „Sam“ adde: „(λεύcουcιν a)“. — Ibid. δίκηcι etiam a. — v. 252. μύριοι εἰcὶν etiam a. — v. 255. ἑccάμενοι et πάντη etiam a. — v. 257. ἔχουcιν etiam a. — v. 262. παρκλίνουcι etiam a. — v. 263. βαcιλῆεc — μύθουc etiam a. — v. 268. καί νύ — αἴκ' a. — v. 274. cῆcιν a. — v. 278. ἐcτὶν ἐπ' α. etiam a. — v. 280. γίνεται et ἀγορεύειν etiam a. — v. 281. γινώcκων etiam a. — v. 287. ἐcτὶν etiam a. — v. 289. dearetes · Hidrotatheoe · proparo · & ten & hecan athnatoe *Schol.* ad Lucan. IX 402 p. 300 Usener. — v. 290. οἶμοc

et ἐπ' αὐτήν etiam a. — v. 292. δ' ἤπειτα etiam a. — v. 293. οὗτος a. — Ibid. (Comment. p. 95, l. 5.) Post „*Schol.* ad Soph. Ant. 720." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115." — Ibid. (Comment. l. 8.) Post „*Stob.* l. l." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* l. l." — Ibid. (Comment. l. 12.) Post „*Schol.* ad Soph. l. l." l.: *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 294. ἧσιν etiam a. — Versum in citat. om *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 296. μήθ' αὐτῷ etiam a *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — ἄλλους *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 297. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 299. ὄφρά σε a.

v. 304. ἴκελος etiam a. — Ibid. (Comment. p. 98, l. 14.) Pro „145" l. „147". — v. 310. ἀεργούς etiam a. — v. 318. ὀνίνησι etiam a. — v. 320. ἅρπακτα a. — v. 322. οἷα τε a. — v. 323. γίνεται etiam a. — v. 325. ῥεῖά τέ a. — v. 328. βαίνοι etiam a. — v. 330. ὅς τε τευ a. — v. 332. νεικείῃ a. — ἐπέεσσιν etiam a. — v. 336. καδδύναμιν etiam a. — ἔρδειν ἱέρ' a. — v. 338. δὴ σπονδῇσι θυέεσσι etiam a. — θύεσσι ἱλάσκεσθαι citat *Schol.* Vat. (cod. 95) ad Theocr. II 3 p. 92 Ahrens. — v. 339. ὅταν etiam a. — v. 344. ἐγχώριον etiam a. — v. 345. Vulgatam firmat etiam *Schol.* ad Pind. Nem. VII 127. — v. 347. ἔμμορέ τοι a. — v. 349. παρά a. — v. 352. ἄτῃσιν etiam a. — v. 355. ἔδωκεν etiam a. — v. 357. ὅς μεν a. — ὅγε etiam a. — v. 362. ἔρδοις etiam a. — v. 365. θύρηφι a. — v. 372. δ' ἄρα ὁ. etiam a. — v. 373. μηδέ σε γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω *Pachym.* Decl. 9 p. 166 Boiss. — v. 376. σώζοι etiam a. — v. 382. ἔρδειν etiam a. — v. 383. (Comment. p. 106, l. 5.) dele: „*Probus* ad Verg. Bucol. III 40." [Ἀτλαγενέων habet *Probus*]. — Ibid. (Comment. l. 12.) dele: „ἐπιτελλομένων *Probus* l. l." — v. 384. ἀμητοῦ et δυσσομενάων etiam a. — v. 385. νύκτάς τε a. — v. 388. οὗτος τοι a. — v. 392. ἀμᾶσθαι etiam a. — v. 396 sq. οὐκ ἐπιμετρήσει οὐδ' ἐπιδώσει citat *Lex. Vind.* p. 61 Nauck. — v. 398. θεοί a. — v. 400. ἀμελῶσιν etiam a.

v. 401. ἦν δ' a. — v. 410. μηδ' et αὔριον a. — ἔννηφιν etiam a. — v. 411. ἀνὴρ ἄοκνος πίμπλησι καλιήν *Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115. — v. 417. γάρ a. — v. 420. ἦμος etiam a. — v. 423. adde: ὅλμον cum a *Serv.* ad Verg. Georg. I 175 reliqui. — v. 424. ἄξονα θ' et γὰρ a. — v. 427. (Comment. p. 110, l. 15.) Pro „ὅτ' ἄν............. reliqui" l.: „ὅτ' ἂν......... reliqui (cum a)". — v. 434. (Comment. p. 110, l. 25.) Pro „(ἕτερον M)" l.: „(ἕτερον Ma)". — v. 436. δρ. ἕ. πρίνου γύην et ἐνναετήρω etiam a. — v. 439. καμμὲν etiam a. — v. 443. *G. Lecapenus* apud *Matth.* lect. Mosq. I p. 64 citat: ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνεις. — v. 450. ἀροτοῖό etiam a. — v. 454. βόεσσιν etiam a. — v. 458. (Comment. p. 112, l. 20.) Pro „ἄν a" l.: „ἄν δη a". — Ibid. (Comment. l. 21.) Pro „μlap" l.: μlp". — Ibid. (Comment. l. 22.) Post „c" adde: „a". — v. 467. ταπρῶτ' et ὅταν etiam a. — v. 468. ὄρπηκα etiam a. — v. 469. μεσάβῳ et ὄπισθεν etiam a. — v. 470. (Comment. p. 113, l. 13.) Post „Gaisf." adde: „[δμωὸς ἔχων μάκελλαν cod. Marc. 489 a *Kinkelio* consultus]". — v. 476. βιότοιο ἐρεύμενον etiam a. —

v. 478. ἴξεαι etiam a. — v. 484. κατὰ θνητοῖcι etiam a. — v. 488. μηδ' etiam a. — v. 489. ἄρ etiam a. — οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸc ὀπλὴν οὔτ' ἀπολείπει *Schol.* ad Theocr. IV 34. — v. 492. γινόμενον etiam a. — Μήθ' a. — v. 493. πάρ δ' a. — v. 498 sq. πολλὰ κακὰ προcελέξατο θυμῷ citat *Pachym.* Decl. 8 p. 137 Boiss.

v. 518. τίθηcι etiam a. — v. 520. Pro „ἐντόcθε a" l.: „ἐντόcθι a". — v. 525. ἐν τ' ἀπ. a. — καὶ ἐν ἤθ. etiam a. — v. 526. γὰρ a. — v. 536. ἕccacθαι etiam a. — v. 540. μηδ' etiam a. — v. 542. πυκάcαc etiam a. — v. 543. ἔλθοι etiam a. — v. 545. ἀλεὴν et ὕπερθεν etiam a. — v. 554. οἶκονδε etiam a. — v. 556. χρῶτά τε — κατά θ' — δεύcῃ etiam a. — v. 559. (Comment. p. 120, l. 19.) Pro „OTVap . . . . εἴη" l.: „OTVp . . . . εἴη (cum a)". — v. 560. ἁρμαλιῆc etiam a. — v. 562. νύκτάc τε a. — αὖθιc etiam a. — v. 568. ὀρθρογόη etiam a. — v. 570. περιταμνέμεν etiam a. — v. 571. ἂν φυτὰ etiam a. — v. 575. ἀμητοῦ etiam a. — v. 586. δέ τε ἅ. etiam a. — v. 589. τετοκυίαc etiam *Schol.* ad Theocr. I 6. — v. 594. (Comment. p. 123, l. 6.) Pro „LlNTa" l.: „LlNTa (εὐκράεοc a)". — v. 599. εὐτροχ. etiam a.

v. 602. θῆτ' ἄοικον etiam a. — v. 605. μή ποτέ c' a. — v. 606. Pro „ἐcκομίcαι reliqui" l.: „ἐcκομίcαι cum a reliqui". — v. 618. αἱρῇ etiam a. — v. 630. εἰcόκεν ca. — v. 643. ἐνὶ etiam a. — v. 647. βούληαι etiam a. — v. 648. Pro „Sa" l.: „Sa (δέ a)". — v. 650. γὰρ a. — v. 654. ἐνθά δ' etiam a. — v. 656. ἔνθά με φημὶ etiam a. — v. 665. οὔτέ κε a. — v. 667. εἰ μὴ δὴ etiam a. — v. 670 sq. ἀπήμων | εὔκηλοc· τότε a. — v. 672. φ. δ' εὖ π. etiam a. — v. 673. οἶκονδε etiam a. — v. 679. τοπρῶτον etiam a. — v. 684. κε φύγοιc etiam a. — v. 687. ἄλλά c' a. — v. 688. ὥc c' ἀγορεύω a. — v. 695. Pro „107 (ὡραῖοc" l.: „109 (ὡραῖοc codd. plurimi cum". — v. 698. γυνὴ a. — ἡβώη etiam a.

v. 707. Pro „καcιγνηθῳ" l.: „καcιγνήθω". — v. 709. (Comment. p. 132, l. 7 sq.) Pro „δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l." l.: „δέ κεν ἄρχῃ cum a reliqui *Etym. Gud.* l. l. lemma *Schol.* Monac. l. l. — v. 710. εἰπών a. — ἔρξαc etiam a *Etym. Gud.* l. l. — v. 711. (Comment. p. 132, l. 11.) Pro „εἰ δέ κεν reliqui" l.: „εἰ δέ κεν cum *Etym. Gud.* l. l. a reliqui". — v. 712. ἡγῆτ' etiam a. — v. 715. μὴ δ' ἄξ. etiam a. — v. 716. μὴ δ' ἐcθλ. et νεικεcτῆρα etiam a. — v. 721. κακὸν εἴπ. etiam a. — v. 723 sq. δυcπέμφελοc εἶναι· ἐκ κοινοῦ πλείcτη a. — v. 727. ἄντ' etiam a. — v. 730. ἕαccιν a. — v. 734. ἐcτίῃ etiam a. — v. 738. πρὶν γ' a. — v. 740. κακότητι δὲ etiam a. — v. 741. τῷδε a. — v. 742. ἐνὶ δ. etiam a. — v. 744. ὕπερθεν etiam a. — v. 756. θεόc τοι etiam a. — v. 763 sq. πολλοὶ | λαοὶ *Aeschines* de falsa legat. p. 311 Rsk. (λαοὶ πολλοὶ cod. i). — In hoc loco inter φημίζουcι, φημίξουcι et φημίζωcι variant Aeschinis codd. — v. 764. φημίζουcι etiam a. — θεόc νύ τιc ἐcτὶ a. — Ibid. (Comment. p. 136, l. 21.) Pro „ἔcτι" l.: „ἐcτι". — v. 769. αἰδὲ a. — v. 770. ἔνη etiam a. — v. 775. (Comment. p. 138, l. 5.) Pro „et a ἠδ'" l.: et a ἦδ'". — Ibid. ἠμὲν (ἡ μὲν cod.

Lips.) — ἠδ' *Schol.* ad Theocr. V 98. — v. 789. ψεύδεα θ' αἱμ. a. — v. 792. ἵςτορα etiam a. — v. 794. δεκάτῃ a. — v. 798. φθίνοντος θ' a.

v. 803. 'Ερινννύας etiam a. — v. 806. ὀπιπτεύοντα etiam a. — Ibid. (Comment. p. 140, l. 7.) Pro „εὐοχάλῳ" l.: ἐϋοχάλῳ". — v. 810. ἐπιδείελα etiam a. — v. 812. γάρ τ' ἠδὲ et φυτεύειν etiam a. — v. 814. αὖτ' ἴ. etiam a. — v. 817. πολυκληῖδα etiam a. — v. 820. δ' αὖτε μετ' εἰκάδα etiam a. — v. 821. γινομένης et ἐπιδείελα etiam a. — χερείων a. — v. 825. ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laur. II p. 205. — v. 828. ἀλεείνω a. — In a poëma explicit: τέλος τῶν τοῦ Ἡσιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Recensionis diversitati adscribenda erant haec: Γύης, quamquam ejus formae vestigia nostris in codd. tantummodo ad *Theog.* v. 149. 618 et 817 non item v. 714 et 734 servata sunt; v. 240 μεγήρατα, de quo verbo vid. *Muetzell.* p. 110 sq. et 439; tum v. 293. 309 Ὄρθρον et v. 327 Ὄρθρῳ, de qua discrepantia dixit *id. ibid.* p. 229; porro πύλας v. 732, de quo cf. *id. ibid.* p. 191 sq.

Iam sequantur

ADDENDA

AD

CRITICORUM CONJECTURAS.

Theogoniae [v. 5—8] *Welcker* v. 17. Φοίβην pro Ἥβην ed *Schoemann* e conj v. 35. ποτὶ δρῦν ἢ ποτὶ πέτρην dubitanter conj *Schoemann* 1 v. 38. „fort. εἴρουσαι“ *Schoemann* 2 „v. 62 olim fort. post v. 53 aut 56 positus, sed huc translatus ab interpol. propter ἔνθα in v. 63“ *Schoemann* 2 „v. 65—67 ab interpolatore inserti“ *Schoemann* 2, qui in hac editione margini supposuit, in priore uncinis inclusit v. 65. ἐν θαλίῃς· [δ'] ἐρατὴν γὲ διὰ (sic!) ed *Welcker*, ἐν θαλίῃς δ' ἐρόεσσαν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἱεῖσαι conj *Schoemann* 1 v. 71. πατέρα σφόν conj *Scheer* Mus. Rhen. XXIII 685 v. 87. „pro αἶψά τε f. l. αἶψ' ὅγε aut αἶψά τι“ *Schoemann* 2 v. 88. „inter ἐχέφρονες et οὕνεκα duo hemistichia excidisse videntur hujusmodi: ἠδὲ δίκαιοι | τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς —“ *Schoemann* v. 93. „f. l. ἱερὰ δῶρ'“ (sic!) *Schoemann* 2 [v. 94—103] *Welcker* v. 94—97 pro interpolatione eo consilio interposita, ut etiam [v. 98—103] commode adnecterentur, habuit *Schoemann* 1, cujus sententiae in 2 nullum vestigium apparet „v. 105—115 Goettling. unc. incl.; sunt sane in his quae si abessent nemo desideraret, 105. 6; alia quae malles abesse, 107. 109. 110. 112“ *Schoemann* v. 108. χάος καὶ conj *Scheer* l. c. XXIV 624 [v. 118] *Welcker* v. 118 sq. ἀθ etiam *Kock* v. 122. δαμνὰς ἐν ed *Schoemann* [v. 128] ὅς τ' εἴη conj *Kock* v. 130 ἀθ etiam *Kock* v. 138 et 144—146 ἀθ etiam *Kock* [v. 142] *Welcker*, qui etiam versum Crateteum post v. 143 illatum uncinis saepsit v. 149. „f. l. Κοττός τ' Ὀβριάρεως“ (sic!) *Schoemann* 2 v. 154. „οὗτοι γὰρ conj. Overbeck. (potius οὗτοι δ' ἄρ Mus. Rhen. XIX 626!)“

„quod recipiend. nisi v. sq. τούτων scr. pro καὶ τῶν“ *Schoemann* [v. 158] ἀθ *Kock* v. 182. pro ἐξοπίcω conj ἐc πόντον *Scheer* XXIII l. c. v. 184. πᾶcac δέξατο ed *Schoemann* „v. 196. 199. 200 ἀθ etiam *Kock*; sine dubio spurii“ *Schoemann* 2 v. 201 —206 ἀθ *Kock* [v. 207—210] *Welcker* v. 212. ἔπειτα δὲ conj *Mure* in Graec. litter. hist. II, p. 414 v. 214. 213 hoc ordine ed *Schoemann*, qui tamen alterum utrum fortasse delendum censet v. 217. Μοῖραν conj *Braun* mythol. § 258 [218 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 220 sq. ἐφέπουcιν, | οὐδέ ποτε ed *Schoemann* v. 227. „Pro Λήθην f. l. Δῆριν“ *Schoemann* v. 248. pro Πρωτώ ed *Schoemann* Πρωθώ, fuit qui Κραντώ conjiceret v. 270. Γραίαc] κοῦραc conj *Koechly* v. 253. pro Ζαθέων conj Ζαχρηῶν *Scheer* l. c. v. 258. „malim Αὐτονόμη cum Bas. Ald.“ *Gerhard* v. 287 τρικέφαλλον et v. 312 πεντηκοντακέφαλλον ed *Lennep Schoemann* v. 300. 304 sq. 301—303 Wolfiano ordine ed *Schoemann* 2 v. 300. pro ποικίλον conj αἰόλον *Scheer* l. c. [323 sq.] *Welcker Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 329. πῆμα βροτοῖcιν conj *Scheer* XXIV l. c. v. 334 sq. ἐρεμνοῖc — μεγάληc e *Wieseleri* conj ed *Schoemann* v. 359. Χρυcηίc etiam rec *Welcker Schoemann* v. 373. θεοῖcι etiam rec *Gerhard Welcker* v. 377. ὃc πάcῃcι μέγ᾽ ἔπρεπεν conj *Meineke* Hermes I, p. 328 v. 387. ἡγεμονεύῃ ed *Lennep Schoemann* v. 393. μὴ τὸν conj *Scheer* l. c. v. 399. δῶρ᾽ ἀπέδωκεν *id. ibid,* v. 408. pro μείλιχον fortasse ἵλαον ab initio positum fuisse putat *Schoemann* 1 v. 416. τοιγὰρ ed *Schoemann* v. 427 post v. 422 posuit *Schoemann* 1, margini subjecit 2 addita tamen hac nota: „rectius legeretur post v. 422“! v. 428. ἐπεὶ καὶ Ζεὺc τίεν αὐτὴν ex em *Koechlyi* ed *Schoemann* v. 431. οἵ δ᾽ conj *Scheer* l. c. v. 445. βουκολίαc τ᾽ ἀγέλαc ἠδ᾽ αἰπόλια conj *Schoemann* 1, βουκολίαc τε cυῶν τ᾽ ἀγέλαc ἠδ᾽ αἰπόλι᾽ αἰγῶν *Scheer* l. c. v. 452. Post hunc versum longiorem lacunam statuebat *Thiersch* v. 453. Ῥεῖα δ᾽ ὑποδμηθεῖcα ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 459. „pro τοὺc f. l. τῶν“ *Schoemann* v. 471. ὅπωc κε λάθοι τε τεκοῦcα ed *Schoemann* 2 v. 473. παίδων θ᾽ οὓc ed *Schoemann* v. 482. ἐc Δίκτην ed *Schoemann* v. 497. „pro καταπίνων f. l. καταπιών. cf. Spitzn. de pros. Gr. § 51. 2. b et ad Il. XVI, 825.“ *Schoemann*, qui, si libelli prosodiaci locum in Spitzneri adnotatione falso laudatum — legitur enim § 179, 2 — non tantum descripsisset sed evolvisset locosque Homericos ibi adscriptos et ipsos inspexisset, intellexisset fortasse conjecturam hic quoque a se proponi Dausquejis Pauwiisque dignam v. 497. ἐξήμεccε rec *Goettling Gerhard Welcker Schoemann* v. 502. τοὺc ed *Schoemann* v. 538. τοῖc μὲν rec *Gerhard Schoemann* v. 538. πίονα e conj ed *Schoemann* v. 554. post ἀμφί comma ponit *Schoemann* v. 568. Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτῃ conj *Scheer* l. c. v. 575. χαρίεccιν ἐπέκχεε (sic!) et v. sq. νεοθηλέοc ἄνθεα γαίηc conj *id. ibid.* [v. 576 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 591] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 592. πῆμα

μέγ' αἶ ed *Schoemann* v. 609. τῷ δέ τ' ἐπ' αἰῶνος conj *Boissonade*, τῷ δὲ δι' αἰῶνος ed *Schoemann* v. 610. ἐμμενὲς recepit *Schoemann* v. 616. ἔρυκεν ed *Schoemann* v. 617. Ὀβριάρεῳ etiam rec *Gerhard Schoemann* v. 635. pro μάχην conj πόνον *Schoemann* v. 639. ὅτε Γῆ (!) conj *Scheer* l. c. v. 656. ὅ τοι rec *Goettling Gerhard Schoemann* v. 659. 658 (scripto σῇσιν) hoc ordine ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 679. ἐσφαράγησεν conj *Doederlein* Hom. glossar. III, p. 355 v. 697. αἰθέρα δῖαν conj *Scheer* l. c. v. 700. εἴσατο δ' ἄν τοι (sic!) *id. ibid.* v. 703. „f. l. πίλναινθ'· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι cui respond. v. 705. τόσσος δοῦπος —" *Schoemann* v. 706. ἄνεμοί τ' ἔνοσίς τε κονίην ἐσφαράγιζον e conj rec *Schoemann* [v. 707 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 714. τ' Ὀβριάρεως conj *Schoemann* [v. 722—725] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 731] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 734. Ὀβριάρεως rec *Gerhard Schoemann* v. 744. post τοῦτο τέρας „signum lacunae manifestae posuit" *Schoemann* v. 746. ἔχει rec *Schoemann* v. 754. εἰς ὅ κ' ἵκηται (sic!) conj *Scheer* XXIII l. c. [v. 774] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 783. καί ῥ' ὅτε τις conj *Scheer* l. c. v. 797. ἀλλά γε e conj ed *Gerhard* v. 804. εἶρεας e conj ed *Schoemann* 2 v. 813. νέρθεν pro πρόσθεν e *Koechlyi* conj ed *Schoemann* 2 [v. 815—819] *Welcker* v. 823. ἄαπτοι pro ἔασιν e conj ed *Schoemann* ἐπ' ἔργμασιν ἰσχὺν ἔχουσαι conj *Schoemann* (!) v. 827. θεσπέσιον βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι melius scribi notavit *Schoemann* v. 830. παντοίῃ Fοπὶ Fῖσαι ἀθέσφατοι conj *Scheer* XXIV l. c. v. 831. ὥστ' ἐνεοῖσι conj *Hermann* v. 834. θαῦμ' ἐσακοῦσαι conj *Scheer* l. c. v. 847. „ζῆ δὲ πυρὶ ad normam ἔπλη etc. aut ἕζε comparandum cum φοβέο μυθέαι οὗτα" fortasse olim scriptum fuisse conj *Goettling* v. 852 ἀθ *Hermann* v. 860. Ἀΐτνης pro ἀϊδνῆς hic legisse opinatur Tzetzen *Schoemann* v. 867 ἀθ *Ruhnken* v. 872. οἱ δ' ἄλλοι rec *Schoemann* v. 875. ἄλλῃ pro ἄλλαι rec *Schoemann* v. 878. αἱ δ' αὐταὶ κατὰ γαῖαν tacite ed *Schoemann* 1 v. 887. θεῶν τε ἰδυῖαν e conj ed *Schoemann* [v. 888—899] *Welcker* „v. 900 rectius legeretur post v. 887" *Schoemann* [v. 910 sq.] *Welcker* v. 911. δερκιόωντο e conj ed *Schoemann* v. 928. „f. l. γείνατ' ἐπεί—" *Schoemann* [v. 964.] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 [979—983] etiam *Welcker*

Operum v. 1—10 „ab Hesiodo abjudicandos esse censet" etiam *Schoemann* v. 21. ἔργοισι cum πλούσιον jungendum conj *Usener* Mus. Rhen. XXIII, p. 147 v. 22 ὧς σπεύδει e conj ed *Schoemann* v. 25 sq. margini supposuit *Schoemann* „v. 33. rectius videtur ὀφέλλοι et v. 34. ἔστιν" *Schoemann* v. 39. ἐθέλοντι δίκασσαν e conj ed *Schoemann* v. 44. ὥστε καὶ εἰς rec *Schoemann* v. 65 sq. ἀθ *Wieseler* v. 76 margini supposuit *Schoemann* pro χροῒ conj χερὶ *Wieseler* v. 79 sq. deletis verbis βαρυκτύπου — κῆρυξ in

unum versum contrahunt *Ranke Vollbehr* v. 80. γυναῖκα „veteris lacunae malum supplementum" ratus post κῆρυξ epitheton ad φωνήν aptum velut γλυκερήν aut ἐρατήν excidisse putat *Schoemann*. comment. crit. p. 21 v. 93 margini supposuit *Schoemann* v. 108 ut „ab hoc contextu sine dubio alienum" margini supposuit *Schoemann* v. 113. οὐδέ τε e conj ed *Schoemann* v. 121. ἐπειδὴ etiam rec *Schoemann* v. 160. προτέρῃ γενεὴ rec *Schoemann* v. 169 margini supposuit *Schoemann* v. 187 οὐδέ κεν etiam rec *Schoemann* v. 198 φάρεσσι ed *Schoemann* v. 210 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 215. „fort. τρεφέμεν" *Schoemann* v. 231. „f. leg. θαλίης" *Schoemann* v. 282. ἐπὶ ὅρκον ex *Useneri* conj ed *Schoemann* v. 283. ἀασθῇ etiam rec *Schoemann* v. 301. πιμπλῇσι etiam rec *Schoemann* v. 314. δαίμονι δ' ἴσος ἔσῃ. τῷ ἐργάζεσθαι e conj ed *Schoemann* v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ rec etiam *Schoemann* v. 329 margini supposuit *Schoemann* v. 330. „malim δι' ἀφραδίης aut δι' ἀφραδίην" *Schoemann* v. 341 margini supposuit *Schoemann* 350. αὐτῷ μὲν μέτρῳ aperto errore ed *Lennep* v. 353 προσεόντι conj *Haupt* Hermes I, 351 sq. προσῖναι (scilicet = προσίμεναι!) conj *Schoemann* comment. crit. p. 38 v. 357. „f. l. ὃ καὶ εἰ μέγα δώῃ aut ὅγε κεἰ μ. δ." *Schoemann* v. 361. optativis retentis εἰ γὰρ καὶ σμικρόν περ ἐπὶ scribendum censuit *Hermann* v. 377 (scripto v. 376. σώζοι) margini supposuit *Schoemann* v. 378. θάνοι σφέτερον παῖδ' e conj ed *Schoemann* v. 379 „f. l. κἂν" *Schoemann* v. 389. „malim ἄγκεϊ βησσήεντι" *Schoemann* v. 393 sq. [Δημήτερος — ἀέξηται] *Schoemann* v. 406 margini supposuit *Schoemann* v. 409. μινύθῃ δέ τε Ϝέργον corr *Bentlei* v. 412. μελέτη τοι conj *Hermann* v. 453. „pro γὰρ fort. leg. γε" *Schoemann* v. 468. ὅρπηκι rec etiam *Schoemann* v. 469. τυτθὸν rec etiam *Schoemann* v. 480. „fort. scr. ὀλίγον περ χείρεσι ἔργον" *Schoemann* v. 495. ὀφέλλοι etiam rec *Schoemann* v. 496 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „rectius collocarentur post v. 492" v. 502 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „hi quoque rectius transponerentur versibus sic ordinatis: 492. 496 sq. 502 sq. 493—495. 498—501" v. 533. βροτοὶ etiam rec *Schoemann* v. 534. ὧντ' pro οὖτ' e conj. ed *Schoemann*: „potuit etiam οἷστ' scribere" „f. l. νῶτά τ' ἔαγε κάρη τ' εἰς" *Schoemann* v. 549. πυροφόροις rec. etiam *Schoemann* v. 550. ὅστ' ἀπαρυσσάμενος conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 176 v. 561—563 margini supposuit *Schoemann* v. 577. et 606. εἴῃ rec etiam *Schoemann* v. 595. κρήνης δ' ἀενάου, ita ut *Hermanno* auctore versus cum sequente jungatur, fortasse scribendum censet *Schoemann* v. 602 —605 margini supposuit *Schoemann* v. 617. κατὰ χρέος e conj ed *Schoemann* [v. 646—662] *Goettling* v. 646 sq. εἰ δ' ἂν — et βούληαι χρέα e conj ed *Schoemann* v. 655. „An Χαλκίδαδ'?" *Schoemann* v. 692 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 708. ποιήσῃ editurus erat *Schoemann*, sed operae ποιήσῃς reliquerunt

v. 714. καταθελγέτω e conj ed *Schoemann* v. 731 sq. „conjec. anon. ἀζόμενος δὲ τὸ θεῖον et ἦχ' ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσαιτ'" *Schoemann* incredibilia memorans! [740] *Goettling* v. 740. κακότητί. γε rec etiam *Schoemann* v. 751 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 769. 768 hoc ordine ed *Schoemann* „v. 777—779 ab interpolatore inserti videntur" *Schoemann* v. 785. κούρῃσι rec etiam *Schoemann* v. 798 margini supposuit *Schoemann* v. 799. „f. l. θυμοβόρα" *Schoemann* v. 820. „f. l. μετ' εἰκάδ' ἴσασιν ἀρίστην" *Schoemann*

Scuti v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν etiam rec *Schoemann* v. 79. μέγ' ἀθανάτους etiam rec *Schoemann* v. 81. Τίρυνθος etiam rec. *Schoemann* v. 183 margini supposuit *Schoemann* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν rec etiam *Schoemann* v. 212. ἐθρινῶντ' conj *Ranke*; „possit etiam ἐθήρων conjici" *Schoemann* v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων etiam rec *Schoemann* v. 293—296 [ἀπὸ τρυγητήρων — ἐφόρευν] ut „interpolatoris additamenta" *Schoemann* v. 299 margini supposuit *Schoemann* v. 429. ἐμ μένεος etiam rec *Schoemann* v. 438. ἠχῇ etiam rec *Schoemann* v. 458. Ἡρακλέα κρατερόφρονα etiam rec *Schoemann*

Sed his *Addendis* ne quid deesset, *Godofredum Kinkelium*, postquam ille editionem *Paleianam*, de qua supra p. VIII monuit, nactus est, rogavi, ut mihi quae ex ea *criticorum conjecturis* inserenda viderentur excerpta transmitteret. Fecit id ille indefessa industria, sed cum et *Theogonia* et *Opera* typis iam descripta essent, eo tempore, quo ejus schedae vernaculo sermone conscriptae ad me perveniebant, tantummodo notationes ejus ad *Scutum* factas in Latinum sermonem conversas commentario critico interponere potui. Ad *Theogoniam* vero et ad *Opera* quae pertinent excerpta cum jam non possent inter criticorum conjecturas recipi, nolui quippe ex Anglo in vernaculum sermonem translata rursus „Latinitate donare", ne citra necessitatem magis a prima forma discederent, sed immutata hic inserenda curavi:

Paley zur Theogonie.

Ueber 1—115. Die Ansicht Hermanns wird angeführt und beurtheilt. Das Ganze ist „ein Gemisch, das zum grossen Theil nachhesiodeisch ist" — „ein langer Cento".

Zu 2, 3. Es steckt hier eine Interpolation drin: vielleicht ist v. 2 „interpolirt" (das bedeutet bei Paley immer „hinzugefügt"); der 3. Vers fing dann ursprünglich so an: αἴτε περὶ κρήνην. Eine andere Einleitung kann folgendermassen gelautet haben: Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν, αἴτε λοεσσάμεναι κ. τ. λ. (v. 5).

„ 5—8. Im Text [5—8].

„ 15. Im Text: ἠδὲ Ποσειδάωνα γεήοχον.

„ 18. Im Text: λαμπρήν τε mit Göttl.

18, 19 hat er in derselben Ordnung wie wir.

„ 19. — „v. 18 sollte unmittelbar vor 20 stehen. v. 19 ist eine Interpolation."

„ 22 ff. „Man kann dem Verdacht nicht widerstehen dass 22. 23. 25 von Rhapsoden herrührende Zusätze sind. Das Metrum in v. 23 ist nicht hesiodeisch; der ζάθεος Ἑλικὼν ist aus v. 2 herübergenommen. Uebrigens wird v. 25 unten 52 wiederholt." Im Text: [25].

„ 31. In der Note — die nicht sehr klar ist — zieht Paley δρέψασαι vor; da er in Betreff der Zulässigkeit von δρέψασθαι gelinde Zweifel hat, hat er das Wort im Text mit einem Kreuz versehen: † δρέψασθαι.

Zu 32. „Da die meisten MSS. ἵνα κλείοιμι, andere ὥςτε oder ὄφρα κλύοιμι bieten, hat Göttl. geschlossen dass die alte Lesart nicht θείην, sondern entweder δῖαν oder θέςπιν war. Die Lesart des Barocc. 60, θεῖαν, ἵνα ist nicht ohne Weiteres zu verwerfen." Im Text hat er † θείην, ὥς κλ. u. s. w. „Vielleicht ist der Vers unecht, indem er aus 38 compilirt ist."

„ 34. „Für ὕςτερον möchten Wolf und Andere ὕςτατον lesen. Dies mag richtig sein; denn ὕςτερον sollte eher künftig, „in posterum", bedeuten. Aber da 2 Hss. das τε auslassen, wäre vielleicht zu lesen: πρῶτον καὶ ἐς ὕςτερον. Vgl. Opp. 351." Im Text: † τε.

„ 37—38. Einer von beiden Versen ist wahrscheinlich eine Interpolation. Im Text vor 38: †.

„ 46. Im Text: [46] nach Göttling, mit Rücksicht auf den von Göttl. angeführten Grund.

„ 48. Im Text: [48] „wahrscheinlich unecht".

„ 58—9. „Beide wahrscheinlich unecht".

„ 64—7. Im Text: [64—67] mit Göttl. — Die Verbindung von 64 und 65 ist mangelhaft: entweder ist ein Vers ausgefallen, oder es sind Verse zusammengefügt worden, die verschiedenen Gedichten angehörten. Im Text nach v. 64 Zeichen einer Lücke. * * * *

„ 66. „Die ursprüngliche Lesart mag gewesen sein: μέλπους' ἀθανάτων τε νόμους καὶ u. s. w."

„ 79. Im Text: ἢ δὴ πρ. mit L. Dindorf. (In der Anmerkung schreibt er die Conjectur aus Versehen G. Hermann zu.)

„ 83 f. „Möglicherweise wurde 83 hinzugefügt, um den scheinbaren Hiatus in dem nächsten Verse (τοῦ Ϝέπε') loszuwerden — den man dann durch Hinzufügung eines δ' zu heilen meinte." Im Text vor 84: †.

„ 93. „Gaisford und Dindorf lesen mit Guietus τοίη. Wenn eine Aenderung vorgenommen werden muss, wäre wol οἵα vorzuziehen. conspicuus est inter congregatos, qua est a Musis praeditus eloquentia."

„ 94 vermuthet er ἐκ μὲν γὰρ Μούςεων.

„ 102 nimmt er eine doppelte Recension an: ἄψ ὅγε δ. und αἶψα δὲ δ.

„ 110 „wahrscheinlich aus 382 compilirt."

„ 118 „vielleicht unecht". Im Text: [118].

„ 125 „vielleicht unecht". Im Text: [125].

„ 126 vermuthet er ἶςον ἁπάντῃ. Im Text: † ἑαυτῇ.

„ 141 wahrscheinlich „unecht" nach Göttling. — Im Text: [141]. Das Ganze v. 141—146 lautet folgendermassen:

[οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοςαν τεῦξάν τε κεραυνόν.]
οἱ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦςαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέςςῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.

[οἳδ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ †ἦσαν ἐπ' ἔργοις.]

(142 liest er δ' ἦτοι, 145 will er ἕεις lesen, — dann, weil ἐπώνυμον sich nach dem Pluralis Κύκλωπες ἦσαν schlecht ausnimmt, ἐπώνυμοι. [Unterstützt durch Etym. M.])

Zu 146. „Da ἔργοις hier ohne Digamma erscheint, wird wohl nicht alles in Ordnung sein: vielleicht ἦν ἐπὶ ἔργοις."

„ 148. μεγάλοι τε καὶ hat er (nach Herm.) im Text.

„ 155 f. Im Text: [155. 156]. 155 ist „aus 138 compilirt. (Uebrigens hält er auch 138 für einen unechten Vers.) Es lässt sich vermuthen dass es ursprünglich so geheissen habe: ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο ἐξ ἀρχῆς, τῶν μέν τις ὅπως πρώτιστα γένοιτο πάντας ἀποκρύπτασκε, sc. Οὐρανός."

„ 178. Im Text: λόχοιο. „Die richtige Lesart (oder vielmehr Aussprache) ist wahrscheinlich λόκχοιο. (Nach dem Brauch der Aeolier, wie in σκύπφος, ὄκχος, βρόκχος, ὄπφις u. s. w.)"

„ 186. [186] mit Göttl., mit Rücksicht auf den von diesem angeführten Grund.

„ 196. Liest er ἀφρογενέα mit Göttling. Uebrigens [196], „unnöthig und eine etwas ungeschickte Construction verursachend."

„ 199. Liest er Κυπρογενέα.

„ 204 „ist höchst wahrscheinlich unecht".

„ 212 f. „Es ist ziemlich klar dass beide Verse nicht echt sein können — doppelte Recension." Im Text: [213].

„ 216. „Dieser Vers kann — wie er jetzt dasteht — kaum als echt angesehen werden. Nach dem Pluralis μῆλα ist μέλουσι sehr ungewöhnlich. Nach der Auseinandersetzung des Scholiasten zu schliessen sind ein oder zwei Verse verloren gegangen, in denen von der Erlegung des Drachen durch Herkules und dem Einsammeln der Aepfel durch denselben die Rede war. Vielleicht hiess es ursprünglich etwa so: κούρας θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο, Ἑσπερίδας· καὶ Κῆρας ἐγείνατο u. s. w.

„ 220—222 eine andere Recension von 218. 219 (die aus 905. 906 compilirt sind.) Im Text: [218. 219].

„ 224. „Vielleicht eine Interpolation".

„ 245. Im Text: Σπειώ τε, Θόη θ' Ἁλίη nach Valckenaers Conjectur.

„ 249 vermuthet er Πρωνομέδεια und vergleicht dazu Aristoph. Ran. 665. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου πρῶνας — μέδεις.

„ 260. „Vielleicht θείη τε" anstatt δίη τε.

„ 271. 272 „wahrscheinlich eine Interpolation".

„ 273. Wie Göttling, vermuthet auch Paley, dass der Name der dritten Gräe verloren gegangen sei: er vermuthet etwa

Πεφρηδώ Δεινώ τε Ἐνυώ τε κρ. (Er nimmt an der Verbindung von εὔπεπλον und κροκόπεπλον Anstoss.)

Zu 305. „Wenn irgend ein Theil der ganzen Geschichte überhaupt unecht ist, so dürfte dies namentlich von den beiden letzten Versen behauptet werden, die man aus Il. II, 783 bildete, um den beschriebenen Gegenstand mit dem folgenden zu verbinden.

„ 312. Im Text: †πεντηκοντακάρηνον.

„ 315. „Hier wäre ἄπληςτον nicht übel.“

„ 317. 318. „Sieht wie die überflüssige Zuthat eines Interpolators aus: wenigstens hat v. 318 wenig Anspruch auf Echtheit.“

„ 323 f. Im Text: [323, 324] „aus Homer entlehnt“.

„ 330. „Die richtige Lesart war ἔνθ' ὅγε Fοικείων u. s. w.“ (Dies schliesst er aus der Lesart des Barocc. 60: ἔνθα ὅ γ'.)

„ 331. „Die alte Lesart war τρητοῖο Νεμείης.“

„ 336. „Dieser Vers ist schwach und vielleicht eine Interpolation.“ Im Text: [336].

„ 359. Im Text: Κρηνηΐς mit Göttl. ed. 2.

„ 370. „Wahrscheinlich ἕκαστα, da ἴσασι das Digamma hat. (Im Text †ἕκαστοι.) Wir können suppliren τὰ περὶ τὰς ἐγχωρίας νύμφας.“

„ 371. Im Text λαμπρήν mit Göttling, ohne dass er angäbe, wo er es her hat.

„ 408. „Die meisten Kritiker verwerfen diesen Vers, der ausser der Tautologie die durch ἤπιον nach μείλιχον hervorgebracht wird, noch den ungewöhnlichen Superlativ des Femininums, ἀγανώτατον, bietet. Dieser lässt sich übrigens durch Od. IV, 442 ὀλοώτατος ὀδμή, stützen. Wahrscheinlich hiess es ursprünglich so: μείλιχον αἰεί, μείλιχον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.“ Im Text: [408].

„ 414 vermuthet er τε statt δὲ.

„ 416—420 „standen vielleicht hinter 413.“

„ 427. Im Text: [427].

„ 431 vermuthet er ἤδ' ὁπότ' u. s. w.

„ 436. „Ein schwacher und überflüssiger Vers“. Im Text: [436]. Paley vermuthet übrigens τοῖσι παρίσταται. — Zu 438 zweifelt er an der Echtheit von 435—438.

„ 443 „kann kaum als echt betrachtet werden, da die Endung der von 446 ähnlich ist.“

„ 450. „Die Echtheit von 450 — 452 ist fraglich. Jedenfalls scheint 452 hinzugefügt worden zu sein, um den Abschnitt abzuschliessen.“

„ 465. Im Text: [465] nach Gaisford.

„ 470. „Wahrscheinlich wurde dieser Vers von einem Rhapsoden hinzugefügt, der das τοκῆας weiter ausführen wollte.“

„ 471 vermuthet er ὅπως λελάθοι ἓ τεκοῦσα.

„ 473. Im Text: [473] nach Wolf.

Zu 480. Im Text: τραφέμεν τ' ἀτιτ.
„ 481. Im Text: ἔνθα nach Hermann.
„ 486. „Scheint unecht und wie 470 epexegetisch zu sein." Im Text: [486].
„ 496. Im Text: [496] mit Göttl.
„ 501 ff. Im Text: [501—506], „offenbar unecht". (Der Herausgeber fügt hinzu, dass er unabhängig von Göttling zu diesem Resultat gekommen sei.) „Es ist hier eine grosse Lücke vorhanden, in der von dem Streit zwischen Kronos und Zeus die Rede war."
„ 513 vermuthet er ἀπέδεκτο.
„ 520 zweifelt er an der Echtheit des Verses.
„ 526 ff. „Vielleicht ist diese Stelle, die vom Hercules handelt (526—534), ein späterer Zusatz."
„ 532. „Dieser Vers scheint corrupt zu sein; oder vielleicht ist zwischen 532 und 533 ein Vers verloren gegangen." — Dann vermuthet er τιμῶν oder τιμαῖς.
„ 538 vermuthet er πίονα. Im Text: †πίονι.
„ 541 „kann kaum echt sein". Er nimmt an der Wiederholung von κατέθηκε und an dem Verbum εὐθετίζειν (das spät „gemünzt' zu sein scheint) Anstoss. Auch bemerkt er, dass der Vers 555 „anticipirt" wird und vermuthet, 540, 541 mit einander verbindend: τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ καλύψας ἀργέτι δημῷ.
„ 543. „Dies ist ein verdorbener oder unechter Vers, da ἄναξ regelmässig das Digamma hat." Auch missfällt ihm die Bezeichnung des Prometheus als ἀριδείκετ' ἀνάκτων. „Vielleicht: ἀριδείκετε λαῶν." Im Text vor ἀριδείκετ' †.
„ 549. „Vielleicht: γέ σ' ἐνὶ oder σε γ' ἐνί."
„ 556 f. „Wenn 556. 557 nicht eine Interpolation sind, so stehen sie nicht an der rechten Stelle. Göttling möchte die Verse hinter 561 stellen. In diesem Falle müsste 564 eine Interpolation sein." Im Text: [564].
„ 569. „Vielleicht ist dieser Vers eine Interpolation. Scheint aus 555 und 566 compilirt." Im Text: [569].
„ 577 vermuthet er ἱμερτούς τ' ἐπέθηκε. Im Text: †παρέθηκε.
„ 582 vermuthet er κνώδαλά θ' ὅσσα περ ἤπειρος τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
„ 590. Im Text: [590] „gehört einer anderen Recension an."
„ 595 vermuthet er, dass der Vers wegen der Abwesenheit des Digamma (in ἔργων) corrupt sei und schlägt κακῶν ξυνήονας ἀργοὺς vor.
„ 602 ff. Er nimmt an, dass die ganze Stelle „überarbeitet" sei und meint, dass sie ursprünglich etwa folgendermassen gelautet habe: ὁ δ' οὐ βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐγκύρσει· τῷ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται, ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην.

Zu 617. Im Text: Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα.

„ 619. 620. „Die Echtheit dieser beiden Verse ist zweifelhaft."

„ 625. Im Text: [625].

„ 634. v. 631. 634. 648. 668 sind von Rhapsoden hinzugefügt.

„ 642. Hier scheint eine doppelte Recension vorzuliegen. „Entweder sind 641—2 oder 642—3 auszuwerfen, — oder vielleicht nur 642; in dem letzteren Fall muss πάντων τ' ἐν στήθεσσιν gelesen werden." Im Text vor 642: †.

„ 648. Im Text: [648]. S. zu 634.

„ 656. Im Text: ὅ τοι (mit Hermann) πέρι μὲν u. s. w.

„ 658 f. Paley: 659. 658:

ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
σῇσιν ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.

„ 660. Im Text: †ἀνάελπτα.

„ 668. „Der Vers hier „unnöthig".

„ 671. Im Text: [671—673].

„ 678. Diese Stelle (v. 674—678) scheint „überarbeitet, vielleicht mittelst der Hinzusetzung des homerischen Verses 676. Möglicherweise ist zu lesen: οἱ δ' ὅτε Τιτήνεσσι κατέσταθεν — δεινὸν περὶ Fίαχε u. s. w. Sonst liesse sich vermuthen δεινὸν περὶ δ' ἴαχε πόντος (vgl. 69)."

„ 682. Im Text: ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ mit Hermann.

„ 686. „Ein schwacher, vielleicht unechter Vers".

„ 703. Nimmt er an dem Ausdruck τοῖος μέγιστος δοῦπος Anstoss und schlägt vor: πίλναιτ'· ὅσσος γάρ κε μέγιστος u. s. w. — Dann hält er 704. 5 für unecht und meint, man könne die beiden Verse auslassen und dann 703 schreiben: τοῖος γάρ τε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει. Im Text: [704. 705].

„ 707 f. vermuthet er: βροντὴ δὲ στεροπή τε σὺν αἰθαλόεντι κεραυνῷ, κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον ἰαχήν (Fιαχήν) τ' ἐνοπήν τε.

„ 710. „Spätere Zuthat".

„ 719 „wahrscheinlich eine Interpolation". Er vermuthet, es habe ursprünglich so geheissen: καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης δήσαντες δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔπεμψαν τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς u. s. w. Im Text: [719].

„ 731. Nimmt er an der Construction von ἔσχατα Anstoss und vermuthet χῶρον ἐς εὐρώεντα.

„ 733. Im Text: †περοίχεται (nach Herm.).

„ 734 lautet bei Paley so (im Text): ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος.

„ 743 ff. [743—745] mit Göttl.

„ 746. Im Text: ἔχει mit Hermann.

„ 757. Nachdem er angeführt hat, dass die Verse 755—7 bei Gaisford nach dem Vorgang von Heyne und Wolf eingeklammert sind, bemerkt er, dass mit grösserer Wahrscheinlichkeit die Verse 757—761 einer anderen Recension ange-

hörten oder als die Interpolation der Rhapsoden zu betrachten seien. (761, 762 aus Od. λ 16 und ρ 18 compilirt.) Also im Text: [757—761].

Zu 768. „Interpolirt (mit Vergleichung von Od. κ 534 und λ 47)." Also: [768].

„ 774 fehlt in vielen MSS.; hier jedenfalls überflüssig." Also: [774].

„ 797. Für ἀλλά τε conjicirt er ἀλλ' ὅγε. — Dann nimmt er an ἀνάπνευστος Anstoss und vermuthet entweder ἀνάμπνευστος („athemlos") oder (mit Hermann) ἄμ' ἄπνευστος.

„ 806. „Vielleicht ist dieser Vers eine Zuthat." Also: [806].

„ 807. Im Text: [807—810] wegen 736—739.

„ 828. Im Text: [828] nach Gaisford und Göttling.

„ 845 vermuthet er ἄπο. Wenn diese Vermuthung nicht angenommen wird, so müssen βροντῆς, στεροπῆς u. s. w. Genitive nach καῦμα sein.

„ 850. Im Text: [850—852] „wahrscheinlich eine Interpolation — compilirt aus Il. Ξ 274—9."

„ 866. „Die Echtheit dieses Verses ist zweifelhaft."

„ 900. Im Text: ὥς οἱ συμφράσσαιτο nach Hermann. (Paley erwähnt Hermann nicht, sondern entwickelt die Lesart aus dem Citat des Galenus).

„ 905 f. Im Text: [905. 906] mit Gaisford, wegen 217. 218.

„ 908. Zu εἶδος. „Hier ist auf das Digamma keine Rücksicht genommen. Vgl. 153. 259. 619, wo wir ἠδὲ καὶ εἶδος haben. Wahrscheinlich sind diese Verse spätere Zuthaten." Also: [908].

„ 920. Im Text: γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο Διὸς u. s. w. (nach der Lesart des cod. Emman.: ἄρ ἐν φ. διὸς μεγάλοιο).

„ 927. 928. Paley ist der Sinn nicht klar, — „denn Zeus hätte eher Ursache gehabt, auf Hera eifersüchtig zu sein, als umgekehrt" (!) — und so vermuthet er γείναθ', ὃ καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾗ παρακοίτι. — Dann hält er 929 für unecht oder wenigstens für versetzt: vielleicht 929. 928.

„ 942. „Vielleicht ein unechter Vers."

„ 943 vermuthet er, dass die neun Verse, von denen der Scholiast spricht (ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα), die Verse 942—950 seien. Dann habe 951 so angefangen: Ἥβην δ' Ἡρακλέης u. s. w.

„ 948. „Ueberflüssig". Wahrscheinlich eine Zuthat.

„ 954 vermuthet er ἐν ἀνθρώποισιν oder ἐνὶ θνητοῖσιν.

„ 963. „Was von 963 an folgt, kann nicht darauf Anspruch machen ein echter Theil der Theogonie zu sein. Wenn dieses Stück überhaupt hesiodeisch ist, so ist es vielleicht der Anfang eines anderen Gedichts, einer Ἡρωογονία, wie Wolf und Andere vermutheten. Im Text: [964] mit Wolf und Göttling.

Zu 972—3. „Die Syntax ist fehlerhaft.“ Nachdem er die Vermuthungen von Göttling und Hermann angeführt hat, schlägt er vor: πᾶσαν ὅς εἶς᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, Ἐσθλὸς τῷ τε τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐς χεῖρας ἵκηται. Τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε u. s. w.

„ 979. Im Text: [979—983] nach Wolf, aus demselben Grunde den W. anführt.

„ 1014. Im Text: [1014] „unecht“. Wenn der Vers beibehalten wird, ist zu lesen: Τηλέγονον δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε.

„ 1019—22 schliesst er sich der von Göttling geäusserten Ansicht an.

Werke und Tage.

In Betreff der Verse 1—10 meint er, dass dieselben aus einem Hymnus an Zeus entlehnt sind.

Zu 8, 10. — 8 ist ein matter Vers. Vielleicht wurde er mit 10 „interpolirt“. „Vielleicht war die ursprüngliche Lesart: κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας, Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις. Im Text: [10].

„ 12. Für κεν vermuthet er τις.

„ 24. „Interpolirt“?

„ 32. „Sieht wie die Interpolation eines Rhapsoden aus“.

„ 43 vermuthet er γάρ κεν καὶ ἐν ἤματι.

„ 63 f. Es scheint, dass diese beiden Verse von einem Rhapsoden herrühren, der es für nöthig hielt, ἐΐσκειν mit einem Object zu versehen“. Dann nimmt er an καλὸν Anstoss. Also im Text: [63. 64].

„ 65. Zu χρυσέην Ἀφροδίτην. „Von dieser Göttin ist unten 70 ff. nicht die Rede. Darum schlug Göttling v. 76 für Παλλὰς Ἀθήνη, δῖ᾽ Ἀφροδίτη vor. Die Wahrheit ist, dass die (hinzugefügten) Verse 63. 64 auf eine andere Göttin hinzudeuten schienen. Die ursprüngliche Lesart war χρυσέης Ἀφροδίτης.“ Im Text: †χρυσέην Ἀφρ.

„ 76. „Andere Recension von 72.“ Im Text: [76].

„ 79. Im Text: [79] nach Bentley.

„ 93. Im Text: [93]; auch verdächtigt er die Echtheit von 92.

„ 95 nimmt er an ἐμήσατο Anstoss und vermuthet ἐλύσατο.

Zu 99. Im Text: [99] nach Gaisford und Göttling. „Man könnte die Umstellung von 99 und 100 vorschlagen.“
„ 108. Im Text: [106—108] „von Rhapsoden hinzugefügt.“
„ 120. Im Text: [120].
„ 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα hatte auch Paley — unabhängig von Bentley — conjicirt.
„ 151. „Wenn die beiden Verse 150—1 echt sind, muss die ursprüngliche Lesart χαλκῷ Fεἰργάζοντο gewesen sein.“
„ 162. Nachdem er die Meinung Heynes angeführt, fährt er fort: „es ist in der That nicht unwahrscheinlich, dass die ganze Stelle 161—9 von den Rhapsoden wegen der Berühmtheit der Ilias hinzugefügt wurde.“
„ 169. Im Text: [169].
Nach 181 Zeichen einer Lücke im Text.
Zu 186. „βάζοντε ἔπεσσι ist offenbar die richtige Lesart.“ Und so hat er im Text.
„ 187 vermuthet er ὄπα (wegen des Digamma von εἰδότες).
„ 191 vermuthet er entweder ὕβρεων oder μᾶλλον δὲ κακὰ ῥέζουσι καὶ ὕβριν. Im letzteren Falle sind 192—4 später hinzugefügt („interpolirt“).
„ 206 vermuthet er ἐπικρατέων.
„ 217. „Möglicherweise die Zuthat eines Rhapsoden.“
„ 221. Im Text: [221].
„ 222 vermuthet er πόλιν κατὰ ἤθεα.
„ 225—6 vermuthet er διδῶσι und παρεκβαίνωσι.
„ 235 vermuthet er dem Digamma zu Liebe — aber dubitanter — γονεῦσι (oder τοκεῦσι) FεFοίκοτα (FεFίκοτα) τέκνα γυναῖκες.
„ 244—5. „Diese beiden Verse sind von zweifelhafter Echtheit“.
„ 261. Im Text: [261—264] — „unecht — mannigfache Anstösse.“ 261 βασιλέων, 263 βασιλεῖς, „beide nicht epische Formen“. σκολιῶς ἐνέπειν und ἰθύνειν μύθους „ungewöhnliche Redensarten“.
„ 293 ff. Im Text: [294] „höchst wahrscheinlich eine Interpolation“.
„ 306. 307. Im Text: [306. 307] „307 aus 301 entstanden“.
„ 317. 318. Im Text: [317. 318] nach Gaisford.
„ 321 vermuthet er εἰ γάρ τίς τ' ἢ χερσὶ u. s. w.
„ 327, 328. Im Text: ἔρξῃ und βαίνῃ nach Göttling.
„ 329. „Wenn der Vers echt ist, wird wohl κρυπταδίης εὐνῆς zu lesen sein.“
„ 333. Im Text: δ' ἤτοι mit Hermann.
„ 337. „Einer von den vielen hinzugefügten Versen die von den Rhapsoden herrühren“.
„ 353—5. „Verdächtig“. (Mannigfache Anstösse, namentlich προσεῖναι). Im Text: [355]; „eine blosse Wiederholung des Vorhergehenden“ — „andere Recension“.

Zu 357. Im Text: ὅγε κεὶ μέγα δοίη. (Conjicirt nach Proclus: καὶ εἰ μέγα τι δοίη).

„ 372. Im Text: γάρ τοι ὁμῶς nach Bentley.

„ 376. „Die meisten Hss. geben σώζοι πατρώϊον οἶκον .... Aber der Vers ist irgendwie verdorben, da οἶκον durchweg mit dem Digamma versehen ist .... Wahrscheinlich ist zu lesen οἶκον πατρώϊον εἴη u. s. w.“ Diese Emendation steht im Text, der also jetzt lautet:

Μουνογενὴς δὲ πάϊς οἶκον πατρώϊον εἴη
φερβέμεν·

„ 382 vermuthet er — mit Lennep, den er jedoch nicht anführt — ἔργον δ' ἐπὶ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

„ 385. Im Text: αἵ δ' ἤτοι mit Hermann.

„ 391. „In diesem Vers ist nicht alles in Ordnung, da wir ναιετάους' gehabt haben; auch ist πίονα χῶρον nach ἄγκεα hart. Wahrscheinlich ist 390 „interpolirt“ (d. h. zugesetzt) und wurde dann aus dem folgenden Vers ein Wort ausgestossen. Im Text: [390].

„ 393. ὥς τοι ἕκαστα κ. τ. λ. „Dies scheint eine blosse Wiederholung des eben Gesagten zu sein. Dazu kommt dass ἕκαστος das Digamma hat ..... Wahrscheinlich wurde Δημήτερος von denen hinzugefügt, die meinten, ἔργα könne nicht die Erzeugnisse des Feldes bedeuten.“ Im Text: [Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα | ὥρι' ἀέξηται,].

„ 402 vermuthet er τὰ δ' ἐτώσια πάντ' ἀγορεύσεις. (Er nimmt an dem „emphatischen“ σὺ Anstoss; auch missfällt ihm das πολλά.) „Vielleicht ist der Vers interpolirt“; dann wäre zu lesen: ἣν δ' ἔτι λυπῇς, ἄχρειος (sic) Ϝεπέων ἔσται νομός.

„ 406. Im Text: [406] „wird mit Recht als unecht betrachtet.“

„ 412. Wegen des digammalosen ἔργον wahrscheinlich ein unechter Vers. Im Text: μελέτη [δέ] τοι ἔργον ὀφ.

„ 422. „Unecht“? — „fehlt in einer Hs. bei Göttling.“ — Im Text: ὥρια ἔργα mit dem cod. Galeanus. (μεμνημένος· ὥρια ἔργα.)

„ 438. „Wurde von dem hinzugefügt, dem das Alter von neun Jahren nicht nützlich schien ...... Wenn wir nicht τὸ ἔργ. ἀρίστῳ (vgl. 314) lesen, wird das Digamma verletzt. Wahrscheinlich sollte dieser Vers ausgelassen und im nächsten gelesen werden; οὐδ' ἂν τώ γ' u. s. w.“

„ 453 vermuthet er ῥηΐδιον δὲ Ϝέπος und παρὰ Ϝέργα.

„ 456. „Das γ' von τόγ' steht an der Stelle des Digamma.“

„ 458. Im Text: φανείῃ mit Göttling und Lennep.

„ 470 vermuthet er τιθείῃ.

„ 492 vermuthet er μὴ Ϝέαρ oder Ϝείαρ γιγνόμενον u. s. w.

„ 498 vermuthet er κενεῇ ἐπὶ ἐλπίδι.

In Betreff der Verse 504—563 schliesst er sich im Allgemeinen der Ansicht Göttlings an und meint, dass einige Verse spä-

ter hinzugefügt worden seien: „das Ganze ist überarbeitet worden, so dass es jetzt sehr schwer ist, das Echte von dem Unechten zu unterscheiden.“

Zu 511. „Der Vers wurde vielleicht erst später hinzugefügt.“ Er nimmt an νήριτος Anstoss. Im Text: [511].

„ 516 vermuthet er πώεα δ᾽ οἰῶν. — „Wenn wir 517 auslassen, erhalten wir eine leichtere Construction: καί τε δι᾽ αἶγα ἄησι τανύτριχα, πώεα δ᾽ οὔτι, ἲς ἀνέμου Βορέου. Im Falle der Abwesenheit des Digamma von ἄησι wäre zu erwarten: δι᾽ αἰγὸς ἄησι τανύτριχος . . . . oder der Vers kann, abgesehen von späteren Zusätzen, gelautet haben: καί τε δι᾽ αἶγα ἄησι τανύτριχα Ϝὶς ἀνέμοιο.“

„ 520 vermuthet er ἥτ᾽ ἔντοσθε δόμων μίμνει παρὰ μητέρι κεδνῇ.

„ 547. τ᾽ späterer Zusatz?

„ 561. Im Text: [561—563] mit Göttling. „Hinzugefügt um einen Abschluss zu bilden.“

„ 569. Im Text: [569] „compilirt aus Od. τ 518.“

„ 577. Im Text: εἴῃ mit Hermann.

„ 578. τ᾽ ein Zusatz (an Stelle des dagewesenen Digamma).

„ 587. Im Text: [587]. Gründe: εἰσὶν zu Anfang des Verses ungeschickt; dann kommt ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει Scut. 397 vor — dann kann der Vers aus Alcaeus (νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα σείριος ἄζει) compilirt sein. — Dann ist auffallend, dass der Codex Galeanus 585 folgende Lesart hat: τῆμος πιότατ᾽ αἶγες εἰσί.

„ 589. Im Text: [589—596].

„ 606. Im Text: εἴῃ nach Hermann.

„ 614 ff. 614—617 „wahrscheinlich später zugesetzt.“ Im Text: [614—617].

„ 623. [623] im Text, nach Göttlings Vorschlag.

„ 632 vermuthet er, dem Digamma zu Liebe, entweder ἐντύνασθ᾽, ἵνα oder ἐντύνειν, ἵνα. — Dann vermuthet er, dass 643—5 hinter 632 stehen sollten; für den Anfang von 646 empfiehlt er dann εἴ κεν ἐπ᾽ ἐμπορίην.

„ 640 vermuthet er οὔποτε δ᾽ ἐσθλῇ.

„ 651. εἰ μή γ᾽ εἰς Εὔβοιαν ἀπ᾽ Αὐλίδος?

„ 675 ff. „Es ist wahrscheinlich, dass 675—677 später zugesetzt sind.“

„ 678. „Auch dieser Vers scheint überarbeitet, da auf das Digamma (von εἰαρινὸς) keine Rücksicht genommen ist.“

„ 680 vermuthet er τόσον ἀνδρὶ πέτηλα φανείῃ (Cod. Galeanus: τόσσον πέτηλ᾽ ἀνδρὶ φ.) — Im Text: τόσσον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείῃ (φανείῃ nach dem Vorschlag von Spohn).

„ 701 vermuthet er ἀμφὶ Ϝιδών.

„ 705 vermuthet er — um den Hiatus loszuwerden — ἄτερ

δαλοῖο, oder ἄτερ δαλοῦ τε. — Oder aus Moschop.: καὶ ἀώρῳ γήραϊ δῶκεν, oder καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.

Zu 713 vermuthet er ἄλλοτ' ἐς ἄλλον.

„ 723 vermuthet er ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις.

„ 737—41 „von zweifelhafter Echtheit."

„ 778. τ' ein Zusatz? (Wahrscheinlich hatte ἴδρις das Digamma).

„ 801. ἐπ' späterer Zusatz.

„ 808 vielleicht „interpolirt" (d. h. später zugesetzt).

„ [815. 816] im Text nach Göttlings Vorgang — „doppelte Recension".

„ 817 vermuthet er νῆα πολυκλήϊδα θοήν τ' u. s. w. oder mit Lennep: νέα τε π.

„ 828 möglicherweise von denen zugesetzt, die die ὀρνιθομάντεια daranflicken wollten.

Postremo jam his *Addendis* subjiciatur, quem supra p. XIII. promisi, brevis *conspectus*

THEOGONIAE

IN STROPHAS REDACTAE.

TERNARIAS	QUINARIAS	
a **Gruppio** a. 1841	primum a **Soetbeerio** a. 1837	tum ab **Hermanno** a. 1844
Stropha	Stropha	Stropha
I*: v. 22 (῾Ηϲίοδον Μοῦϲαι—) —24.	I: v. 22 (Μοῦϲαι ῾Ηϲίοδον —) — 24. v. 27 sq.	I: v. 1. 22—25.
II*: v. 26—28.		II: v. 26—30.
III*: v. 29—31.		III: v. 31 (θηητὸν δ' ἔθρεψαν) v. 32 (θέϲπιν, ἵνα) —35.
IV*: v. 33—35.	II: v. 29 sq. 33—35.	
		IV: v. 36 sq. 39—41.
		V: v. 104—107. 115.
V: v. 116 sq. 120 (ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν)	III*: v. 116 sq. 120—122.	VI*: v. 116 sq. 120—122.
VI: v. 126 sq. 131.	IV: v. 123 sq. 126 sq. 131 (ἠδὲ καὶ—)	VII: v. 123—125. 214. 213.
		VIII: v. 211 (ἡ δ' ἔτεκεν —) sq. 215 sq. et hujuscemodi versus: ⟨Αἴγλην ῾Εϲπερίην τε καὶ εὐειδῆ ᾿Αρέθουϲαν⟩.
		IX: v. 217 (Κῆραϲ δ' αὖ καὶ Μοῖραϲ —) — v. 219. 223. 224 + 225: Νὺξ ὀλοή· μετὰ τήνδε δ' ῎Εριν —.
		X: primus versus excidit, tum versus hujuscemodi: ⟨Τιϲιφόνην τε καὶ ᾿Αληκτὼ δῖάν τε Μέγαιραν⟩, tum v. 220—222.
		XI: v. 226. 228 sq. 231 sq.

Sed ut, qui sint *optimi* horum carminum codices, pateat, ante omnia ipsius *Kinkelii de codicibus* a se adhibitis breuem *narrationem* hic praemittere placet, quam his verbis ad me perscripsit:

„Hesiodi codices qui ad nos pervenerunt ad duas referendi sunt familias, quarum altera textum exhibet qualis inde a saeculo V. usque ad finem saeculi XIII. ferebatur, altera recensione nititur a grammaticorum Byzantinorum scholis profecta. Huius recensionis auctor fuit, nisi fallor, *Demetrius Triclinius*, qui c. a. 1320 floruit et codicem conscripsit qui adhuc Venetiis (inter Marcianos n. 464) servatur.

Codicum *Operum* praestantissimus est M (*Laur.* XXXI, 39), rapide et negligenter conscriptus. Scholia marginalia nonnulla, quae tamen fere nullius sunt pretii, exhibet.[1]) Manus librarii, qui poetae verba scripsit, nobis *prima* est. Sed praeterea tres manus in codice apparent: ex quibus *secundam* eam appellamus, quae errores multifarios a prima manu commissos correxit et omninó διορθωτοῦ officium praestitit. A *prima* facillime distingui potest. *Tertia* manus nonnulla a m. II. praetermissa supplevit. Maxime notabilis est propter correctionem ad v. 248 pertinentem, ubi pro ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ posuit: βη δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκώπις ἀθήνη. Ab his manibus diversa est *quarta*, quae calamo acuto instructa erat et multa verba sive verborum monstra resolvit et veram lectionem restituit. — Hunc codicem ipse mense Iunio a. 1867 totum excussi.

Cum M fere semper conspirat μ, qui hodie in bibliotheca publica Messanae asservatur. Hic codex mihi non diversus esse videtur ab eo, cuius mentionem fecit *Bluhmius* in Bibliotheca librorum manuscriptorum Italica (Gott. 1834) p. 225.[2])

---

1) Ad v. 1: δηλονότι ἀπὸ τῆς πιερίας· ἡ δὲ πιερία τόπος ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἑλικῶνι ἐν ᾧ αἱ μοῦσαι διάκεινται. Ad v. 9: κλῦθι] ἄκουσον. Ad v. 28: κακόχαρτος] ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα. Ad v. 82: ἀλφηστῇσιν] τοῖς εὑρετικοῖς. Ad vv. 167 sqq.: ἄλυπον τὴν ζωὴν περιφραστικῶς τὸν παράδεισον εὐφραντικόν. Ad v. 204: μεμαρπώς] συλλαβών. Ad v. 568: ὀρθογόη] πρὸς τὸν ὄρθρον βοῶσα. Haec specimina sufficiant.

2) „*Hesiodus* c. schol. ineditis, ut videtur. Membr. 4°. s. XII." *Bluhmius*.

Ex bibliothecae latebris protraxit Alb. *Guethius*, cuius benevolentiae collationem debeo. Scriptura post v. 775 evanida est. In fine leguntur vv. 744—828 manu recentiore suppleti.

Ad Mμ proxime accedit B, scriptus a. 1281, ut annotatio codici inserta significat. Nonnulla exhibet, quae jam interpolatoris manum produnt: sed in universum a corruptelis gravioribus liber est. Scholiis caret. Contuli m. Iulio a. 1867.

Eadem recensione nituntur codd. Florentini LOβbR, quos aut integros aut partim contuli. In L folia nonnulla a manu saeculi XVI. suppleta sunt; hanc codicis partem neglexi. β, qui lectu difficilis est, usque ad v. 298, bR usque ad v. 173 contuli, O totum excussi.

Codicibus MμBLOβbR adjunxi lQNVS, quorum collationes Lennepii, Salvatoris Cyrilli, Braunii et Koechlyi opera factae sunt.

His subsidiis instructus eos codices — praesertim *Florentinos*[3]) —, qui textum plus minusve corruptum exhibent, quamquam a me collatos praetermittendos putavi. — Specimen recensionis deterioris offert T (Turicensis), quem annis 1868. 1869 contuli. Praeterea penes me sunt collationes codicis *Gothani* ab *Eberhardo* tractati et codicis *Veneti* Demetrii Triclinii[4]), ex cuius editione recensio depravata originem duxit. Hanc opinionem h. l. pro huius editionis ratione tantummodo indicatam alio loco firmare in mente est.

In *Theogonia* eis subsidiis usus sum, quae iam ab aliis prolata erant.[5]) Primum locum tenet Mediceus tertius (nobis M), collatus a Goettlingio. — A tabula nostra (p. 3) removendus est codex mendosissimus, Goettlingio M1, quippe qui ab alio codice Florentino (Laur.-Bad. n. 2823, 2) derivatus est. Quod non sensit Goettlingius, quamquam ipse codicum plerorumque conferendorum gratia diutius Florentiae versabatur.[6]) Alius codex, a Dorvillio collatus et *Mediceus* appellatus, hodie in bibliothecis Florentinis non exstat.

3) Sunt hi: XXXI 5, XXXI 23, XXXI 24. — Praeterea inspexi codd. XXXII 36 et XXXII 41, omnium mendosissimos.

4) Contuli mense Augusto a. 1869.

5) Haec pars editionis nostrae iam a. 1866 absoluta erat.

6) Codex 2823, 2 non diversus esse videtur ab eo quem Lennepius Schellershemianum vocat.

In *Scuto* eis inprimis copiis usus sum, quae annis 1866. 1867. 1869 Londini, Florentiae et Venetiis collegi. Gravissimi testes sunt MFS. Quibus de Italicis codicem Venetum Triclinii (v), Venetum alterum (V), Florentinum quartum (s), qui post v. 379 deficit, „Mediceum“ Dorvillii (μ) et Parisinum n. 2708 (C) adiunxi. — Minoris pretii sunt subsidia in bibliothecis *Anglis* asservata. Harleianum et Burneianum[7]) ipse excussi, Cantabrigiensem ex Gaisfordii et Paleii editionibus cognitum habui. Editionem Paleianam[8]) mihi misit J. *Odgersius* V. cl., pastor Bridgewateriensis.[9])

In apparatu critico componendo codicum omnium — aut a me aut ab aliis collatorum —, quorum in universum rationem habui, lectiones integras apposui: reliquorum — duorum vel plurium — consensum siglum **p** indicat. Lectiones ab uno solo codice oblatas perraro commemoravi.

His testimoniis accedunt lectiones Aldinae, Scholiorum, et scriptorum veterum qui poetae versus afferunt. — Codices omnes, quorum collationes ad nos pervenerunt, in tabulis poëmatis singulis praemissis recensentur.“

Ita quidem *Kinkelius*. Iam his codicibus quem ad modum usi simus, breviter dicendum. Eos omnes ex *uno archetypo*, qui hodie non jam superest, sed varios per fontes fluxisse facile perspicitur. Unum fuisse archetypum ex satis larga turpissimarum et corruptelarum et interpolationum copia apparet, quas in tribus carminibus omnium codicum consensu teneri videmus. Varios fuisse fontes, per quos ejus archetypi scriptura in codices quos habemus propagata sit, ex eorum discrepantiis intellegitur, quae minime possunt omnes tantum postremi temporis depravationibus vel correctionibus adtribui, sed partim ad ipsum archetypum ejusque indolem haud eodem

---

7) De his codicibus vid. libellus, quem a. 1866 publici iuris feci: „De codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis.“

8) „The Epics of Hesiod, with an English commentary by F. A. Paley, M. A. London: 1861.“

9) Praeter codices memoratos collatio nova codicis Par. 2708. *Muetzellii* in usum facta nobis concessa fuit. Ex bibliotheca gymnasii Berolinensis, cui regis nomen impositum est, depromptam nobis misit *Eberhardus*.

modo primis apographis exceptam referendae sunt. Tenebat enim ille textum Hesiodeum non ex una sive Aristarchi sive alius cujuspiam grammatici recensione constanter derivatum sed jam et variis variorum criticorum librariorumque manibus tractatum atque vexatum et discrepantibus lectionibus glossematis adeoque interpolationibus partim suprascriptis partim margini adpositis instructum seu potius oneratum. Ex quo cum prima apographa diverso consilio disparique sollertia describerentur novisque passim corruptelis correctionibusque, ut fit, augerentur, codicum, qui adhuc superstites sunt, „rudis indigestaque moles“ exstitit, qui codices singuli quo cognationis vinculo inter se nexi sint, non prius poterit plene certoque demonstrari, quam omnes omnino eadem diligentia fuerint „cum pulvisculo excussi“, qualem gravissimis certe Operum et Scuti codicibus adhibuit Kinkelius, a quo pleni manuscriptorum Hesiodeorum stemmatis condendi fundamento longissime adhuc nos abesse nemo non videt. Sed is labor taedii plenissimus quod a nobis exantlari non potuerit haud nimis me dolere ingenue fateor, quoniam, nisi prorsus nova librorum subsidia detegantur et eruantur, multum inde lucri ad ipsius archetypi indolem cognoscendam nedum ad ipsius poëtae manum restituendam redundaturum esse vix probabile sit.

Sed haec cum universa sit omnium codicum Hesiodeorum natura et ratio, magnum tamen discrimen intercedit inter eum modum, quo *Opera*, et eum, quo *Theogonia* et *Scutum* nobis tradita sunt. Illa enim sola in quibusdam habemus codicibus servata, qui multo propius ad archetypum accedere videntur, quam ceteri Theogoniam simul et Scutum complexi. Quos inter integriores codices eminere M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXI, 39, jam diu constabat, sed quantopere ceteros omnes adeoque non minus vetustum Messanium ab Alberto Guethio prolatum superet, nunc demum, postquam Kinkelii diligentia diversae ejus manus accurate distinctae sunt, penitus perspici licet. Cujus bonitatis cum in quavis fere editionis nostrae pagina documenta inveniantur, unum hic sed id insigne exemplum notasse sufficit, quod solus nec v. 310 nec v. 318 habet: hunc enim quod *tertia* manus margini adscripsit, nullius est momenti. Itaque hunc praestan-

tissimum codicem ut praecipuum fundamentum recensioni meae subdidi, pro unico quominus habere possem eumque aut ex ipso archetypo descriptum aut communem ceterorum fontem censerem, loci satis multi obstabant, qui levius graviusve corrupti eo in codice leguntur partim quidem posterioribus ejus manibus correcti sed omnes aliis codicibus emendatius oblati. Ex his igitur codicibus eos, ubi opus esset, prae ceteris consului, qui cum aliis in locis gravioribus eandem cum M praebent scripturam tum in omittendis versibus 93. 169. 370—372 cum eo consentiunt, quamquam hi quoque fere omnes, ne μ quidem excepto, post v. 736 manifesto errore repetitum habent v. 758 recte infra suo loco positum.

Itaque cum ne *Opera* quidem ex uno illo, qui optimus et habetur et est, codice restitui possint ceteris simpliciter neglectis, magis etiam codicum certe puriorum comparatione opus est ad *Theogoniae* et *Scuti* textum constituendum. Puriores autem dico eos, qui non e *Tricliniana* recensione recte a Kinkelio indicata profluxerunt, quamquam ne hi quidem correctionibus interpolationibusque immunes sunt, cujus labis insigne exemplum ipse antiquissimus praebet Theogoniae et Scuti codex M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXII, 16, jure propterea notatus a *Deitersio* in comment. „de Hesiodi scuti Herculis descriptione“ p. 33, cui codici qui vetustate ejus deceptus suam editionem superstruere vellet magnopere erraret. In illis autem codicibus insignem tenere locum CV recte idem Deitersius intellexit ibid. p. 42, quamquam ne hi quidem soli sufficiunt ad justam carminum illorum editionem adornandam.

Horum igitur, qui quidem in censum venire debent, codicum lectionibus atque diversorum scholiastarum notationibus inter sese comparatis *verba Hesiodea* ita *recensere* conatus sum, quemadmodum in archetypo illo deperdito olim lecta essent: subjecta ut RECENSIONIS DIVERSITATE ea scripturae discrepantia, quae aut in archetypo illo ipso adscripta fuisse videretur aut diserto scholiorum testimonio notaretur aut antiquorum auctorum disertis laudationibus contineretur. Exclusi, quae aut postea in archetypi apographis paullatim degenerantibus forte fortuna vel prono solitoque errore nata

aut male sedulo Triclinii arbitrio invecta aut memoriae laudantium scriptorum lapsu exorta viderentur; exclusi etiam, ne inutili mole subscriptionem gravarem, quaecunque ad orthographicas controversias jam ab antiquis grammaticis agitatas pertinerent, quamquam haud ignarus, quanto has cupedias amore nostra aetas exosculetur. Satis est de his rebus lectores ad doctissimum diligentissimumque, quem *Jacob La Roche* inscriptum *„die Homerische Textkritik im Alterthum“* a. 1866 edidit, librum ablegasse, quo libro quaecunque afferuntur de verbis Homericis hoc vel illo modo scribendis quaestiones, eas etiam in recensendo Hesiodo olim jactatas esse non est quod dubitemus. Unum ex hoc genere breviter adnotasse placet, M si in his minutiis accurate archetypi manum servaverit, ejus manu consonantes fere non duplicatas esse: constanter enim ille ἐδαςάμεθ' v. 37, νίςονται v. 237, μέςη v. 233, βηςήεντα v. 530, πτώςης v. 395, ἀρόμεναι v. 22, ἐπαινέςειε v. 12 et quae sunt similia exhibet. Equidem tamen et in his et in aliis ejusdem generis rebus receptam consuetudinem et ipse retinere, quam ex Hesiodi codicibus nobis certe nova et insolita inferre malui.

In ceteris vero omnibus rebus tanta, ne diversa commiscerem recensionis et emendationis negotia, religione librorum auctoritatem secutus sum, ut contra eorum fidem vel apertissima vitia certissimis dudumque omnium consensu receptis conjecturis expellere nefas duxerim, quarum conjecturarum hic habes brevem indicem non omnium, sed gravissimarum: *Theog.* v. 157. ἀνίεσκε. v. 359. Χρυσηίς. v. 373. θεοῖσι. v. 497. ἐξήμεσσε. v. 563. μελίοισι. v. 617. similiterque v. 734. Ὀβριάρεῳ. v. 628. κείνοις. v. 655. ὅ τοι. v. 746. ἔχει. v. 961. ἦ δή οἱ. — *Oper.* v. 56. σοί τ' αὐτῷ. v. 187. οὐδὲ — οὐδέ κεν. v. 263. βασιλεῖς ἰθύνετε μύθους. v. 283. ἀασθῇ. v. 301. πιμπλῇσι. v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ. v. 495. ὀφέλλοι. v. 526. οὐδέ οἱ. v. 533. βροτοί. — *Scuti* v. 79. μέγ'. v. 429. ἐμ μένεος. v. 438. ἠχῇ.

Deinde, ut, quidquid ex ingenti, quod Hesiodea antiquorum hominum studia hausit, naufragio superesset reliquiarum statim in nostratium criticorum oculos incurreret, versibus quacunque de causa a grammaticis aut philosophis in dubium vocatis celeberrimum illum et Aristarcheae auctoritatis omine

commendatum *obelum* — praefixi, sed ipsos versus, nisi alia de causa margini subjiciendi essent, iisdem litteris scriptos textui reliqui. Contra recentiorum *uncinos* aliaque athetesium ab iis factarum signa removi omnia, quibus omnino, nisi constanti certisque legibus adstrictae crisi *tota* carmina subjiciantur, prorsus nihil lucramur.

Imo margini minimis expressos *litteris* eos versus subjiciendos curavi, quos ab hac quidem horum carminum collectione alienos fuisse aut codicum optimorum fide vel antiquorum testium auctoritate constaret, ut *Theog.* v. 323 sq. 774. 1014. *Oper.* v. 93. 120. 169. 310. 317 sq. 370—372. 378. 406. 736[b]. 806[b]. *Scuti* v. 299; aut certissimis verborum sententiarumque indiciis pateret, ut *Theog.* v. 196. 199 sq. 217—222. 807—810 (= 736—739). 964. 979—983.

Postremo textui quidem suo loco reliqui sed *minoribus litteris* excudi jussi aliquot versus, qui ut a codicum auctoritate tuti ita ad hanc horum carminum syllogen certissime pertinentes aperte produnt ipsius compositoris manum ejusmodi emboliis aut singulas operis sui partes conglutinantis vel sententiarum narrationisque hiatum explentis, ut *Theog.* v. 46. 93. 114 sq. 118 sq. 473. *Oper.* 9 sq. 47—49. 106 sq. 202. 263 sq. 381 sq. 561—563; aut exornandi amplificandique causa aliquid, quod forte succurreret, inserentis, ut *Theog.* 48. 141. *Oper.* 210 sq. 245. 329. 353—355. *Scuti* v. 258—260. Ut ea, quam his versibus adhibui, ratione ita etiam tribus aliis, quae textui Hesiodeo admovi, subsidiis id egi, ut de eo ejusque variis particulis commodius judicandi, quam adhuc fieri poterat, legentibus pararetur facultas.

Ac primum quidem *versuum* perpetuo narrationis argumentive filo cohaerentium singulos *ordines* distinxi ita, ut primum cujusque ordinis vocabulum non in versus ipso initio ponendum sed paullulum ad ejus finem promovendum curarem. Quo instituto in Homericis carminibus jam dudum quamquam nec constanter nec certa norma usurpato, sed etiam longioribus dramatum Graecorum orationibus cum magna legentium commoditate adhibendis id simul efficitur, ut, quae horum carminum partes strophis sive versuum certo numero conjunctorum ordinibus compositae sint, tam apertis

prodatur vestigiis, ea ut cuivis in oculos incurrant, nisi quis in perpetuum caecutire sibi proposuerit.

Tum majore intervallo unius versus spatium explente *ipsos versus* separavi eos, qui nullo sententiae verborumve vinculo inter se conjuncti esse viderentur. Hoc instituto inprimis optime consulitur iis *Operum* partibus, quas *singulis proverbiis* constare ad argumenti similitudinem verborumque vibrantium repetitionem collatis *K. Lehrs* primus vidit luculenterque demonstravit. Id igitur viri sagacissimi inventum quo clarius unicuique pateret, exemplum ejus secutus etiam ipsa illa *verba*, quae eadem diversis in proverbiis redeunt, *diductis litteris* exprimenda curavi.

Postremo in paucis quibusdam locis, ubi res extra omnem dubitationem posita videbatur, *diversae recensionis* versus signis ☾ et ☽ positis distinxi, in multo pluribus mihi quidem satis manifestis, sed de quibus „adhuc sub judice lis esset", idem facere omisi, ne alterius partis in restituendis et ordinandis Hesiodeis occupatae provinciam mihi ipse praeripuisse arguerer.

Hac igitur, quam descripsi, ratione id me effecisse spero, ut legentibus judicandi negotium, cum verba ipsa intacta retinuerim, prorsus integrum quidem relictum, sed signis illis adpositis multo commodius redditum sit. Eodem consilio adscripsi CRITICORUM CONJECTURAS non quidem, quotquot usquam exstant, omnino omnes, sed tamen quaecunque aliqua ex parte viderentur aut utiles aut notabiles esse. Consulto in iis omisi *Soetbeerii Gruppii* atque *Hermanni* Theogoniae in strophas distinguendae conamina, quae critico commentario haud facile inseri potuissent, sed ea pluribus de causis satis memorabilia in hujus ipsius praefationis *Addendis* inesse volui in brevem plenumque conspectum contracta; consulto etiam meas ipsius emendationes paucissimis exceptis non commemoravi, quoniam his ad alteram editionis partem condendam usurus sum. Neque operae pretium putavimus, quibus locis editionum sive antiquiorum sive recentiorum lectiones a nostra recensione discreparent, eos enumerare omnes, sed sufficere videbatur ex illis quidem *Aldinae*, quippe quae ceteris fons atque origo exstitit, integram scripturae

v. 201. ἕcπετο a. — v. 203. ταύτὴν δ' a. — v. 206. τέρψίν τε a. — v. 207. καλέεcκεν etiam a. — v. 213. ῷ τινι a. — v. 218 sq. om *Stob.* ecl. I, 3, 38 p. 124. — v. 219. πεινομένοιcι a. — v. 225. Γῆραc τ' a. — v. 235. οὕνεκα a. — v. 246. Εὐνεικὴ a. — v. 257. τὲ a. — v. 266. ἤγαγετ' — ἡ δ' — Ἶριν a. — v. 267. Ἅρπυιαc etiam a. — Ὠκυπέτην τέ a. — v. 268. ἅ ῥ ἀνέμων a. — v. 272. ἐρχόμενοι ἄνθρωποι a. — v. 273. Πεφρηδώ etiam a. — v. 275. Ἑcπερίδεc a. — v. 279. λειμῷνι a. — v. 284. χῶ a. — v. 285. Ζηνόc δ' a. — v. 287. τρικέφαλον firmat etiam *Schol.* ad Aristid. p. 547 Dind. — v. 289. ἄρ et Ἡρακκείη a. — v. 291. ὅτέ περ et βοὺc a. — v. 293. Ὄρθόν τε a. — v. 297. κρατερόφρον a.

v. 301. δὲ a. — v. 304. ἦδ' a. — v. 306. Τυφάωνα φαcὶ a. — v. 307. θ' post ἄνεμον om etiam a. — v. 308. ὑποκυccαμένη etiam a. — v. 309. Γηρυονῆι a. — v. 314. Ἥρη a. — v. 321. τρεῖc δ' ἦν κεφαλαὶ citat *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 182. τὸ ἐδ' ἦν τρεῖc κεφαλαὶ *Gramm.* apud *Cram.* l. l. p. 272. Vulgatam firmant *Schol.* ad Soph. Trach. 520. *Herodian.* περὶ cχημ. p. 60 Dind. *Anonym.* de soloec. p. 198 Valck. — v. 326. cφίγγ' etiam a. — v. 328. ῥ a. — v. 330. ἄρ et φύλ' a. — v. 333. Κητώ δ' et Φόρκυνι a. — v. 338. Νεῖλον τ' a. — v. 341. Ῥόδιόν θ' a. — v. 345. Εὔηνόν τε a. — v. 352. Παcιθόη etiam a. — v. 354. Pro „θοή“ l. „Θοή“. — v. 361. δὴ a. — v. 364. ὠκεανίναι etiam a. — v. 371. Ἠέλιόν τε a. — v. 372. Ἠώ θ' a. — v. 373. Pro „reliqui“ l.: „cum a reliqui“. — v. 375. τίκτεν φιλ. etiam a. — v. 379. Ἀργέcτην, Ζέφυρον etiam *Serv.* ad Verg. Aen. I 132. — λαιψηροκέλευθον sine τ' etiam a. — v. 380. θεῷ θεὰ etiam a *Serv.* l. l. — v. 381. μετ' a. — v. 382. ἄcτρά τε a. — v. 383. δὲ τέκ' a. — v. 389. Ὠκεανίνη a. — v. 392. ἔπε et Τιτῆcι a. — v. 394. τοπάροc a. — v. 395. τόνδ' a. — v. 396. ἦ et ἐcτί a.

v. 403. αὐτόcδε a. — v. 405. κυccαμένη etiam a. — v. 411. ὑποκυccαμένη a. — v. 417. ἱλάcκηται et πολλὴ a. — v. 418. ἕcπετο a. — v. 420. ὀπάζοι etiam a. — v. 423. τι μὶν et ἀπήυρα a. — v. 425. τοπρῶτον a. — v. 426. ἧccον a. — v. 429, 432, 436. παραγίνεται etiam a. — v. 435 et 439. ἐcθλή δ' a. — v. 442. κυδνὴ etiam a. — v. 445. τὲ καὶ a. — v. 447. καὶ ἐκ etiam a. — v. 453. Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖcα a. — v. 455. ἴφθιμον τ' a. — v. 457. Ζῆνα τε a. — v. 459. μέν a. — Κρόνοc μέγαc etiam a. — v. 468. δὴ Δὶ a. — v 475. καὶ a. — v. 476. βαcιλῆι a. — v. 479. μὲν a. — v. 480. τραφέμεν etiam a. — v. 481. ἵκτο a. — v. 482. κρύψε etiam a. — v. 499. ὑπὸ a.

v. 501. λύcε a. — ὑπὸ etiam a. — v. 509. ἠδὲ a. — v. 511. (Comment. p. 35, l. 4.) Pro „νόον τ'“ l. „νοόν τ'“. — v. 513. γὰρ ῥὰ a. — v. 518. λυγυφώνων a. — Versum praeterit *Philodem.* περὶ εὐc. p. 37 sq. Gomp. — v. 519. ἀκαμάτοιcι etiam a. — v. 520. γὰρ a. — v. 521. (Comment. p. 35, l. 8.) Post „anecd. p. 1182.“ adde: „(δήcαc ἀλυκτοπέδηιcιν Προμηθέα legit collator Gaisfordianus [Choerob. I p. 94]; δήcαc ἀλυκτο_πέδηιcι Πρρμηθέα cod. Marc. 489

a *Kinkelio* consultus)". — v. 524. τόδ' et ἀπάντη a. — v. 526. τὸν μὲν ἄρ etiam a. — v. 533. ὅν πριν a. — v. 537. πρόὔθηκε a. — ἐξαπατίσκων etiam a. — v. 538. πιονὶ a. — v. 549. τῶν δ' ἕλευ etiam a. — v. 550. ῥὰ a. — v. 553. χερσί δ' a. — ἄλειφαρ etiam a. ἄλειφα firmat *Choerob.* I p. 366 Gaisf. — v. 556. φύλ' a. — v. 559. Ἰάπετιονίδη a. — v. 560. ἐπιλήθεο etiam a. — v. 569. τυρὸς a. — v. 576. δὲ et Στεφάνους a. — v. 578. Στεφάνην et κεφαλῆφιν a. — v. 581. πολλά τε τεύχατο a. — v. 586. ἐνθά περ a. — v. 587. ὀβριμοπ. etiam a. — v. 591. ὀλώιόν ἐστὶ a. — v. 594. Pro „I 106" l.: „I 107". — v. 597. τιθεῖσι τε a.

v. 603. ὃς a. — v. 604. ὀλόον δ' a. — v. 605. ὅδ' etiam a. — v. 608. κεδνήν δ' a. — v. 615. τοῖο γ' et βαρὴν a. — v. 616. καταδεσμὸς a. — v. 617. ὀδύσσατο etiam a. — v. 620. κατένασσέ δ' et χθονός a. — v. 624. ἀλλὰ σφέας a. — v. 630. Τιτῆνες τε a. — v. 632. Ὀθρύος etiam a. — v. 650. Τιτήνεσσιν a. — v. 654. τόν δ' a. — v. 656. ἔστι a. — v. 666. τοπάροιθε etiam a. — v. 667. θήλειαι τε a. — v. 668. Τιτῆνες τε a. — v. 669. φάωσδε a. — v. 672. κεφαλαίδε a. — v. 676. ἑτέρωθεν a. — v. 682. αἰπεῖα τ' a. — v. 684, 687, 689. ἄρ a. — v. 689. ἀπολύμπου a. — v. 695. ἔζεε δὲ χθ. etiam a. — v. 696. ἀϋτμη a.

v. 702. ὕπερθεν etiam a. — v. 703. μέγιστος δοῦπος ὀρώρει· γράφεται μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 706. „ἔνοσίς τε κόνις τε Flor. E, qui codex hic desinit mutilus." *Lennep.* — v. 713. ἄρ a. — v. 714. Κόττός τε a. — v. 715. οἵ ῥὰ a. — v. 716. κατά δ' a. — v. 723. κατιών· a. — δεκάτῃ ἐς etiam a. — v. 724. ἐννέα δ' αὖ etiam a. — χάλεος a. — v. 725. κατιών a. — v. 732. E scholiastae verbis „λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τούτων τῶν ῥιζῶν οὐκ ἐκβαδιστέον, οὐ πορευτέον" concludendum esse eum τῶν pro τοῖς in suo exemplari legisse fortasse etiam eum v. 731 prorsus ignorasse recte admonuit *Schoemann.* — πύλας etiam a. — v. 736. ἐνθάδε a. — v. 739. σμερδαλέ' εὐρώεντα legisse videtur *Philodem.* περὶ εὐς. p. 27 Gomp. (Ζμερθαλέ'[?] habet papyrus) — v. 750. θύραζεν etiam a. — v. 751. ἐντός a. — v. 757. κεκαλημμένη a. — v. 768. Αἴδεω a. — v. 772. οὖκ a. — v. 775. ἐνθάδε etiam a. — v. 778. μακρῇσι etiam a. — v. 780. Ἶρις a. — v. 784. Ἶριν a. — ἐνείκαι a. — v. 796. ἄσσον a. — v. 798. κακόν δ' a. — v. 800. χαλεπώτατος etiam a.

v. 801. ἀπομείρεται etiam a. — v. 804. ἀθανάτων a. — v. 805. ἄρ ὅρκον a. — v. 806. Pro „τόδ' ἴ. a" l.: „τό δ' ἴ. a". — v. 809. ἐξείης a. — v. 811. ἐνθάδε etiam a. — v. 812. ἀστεμφῆς a. — v. 817. Βριάρεων a. — v. 826. λελειχμότες etiam a. — v. 829. φωναί δ' a. — v. 830. ἱεῖσαι etiam a. — v. 832. ὅσσαν a. — v. 838. ἄρ a. — v. 839. σκληρόν δ' a. — ὄβριμον etiam a. — v. 840. ὕπερθεν a. — v. 848. θύε et ἄρ a. — v. 850. Pro „τρέσσε δ' ἅδης a" l.: „τρέσσε δ' ἅδης a". — v. 851. Τιτῆνες θ' a. — v. 863. ὑπ' etiam a. — v. 864. ἠδὲ etiam a. — v. 866. ἐπ' Ἡφαίστοιο θύρῃσιν citant *Apollon.* de adv. p. 562 Bekk. *Choerob.* II p. 878 Gaisf. — v. 867.

cέλᾳ etiam a. — v. 868. ῥίψε a. — v. 869. δὲ agn. *Schol.* ad Soph. Ant. 418. — Τυφώεος a. — v. 871. οἵ γέ μην a. — v. 877. κείνοιcι etiam a. — v. 881. ἐπεὶ ῥὰ a. — v. 883. ὤτρυνον a. — v. 884. Ζῆν' a. — v. 887. καὶ pro ἰδὲ a. — v. 888. δὴ ῥ a. — γλαυκῶπιν a. — v. 892. γάροι et βαcιλήιδα a. — v. 895. (Comment. p. 56, l. 9.) Pro „πρ. μὲν“ l.: „πρ. μὲν (vel μέν)“. — γλαυκόπιδα a. — v. 896. πατρί a.

v. 904. μητιέτα etiam a. — v. 905. δίδουcι a. — v. 911. υπ' a. — v. 914. ἧc a. — μητιέτα etiam a. — v. 916. αἱ etiam a. — v. 918. Λητώ δ' a. — ἰοχέαιραν a. — v. 920. ἄρ a. — v. 926. ἄδον etiam a. — v. 934. ἔτικτεν etiam a. — v. 938. ἄρ a. — v. 942. θεοὶ εἰcίν a. — v. 943. ἄρ a. — v. 961. ἡ δέ οἱ etiam a. — v. 971. ἐνὶ a. — v. 974. τε a. — v. 979. Ὠκεανοῖο a (non Ὠκεανοῖο, ut in commentario notatur). — v. 982. Γηρυονῆ· γράφεται Γηρυόνην. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 983. εἰλιπόδων etiam a. — v. 986. φυτήcατο etiam a. — v. 988. τὸν, ῥὰ et ἥβηc a. — v. 991. νύχιον etiam a. — v. 992. Αιήταο a. — v. 994. Αἰήτου etiam a. — v. 1008. ἄρ a.

OPERA ET DIES.

P. 73. (Comment. l. 14.) Post „τίθεμεν.“ adde: „Inscribitur carmen in M: ἡcιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέραι. In OβbR: ἡcιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. In a: Ἡcιόδου τοῦ Ἀcκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. — v. 2. Δί' etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (δεῦτε Δί' ἐννέπετε· γράφεται δεῦτε δή). *Polyb.* de soloec. apud *Boiss.* an. Gr. III p. 236 (cφέτερον δεῦτε δί' codex Par.; δὴ cod. Matrit.). — ἐνέπετε etiam *Polyb.* l. l. — v. 10. Πέρcῃ etiam a. — v. 16. Ἔριν τι *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laurent. III p. 591. — v. 20. ὁμῶc etiam a. — v. 21. γὰρ a. — v. 23. δέ τοι γείτονα γ. *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. — v. 24. ἀγαθή δ' a. — v. 25 sq. καὶ πτωχὸc πτωχῷ κοτέει καὶ ἀοιδὸc ἀοιδῷ, καὶ τέκτονι τέκτων citat *Mazaris* apud *Boiss.* an. Gr. III p. 161. — v. 29. ὀπιπτεύοντ' etiam a. — v. 30. ὤρη etiam a. — v. 34. cοί δ' a. — οὐκέτι etiam a. — v. 35. ἔρδειν etiam a. — v. 41. μέγ' ὄνειαρ firmant etiam *Schol.* ad Theocr. VII 68. *Plut.* moral. p. 940 C. *Gell.* l. l. *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἀcφόδελοc. — v. 42. βίον firmat etiam *Plut.* de anima Vol. V p. 11 ed. Didot. — v. 43. ἐργάcαιο etiam a. — v. 45. αἶψα κε a. — Post „*Schol.* ad Aristoph. Av. 711.“ adde: „var. lect. apud *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 55. κλέψαc cum signo interrogationis a. — v. 56. cοί τ' αὐτῷ etiam a. — v. 66. γυιοβόρουc Ven. 1. — v. 73 et 76. δὲ a. — v. 78. ψεύδεα θ' a. —

v. 82. πῆμ' a. — ἀλφηστῇσιν etiam a. — v. 86. Pro „ὡς M" l. „ὡς Ma". — v. 93. καταγηράσκουσι etiam a. — v. 96. δόμοισι etiam a. — v. 97. ἔμιμνε etiam a.

v. 105. Post „(ι ex η corr?)" adde: „a οὔτι reliqui". — v. 106. (Comment. p. 81, l. 15.) Post „T" dele „a". — v. 113. (Comment. p. 82, l. 9.) Pro „septem" l. „sex". Post „l. l." adde: „(Cod. B *Diod.*: νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο νούσων τ' ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι οὐδὲ μέλεσσι κτλ.)" — v. 117. καρπόν δ' a. — v. 119. ἔργα νέμοντο etiam a. — v. 120. Post „omnibus" adde: „et a". — v. 121. κάλυψεν etiam a. — v. 125. ἑσσάμενοι etiam a. — Ibid. (Comment. p. 83, l. 16.) Post „*Etym. M.* p. 437, 37." adde: , *Eudoc.* p. 219." — Ibid. (Comment. l. 18.) Post „βbTp" adde: „*Eudoc.* l. l." — v. 132. ὅταν et ἡβήσειε etiam a. — v. 134. ἀφραδίαις etiam a. — Ibid. (Comment. p. 84, l. 4.) Pro „ἦδυν." l.: „ἡδύν." — v. 135. ἀθανάτους ex ἀθανάτων corr T. — v. 137. ἧ a. — v. 139. ἐδίδουν etiam a. — v. 141. μάκαρες θνητοὶ καλέονται γρ. φύλακες. *Schol.* Monac. apud *Usener*. Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 144. ὅμοιον etiam a. — v. 150. τοῖς etiam a. — v. 151. νώνυμοι etiam a. — πὲρ a. — v. 155. λαμπρόν δ' a. — v. 157. Pro „reliqui ἐπ'" l.: „cum a reliqui ἐπ'." — v. 173. τρὶς τοῦ ἔτους etiam a. — v. 179. κακοῖσιν etiam a. — v. 187. οὐδέ μεν etiam a. — v. 194. ἐπί δ' a. — v. 195. (Comment. p. 88, l. 6.) Post „cum" adde: „a". — v. 198. φάρεσσι, quod jam *Hermann* conj, *inscriptio Attica* a *Conzio* in Philol. XII p. 566 prolata, quae v. 197—198 et 200 partem continet, in quo tamen non Αἰδὼς καὶ Νέμεσις sed Αἰδὼς Εὐνομίη τε scriptum fuisse *Usener*. Mus. Rhen. XXIII, p. 148 et *Schoemann* comment. crit. p. 28 viderunt.

v. 202. βασιλεῦς' etiam a. — v. 203. ἴρηξ etiam a *Theon* Progymn. c. 3 (p. 176 Walz). — Ibid. (Comment. p. 89, l. 5.) Pro „Mβ" l.: „M. — β". — v. 206. ἐπικρατέως ex ἐπικράτεως corr (m. I) M. — v. 208. τῇδ' εἷς ἧ σ' ἂν ἐγὼ ἄγω καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦσαν *Choerob.* p. 497 Gaisf. τῇ δ' εἷς, ἧ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω [τῇ δ' εἷς ἂν ἐγὼ παράγω cod. Barocc. 116] καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦσαν *idem* p. 849 Gaisf. — v. 210. ἄφρων δ' ὃς κ' ἐθέλοι a. — v. 211. πρὸς τ' a. — v. 219. δίκῃσιν etiam a. — v. 227. λαοί δ' a. — v. 230. ἰθυδίκαισι etiam a. — μέτ' a. — v. 239. τοῖς δε etiam a. — v. 240. ἀνδρός a. — ἐπαυρεῖ etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener*. Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἐπαυρεῖ· γρ. ἀπηύρα). — v. 247. ἀποτίννυται etiam a. — v. 250. (Comment. p. 93, l. 2.) Post „Sam" adde: „(λεύσουσιν a)". — Ibid. δίκῃσι etiam a. — v. 252. μύριοι εἰσὶν etiam a. — v. 255. ἑσσάμενοι et πάντῃ etiam a. — v. 257. ἔχουσιν etiam a. — v. 262. παρκλίνουσι etiam a. — v. 263. βασιλῆες — μύθους etiam a. — v. 268. καί νύ — αἰκ' a. — v. 274. σῇσιν a. — v. 278. ἐστὶν ἐπ' α. etiam a. — v. 280. γίνεται et ἀγορεύειν etiam a. — v. 281. γινώσκων etiam a. — v. 287. ἐστὶν etiam a. — v. 289. dearetes · Hidrotatheoe · proparo · & ten & hecan athnatoe *Schol.* ad Lucan. IX 402 p. 300 Usener. — v. 290. οἶμος

et ἐπ' αὐτὴν etiam a. — v. 292. δ' ἤπειτα etiam a. — v. 293. οὗτος a. — Ibid. (Comment. p. 95, l. 5.) Post „*Schol.* ad Soph. Ant. 720." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115." — Ibid. (Comment. l. 8.) Post „*Stob.* l. l." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* l. l." — Ibid. (Comment. l. 12.) Post „*Schol.* ad Soph. l. l." l.: *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 294. ἦςιν etiam a. — Versum in citat. om *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 296. μήθ' αὐτῷ etiam a *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — ἄλλους *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 297. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 299. ὄφρά σε a.

v. 304. ἴκελος etiam a. — Ibid. (Comment. p. 98, l. 14.) Pro „145" l. „147". — v. 310. ἀεργούς etiam a. — v. 318. ὀνίνηςι etiam a. — v. 320. ἅρπακτα a. — v. 322. οἷα τε a. — v. 323. γίνεται etiam a. — v. 325. ῥεῖά τέ a. — v. 328. βαίνοι etiam a. — v. 330. ὅς τε τευ a. — v. 332. νεικείῃ a. — ἐπέεσσιν etiam a. — v. 336. καδδύναμιν etiam a. — ἔρδειν ἱερ' a. — v. 338. δὴ σπονδῇσι θυέεσσι etiam a. — θύεσσι ἱλάσκεσθαι citat *Schol.* Vat. (cod. 95) ad Theocr. II 3 p. 92 Ahrens. — v. 339. ὅταν etiam a. — v. 344. ἐγχώριον etiam a. — v. 345. Vulgatam firmat etiam *Schol.* ad Pind. Nem. VII 127. — v. 347. ἔμμορε τοι a. — v. 349. παρά a. — v. 352. ἄτῃσιν etiam a. — v. 355. ἔδωκεν etiam a. — v. 357. ὅς μεν a. — ὅγε etiam a. — v. 362. ἔρδοις etiam a. — v. 365. θύρηφι a. — v. 372. δ' ἄρα ὁ. etiam a. — v. 373. μηδέ σε γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω *Pachym.* Decl. 9 p. 166 Boiss. — v. 376. σώζοι etiam a. — v. 382. ἔρδειν etiam a. — v. 383. (Comment. p. 106, l. 5.) dele: „*Probus* ad Verg. Bucol. III 40." ['Ατλαγενέων habet *Probus*]. — Ibid. (Comment. l. 12.) dele: „ἐπιτελλομένων *Probus* l. l." — v. 384. ἀμητοῦ et δυσσομενάων etiam a. — v. 385. νύκτάς τε a. — v. 388. οὗτος τοι a. — v. 392. ἀμᾶσθαι etiam a. — v. 396 sq. οὐκ ἐπιμετρήσει οὐδ' ἐπιδώσει citat *Lex. Vind.* p. 61 Nauck. — v. 398. θεοί a. — v. 400. ἀμελῶσιν etiam a.

v. 401. ἦν δ' a. — v. 410. μηδ' et αὔριον a. — ἔννηφιν etiam a. — v. 411. ἀνὴρ ἄοκνος πίμπλησι καλιήν *Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115. — v. 417. γάρ a. — v. 420. ἦμος etiam a. — v. 423. adde: ὅλμον cum a *Serv.* ad Verg. Georg. I 175 reliqui. — v. 424. ἄξονα θ' et γὰρ a. — v. 427. (Comment. p. 110, l. 15.) Pro „ὅτ' ἄν .... reliqui" l.: „ὅτ' ἂν .... reliqui (cum a)". — v. 434. (Comment. p. 110, l. 25.) Pro „(ἕτερον M)" l.: „(ἕτερον Ma)". — v. 436. δρ. ἕ. πρίνου γύην et ἐνναετήρω etiam a. — v. 439. καμμὲν etiam a. — v. 443. *G. Lecapenus* apud *Matth.* lect. Mosq. I p. 64 citat: ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνεις. — v. 450. ἀροτοῖό etiam a. — v. 454. βόεσσιν etiam a. — v. 458. (Comment. p. 112, l. 20.) Pro „ἄν a" l.: „ἄν δη a". — Ibid. (Comment. l. 21.) Pro „μlap" l.: μlp". — Ibid. (Comment. l. 22.) Post „c" adde: „a". — v. 467. ταπρῶτ' et ὅταν etiam a. — v. 468. ὅρπηκα etiam a. — v. 469. μεσάβῳ et ὄπισθεν etiam a. — v. 470. (Comment. p. 113, l. 13.) Post „Gaisf." adde: „[δμωὸς ἔχων μάκελλαν cod. Marc. 489 a *Kinkelio* consultus]". — v. 476. βιότοιο ἐρεύμενον etiam a. —

v. 478. ἵζεαι etiam a. — v. 484. κατὰ θνητοῖcι etiam a. — v. 488. μηδ' etiam a. — v. 489. ἄρ etiam a. — οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸc ὀπλὴν οὔτ' ἀπολείπει *Schol.* ad Theocr. IV 34. — v. 492. γινόμενον etiam a. — Μήθ' a. — v. 493. πάρ δ' a. — v. 498 sq. πολλὰ κακὰ προcελέξατο θυμῷ citat *Pachym.* Decl. 8 p. 137 Boiss.

v. 518. τίθηcι etiam a. — v. 520. Pro „ἐντόcθε a" l.: „ἐντόcθι a". — v. 525. ἐν τ' ἀπ. a. — καὶ ἐν ἦθ. etiam a. — v. 526. γὰρ a. — v. 536. ἔccacθαι etiam a. — v. 540. μηδ' etiam a. — v. 542. πυκάcαc etiam a. — v. 543. ἔλθοι etiam a. — v. 545. ἀλεὴν et ὕπερθεν etiam a. — v. 554. οἶκονδε etiam a. — v. 556. χρῶτά τε — κατά θ' — δεύcῃ etiam a. — v. 559. (Comment. p. 120, l. 19.) Pro „OTVap . . . . εἴη" l.: „OTVp . . . . εἴη (cum a)". — v. 560. ἁρμαλιῆc etiam a. — v. 562. νύκτάc τε a. — αὖθιc etiam a. — v. 568. ὀρθρογόη etiam a. — v. 570. περιταμνέμεν etiam a. — v. 571. ἂν φυτὰ etiam a. — v. 575. ἀμητοῦ etiam a. — v. 586. δέ τε ἄ. etiam a. — v. 589. τετοκυίαc etiam *Schol.* ad Theocr. I 6. — v. 594. (Comment. p. 123, l. 6.) Pro „LlNTa" l.: „LlNTa (εὐκράεοc a)". — v. 599. εὔτροχ. etiam a.

v. 602. θῆτ' ἄοικον etiam a. — v. 605. μή ποτέ c' a. — v. 606. Pro „ἐcκομίcαι reliqui" l.: „ἐcκομίcαι cum a reliqui". — v. 618. αἱρῇ etiam a. — v. 630. εἰcόκεν ca. — v. 643. ἐνὶ etiam a. — v. 647. βούληαι etiam a. — v. 648. Pro „Sa" l.: „Sa (δέ a)". — v. 650. γὰρ a. — v. 654. ἐνθά δ' etiam a. — v. 656. ἔνθά με φημὶ etiam a. — v. 665. οὔτέ κε a. — v. 667. εἰ μὴ δὴ etiam a. — v. 670 sq. ἀπήμων | εὔκηλοc· τότε a. — v. 672. φ. δ' εὖ π. etiam a. — v. 673. οἶκονδε etiam a. — v. 679. τοπρῶτον etiam a. — v. 684. κε φύγοιc etiam a. — v. 687. ἄλλά c' a. — v. 688. ὥc c' ἀγορεύω a. — v. 695. Pro „107 (ὡραῖοc" l.: „109 (ὡραῖοc codd. plurimi cum". — v. 698. γυνή a. — ἡβώῃ etiam a.

v. 707. Pro „καcιγνηθῳ" l.: „καcιγνήθῳ". — v. 709. (Comment. p. 132, l. 7 sq.) Pro „δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l." l.: „δέ κεν ἄρχῃ cum a reliqui *Etym. Gud.* l. l. lemma *Schol.* Monac. l. l. — v. 710. εἰπών a. — ἔρξαc etiam a *Etym. Gud.* l. l. — v. 711. (Comment. p. 132, l. 11.) Pro „εἰ δέ κεν reliqui" l.: „εἰ δέ κεν cum *Etym. Gud.* l. l. a reliqui". — v. 712. ἡγῆτ' etiam a. — v. 715. μὴ δ' ἄξ. etiam a. — v. 716. μὴ δ' ἐcθλ. et νεικεcτῆρα etiam a. — v. 721. κακὸν εἴπ. etiam a. — v. 723 sq. δυcπέμφελοc εἶναι· ἐκ κοινοῦ πλείcτη a. — v. 727. ἄντ' etiam a. — v. 730. ἔαccιν a. — v. 734. ἐcτίῃ etiam a. — v. 738. πρὶν γ' a. — v. 740. κακότητι δὲ etiam a. — v. 741. τῷδε a. — v. 742. ἐνὶ δ. etiam a. — v. 744. ὕπερθεν etiam a. — v. 756. θεόc τοι etiam a. — v. 763 sq. πολλοὶ | λαοὶ *Aeschines* de falsa legat. p. 311 Rsk. (λαοὶ πολλοὶ cod. i). — In hoc loco inter φημίζουcι, φημίξουcι et φημίζωcι variant Aeschinis codd. — v. 764. φημίζουcι etiam a. — θεὸc νύ τιc ἐcτὶ a. — Ibid. (Comment. p. 136, l. 21.) Pro „ἔcτι" l.: „ἐcτι". — v. 769. αἰδὲ a. — v. 770. ἔνῃ etiam a. — v. 775. (Comment. p. 138, l. 5.) Pro „et a ἠδ'" l.: et a ἦδ'". — Ibid. ἡμὲν (ἦ μὲν cod.

Lips.) — ἠδ' *Schol.* ad Theocr. V 98. — v. 789. ψεύδεα θ' αἱμ. a. — v. 792. ἵςτορα etiam a. — v. 794. δεκάτῃ a. — v. 798. φθίνοντος θ' a.

v. 803. Ἐριννύας etiam a. — v. 806. ὀπιπτεύοντα etiam a. — Ibid. (Comment. p. 140, l. 7.) Pro „εὐοχάλῳ" l.: ἐϋοχάλῳ". — v. 810. ἐπιδείελα etiam a. — v. 812. γάρ τ' ἠδὲ et φυτεύειν etiam a. — v. 814. αὖτ' ἴ. etiam a. — v. 817. πολυκληῗδα etiam a. — v. 820. δ' αὖτε μετ' εἰκάδα etiam a. — v. 821. γινομένης et ἐπιδείελα etiam a. — χερεῖων a. — v. 825. ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laur. II p. 205. — v. 828. ἀλεείνω a. — In a poëma explicit: τέλος τῶν τοῦ Ἡσιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Recensionis diversitati adscribenda erant haec: Γύης, quamquam ejus formae vestigia nostris in codd. tantummodo ad *Theog.* v. 149. 618 et 817 non item v. 714 et 734 servata sunt; v. 240 μεγήρατα, de quo verbo vid. *Muetzell.* p. 110 sq. et 439; tum v. 293. 309 Ὄρθρον et v. 327 Ὄρθρῳ, de qua discrepantia dixit *id. ibid.* p. 229; porro πύλας v. 732, de quo cf. *id. ibid.* p. 191 sq.

Iam sequantur

ADDENDA

AD

CRITICORUM CONJECTURAS.

Theogoniae [v. 5—8] *Welcker* v. 17. Φοίβην pro Ἥβην ed *Schoemann* e conj v. 35. ποτὶ δρῦν ἢ ποτὶ πέτρην dubitanter conj *Schoemann* 1 v. 38. „fort. εἴρουσαι“ *Schoemann* 2 „v. 62 olim fort. post v. 53 aut 56 positus, sed huc translatus ab interpol. propter ἔνθα in v. 63“ *Schoemann* 2 „v. 65—67 ab interpolatore inserti“ *Schoemann* 2, qui in hac editione margini supposuit, in priore uncinis inclusit v. 65. ἐν θαλίῃς· [δ'] ἐρατὴν γὲ διὰ (sic!) ed *Welcker*, ἐν θαλίῃς δ' ἐρόεσσαν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἱεῖσαι conj *Schoemann* 1 v. 71. πατέρα σφόν conj *Scheer* Mus. Rhen. XXIII 685 v. 87. „pro αἶψά τε f. l. αἶψ' ὅγε aut αἶψά τι“ *Schoemann* 2 v. 88. „inter ἐχέφρονες et οὕνεκα duo hemistichia excidisse videntur hujusmodi: ἠδὲ δίκαιοι | τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς —“ *Schoemann* v. 93. „f. l. ἱερὰ δῶρ'“ (sic!) *Schoemann* 2 [v. 94—103] *Welcker* v. 94—97 pro interpolatione eo consilio interposita, ut etiam [v. 98—103] commode adnecterentur, habuit *Schoemann* 1, cujus sententiae in 2 nullum vestigium apparet „v. 105—115 Goettling. unc. incl.; sunt sane in his quae si abessent nemo desideraret, 105. 6; alia quae malles abesse, 107. 109. 110. 112“ *Schoemann* v. 108. χάος καὶ conj *Scheer* l. c. XXIV 624 [v. 118] *Welcker* v. 118 sq. ἀθ etiam *Kock* v. 122. δαμνὰς ἐν ed *Schoemann* [v. 128] ὅς τ' εἴη conj *Kock* v. 130 ἀθ etiam *Kock* v. 138 et 144—146 ἀθ etiam *Kock* [v. 142] *Welcker*, qui etiam versum Crateteum post v. 143 illatum uncinis saepsit v. 149. „f. l. Κοττός τ' Ὀβριάρεως“ (sic!) *Schoemann* 2 v. 154. „οὗτοι γὰρ conj. Overbeck. (potius οὗτοι δ' ἄρ Mus. Rhen. XIX 626!)“

„quod recipiend. nisi v. sq. τούτων scr. pro καὶ τῶν" *Schoemann* [v. 158] ἀθ *Kock* v. 182. pro ἐξοπίcω conj ἐc πόντον *Scheer* XXIII l. c. v. 184. πᾶcαc δέξατο ed *Schoemann* „v. 196. 199. 200 ἀθ etiam *Kock*; sine dubio spurii" *Schoemann* 2 v. 201 —206 ἀθ *Kock* [v. 207—210] *Welcker* v. 212. ἔπειτα δὲ conj *Mure* in Graec. litter. hist. II, p. 414 v. 214. 213 hoc ordine ed *Schoemann*, qui tamen alterum utrum fortasse delendum censet v. 217. Μοῖραν conj *Braun* mythol. § 258 [218 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 220 sq. ἐφέπουcιν, | οὐδέ ποτε ed *Schoemann* v. 227. „Pro Λήθην f. l. Δῆριν" *Schoemann* v. 248. pro Πρωτώ ed *Schoemann* Πρωθώ, fuit qui Κραντώ conjiceret v. 270. Γραίαc] κοῦραc conj *Koechly* v. 253. pro Ζαθέων conj Ζαχρηῶν *Scheer* l. c. v. 258. „malim Αὐτονόμη cum Bas. Ald." *Gerhard* v. 287 τρικέφαλλον et v. 312 πεντηκοντακέφαλλον ed *Lennep Schoemann* v. 300. 304 sq. 301—303 Wolfiano ordine ed *Schoemann* 2 v. 300. pro ποικίλον conj αἰόλον *Scheer* l. c. [323 sq.] *Welcker Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 329. πῆμα βροτοῖcιν conj *Scheer* XXIV l. c. v. 334 sq. ἐρεμνοῖc — μεγάληc e *Wieseleri* conj ed *Schoemann* v. 359. Χρυcηίc etiam rec *Welcker Schoemann* v. 373. θεοῖcι etiam rec *Gerhard Welcker* v. 377. ὃc πάcῃcι μέγ' ἔπρεπεν conj *Meineke* Hermes I, p. 328 v. 387. ἡγεμονεύῃ ed *Lennep Schoemann* v. 393. μὴ τὸν conj *Scheer* l. c. v. 399. δῶρ' ἀπέδωκεν *id. ibid,* v. 408. pro μείλιχον fortasse ἵλαον ab initio positum fuisse putat *Schoemann* 1 v. 416. τοιγὰρ ed *Schoemann* v. 427 post v. 422 posuit *Schoemann* 1, margini subjecit 2 addita tamen hac nota: „rectius legeretur post v. 422"! v. 428. ἐπεὶ καὶ Ζεὺc τίεν αὐτὴν ex em *Koechlyi* ed *Schoemann* v. 431. οἳ δ' conj *Scheer* l. c. v. 445. βουκολίαc τ' ἀγέλαc ἠδ' αἰπόλια conj *Schoemann* 1, βουκολίαc τε cυῶν τ' ἀγέλαc ἠδ' αἰπόλι' αἰγῶν *Scheer* l. c. v. 452. Post hunc versum longiorem lacunam statuebat *Thiersch* v. 453. Ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖcα ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 459. „pro τοὺc f. l. τῶν" *Schoemann* v. 471. ὅπωc κε λάθοι τε τεκοῦcα ed *Schoemann* 2 v. 473. παίδων θ' οὓc ed *Schoemann* v. 482. ἐc Δίκτην ed *Schoemann* v. 497. „pro καταπίνων f. l. καταπιών. cf. Spitzn. de pros. Gr. § 51. 2. b et ad Il. XVI, 825." *Schoemann*, qui, si libelli prosodiaci locum in Spitzneri adnotatione falso laudatum — legitur enim § 179, 2 — non tantum descripsisset sed evolvisset locosque Homericos ibi adscriptos et ipsos inspexisset, intellexisset fortasse conjecturam hic quoque a se proponi Dausquejis Pauwiisque dignam v. 497. ἐξήμεccε rec *Goettling Gerhard Welcker Schoemann* v. 502. τοὺc ed *Schoemann* v. 538. τοῖc μὲν rec *Gerhard Schoemann* v. 538. πίονα e conj ed *Schoemann* v. 554. post ἀμφί comma ponit *Schoemann* v. 568. Ζῆν' ὑψιβρεμέτῃ conj *Scheer* l. c. v. 575. χαρίεccιν ἐπέκχεε (sic!) et v. sq. νεοθηλέοc ἄνθεα γαίηc conj *id. ibid.* [v. 576 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 591] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 592. πῆμα

μέγ᾽ αἳ ed *Schoemann* v. 609. τῷ δέ τ᾽ ἐπ᾽ αἰῶνος conj *Boissonade*, τῷ δὲ δι᾽ αἰῶνος ed *Schoemann* v. 610. ἐμμενὲς recepit *Schoemann* v. 616. ἔρυκεν ed *Schoemann* v. 617. Ὀβριάρεῳ etiam rec *Gerhard Schoemann* v. 635. pro μάχην conj πόνον *Schoemann* v. 639. ὅτε Γῆ (!) conj *Scheer* l. c. v. 656. ὅ τοι rec *Goettling Gerhard Schoemann* v. 659. 658 (scripto σῇσιν) hoc ordine ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 679. ἐσφαράγησεν conj *Doederlein* Hom. glossar. III, p. 355 v. 697. αἰθέρα δῖαν conj *Scheer* l. c. v. 700. εἴσατο δ᾽ ἄν τοι (sic!) *id. ibid.* v. 703. „f. l. πίλναινθ᾽· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι cui respond. v. 705. τόσσος δοῦπος —" *Schoemann* v. 706. ἄνεμοί τ᾽ ἔνοσίς τε κονίην ἐσφαράγιζον e conj rec *Schoemann* [v. 707 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 714. τ᾽ Ὀβριάρεως conj *Schoemann* [v. 722—725] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 731] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 734. Ὀβριάρεως rec *Gerhard Schoemann* v. 744. post τοῦτο τέρας „signum lacunae manifestae posuit" *Schoemann* v. 746. ἔχει rec *Schoemann* v. 754. εἰς ὅ κ᾽ ἵκηται (sic!) conj *Scheer* XXIII l. c. [v. 774] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 783. καί ῥ᾽ ὅτε τις conj *Scheer* l. c. v. 797. ἀλλά γε e conj ed *Gerhard* v. 804. εἴρεας e conj ed *Schoemann* 2 v. 813. νέρθεν pro πρόσθεν e *Koechlyi* conj ed *Schoemann* 2 [v. 815—819] *Welcker* v. 823. ἄαπτοι pro ἔασιν e conj ed *Schoemann* ἐπ᾽ ἔργμασιν ἰσχὺν ἔχουσαι conj *Schoemann* (!) v. 827. θεσπέσιον βλοσυρῇσιν ὑπ᾽ ὀφρύσι melius scribi notavit *Schoemann* v. 830. παντοίῃ Ϝοπὶ Ϝῖσαι ἀθέσφατοι conj *Scheer* XXIV l. c. v. 831. ὥστ᾽ ἐνεοῖσι conj *Hermann* v. 834. θαῦμ᾽ ἐσακοῦσαι conj *Scheer* l. c. v. 847. „Ζῆ δὲ πυρὶ ad normam ἔπλη etc. aut ἔζε comparandum cum φοβέο μυθέαι οὗτα" fortasse olim scriptum fuisse conj *Goettling* v. 852 ἀθ *Hermann* v. 860. Ἀΐτνης pro ἀϊδνῆς hic legisse opinatur Tzetzen *Schoemann* v. 867 ἀθ *Ruhnken* v. 872. οἱ δ᾽ ἄλλοι rec *Schoemann* v. 875. ἄλλῃ pro ἄλλαι rec *Schoemann* v. 878. αἱ δ᾽ αὐταὶ κατὰ γαῖαν tacite ed *Schoemann* 1 v. 887. θεῶν τε ἰδυῖαν e conj ed *Schoemann* [v. 888—899] *Welcker* „v. 900 rectius legeretur post v. 887" *Schoemann* [v. 910 sq.] *Welcker* v. 911. δερκιόωντο e conj ed *Schoemann* v. 928. „f. l. γείνατ᾽ ἐπεί—" *Schoemann* [v. 964.] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 [979—983] etiam *Welcker*

Operum v. 1—10 „ab Hesiodo abjudicandos esse censet" etiam *Schoemann* v. 21. ἔργοισι cum πλούσιον jungendum conj *Usener* Mus. Rhen. XXIII, p. 147 v. 22 ὡς σπεύδει e conj ed *Schoemann* v. 25 sq. margini supposuit *Schoemann* „v. 33. rectius videtur ὀφέλλοι et v. 34. ἔστιν" *Schoemann* v. 39. ἐθέλοντι δίκασσαν e conj ed *Schoemann* v. 44. ὥστε καὶ εἰς rec *Schoemann* v. 65 sq. ἀθ *Wieseler* v. 76 margini supposuit *Schoemann* pro χροΐ conj χερὶ *Wieseler* v. 79 sq. deletis verbis βαρυκτύπου — κῆρυξ in

unum versum contrahunt *Ranke Vollbehr* v. 80. γυναῖκα „veteris lacunae malum supplementum" ratus post κῆρυξ epitheton ad φωνήν aptum velut γλυκερήν aut ἐρατήν excidisse putat *Schoemann.* comment. crit. p. 21 v. 93 margini supposuit *Schoemann* v. 108 ut „ab hoc contextu sine dubio alienum" margini supposuit *Schoemann* v. 113. οὐδέ τε e conj ed *Schoemann* v. 121. ἐπειδὴ etiam rec *Schoemann* v. 160. προτέρῃ γενεῇ rec *Schoemann* v. 169 margini supposuit *Schoemann* v. 187 οὐδέ κεν etiam rec *Schoemann* v. 198 φάρεσσι ed *Schoemann* v. 210 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 215. „fort. τρεφέμεν" *Schoemann* v. 231. „f. leg. θαλίης" *Schoemann* v. 282. ἐπὶ ὅρκον ex *Useneri* conj ed *Schoemann* v. 283. ἀασθῇ etiam rec *Schoemann* v. 301. πιμπλῇσι etiam rec *Schoemann* v. 314. δαίμονι δ' ἶσος ἔσῃ. τῷ ἐργάζεσθαι e conj ed *Schoemann* v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ rec etiam *Schoemann* v. 329 margini supposuit *Schoemann* v. 330. „malim δι' ἀφραδίης aut δι' ἀφραδίην" *Schoemann* v. 341 margini supposuit *Schoemann* 350. αὐτῷ μὲν μέτρῳ aperto errore ed *Lennep* v. 353 προσεόντι conj *Haupt* Hermes I, 351 sq. προσῖναι (scilicet = προσίμεναι!) conj *Schoemann* comment. crit. p. 38 v. 357. „f. l. ὃ καὶ εἰ μέγα δώῃ aut ὅγε κεἰ μ. δ." *Schoemann* v. 361. optativis retentis εἰ γὰρ καὶ σμικρόν περ ἐπὶ scribendum censuit *Hermann* v. 377 (scripto v. 376. σώζοι) margini supposuit *Schoemann* v. 378. θάνοι σφέτερον παῖδ' e conj ed *Schoemann* v. 379 „f. l. κἂν" *Schoemann* v. 389. „malim ἄγκεϊ βησσήεντι" *Schoemann* v. 393 sq. [Δημήτερος — ἀέξηται] *Schoemann* v. 406 margini supposuit *Schoemann* v. 409. μινύθῃ δέ τε Ϝέργον corr *Bentlei* v. 412. μελέτη τοι conj *Hermann* v. 453. „pro γὰρ fort. leg. γε" *Schoemann* v. 468. ὅρπηκι rec etiam *Schoemann* v. 469. τυτθὸν rec etiam *Schoemann* v. 480. „fort. scr. ὀλίγον περ χείρεσι ἔργον" *Schoemann* v. 495. ὀφέλλοι etiam rec *Schoemann* v. 496 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „rectius collocarentur post v. 492" v. 502 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „hi quoque rectius transponerentur versibus sic ordinatis: 492. 496 sq. 502 sq. 493—495. 498—501" v. 533. βροτοὶ etiam rec *Schoemann* v. 534. ὦντ' pro οὗτ' e conj. ed *Schoemann*: „potuit etiam οἶστ' scribere" „f. l. νῶτά τ' ἔαγε κάρη τ' εἰς" *Schoemann* v. 549. πυροφόροις rec. etiam *Schoemann* v. 550. ὅστ' ἀπαρυσσάμενος conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 176 v. 561—563 margini supposuit *Schoemann* v. 577. et 606. εἴη rec etiam *Schoemann* v. 595. κρήνης δ' ἀενάου, ita ut *Hermanno* auctore versus cum sequente jungatur, fortasse scribendum censet *Schoemann* v. 602 —605 margini supposuit *Schoemann* v. 617. κατὰ χρέος e conj ed *Schoemann* [v. 646—662] *Goettling* v. 646 sq. εἰ δ' ἂν — et βούληαι χρέα e conj ed *Schoemann* v. 655. „An Χαλκίδαδ'?" *Schoemann* v. 692 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 708. ποιήσῃ editurus erat *Schoemann*, sed operae ποιήσῃς reliquerunt

v. 714. καταθελγέτω e conj ed *Schoemann* v. 731 sq. „conjec. anon. ἀζόμενος δὲ τὸ θεῖον et ἦχ' ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσαιτ'" *Schoemann* incredibilia memorans! [740] *Goettling* v. 740. κακότητί. γε rec etiam *Schoemann* v. 751 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 769. 768 hoc ordine ed *Schoemann* „v. 777—779 ab interpolatore inserti videntur" *Schoemann* v. 785. κούρῃσι rec etiam *Schoemann* v. 798 margini supposuit *Schoemann* v. 799. „f. l. θυμοβόρα" *Schoemann* v. 820. „f. l. μετ' εἰκάδ' ἴσασιν ἀρίστην" *Schoemann*

Scuti v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν etiam rec *Schoemann* v. 79. μέγ' ἀθανάτους etiam rec *Schoemann* v. 81. Τίρυνθος etiam rec. *Schoemann* v. 183 margini supposuit *Schoemann* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν rec etiam *Schoemann* v. 212. ἐθοινῶντ' conj *Ranke*; „possit etiam ἐθήρων conjici" *Schoemann* v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων etiam rec *Schoemann* v. 293—296 [ἀπὸ τρυγητήρων — ἐφόρευν] ut „interpolatoris additamenta" *Schoemann* v. 299 margini supposuit *Schoemann* v. 429. ἐμ μένεος etiam rec *Schoemann* v. 438. ἠχῇ etiam rec *Schoemann* v. 458. Ἡρακλέα κρατερόφρονα etiam rec *Schoemann*

Sed his *Addendis* ne quid deesset, *Godofredum Kinkelium*, postquam ille editionem *Paleianam*, de qua supra p. VIII monuit, nactus est, rogavi, ut mihi quae ex ea *criticorum conjecturis* inserenda viderentur excerpta transmitteret. Fecit id ille indefessa industria, sed cum et *Theogonia* et *Opera* typis iam descripta essent, eo tempore, quo ejus schedae vernaculo sermone conscriptae ad me perveniebant, tantummodo notationes ejus ad *Scutum* factas in Latinum sermonem conversas commentario critico interponere potui. Ad *Theogoniam* vero et ad *Opera* quae pertinent excerpta cum jam non possent inter criticorum conjecturas recipi, nolui quippe ex Anglo in vernaculum sermonem translata rursus „Latinitate donare", ne citra necessitatem magis a prima forma discederent, sed immutata hic inserenda curavi:

Paley zur Theogonie.

Ueber 1—115. Die Ansicht Hermanns wird angeführt und beurtheilt. Das Ganze ist „ein Gemisch, das zum grossen Theil nachhesiodeisch ist" — „ein langer Cento".

Zu 2, 3. Es steckt hier eine Interpolation drin: vielleicht ist v. 2 „interpolirt" (das bedeutet bei Paley immer „hinzugefügt"); der 3. Vers fing dann ursprünglich so an: αἵτε περὶ κρήνην. Eine andere Einleitung kann folgendermassen gelautet haben: Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν, αἵτε λοεσσάμεναι κ. τ. λ. (v. 5).

„ 5—8. Im Text [5—8].

„ 15. Im Text: ἠδὲ Ποσειδάωνα γεήοχον.

„ 18. Im Text: λαμπρήν τε mit Göttl.

18, 19 hat er in derselben Ordnung wie wir.

„ 19. — „v. 18 sollte unmittelbar vor 20 stehen. v. 19 ist eine Interpolation."

„ 22 ff. „Man kann dem Verdacht nicht widerstehen dass 22. 23. 25 von Rhapsoden herrührende Zusätze sind. Das Metrum in v. 23 ist nicht hesiodeisch; der ζάθεος Ἑλικὼν ist aus v. 2 herübergenommen. Uebrigens wird v. 25 unten 52 wiederholt." Im Text: [25].

„ 31. In der Note — die nicht sehr klar ist — zieht Paley δρέψασαι vor; da er in Betreff der Zulässigkeit von δρέψασθαι gelinde Zweifel hat, hat er das Wort im Text mit einem Kreuz versehen: † δρέψασθαι.

Zu 32. „Da die meisten MSS. ἵνα κλείοιμι, andere ὥςτε oder ὄφρα κλύοιμι bieten, hat Göttl. geschlossen dass die alte Lesart nicht θείην, sondern entweder δῖαν oder θέςπιν war. Die Lesart des Barocc. 60, θεῖαν, ἵνα ist nicht ohne Weiteres zu verwerfen.“ Im Text hat er † θείην, ὡς κλ. u. s. w. „Vielleicht ist der Vers unecht, indem er aus 38 compilirt ist.“

„ 34. „Für ὕςτερον möchten Wolf und Andere ὕςτατον lesen. Dies mag richtig sein; denn ὕςτερον sollte eher künftig, „in posterum“, bedeuten. Aber da 2 Hss. das τε auslassen, wäre vielleicht zu lesen: πρῶτον καὶ ἐς ὕςτερον. Vgl. Opp. 351.“ Im Text: † τε.

„ 37—38. Einer von beiden Versen ist wahrscheinlich eine Interpolation. Im Text vor 38: †.

„ 46. Im Text: [46] nach Göttling, mit Rücksicht auf den von Göttl. angeführten Grund.

„ 48. Im Text: [48] „wahrscheinlich unecht“.

„ 58—9. „Beide wahrscheinlich unecht“.

„ 64—7. Im Text: [64—67] mit Göttl. — Die Verbindung von 64 und 65 ist mangelhaft: entweder ist ein Vers ausgefallen, oder es sind Verse zusammengefügt worden, die verschiedenen Gedichten angehörten. Im Text nach v. 64 Zeichen einer Lücke. * * * *

„ 66. „Die ursprüngliche Lesart mag gewesen sein: μέλπους' ἀθανάτων τε νόμους καὶ u. s. w.“

„ 79. Im Text: ἣ δὴ πρ. mit L. Dindorf. (In der Anmerkung schreibt er die Conjectur aus Versehen G. Hermann zu.)

„ 83 f. „Möglicherweise wurde 83 hinzugefügt, um den scheinbaren Hiatus in dem nächsten Verse (τοῦ Ϝέπε') loszuwerden — den man dann durch Hinzufügung eines δ' zu heilen meinte.“ Im Text vor 84: †.

„ 93. „Gaisford und Dindorf lesen mit Guietus τοίη. Wenn eine Aenderung vorgenommen werden muss, wäre wol οἵα vorzuziehen. conspicuus est inter congregatos, qua est a Musis praeditus eloquentia.“

„ 94 vermuthet er ἐκ μὲν γὰρ Μούςεων.

„ 102 nimmt er eine doppelte Recension an: ἄψ ὅγε δ. und αἶψα δὲ δ.

„ 110 „wahrscheinlich aus 382 compilirt.“

„ 118 „vielleicht unecht“. Im Text: [118].

„ 125 „vielleicht unecht“. Im Text: [125].

„ 126 vermuthet er ἶcον ἁπάντῃ. Im Text: † ἑαυτῇ.

„ 141 wahrscheinlich „unecht“ nach Göttling. — Im Text: [141]. Das Ganze v. 141—146 lautet folgendermassen:

[οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοςαν τεῦξάν τε κεραυνόν.]
οἱ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦςαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέςςῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.

[οἵδ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦςαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα cφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰςχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ †ἦςαν ἐπ' ἔργοις.]

(142 liest er δ' ἦτοι, 145 will er ἕεις lesen, — dann, weil ἐπώνυμον sich nach dem Pluralis Κύκλωπες ἦςαν schlecht ausnimmt, ἐπώνυμοι. [Unterstützt durch Etym. M.])

Zu 146. „Da ἔργοις hier ohne Digamma erscheint, wird wohl nicht alles in Ordnung sein: vielleicht ἦν ἐπὶ ἔργοις."

„ 148. μεγάλοι τε καὶ hat er (nach Herm.) im Text.

„ 155 f. Im Text: [155. 156]. 155 ist „aus 138 compilirt. (Uebrigens hält er auch 138 für einen unechten Vers.) Es lässt sich vermuthen dass es ursprünglich so geheissen habe: ὅςςοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο ἐξ ἀρχῆς, τῶν μέν τις ὅπως πρώτιςτα γένοιτο πάντας ἀποκρύπταςκε, sc. Οὐρανός."

„ 178. Im Text: λόχοιο. „Die richtige Lesart (oder vielmehr Aussprache) ist wahrscheinlich λόκχοιο. (Nach dem Brauch der Aeolier, wie in cκύπφος, ὄκχος, βρόκχος, ὄπφις u. s. w.)"

„ 186. [186] mit Göttl., mit Rücksicht auf den von diesem angeführten Grund.

„ 196. Liest er ἀφρογενέα mit Göttling. Uebrigens [196], „unnöthig und eine etwas ungeschickte Construction verursachend."

„ 199. Liest er Κυπρογενέα.

„ 204 „ist höchst wahrscheinlich unecht".

„ 212 f. „Es ist ziemlich klar dass beide Verse nicht echt sein können — doppelte Recension." Im Text: [213].

„ 216. „Dieser Vers kann — wie er jetzt dasteht — kaum als echt angesehen werden. Nach dem Pluralis μῆλα ist μέλουςι sehr ungewöhnlich. Nach der Auseinandersetzung des Scholiasten zu schliessen sind ein oder zwei Verse verloren gegangen, in denen von der Erlegung des Drachen durch Herkules und dem Einsammeln der Aepfel durch denselben die Rede war. Vielleicht hiess es ursprünglich etwa so: κούρας θ' αἳ ναίουςι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο, Ἑςπερίδας· καὶ Κῆρας ἐγείνατο u. s. w.

„ 220—222 eine andere Recension von 218. 219 (die aus 905. 906 compilirt sind.) Im Text: [218. 219].

„ 224. „Vielleicht eine Interpolation".

„ 245. Im Text: Cπειώ τε, Θόη θ' Ἁλίη nach Valckenaers Conjectur.

„ 249 vermuthet er Πρωνομέδεια und vergleicht dazu Aristoph. Ran. 665. Πόςειδον, ὃς Αἰγαίου πρῶνας — μέδεις.

„ 260. „Vielleicht θείη τε" anstatt δίη τε.

„ 271. 272 „wahrscheinlich eine Interpolation".

„ 273. Wie Göttling, vermuthet auch Paley, dass der Name der dritten Gräe verloren gegangen sei: er vermuthet etwa

Πεφρηδὼ Δεινώ τε Ἐνυώ τε κρ. (Er nimmt an der Verbindung von εὔπεπλον und κροκόπεπλον Anstoss.)

Zu 305. „Wenn irgend ein Theil der ganzen Geschichte überhaupt unecht ist, so dürfte dies namentlich von den beiden letzten Versen behauptet werden, die man aus Il. II, 783 bildete, um den beschriebenen Gegenstand mit dem folgenden zu verbinden.

„ 312. Im Text: †πεντηκοντακάρηνον.

„ 315. „Hier wäre ἄπληστον nicht übel."

„ 317. 318. „Sieht wie die überflüssige Zuthat eines Interpolators aus: wenigstens hat v. 318 wenig Anspruch auf Echtheit."

„ 323 f. Im Text: [323, 324] „aus Homer entlehnt".

„ 330. „Die richtige Lesart war ἔνθ' ὅγε Ϝοικείων u. s. w." (Dies schliesst er aus der Lesart des Barocc. 60: ἔνθα ὅ γ'.)

„ 331. „Die alte Lesart war τρητοῖο Νεμείης."

„ 336. „Dieser Vers ist schwach und vielleicht eine Interpolation." Im Text: [336].

„ 359. Im Text: Κρηνηῖς mit Göttl. ed. 2.

„ 370. „Wahrscheinlich ἕκαστα, da ἴσασι das Digamma hat. (Im Text †ἕκαστοι.) Wir können suppliren τὰ περὶ τὰς ἐγχωρίας νύμφας."

„ 371. Im Text λαμπρήν mit Göttling, ohne dass er angäbe, wo er es her hat.

„ 408. „Die meisten Kritiker verwerfen diesen Vers, der ausser der Tautologie die durch ἤπιον nach μείλιχον hervorgebracht wird, noch den ungewöhnlichen Superlativ des Femininums, ἀγανώτατον, bietet. Dieser lässt sich übrigens durch Od. IV, 442 ὀλοώτατος ὀδμή, stützen. Wahrscheinlich hiess es ursprünglich so: μείλιχον αἰεί, μείλιχον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι." Im Text: [408].

„ 414 vermuthet er τε statt δέ.

„ 416—420 „standen vielleicht hinter 413."

„ 427. Im Text: [427].

„ 431 vermuthet er ἠδ' ὁπότ' u. s. w.

„ 436. „Ein schwacher und überflüssiger Vers". Im Text: [436]. Paley vermuthet übrigens τοῖσι παρίσταται. — Zu 438 zweifelt er an der Echtheit von 435—438.

„ 443 „kann kaum als echt betrachtet werden, da die Endung der von 446 ähnlich ist."

„ 450. „Die Echtheit von 450—452 ist fraglich. Jedenfalls scheint 452 hinzugefügt worden zu sein, um den Abschnitt abzuschliessen."

„ 465. Im Text: [465] nach Gaisford.

„ 470. „Wahrscheinlich wurde dieser Vers von einem Rhapsoden hinzugefügt, der das τοκῆας weiter ausführen wollte."

„ 471 vermuthet er ὅπως λελάθοι ἓ τεκοῦσα.

„ 473. Im Text: [473] nach Wolf.

Zu 480. Im Text: τραφέμεν τ' ἀτιτ.
„ 481. Im Text: ἔνθα nach Hermann.
„ 486. „Scheint unecht und wie 470 epexegetisch zu sein." Im Text: [486].
„ 496. Im Text: [496] mit Göttl.
„ 501 ff. Im Text: [501—506], „offenbar unecht". (Der Herausgeber fügt hinzu, dass er unabhängig von Göttling zu diesem Resultat gekommen sei.) „Es ist hier eine grosse Lücke vorhanden, in der von dem Streit zwischen Kronos und Zeus die Rede war."
„ 513 vermuthet er ἀπέδεκτο.
„ 520 zweifelt er an der Echtheit des Verses.
„ 526 ff. „Vielleicht ist diese Stelle, die vom Hercules handelt (526—534), ein späterer Zusatz."
„ 532. „Dieser Vers scheint corrupt zu sein; oder vielleicht ist zwischen 532 und 533 ein Vers verloren gegangen." — Dann vermuthet er τιμῶν oder τιμαῖς.
„ 538 vermuthet er πίονα. Im Text: †πίονι.
„ 541 „kann kaum echt sein". Er nimmt an der Wiederholung von κατέθηκε und an dem Verbum εὐθετίζειν (das spät „gemünzt' zu sein scheint) Anstoss. Auch bemerkt er, dass der Vers 555 „anticipirt" wird und vermuthet, 540, 541 mit einander verbindend: τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ καλύψας ἀργέτι δημῷ.
„ 543. „Dies ist ein verdorbener oder unechter Vers, da ἄναξ regelmässig das Digamma hat." Auch missfällt ihm die Bezeichnung des Prometheus als ἀριδείκετ' ἀνάκτων. „Vielleicht: ἀριδείκετε λαῶν." Im Text vor ἀριδείκετ' †.
„ 549. „Vielleicht: γέ σ' ἐνὶ oder σε γ' ἐνί."
„ 556 f. „Wenn 556. 557 nicht eine Interpolation sind, so stehen sie nicht an der rechten Stelle. Göttling möchte die Verse hinter 561 stellen. In diesem Falle müsste 564 eine Interpolation sein." Im Text: [564].
„ 569. „Vielleicht ist dieser Vers eine Interpolation. Scheint aus 555 und 566 compilirt." Im Text: [569].
„ 577 vermuthet er ἱμερτούς τ' ἐπέθηκε. Im Text: †παρέθηκε.
„ 582 vermuthet er κνώδαλά θ' ὅσσα περ ἤπειρος τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
„ 590. Im Text: [590] „gehört einer anderen Recension an."
„ 595 vermuthet er, dass der Vers wegen der Abwesenheit des Digamma (in ἔργων) corrupt sei und schlägt κακῶν ξυνήονας ἀργοὺς vor.
„ 602 ff. Er nimmt an, dass die ganze Stelle „überarbeitet" sei und meint, dass sie ursprünglich etwa folgendermassen gelautet habe: ὃ δ' οὐ βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐγκύρσει· τῷ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται, ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην.

Zu 617. Im Text: Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα.
„ 619. 620. „Die Echtheit dieser beiden Verse ist zweifelhaft."
„ 625. Im Text: [625].
„ 634. v. 631. 634. 648. 668 sind von Rhapsoden hinzugefügt.
„ 642. Hier scheint eine doppelte Recension vorzuliegen. „Entweder sind 641—2 oder 642—3 auszuwerfen, — oder vielleicht nur 642; in dem letzteren Fall muss πάντων τ' ἐν στήθεσσιν gelesen werden." Im Text vor 642: †.
„ 648. Im Text: [648]. S. zu 634.
„ 656. Im Text: ὅ τοι (mit Hermann) πέρι μὲν u. s. w.
„ 658 f. Paley: 659. 658:
ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
σῇσιν ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
„ 660. Im Text: †ἀνάελπτα.
„ 668. „Der Vers hier „unnöthig".
„ 671. Im Text: [671—673].
„ 678. Diese Stelle (v. 674—678) scheint „überarbeitet, vielleicht mittelst der Hinzusetzung des homerischen Verses 676. Möglicherweise ist zu lesen: οἱ δ' ὅτε Τιτήνεσσι κατέσταθεν — δεινὸν περὶ Fίαχε u. s. w. Sonst liesse sich vermuthen δεινὸν περὶ δ' ἴαχε πόντος (vgl. 69)."
„ 682. Im Text: ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ mit Hermann.
„ 686. „Ein schwacher, vielleicht unechter Vers".
„ 703. Nimmt er an dem Ausdruck τοῖος μέγιστος δοῦπος Anstoss und schlägt vor: πίλναιτ'· ὅσσος γάρ κε μέγιστος u. s. w. — Dann hält er 704. 5 für unecht und meint, man könne die beiden Verse auslassen und dann 703 schreiben: τοῖος γάρ τε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει. Im Text: [704. 705].
„ 707 f. vermuthet er: βροντὴ δὲ στεροπή τε σὺν αἰθαλόεντι κεραυνῷ, κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον ἰαχήν (Fιαχήν) τ' ἐνοπήν τε.
„ 710. „Spätere Zuthat".
„ 719 „wahrscheinlich eine Interpolation". Er vermuthet, es habe ursprünglich so geheissen: καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης δήσαντες δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔπεμψαν τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς u. s. w. Im Text: [719].
„ 731. Nimmt er an der Construction von ἔσχατα Anstoss und vermuthet χῶρον ἐς εὐρώεντα.
„ 733. Im Text: †περοίχεται (nach Herm.).
„ 734 lautet bei Paley so (im Text): ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος.
„ 743 ff. [743—745] mit Göttl.
„ 746. Im Text: ἔχει mit Hermann.
„ 757. Nachdem er angeführt hat, dass die Verse 755—7 bei Gaisford nach dem Vorgang von Heyne und Wolf eingeklammert sind, bemerkt er, dass mit grösserer Wahrscheinlichkeit die Verse 757—761 einer anderen Recension ange-

hörten oder als die Interpolation der Rhapsoden zu betrachten seien. (761, 762 aus Od. λ 16 und ρ 18 compilirt.) Also im Text: [757—761].

Zu 768. „Interpolirt (mit Vergleichung von Od. κ 534 und λ 47)." Also: [768].

„ 774 fehlt in vielen MSS.; hier jedenfalls überflüssig." Also: [774].

„ 797. Für ἀλλά τε conjicirt er ἀλλ' ὄγε. — Dann nimmt er an ἀνάπνευστος Anstoss und vermuthet entweder ἀνάμπνευστος („athemlos") oder (mit Hermann) ἄμ' ἄπνευστος.

„ 806. „Vielleicht ist dieser Vers eine Zuthat." Also: [806].

„ 807. Im Text: [807—810] wegen 736—739.

„ 828. Im Text: [828] nach Gaisford und Göttling.

„ 845 vermuthet er ἄπο. Wenn diese Vermuthung nicht angenommen wird, so müssen βροντῆς, στεροπῆς u. s. w. Genitive nach καῦμα sein.

„ 850. Im Text: [850—852] „wahrscheinlich eine Interpolation — compilirt aus Il. Ξ 274—9."

„ 866. „Die Echtheit dieses Verses ist zweifelhaft."

„ 900. Im Text: ὥς οἱ συμφράσσαιτο nach Hermann. (Paley erwähnt Hermann nicht, sondern entwickelt die Lesart aus dem Citat des Galenus).

„ 905 f. Im Text: [905. 906] mit Gaisford, wegen 217. 218.

„ 908. Zu εἶδος. „Hier ist auf das Digamma keine Rücksicht genommen. Vgl. 153. 259. 619, wo wir ἠδὲ καὶ εἶδος haben. Wahrscheinlich sind diese Verse spätere Zuthaten." Also: [908].

„ 920. Im Text: γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο Διὸς u. s. w. (nach der Lesart des cod. Emman.: ἄρ ἐν φ. διὸς μεγάλοιο).

„ 927. 928. Paley ist der Sinn nicht klar, — „denn Zeus hätte eher Ursache gehabt, auf Hera eifersüchtig zu sein, als umgekehrt" (!) — und so vermuthet er γείναθ', ὃ καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾗ παρακοίτι. — Dann hält er 929 für unecht oder wenigstens für versetzt: vielleicht 929. 928.

„ 942. „Vielleicht ein unechter Vers."

„ 943 vermuthet er, dass die neun Verse, von denen der Scholiast spricht (ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα), die Verse 942—950 seien. Dann habe 951 so angefangen: Ἥβην δ' Ἡρακλέης u. s. w.

„ 948. „Ueberflüssig". Wahrscheinlich eine Zuthat.

„ 954 vermuthet er ἐν ἀνθρώποισιν oder ἐνὶ θνητοῖσιν.

„ 963. „Was von 963 an folgt, kann nicht darauf Anspruch machen ein echter Theil der Theogonie zu sein. Wenn dieses Stück überhaupt hesiodeisch ist, so ist es vielleicht der Anfang eines anderen Gedichts, einer Ἡρωογονία, wie Wolf und Andere vermutheten. Im Text: [964] mit Wolf und Göttling.

Zu 972—3. „Die Syntax ist fehlerhaft.“ Nachdem er die Vermuthungen von Göttling und Hermann angeführt hat, schlägt er vor: πᾶσαν ὅς εἶς' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, Ἐσθλὸς τῷ τε τυχόντι καὶ οὔ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται. Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε u. s. w.

„ 979. Im Text: [979—983] nach Wolf, aus demselben Grunde den W. anführt.

„ 1014. Im Text: [1014] „unecht“. Wenn der Vers beibehalten wird, ist zu lesen: Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε.

„ 1019—22 schliesst er sich der von Göttling geäusserten Ansicht an.

Werke und Tage.

In Betreff der Verse 1—10 meint er, dass dieselben aus einem Hymnus an Zeus entlehnt sind.

Zu 8, 10. — 8 ist ein matter Vers. Vielleicht wurde er mit 10 „interpolirt“. „Vielleicht war die ursprüngliche Lesart: κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας, Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις. Im Text: [10].

„ 12. Für κεν vermuthet er τις.

„ 24. „Interpolirt“?

„ 32. „Sieht wie die Interpolation eines Rhapsoden aus“.

„ 43 vermuthet er γάρ κεν καὶ ἐν ἤματι.

„ 63 f. Es scheint, dass diese beiden Verse von einem Rhapsoden herrühren, der es für nöthig hielt, ἐΐσκειν mit einem Object zu versehen“. Dann nimmt er an καλὸν Anstoss. Also im Text: [63. 64].

„ 65. Zu χρυσέην Ἀφροδίτην. „Von dieser Göttin ist unten 70 ff. nicht die Rede. Darum schlug Göttling v. 76 für Παλλὰς Ἀθήνη, δῖ' Ἀφροδίτη vor. Die Wahrheit ist, dass die (hinzugefügten) Verse 63. 64 auf eine andere Göttin hinzudeuten schienen. Die ursprüngliche Lesart war χρυσέης Ἀφροδίτης.“ Im Text: †χρυσέην Ἀφρ.

„ 76. „Andere Recension von 72.“ Im Text: [76].

„ 79. Im Text: [79] nach Bentley.

„ 93. Im Text: [93]; auch verdächtigt er die Echtheit von 92.

„ 95 nimmt er an ἐμήσατο Anstoss und vermuthet ἐλύσατο.

Zu 99. Im Text: [99] nach Gaisford und Göttling. „Man könnte die Umstellung von 99 und 100 vorschlagen."
„ 108. Im Text: [106—108] „von Rhapsoden hinzugefügt."
„ 120. Im Text: [120].
„ 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα hatte auch Paley — unabhängig von Bentley — conjicirt.
„ 151. „Wenn die beiden Verse 150—1 echt sind, muss die ursprüngliche Lesart χαλκῷ Ϝεἰργάζοντο gewesen sein."
„ 162. Nachdem er die Meinung Heynes angeführt, fährt er fort: „es ist in der That nicht unwahrscheinlich, dass die ganze Stelle 161—9 von den Rhapsoden wegen der Berühmtheit der Ilias hinzugefügt wurde."
„ 169. Im Text: [169].
Nach 181 Zeichen einer Lücke im Text.
Zu 186. „βάζοντε ἔπεσσι ist offenbar die richtige Lesart." Und so hat er im Text.
„ 187 vermuthet er ὄπα (wegen des Digamma von εἰδότες).
„ 191 vermuthet er entweder ὕβρεων oder μᾶλλον δὲ κακὰ ῥέζουσι καὶ ὕβριν. Im letzteren Falle sind 192—4 später hinzugefügt („interpolirt").
„ 206 vermuthet er ἐπικρατέων.
„ 217. „Möglicherweise die Zuthat eines Rhapsoden."
„ 221. Im Text: [221].
„ 222 vermuthet er πόλιν κατὰ ἤθεα.
„ 225—6 vermuthet er διδῶσι und παρεκβαίνωσι.
„ 235 vermuthet er dem Digamma zu Liebe — aber dubitanter — γονεῦσι (oder τοκεῦσι) ϜεϜοίκοτα (ϜεϜίκοτα) τέκνα γυναῖκες.
„ 244—5. „Diese beiden Verse sind von zweifelhafter Echtheit".
„ 261. Im Text: [261—264] — „unecht — mannigfache Anstösse." 261 βασιλέων, 263 βασιλεῖς, „beide nicht epische Formen". σκολιῶς ἐνέπειν und ἰθύνειν μύθους „ungewöhnliche Redensarten".
„ 293 ff. Im Text: [294] „höchst wahrscheinlich eine Interpolation".
„ 306. 307. Im Text: [306. 307] „307 aus 301 entstanden".
„ 317. 318. Im Text: [317. 318] nach Gaisford.
„ 321 vermuthet er εἰ γάρ τίς τ' ἢ χερσὶ u. s. w.
„ 327, 328. Im Text: ἔρξῃ und βαίνῃ nach Göttling.
„ 329. „Wenn der Vers echt ist, wird wohl κρυπταδίῃς εὐνῇς zu lesen sein."
„ 333. Im Text: δ' ἤτοι mit Hermann.
„ 337. „Einer von den vielen hinzugefügten Versen die von den Rhapsoden herrühren".
„ 353—5. „Verdächtig". (Mannigfache Anstösse, namentlich προσεῖναι). Im Text: [355]; „eine blosse Wiederholung des Vorhergehenden" — „andere Recension".

Zu 357. Im Text: ὅγε κεὶ μέγα δοίη. (Conjicirt nach Proclus: καὶ εἰ μέγα τι δοίη).
„ 372. Im Text: γάρ τοι ὁμῶς nach Bentley.
„ 376. „Die meisten Hss. geben σώζοι πατρώϊον οἶκον .... Aber der Vers ist irgendwie verdorben, da οἶκον durchweg mit dem Digamma versehen ist .... Wahrscheinlich ist zu lesen οἶκον πατρώϊον εἴη u. s. w.“ Diese Emendation steht im Text, der also jetzt lautet:
Μουνογενὴς δὲ πάϊς οἶκον πατρώϊον εἴη
φερβέμεν·
„ 382 vermuthet er — mit Lennep, den er jedoch nicht anführt — ἔργον δ' ἐπὶ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
„ 385. Im Text: αἱ δ' ἤτοι mit Hermann.
„ 391. „In diesem Vers ist nicht alles in Ordnung, da wir ναιετάους' gehabt haben; auch ist πίονα χῶρον nach ἄγκεα hart. Wahrscheinlich ist 390 „interpolirt“ (d. h. zugesetzt) und wurde dann aus dem folgenden Vers ein Wort ausgestossen. Im Text: [390].
„ 393. ὥς τοι ἕκαστα κ. τ. λ. „Dies scheint eine blosse Wiederholung des eben Gesagten zu sein. Dazu kommt dass ἕκαστος das Digamma hat ..... Wahrscheinlich wurde Δημήτερος von denen hinzugefügt, die meinten, ἔργα könne nicht die Erzeugnisse des Feldes bedeuten.“ Im Text: [Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα | ὥρι' ἀέξηται,].
„ 402 vermuthet er τὰ δ' ἐτώσια πάντ' ἀγορεύσεις. (Er nimmt an dem „emphatischen“ σὺ Anstoss; auch missfällt ihm das πολλά.) „Vielleicht ist der Vers interpolirt“; dann wäre zu lesen: ἣν δ' ἔτι λυπῇς, ἄχρειος (sic) Ϝεπέων ἔσται νομός.
„ 406. Im Text: [406] „wird mit Recht als unecht betrachtet.“
„ 412. Wegen des digammalosen ἔργον wahrscheinlich ein unechter Vers. Im Text: *μελέτη [δέ] τοι ἔργον ὀφ.
„ 422. „Unecht“? — „fehlt in einer Hs. bei Göttling.“ — Im Text: ὥρια ἔργα mit dem cod. Galeanus. (μεμνημένος· ὥρια ἔργα.)
„ 438. „Wurde von dem hinzugefügt, dem das Alter von neun Jahren nicht nützlich schien ...... Wenn wir nicht τὸ ἔργ. ἀρίστῳ (vgl. 314) lesen, wird das Digamma verletzt. Wahrscheinlich sollte dieser Vers ausgelassen und im nächsten gelesen werden; οὐδ' ἂν τώ γ' u. s. w.“
„ 453 vermuthet er ῥηΐδιον δὲ Ϝέπος und παρὰ Ϝέργα.
„ 456. „Das γ' von τόγ' steht an der Stelle des Digamma.“
„ 458. Im Text: φανείῃ mit Göttling und Lennep.
„ 470 vermuthet er τιθείῃ.
„ 492 vermuthet er μὴ Ϝέαρ oder Ϝείαρ γιγνόμενον u. s. w.
„ 498 vermuthet er κενεῇ ἐπὶ ἐλπίδι.
In Betreff der Verse 504—563 schliesst er sich im Allgemeinen der Ansicht Göttlings an und meint, dass einige Verse spä-

ter hinzugefügt worden seien: „das Ganze ist überarbeitet worden, so dass es jetzt sehr schwer ist, das Echte von dem Unechten zu unterscheiden."

Zu 511. „Der Vers wurde vielleicht erst später hinzugefügt." Er nimmt an νήριτος Anstoss. Im Text: [511].

„ 516 vermuthet er πώεα δ' οἰῶν. — „Wenn wir 517 auslassen, erhalten wir eine leichtere Construction: καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα, πώεα δ' οὔτι, ἶς ἀνέμου Βορέου. Im Falle der Abwesenheit des Digamma von ἄησι wäre zu erwarten: δι' αἰγὸς ἄησι τανύτριχος .... oder der Vers kann, abgesehen von späteren Zusätzen, gelautet haben: καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα Ϝὶς ἀνέμοιο."

„ 520 vermuthet er ἧτ' ἔντοσθε δόμων μίμνει παρὰ μητέρι κεδνῇ.

„ 547. τ' späterer Zusatz?

„ 561. Im Text: [561—563] mit Göttling. „Hinzugefügt um einen Abschluss zu bilden."

„ 569. Im Text: [569] „compilirt aus Od. τ 518."

„ 577. Im Text: εἴη mit Hermann.

„ 578. τ' ein Zusatz (an Stelle des dagewesenen Digamma).

„ 587. Im Text: [587]. Gründe: εἰσὶν zu Anfang des Verses ungeschickt; dann kommt ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει Scut. 397 vor — dann kann der Vers aus Alcaeus (νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα σείριος ἄζει) compilirt sein. — Dann ist auffallend, dass der Codex Galeanus 585 folgende Lesart hat: τῆμος πιότατ' αἶγες εἰσί.

„ 589. Im Text: [589—596].

„ 606. Im Text: εἴη nach Hermann.

„ 614 ff. 614—617 „wahrscheinlich später zugesetzt." Im Text: [614—617].

„ 623. [623] im Text, nach Göttlings Vorschlag.

„ 632 vermuthet er, dem Digamma zu Liebe, entweder ἐντύνασθ', ἵνα oder ἐντύνειν, ἵνα. — Dann vermuthet er, dass 643—5 hinter 632 stehen sollten; für den Anfang von 646 empfiehlt er dann εἴ κεν ἐπ' ἐμπορίην.

„ 640 vermuthet er οὔποτε δ' ἐσθλῇ.

„ 651. εἰ μή γ' εἰς Εὔβοιαν ἀπ' Αὐλίδος?

„ 675 ff. „Es ist wahrscheinlich, dass 675—677 später zugesetzt sind."

„ 678. „Auch dieser Vers scheint überarbeitet, da auf das Digamma (von εἰαρινὸς) keine Rücksicht genommen ist."

„ 680 vermuthet er τόσον ἀνδρὶ πέτηλα φανείη (Cod. Galeanus: τόσσον πέτηλ' ἀνδρὶ φ.) — Im Text: τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη (φανείη nach dem Vorschlag von Spohn).

„ 701 vermuthet er ἀμφὶ Ϝιδών.

„ 705 vermuthet er — um den Hiatus loszuwerden — ἄτερ

δαλοῖο, oder ἄτερ δαλοῦ τε. — Oder aus Moschop.: καὶ ἀώρῳ γήραϊ δῶκεν, oder καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Zu 713 vermuthet er ἄλλοτ' ἐς ἄλλον.
„ 723 vermuthet er ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις.
„ 737—41 „von zweifelhafter Echtheit."
„ 778. τ' ein Zusatz? (Wahrscheinlich hatte ἴδρις das Digamma).
„ 801. ἐπ' späterer Zusatz.
„ 808 vielleicht „interpolirt" (d. h. später zugesetzt).
„ [815. 816] im Text nach Göttlings Vorgang — „doppelte Recension".
„ 817 vermuthet er νῆα πολυκλήϊδα θοήν τ' u. s. w. oder mit Lennep: νέα τε π.
„ 828 möglicherweise von denen zugesetzt, die die ὀρνιθομάντεια daranflicken wollten.

Postremo jam his *Addendis* subjiciatur, quem supra p. XIII. promisi, brevis *conspectus*

THEOGONIAE

IN STROPHAS REDACTAE.

TERNARIAS	QUINARIAS	
a **Gruppio** a. 1841	primum a **Soetbeerio** a. 1837	tum ab **Hermanno** a. 1844
Stropha	Stropha	Stropha
I*: v. 22 (Ἡϲίοδον Μοῦϲαι—) —24.	I: v. 22 (Μοῦϲαι Ἡϲίοδον —) — 24. v. 27 sq.	I: v. 1. 22—25.
II*: v. 26—28.		II: v. 26—30.
III*: v. 29—31.		III: v. 31 (θηητὸν δ' ἔθρεψαν)
IV*: v. 33—35.	II: v. 29 sq. 33—35.	v. 32 (θέϲπιν, ἵνα) —35.
		IV: v. 36 sq. 39—41.
		V: v. 104—107. 115.
V: v. 116 sq. 120 (ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν)	III*: v. 116 sq. 120—122.	VI*: v. 116 sq. 120—122.
VI: v. 126 sq. 131.	IV: v. 123 sq. 126 sq. 131 (ἠδὲ καὶ—)	VII: v. 123—125. 214. 213.
		VIII: v. 211 (ἡ δ' ἔτεκεν —) sq. 215 sq. et hujuscemodi versus: ⟨Αἴγλην Ἑϲπερίην τε καὶ εὐειδῆ Ἀρέθουϲαν⟩.
		IX: v. 217 (Κῆραϲ δ' αὖ καὶ Μοῖραϲ —) — v. 219. 223. 224 + 225: Νὺξ ὀλοή· μετὰ τήνδε δ' Ἔριν —.
		X: primus versus excidit, tum versus hujuscmodi: ⟨Τιϲιφόνην τε καὶ Ἀληκτὼ δῖάν τε Μέγαιραν⟩, tum v. 220—222.
		XI: v. 226. 228 sq. 231 sq.

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
		stropha XII: v. 126 sq. 129. 132 (νόcφιν ἄτερ) sq.
stropha VII: v. 133—135. VIII: v. 136—138.	stropha V*: v. 133—137.	XIII: versus hujuscemodi: ⟨τοὺc δὲ μέτ' ἄλλουc παῖδαc ἐγείνατο καρτεροθύμουc⟩, v. 134—137.
	VI*: v. 139—143.	XIV*: v. 139—143 + 145: μοῦνοc δ' ὀφθαλμὸc cφιν ἐεὶc ἐνέκειτο μετώπῳ.
	VII: v. 147. 149—151. 153.	XV: v. 147—150 (— ὤμων ἐξεπέφυκον). 153.
IX: v. 154. 157. 159.	VIII: v. 154. 157—160.	XVI: v. 154 (ὅccοι μὲν —). 157—160.
X*: v. 161—163. XI*: v. 164—166.	IX*: v. 161—165.	XVII*: v. 161—165.
XII*: v. 167—169. XIII*: v. 170—172.	X*: v. 167—171.	XVIII*: v. 167—171.
XIV*: v. 173—175.	XI*: v. 173—177.	XIX*: v. 173—177 (— πάρ' τ' ἐτανύcθη).
XV: v. 176. 178+180 (πλέχθη· ὁ δ' ἐκ λεχρίοιο φίλου ἀπὸ μήδεα πατρὸc). 181.	XII*: v. 178 (ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ —) —182.	XX*: v. 178 (αὐτὰρ ὁ ἐκ —) —182.
XVI*: v. 183 (ὅccαι δὲ —) —185.	XIII*: v. 183—187.	XXI*: v. 183—187.
	XIV: v. 188 sq. 191—193.	XXII: v. 188 sq. 191—193.
	XV: v. 194—198.	XXIII: v. 194 sq. 197—199.
		XXIV: v. 201—204. 206 (aut 205 + 206: παρθενίουc τ' ὀάρουc φιλότητά τε μειλιχίην τε).
		XXV: v. 154 (ὅccοι μὲν —) sq. 207. 209 (χειρὶ τιταίνονταc γὰρ ἀταcθαλίῃ —). sq.
	XVI: v. 211 sq. 214—216.	
	XVII: v. 217. 220 (ἐφέπουcιν). 223—225.	
	XVIII*: v. 226—230.	
	XIX: v. 233 sq. 237—239.	XXVI: v. 233 sq. 237—239.
	XX*: v. 240—244.	XXVII*: v. 240—244.
	XXI*: v. 245—249.	XXVIII*: v. 245—249.
	XXII*: v. 250—254.	XXIX*: v. 250—254.
	XXIII*: v. 255—259.	XXX*: v. 255—259.
	XXIV*: v. 260—264.	XXXI*: v. 260—264.
	XXV*: v. 265—269.	XXXII*: v. 265—269.

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
		stropha (ταῦτ' ἄρα ἀζόμενοϲ παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεϲκεν). 534—537.
	stropha LIV*: v. 538—542.	LXXVIII: v. 538—541, „post quem excidisse videtur hic versus: Ἰαπετιονίδηϲ πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ."
	LV*: v. 543—547.	LXXIX: v. 542. 544—547.
	LVI*: v. 548—552.	LXXX*: v. 548—552, cujus strophae duo ultimi versus alia in recensione erant v. 551 + 554 (γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίηϲε, χόλοϲ δέ μιν ἵκετο θυμόν). 555.
	LVII: v. 553 sq. 556—558.	
	LVIII*: v. 559—563.	LXXXI: v. 558. 560. 562—564.
	LIX: v. 565—567. 569 sq.	LXXXII: v. 565—567 (δάκεν δέ ἑ—). 569 sq.
	LX: v. 571—573 581 sq.	LXXXIII*: v. 571—575.
		LXXXIV*: v. 578—582, quae stropha in alia recensione habuisse videtur. v. 578. 581—584.
	LXI*: v. 585—589.	LXXXV*: v. 585—589.
	Lacuna.	LXXXVI: v. 590 (ἐκ γὰρ τῆϲ —). 592 (αἳ θνητοῖϲ μέγα πῆμα —) —595 (— κόροιο, | ὡϲ ὁπότ' ἐν — βόϲκωϲι — ἔργων).
		LXXXVII: v. 596—600 (ἀκάματοι ϲπεύδουϲι — ὡϲ αὔτωϲ —).
		LXXXVIII: v. 602 (ἀλλ' ἕτερον γὰρ Ζεὺϲ ἔπορεν —) — 606 (ὁ δ' οὐ — ζώει· χηρωϲταὶ δὲ —).
		LXXXIX: v. 607 (ᾧ δ' αὖτε γλυκεροῖο γάμου —) — 611.
		XC: v. 613—616, cui strophae ultimus versus deest.
		XCI: v. 617—621 (ναιετάουϲιν).
		XCII*: v. 624—628.
		XCIII*: v. 629—633.
		XCIV: v. 635—638, cujus strophae unus versus excidit.
		XCV*: v. 639. 642 (καὶ

a Gruppio | **a Soetbeerio** | **ab Hermanno**

stropha

νέκταρ τ' ἐπάσαντο —). 640 sq. 643.
XCVI*: v. 644—648.
XCVII*: v. 649—653.
XCVIII: v. 654—658 (cῇcιν ἐπιφροcύνῃcι καὶ ἰδρείῃcι νόοιο).
XCIX: v. 659—663.
C: v. 664—667 669.
CI*: v. 674—678.
CII*: v. 679—683.
CIII*: v. 687—691.
CIV*: v. 695—699.
CV*: v. 700—704.
CVI*: v. 706—710.
CVII: v. 713 sq. 717 (καὶ τοὺc μὲν Τιτῆναc —) —719.
CVIII: v. 720. 722—725.
CIX: v. 726—730.
CX: v. 732—735, cujus strophae unus versus post v. 733 excidit.
CXI: v. 746. 748—751.
CXII: v. 752—756.
CXIII: v. 758. 745 (ἐν μυχάτῳ, νεφέληc —). 759—761.
CXIV*: v. 762—766.
CXV: v. 767. 769—772 (— δοκεύει).
CXVI*: v. 775—779.
CXVII: v. 780—783, cujus strophae post v. 782 unus versus hac sententia κρινομένων, ὃc πᾶcαν ἀληθείην καταλέξῃ intercidit.
CXVIII v. 784—788.
CXIX: v. 791 (δίνηc δ' ἀργυρέηc εἱλιγμένον —). 789 sq. 792. 794 (ἀθανάτοιc —).
CXX: v. 793. 795—798.
CXXI: v. 799. 803—806, „quae duae strophae in alia recensione his videntur versibus constitisse: CXX: v. 793. 795. 798 800. CXXI v 802—806.
CXXII. v 820 sq. 825 τοῦ δ' ἑκατὸν —) — 827.
CXXIII: v. 829. 832—835.

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha CXXIV: v. 836 (pro quo in alia recensione positus fuit 837). 838—841.
		CXXV: 842—845, cui strophae primus versus deesse videtur.
		CXXVI: v. 847. 849 (ὑπ' ἀμφοτέρων). *. 850 (τρέσσ' Ἀίδης—) sq., quae stropha in alia recensione habuisse videtur v. 847 sq. *. 850 (τρέε δ' Ἀίδης) sq.
		CXXVII: v. 853. 855—858, in qua stropha alia recensio pro v. 857 sq. habebat v. 868 alio versu adjuncto.
		CXXVIII*: v. 859—863.
		CXXIX: v. 869—874, ita ut aut v. 872 totus deleatur scripto v. 873 αἳ δ' ἄλλαι πίπτουσαι, aut v. 872 et 873 jungantur: αἱ δ' ἄλλαι μὰψ αὖραι ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
		CXXX: v. 875—880, ita ut aut v. 876 totus tollatur aut cum antecedente jungatur: ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή.
	stropha LXII*: v. 881—885.	CXXXI*: v. 881—885.
stropha XXIX: v. 886 sq. 900 (ὥς οἱ συμφράσσαιτο).	LXIII*: v. 886—890.	CXXXII*: v. 886—888. 889 + 890 (τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν). 891.
		CXXXIII*: v. 892—896.
		CXXXIV: v. 897 sq. v. 899 + 889 sq. (ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας | αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν). 900.
XXX*: v. 901—903.	LXIV: v. 901 sq. 904—906.	CXXXV: v. 901—903, cujus strophae quartus et quintus versus perierunt.
XXXI: v. 907. 909 sq.	LXV*: v. 907—911.	CXXXVI*: v. 907—911.
XXXII*: v. 912—914.	LXVI: v. 912—916.	CXXXVII: v. 912—914. 938 sq.
XXXIII*: v. 915—917.		

a Gruppio

stropha
XXXIV*: v. 918—920.
XXXV*: v. 921—923.
XXXVI*: v. 924—926.
XXXVII*: v. 927—929.

a Soetbeerio

stropha
LXVII*: v. 918—922.
LXVIII: v. 924 — 927. 929.
LXIX: v. 930 sq. 933 sq. 937.
LXX: v. 938—941. 943.
LXXI*: v. 945—949.
LXXII: v. 950 sq. 953—955.

ab Hermanno

stropha
CXXXVIII: v. 915 sq. 77—79.
CXXXIX: v. 918. 920—923.
CXL: v. 924. 926—929.
CXLI: v. 930. 931 + 933 (Τρίτων εὐρυβίηϲ γένετο μέγαϲ· αὐτὰρ Ἄρηι). 934 sq. 937.
CXLII*: v. 940—944.
CXLIII*: v. 945—949.
CXLIV: v. 950 sq. 953. 956 sq.
CXLV*: v. 958—962.
CXLVI*: v. 963. 965—968.
CXLVII: v. 969 sq. 972—974.
CXLVIII: v. 975 (post quem versus excidisse videtur Martem Harmoniae patrem indicans) —978.
CXLIX*: v. 979—983.
CL: v. 984—986. 987 + 989 (ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξαϲ' Ἀφροδίτη). 991.
CLI*: v. 992—996.
CLII: v. 997 sq. 1000—1002.
CLIII*: v. 1003—1007.
CLIV: v. 1008 — 1010. 1017 sq.
CLV*: v. 1011 — 1013. 1015 sq.
CLVI: v. 1019 — 1022, cui strophae versus v. 967 similis ὅϲϲαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρϲενοϲ ἔμπεϲον εὐνῇ deesse videtur.

Strophis et ternariis et quinariis, quae jam in hodierna Theogoniae compage aut integrae offeruntur aut jam dudum versu aliis de causis recte submoto restitutae sunt, asteriscos apponendos curavi, quo facilius etiam ex hoc indice, quam frequentia remanserint vel in hac „rudi indigestaque mole“ et ternionum et quinionum vestigia, unicuique appareret. Sed de hac re damnata ab aliis haud magis considerate quam tractata ab aliis explicatius in alterius partis praefatione dicetur. Hermannianarum mutationum eas, quae vel nullo stropharum habito respectu memorabiles

viderentur, quos jam CRITICORUM CONJECTURIS inserui, nemo, opinor, improbabit.

Unum restat, quod nollem: *erratorum*, quae nostram quamvis indefessam diligentiam fefellere, index:

In	Theogoniae	v. 125.	scribas κυσαμένη pro κυσσαμένη
,,	,,	v. 205.	,, μειδήματά ,, μειδήματα
,,	,,	v. 251.	,, καὶ ,, και
,,	,,	v. 562.	ante δ' ἤπειτα inseras †.
,,	,,	v. 866.	scribas ὑφ' pro ὑπ'
,,	,,	v. 933.	,, χρύσεα pro χρυσέα
,,	,,	v. 1014.	ante δ' ἔτικτε inseras †
,,	Operum	v. 198	post καλόν addas comma
,,	,,	p. 97	summa scribas ΗΜΕΡΑΙ pro ΕΜΕΡΑΙ
,,	,,	v. 335.	scribas πάμπαν pro πάνπαν
,,	,,	v. 388.	,, πέλεται pro πελέται
,,	,,	v. 454.	,, ἀπανήνασθαι pro ἀπανήσασθαι
,,	,,	v. 771.	,, τῇ pro τῄ

Scripsi HEIDELBERGAE d. IX. mens. Jul. MDCCCLXX.

ARMINIUS KOECHLY.

PRAEFATIONIS COROLLARIUM

Gallici tumultus mediis in turbis cum hujus praefationis specimina typographica corrigerem, accidit, ut animo in periculis patriae nostrae ab immani ista barbaria mendacissima humanitatis simulatrice impendentibus defixo oculorum aciem graviora quaedam menda effugerent, quae acceptis hodie perlustratisque statim plagulis notanda insuper putavi:

p. XII. v. 3 ab imo scribas "adhibend**o**" pro "adhibend**is**".
- XIV. - 11 a summo - "exigu**o**" pro "exigu**i**".
ibid. - 9 ab imo - ἐcτιν pro ἔcτιν.
p. XLVIII. v. 1 a summo scribas "quo**d**" pro "quo**s**".

Scripsi Heidelbergae d. XII. mens. Aug.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Codices Hesiodi Theogoniam

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laurent. XXXI 24				Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Scutum 3) Juliani et Phalaridis epistolas quasdam etc. etc.	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (1603) Lennepii in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 16 olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423.	M		M 3	Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX. 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	*Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 20			M 1	Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) fragmentum de speciebus tragicae poeseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmina 5) Hom. Batrachomyomach. 6) Pythag. carmm aurea	
	Bibl. Laur. n. 2823, olim Abbatiae Florentinae				Flor. D	XIV		1) Opera 2) Scutum	
	Bibl. Laur. LXXXXI 10, mutilus, desinens in v. 706				Flor. E	XIV	chartac. in 8vo	Veterum grammaticorum opera varia atque Nicandri et Luciani quaedam	
	Bibl. Laur. XXXI 32 mutilus, desinens in v. 577	F		M 2	Flor. F	XV	membran. in 4to	1) Scutum 2) Homeri Hymnos XII. 3) Arati Phaenomena	*Goettlingius* ann. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
	Bibl. Laur. „Mediceus", cuius accuratior signatio non exstat 1)		Med.	M 4	Med.			Scutum	*Dorvillius* ad edit. Iuntin. a. 1540, unde collationem recepit *Gaisford* in poëtt. Graecc. minn. tom. I, p. 144—147.
Codex Neapolit.	Bibl. Regiae Neapolitanae				Neap.			1) Opera 2) Scutum	*Salvator Cyrillus* ad edit. Graevianam a. 1667, *Lennepii* in usum.
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. VI, olim bibl. SS. Johannis et Pauli.	V		V 1		XIV	membran. in folio	1) Opera 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum. 2)
	Bibl. Marc. Cod. Gr. CCCCLXIV, Arm. XCI. Scriptus est manu Demetrii Triclinii annis 1316—1320	v		V 2	Ven.	XIV	chartac. bombyc. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) fragmenta mythol.	*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar L. Dindorfii suum in usum

1) Vid. de hoc cod. *Muetzell.* p 186-212. 2) Vid. de hoc codice Jac. *Morell.* in Wolfii analectt. litt. II. p. 266-269.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1948 ex libris Fulvii Ursini			f		XV	chartac.		Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1332 ex libris Fulvii Ursini			V		XIV	bombycin.	Opera	Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 915	O		O	Vat.	XIV vel XV	bombycin. in folio parvo	1) Opera 2) sententias Pindaricas c. 40	Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum; *J. F. Boissonadius* ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1409			Vat.	Vat. Goettl.	XIV	in 8vo		*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar Dindorfii suum in usum.
Codex Taur.	Bibl. Reg. Taur. B. III 16			Taur.	Taur.	XV			*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar Dindorfii suum in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2708 1)	C		Par.	Par. C	XV	chartac. in fol. (4to ?)	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	Gregorius Georgiades *Zalycus* Gaisfordii in usum, qui recepit ibid. p. 153—156.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus 2)			P 2	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Orphei Argonaut. et hymnos 4) Procli, Callimachi, atque Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocriti Idyllia	*Ruhnkenius* partim; cuius observationes, ad exemplar Heinsianum factas transcripsit *Gaisfordius* l. c. p. 172 sq. deinde Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis	E			Par. E	XIV	bombycin. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	*Boissonadius* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2551				Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) Aristotelis de arte poetica librum 3) eiusdem Oeconomica 4) Theognidem, Phocylidem, Pythagoram 5) epistolas varias 6) grammatica ac philosophica varia	Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2678				Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut. 3) Pythagorae carmina aurea 4) Phocylidis carmen 5) Herculis certamina 6) Chionis epistolas 7) Luciani de conscribenda historia libr. 8) Isocratis orationem ad Nicoclem. 9) grammatica varia	Gregorius Georgiades *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum

1) Vid. *Muetzell.*, cui est Paris. 1, p. 213—218. 2) Vid. eund. p. 219—221.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum.				Saeculum	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
		nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep				
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2776				Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum	G. G. *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus				Par. G	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II. 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carm.	
	Bibl. imper. n. 2834				Par. H	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				Par. I	XVI	chartac. in 4to	1) Scutum 2) Georgii Lapithae poemata 3) Anonymi de atramenti conficiendi ratione observatiuncula	
Codex Vratisl.	Bibl. Vratisl. (olim Thomae Rehdigeri) Rep. II. Fol. n. 63			Rehd.	Rehd.	XV extrem.	membran. in fol. min.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut. 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) Herculis ἄθλους 6) Arati Phaenomena	*Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*" inscribitur p. XV—XX.
Codices Angli.	Bibl. Bodleian. Oxoniensis (olim Barocc. n. 109 1))		Bar.	Bar.	Bodl.	XV	chartac. in 4to	1) de passionibus dictionum 2) Theocriti Idyll. VIII. 3) Arati Phaenomena 4) Orac. Sibyll. I. (part.) III—VIII.	*Robinsonus*, qui duos alios codices, Bodl. 202 mutilum et „Gresh.", quorum indoles nobis ignota est, adhibuisse videtur, suum in usum.
	Bibl. Arundel. (in Mus. Brit. asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis 2)		Reg. Soc.	RS	Reg. Soc.	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis trag. III.	
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiae		Emm.	Em.	Emm.	XVI		Scutum	*Blomfieldius* fortasse, Gaisfordii in usum.

1) Vid. *Muetzell.*, p. 222—232.
2) Vid. eund. p. 233—235.

THEOGONIA.

SIGLA CODICUM.

F = M(ed.) 2 Goettl. = Flor. F Lennep.
M = M(ed.) 3 Goettl. = Flor. B Lennep.
C = Par. C Lennep.
E = Par. E Lennep.
O = O Goettl. = Vat. Lennep.
V = V(en.) 1 Goettl.
v = V(en.) 2 Goettl.
a = Aldina 1495.
m = codicum reliquorum maior pars.
p = codicum reliquorum pars.

SIGLA VERBORUM.

om = omittit.
add = addit.
al. m. = alia manu.
ead. m. = eadem manu.
corr = correxit vel correctura.
conj = conjecit vel conjectura.
ed = edidit vel editio.
ἀθ = ἀθετεῖ.
[v] = versum uncis inclusit.

Μουcάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ’ ἀείδειν,
αἵ θ’ Ἑλικῶνος ἔχουcιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόcc’ ἁπαλοῖcιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐριcθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεccάμεναι τέρενα χρόα Περμηcοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήcαντο
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώcαντο δὲ ποccίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι cτεῖχον περικαλλέα ὄccαν ἱεῖcαι·

ὑμνεῦcαι Δία τ’ αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυcέοιcι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ’ αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ’ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Recensionis diversitas: v. 5. Τερμηcοῖο

Lectionis varietas: v. 3. καί τ’ ἐπὶ CV *Liban.* or. XIX p. 478 B ed. 1627 „*circumcirca* dicitur —, quando ἀμφὶ περὶ significare volumus, ut *Hesiodus*: ἀμφὶ περὶ κρήνην ἰοειδέα.“ *Priscian.* inst. XIV 34. Sed vid. *Muetz.* 369 sq. καί τε λοεccάμεναι χρόα καλὸν πόcc’ ἁπαλοῖcιν | ὀρχεῦνται laudat Schol. ad v. 2 v. 4. Post ἁπαλοῖcιν errore add λούcαντο *Etym. M.* p. 604, 4. ὀρχοῦνται F. Vulgatam tenet *Lucian.* de saltat. 24. *Liban.* l. l. v. 5. Περμηccοῖο CEp Παρνηcοῖο M Τερμηccοῖο p Τερμηcοῖο FOam „Περμηcόc, ὃν καλοῦcιν οἱ ἐγχώριοι διὰ τὸ πρῶτον φανῆναι Πάρμηcον (?), ὥc φηcι Κράτης ἐν τοῖc Βοιωτικοῖc· ἐν δὲ τοῖc Ζηνοδοτείοιc γράφεται (vulgo -φει) Τερμηcοῖο.“ *Schol.* Vid. *Muetz.* 33—35. v. 6. Ἵππου κρήνης Cvap Ἱππουκρήνης vulgo. Ὀλμειοῦ Par.B a. Vid. *Muetz.* 45. v. 7. ἀκροτάτῳ ἐν Ἑλικῶνι F v. 8. ἡμερόεντας O v. 9. πολλῷ Cap v. 11. αἰγίοχόν τε O

Criticorum coniecturae: v. 1—115 ἀθ *Guiet Heyne Ruhnken* v. 5—8 „alius videntur recensionis esse pro v. 3 et 4“ *Goettlingio* v. 7. ἐνὶ ποιήcαντο (sic!) *Heyne* ad Hom. Ω 610 v. 12 „adiectus esse videtur posteriore tempore“ *Goettlingio*

ἠδὲ Ποσειδάωνα † γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.»
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν

R. D. v. 28. γηρύσασθαι v. 31. δρέψασθαι

L. V. v. 15. Ποσειδάονα FOa γεήοχον M v. 17. Ἥρην *Plut.* quaest. conviv. IX 15, 7 p. 747 F. vv. 18. 19 inverso ordine leguntur in FCEvp v. 18 om Flor.C Par.I ἠώ Oa λαμπράντε τε O v. 19 om O Par.M Vatic.f(?) Λητώ τε Ἰαπετόν τε ἠδὲ Κρ. *Aristid.* tom II p. 369 Jebb. sed ἰδὲ cod. Θ v. 20. Γαῖαν δὲ, Ὠκ. E Γαῖάν τε Ὠκ. O (auctore *Braunio* ap. Goettl.) v. 24. τόντε δὲ Fap ἔειπον FCvp ἔειπαν am v. 26. κάκ' ἔγχεα *Excerptum* ex Hes. Theog. ap. *Bandini* bibl. Laurent. III p. 391. οἷον Rehd. Par.B. *Excerpt.* ap. *Bandini.* l. l. „Ἀπολλώνιος μὲν ὁ Ῥόδιος λείπειν τὸν πρῶτον στίχον φησίν· οὐ λείπει δέ, ἀλλ' ἔστι· Ποιμένες“ etc. *Schol.* Cf. *Muetz.* 373. v. 27 om Par.B ἴσμεν *Athenag.* leg. § 22 med. Paul. v. 28. γηρύσασθαι V cod. Paullinus Morellii „et est glossa haec τοῦ μυθήσασθαι in C“ *Lennep.* „γράφεται δὲ ΓΗΡΥΣΑΣΘΑΙ.“ *Schol.* Vid. *Muetz.* 374. v. 29. Μοῦσαι pro κοῦραι (in marg. al. m. γρ. κοῦραι) Fa κεῖναι p μεγάλαι Διὸς v Διὸς μεγάλου CVp v. 30. ἔδων Va v. 31. δρέψασαι CV δρεψάμεναι Par.B, alterutrum legisse videtur poëta anthol. IX 64: „καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι | ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρεμόνα.“ δρέψασθαι vulgo, etiam *Aristid.* II p. 370 Jebb. θρέψασαι aliis placuisse probat *Muetz.* 376 sq. θειητὸν Fa

---

C. C. v. 15. Ποσειδάω γαιήοχον *Goettling* ed. 1, Ποσειδάωνα γεήοχον cum *Hermanno* epist. ad Illgen. XIII *Goettling* ed. 2, Ποσειδάωνα καὶ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην „vel simile quid“ conj *Muetzell.* 227 v. 18 posteriore tempore sed praepostero loco, cum debuisset post v. 20 legi, adiectum putavit *Hermann*; v. 18 et 19 „seriore aevo adiunctos esse“ ex Aristide l. c. conclusit *Muetzell.* 372 v. 18. λαμπρήν, ut olim voluit *Hermann*, ed *Goettling* v. 31. δρέψασαι iam *Wolf* e conj reponebat

πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ᾽ ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ᾽ ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος· οὐδ᾽ ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ᾽, ὅ μιν τάχ᾽ ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
καρπαλίμως δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
(· Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
·) νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο·
πρῶτον δ᾽ † ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνὸν

L. V. v. 482. πρῶτ ῆν F πρῶτον a πρῶτον δ᾽ ἐς p ἐς αὐτὴν Λύκτον a Par. A κρύψε FCEOp κρύψε δὲ χειρὶ C χειρὶ etiam vp v. 484. Αἰγαίῳ corr ex Αἰγέων F Ἰδαίῳ ἐν ὄρει Par. B Vulg. tenet *Schol.* ad Arat. v. 33 v. 485. σπαργανήσασα (ης ex corr) F v. 487. ἐσκάτθετο MCp ἐγκάτθεο V νηδήν a v. 488. ὀπίσω Oa v. 489. ἀνήκεστος p v. 490. δαμάσας FEOp v. 491. ἐξελάειν p ἀθανάτοισι F ἀέξειν V v. 492. ἄρ a v. 493. ηὔξατο Op τοίου δ᾽ ἄνακτος Cp τοίου ἄνακτος O ἐπιπλομένου ἐνιαυτοῦ Par. Aa; cf. *Muetz.* 106 v. 494. Ad ἐννεσίῃσι F marg. πρεσβείαις πολυφράδεσσι F χολωθείς CVp v. 497. πήματον O v. 498. εὐρωδείης (sed supra υο) F v. 499. Παρνησοῖο MFCap Παρνασσοῖο p Παρνησσοῖο reliqui v. 501. ὑπὸ FEOp v. 502. ἀεσιφροσύνῃσι M ἀεσσιφροσύνῃσιν EO v. 503 ἐπεμνήσαντο v v. 504. ἀϊθαλέοντα F

O. C. v. 484. Ἀργαίῳ ἐν ὄρει conj *Hoeck* in „Creta" vol. I p. 409 v. 486 ἀθ *Isler* [v. 492—500] *Wolf*, cuius atheteseos utpote „mutilo" loco illatae postea eum poenituit [v. 496] *Goettling* ἀθ *Hermann* v. 497. ἐξήμεσσε corr *Hermann* Post v. 500 duos versus, „quibus in Tartarum detrusus esse Saturnus dicebatur," periisse conj *Hermann* p. 13 [v. 501—506] *Goettling* v. 502 ἀθ *Hermann* ibid.

καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

κούρην δ᾿ Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν·
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ᾿ ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ᾿ Ἐπιμηθέα·
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ᾿ ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ᾿ ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ᾿ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ᾿ ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
δῆσε δ᾿ ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον᾿ ἐλάσσας·

R. D. v. 521. δήσας ἀλυκτοπέδῃσι

L. V. v. 507. καλίσφυρον C v. 508. εἰς ἀνέβαινεν O v. 509. καρτερόφρονα EO v. 510. ὑπερκύδναντα O v. 511. αἰολομῆτιν ap ἀγκυλόμητιν Flor.E.Taur. ἀγκυλομήτην Par. I ἀμαρτήνοόν τ᾿ Ep ἁμαρτὶ νόον τ᾿ a 512. ἀλφιστῇσιν Fp ἀλφηστῇσιν p v. 514. ὑβριστῆνδε a v. 518. πρόπαν p v. 519. ἑστειώς V ἀκαματῆσι MFp ἀκαμάτῃσι CV ἀκαμάτοισι reliqui v. 520. ἐδάσατο C v. 521. δήσας ἀληκτοπέδῃσι *Draco* Straton. p. 12, 4. δήσας ἀλυκτοπέδῃσι *idem* p. 64, 9. δήσας ἀλυκτοπέδῃσιν προμηδέα· *Choeroboscus* ap. *Bekk.* anecd. p. 1182. δήσας etiam *Herodian.* ap. *Cram.* an. Oxon. III p. 283, ubi δήσας ἀλήκτω πέδῃσι cod. Barocc. 119; totum locum contra omittit cod. Barocc. 72. vid. *Muetz.* 482 sqq. ἀλυκτοπέδαισι O v. 522. δεσμοῖσι F κιόν᾿ p κίονα lemma *Schol.* ἐλάσας FEOp

---

C. C. v. 507—616 *Gerhardo* sectionem X efficiunt, cuius „diversa carmina distinxit post versus 511, 534, 569, 593 et 612; ut ex prima recensione profectos notauit versus 523—531, 591 sq., 613—616, ut ex altera versus 532 sq. 554—557, 568 sq. 590. v. 512—516 quippe inserendos post descriptionem pugnae Cronidarum cum Titanibus huc non satis apte rejectos esse ab antiquis rhapsodis putat *Goettling* v. 513 ante v. 512 (scripto ἣ pro ὃς) ponendum conj *Hermann* ibid. v. 514. ὑβριστὴν δ᾿ ἄρ᾿ ἔπειτα omisso versu 513 conj *Schoemann* v. 519 ἀθ *Guiet* Post v. 520 versum ejusdem atque v. 534 sententiae excidisse statuit *Hermann* ibid. v. 520—529 ἀθ *Thiersch*

κάρτεϊ νικήϲαϲ πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαϲτα
ἀθανάτοιϲ διέταξεν ὁμῶϲ καὶ ἐπέφραδε τιμάϲ.

ταῦτ᾽ ἄρα Μοῦϲαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουϲαι,
ἐννέα θυγατέρεϲ μεγάλου Διὸϲ ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ᾽ Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ᾽ Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ᾽ Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ᾽· ἣ δὲ προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲέων.

ἣ γὰρ καὶ βαϲιλεῦϲιν ἅμ᾽ αἰδοίοιϲιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήϲωϲι Διὸϲ κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ᾽ ἐϲίδωϲι διοτρεφέων βαϲιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώϲϲῃ γλυκερὴν χείουϲιν ἐέρϲην,
τοῦ δ᾽ ἔπε᾽ ἐκ ϲτόματοϲ ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντεϲ ἐϲ αὐτὸν ὁρῶϲι διακρίνοντα θέμιϲταϲ
ἰθείῃϲι δίκῃϲιν· ὃ δ᾽ ἀϲφαλέωϲ ἀγορεύων

R. D. v. 83. ἀοιδήν

L. V. v. 73 sq. ἑκάϲτῳ | ἀθανάτων legit *Schol.* interpretatus: τουτέϲτιν ἑκάϲτῳ τῶν θεῶν καλῶϲ τὴν ἁρμόζουϲαν παρέϲχε τιμὴν ἔχειν v. 74. ἀθανάτων Flor.E Par.I Bodl. ἀθανάτοιϲ firmat *Theophilus* ad Autolyc. II 5. πέφραδε *Theophil.* l. c., quod probabat *Muetz.* 383. v. 78. Οὐρανία a v. 79. ἥδε Ca ἥ ϲφεων προφ. *Diodor.* IV 7. ἣ καὶ προφ. Ioann. Diac. p. 552, 12. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 155 ibid. p. 280 itemque *Gramm.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 478 sic laudant: Καλλιόπη δὲ προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲῶν, nisi quod priore loco ἁπαϲάων legitur. Καλλιόπη τ᾽ εἴδει προφ. aperto errore *Stob.* floril. XLVIII 12 ἁπαϲάων etiam COVa v. 80. ἣ δὴ βαϲιλεῦϲιν citat *Plut.* moral. p. 801 E. καὶ βαϲιλ. tantum citat *Aristid.* II p. 98 Jebb. ἣ μὲν γὰρ *Stob.* l. l. ἣ γὰρ καὶ firmant *Dio* Chrysost. II p. 81. *Themist.* or. IX p. 122 A. v. 81. τιμήϲωϲι F „ex correctione“ Par.B et *Dio* l. l. *Themist.* l. l. τιμήϲουϲι codd., ut videtur, ceteri omnes *Aristid.* *Stob.* ll. cc et *Themist.* or. XXXI p. 355 C. v. 82. γιγνόμενόν τ᾽ *Aristid.* l. l. γινόμενον *Stob.* *Themist.* τ᾽ ἐπίδωϲι C τε ἴδωϲι *Stobaeus* τ᾽ ἐϲίδωϲι firmat *Dio* l. l. v. 83. τοῦ μὲν *Themist.* p. 122 A Variant *Aristidis* codd. inter γλώϲϲῃ, γλώϲϲηϲ et γλώϲϲην. χεύουϲιν M *Themist.* προχέουϲιν *Stob.* l. l. ἐέρϲην Mm et *Schol*: „ἡ δρόϲοϲ κυρίωϲ, νῦν δὲ μεταφορικῶϲ τὸ μέλι“ ἐέρϲην / ἀοιδήν O ἐέρϲην *Themist.* l. l. ἀοιδὴν FEVvap *Aristid.* *Stob.* v. 84. ἔπε᾽ om *Aristid.* ἔπ᾽ a ἔπη *Stob.* οἱ δέ τε *Aristid.* *Themist.* v. 85. πάντεϲ δ᾽ αὐτὸν *Stob.* LXXX 15 v. 86. ὁ δ᾽ ἀτρεκέωϲ *Aristid.* l. l.

C. C. v. 74. διέταξε νόμοιϲ conj *Guiet*, διέταξε νόμουϲ *Lennep* v. 79. ἥ τε προφερ. *Hermann* epist. ad Illgen. XV, ἣ δὴ προφερ. conj. *Dindorf* v. 86. ἀγορεύει ex Hom. θ 172 conj *Lennep* ad Colluth. p. 50.

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.

ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

οἵά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ

R. D. v. 91. ἀνὰ ἄστυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο

L. V. v. 87. κατέπαυσεν O v. 90. παραφάμενοι a ἐπέεσσι *Aristid.* l. l. v. 91. ἐρχόμενοι V ἀνὰ ἄστυ cum *Stobaeo* LXXX 15 codd. omnes, nisi quod Par. F in marg. habet γρ. ἀγῶνος. Sed *Schol.* „ἀνὰ ἄστυ· γρ. ΑΝ' ΑΓΩΝΑ ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὸ ἄθροισμα", quod firmant *Schol.* BM ad Il. Ω 1 (cf. *Eustath.* ad Il. p. 1335, 56): παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν ἡ ἀγορά, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν, ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους καὶ Ἡσίοδος „ἐρχόμενος (sic!) δ' ἀν' ἀγῶνα." Vid. *Muetz.* 338 sq. θεὸν ὣς εἰσορόωσιν *Plut.* mor. p. 1098 E
v. 93. 94 inverso ordine habet Flor. D v. 93. οἵά τε vel οἷά τε (sic a) vel οἷα τε fere codd. habere videntur; οἵα teste *Lennepio* („omissum τε in Flor. B") M, in quo ut in CV οἵά τε esse dicit *Goettling* οἵά τοι v v. 94 om V Paullin. „In C versum ad marg. adscripsit idem librarius, qui scholia." *Lennep.* ἐκ γάρ τοι Μουσάων MVp *Cornut.* 32 p. 227 *Schol.* ad Il. A 176. ad Pind. Nem. III 1. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 405. ἐκ γάρ τοι Μουσέων cod. Gotting. *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 313 (Μουσάων vulgo). *Schol.* ad Theog. v. 30. ἐκ γάρ τοι Μουσάων τε καὶ *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 275. ἐκ μὲν Μουσάων *Themist.* VII 89 C. XIII 170 B. *Eustath.* ad Il. p. 76, 1. ἐκ γὰρ Μουσάων firmat *Eudocia* p. 9. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο *Themist.* ll. cc. ἑλικωνίου pro ἑκηβόλου *Schol.* ad Theog. l. l. v. 95. ἔασσιν Fa ἔασιν cum σ suprascr. C
χθονὶ C *Schol.* ad Pind. Pyth. l. l. hymn. Hom. 25, 3. ἐπὶ χθ. neglexerunt *Themist.* et *Eustath.* ll. cc. ἐπὶ χθονὶ καὶ βασιλῆες (ἐπιχθόνιοι βασιλῆες al.) *Cornutus* l. c. ἐπιχθόνιοι βασιλῆες etiam *Eudocia* l. l. ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 96. ἐκ Διὸς βασιλῆος *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 97. φίλωνται MVp hymn. Hom. φιλῶνται Op φιλεῦνται a reliqui φιλέονται *Excerpt.* ap. *Bandini.* bibl. Laurent. III p. 391.
ῥέεν V

C. C. v. 87—92 alius fuisse recensionis, ut v. 93 statim cum v. 86 scripto ἀγορεύει cohaeserit, putavit *Hermann.* v. 93. τοίη Μουσάων conj *Guiet*, quod multi probaverunt [v. 94—97] *Wolf*

ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουςάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήςῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουςιν,
αἶψ' ὅ γε δυςφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεςςαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀςτερόεντος
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὕς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·

εἴπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων
ἄςτρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάςςαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔςχον Ὄλυμπον.

— *ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*
— *ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.*

Ἤτοι μὲν πρώτιςτα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα

R. D. v. 116. Πάντων μὲν

L. V. v. 101. ὑμνήςει FEOv v. 102. αἶψ δ' ὁ δυςφρ. (sic!) V αἶψα δ' ὃ C δυςφροςυνέων MC δυςφρονάων O v. 106. Γῆς τ' ἐξεγ. M v. 107. νυκτός τε δν. O *Theophil.* ad Autolyc. II 6. p. 85. νυκτὸς δὲ δν. Cva νυκτὸς καὶ δν. Mp οὓς ἁλμυρὸς cum *Theophilo* l. l. p v. 109. οἶδμά τε πόντου *Orig.* Philos. I 23. v. 110. In *Origenis* libris variatur inter λεπτέοντα λεπτόεντα et λεπτήεντα v. 111. δοτῆρες CEO Versum om *Orig.* l. c. v. 112. ὥςτ' CO ὥς τ' ἄφενον M Flor. D ὡς ςτέφανον *Origenes* καὶ ὥς CEa v. 113. ὥς Oa v. 114 et 115. „ταῦτα δύο ἔπη ὁ Σέλευκος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀρίςταρχον τὸ ΕΞ ΑΡΧΗΣ μόνον λέγουςιν“ (an ὀβελίζουςιν?) *Schol.* v. 115. εἴ ποθ' a γένεθ' O ἔπειτα ὅ τι περ πρῶτον *Origenes* v. 116. πάντων μὲν πρώτιςτα *Aristot.* metaph. I 4 (p. 984 b 27 sq.) auscult. phys. IV 1 (p. 208 b 30 sq.) πρῶτον μὲν πάντων χάος ἐγένετ' *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 11 sq.), fortasse de memoria citans. ἤτοι firmant *Cornutus* c. 17 p. 173. *Plut.* moral. p. 678 F. p. 955 E. *Sext. Empir.* P. H. III s. 121 adv. Phys. I 8. II 11 et 18. *Proclus* in Crat. p. 71 Boiss. *Philo* quod mund. incorr. p. 941 D. *Clem.* Rom. Hom. VI 3 p. 678. *Origenes* l. l. *Stob.* Ecl. Phys. I 10 p. 25 (278). *Theophilus* ad

---

C. C. v. 104—110 *Ritschl* sched. crit. p. 34 sic disponit: 104. 108—110. 105—107, v. 111 ἀθ *idem*; [v. 105—115] „a sciolo quodam eoque ineptissimo poeta postea adiectos esse“ putat *Goettling*; v. 108—113 alius recensionis pro v. 105—107 fuisse conj *Hermann* [v. 114 et 115] *Wolf* v. 116—210 *Gerhardo* est carmen II, in quo primae recensioni

Γαῖ᾽ εὐρύϲτερνοϲ, πάντων ἕδοϲ ἀϲφαλὲϲ αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ᾽ ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ᾽ Ἔροϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι
λυϲιμελὴϲ πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων
δάμναται ἐν ϲτήθεϲϲι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεοϲ δ᾽ Ἔρεβόϲ τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸϲ δ᾽ αὖτ᾽ Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓϲ τέκε κυϲϲαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖϲα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶϲον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀϲτερόενθ᾽, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,

R. D. v. 120—122 ἠδ᾽ Ἔροϲ, ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν

Autolyc. II p. 90. *Achill.* Tac. Isag. in Arat. p. 83 ed. 1567. *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. *Simplicius* ad Aristot. de Caelo fol. 346 b. cod. Taur. ap. Peyron. μὲν γὰρ πρῶτα χ. ἐγένετο *Sextus Emp.* P. H. l. l. γένετο *Plut.* moral. p. 955 E

L. V. v. 117. „Διὰ τοῦτο καὶ Πλάτων αἴτιον (?) τοῦ κόϲμου τὴν γῆν φηϲιν ἐν τῷ Φαίδωνι (?), ὅθεν ὁ ἐπαγόμενοϲ ἀθετεῖται ϲτίχοϲ.“ *Schol.* v. 118. 119 ignorant *Plato* sympos. c. 6. *Aristot.* de Xenoph. l. l. Metaphys. l. l. v. 118 certe *Plut.* moral. p. 433 F. Libri *Cornuti* inter οἳ et τοὶ variant. v. 119. τάρταρά τε ἠερόεντα *Eustath.* ad Il. p. 108, 23. Τάρταρον ἠερόεντα *Plut.* moral. p. 948 F. τάρταρά τιϲ ἠρόεντα (corr. script.) *Choeroboscus* ap. *Etym. Gud.* p. 314, 15. ἠνεμόεντα *Origenes* εὐρόεντα codd. quatuor *Cornuti*, in quo εὐρώεντα latere coniecit *Muetz.* 400. ἠερόεντα firmant *Cornut.* l. l. *Theophilus* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. Α 312. *Etym. M.* p. 502, 31. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 5. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 419. *Stob.* l. l. μυχὸν fortasse legerat *Cornutus* ipse p. 174 extr. vid. *Muetz.* 401 sq. In libris *Origenis* variatur inter εὐρυοδίηϲ et εὐρωδίηϲ. v. 120. ἰδ᾽ Ἔρωϲ *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 13 sq.) metaphys. l. l. vid. *Muetz.* 401 sq. v. 122. δάμνα τε O ϲτήθεϲφι duo codd. *Origenis.* Ap. *Cornut.* l. l. codices variant inter ἐχέφρονα et ἐπίφρονα. v. 123. Χάουϲ p. Vulgatam firmat *Schol.* ad Eur. Orest. v. 174. v. 124 om Flor. D τ᾽ αὖτ᾽ C ἡμέρα *Etym. M.* p. 429, 26. *Schol.* ad Pind. Ol. II 58. v. 125. κιϲϲαμένη Ma κυϲαμένη altero c superaddito C κυϲϲαμένη reliqui. Hunc versum om *Origenes* et alii: vid. *Muetz.* 403 sq. v. 126. Γαῖα δέ τοι πρώτιϲτον ἐγ. *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. γαῖα μέν τοι πρῶτον *Orio* Etym. p. 118, 30. Γαῖα δέ τοι πρῶτον γείνατο ἴϲην ἑαυτοῦ *Theon* ad Arat. v. 22. Vulgatam tenet *Schol.* ad Soph. El. v. 86, nisi quod ἴϲον habet αὐτῇ *Orio* v. 127. δύναμιν περὶ πάντα καλύπτειν *Origenes* καλύπτῃ CVp Schol. Pind. l. l. *Orio* *Cyrill.* c. Iulian. II p. 53 καλύπτη O καλύπτοι reliqui. v. 127 et 128 ἵνα μιν (vel μὴν) περὶ πᾶϲαν ἐέργοι, | ἡ δ᾽ εἴη codd. quidam *Cornuti* c. 17 p. 175

---

v. 119. 123—125. 139 et 140. 142. 144 et 145. 146—152. 188—195. 197 et 198. 201—206, alteri v. 118. 130. 141. 150. 153. 186. 196. 199 et 200 adiudicavit

C. C. [v. 118] *Wolf* et *Goettling* auctore *Guieto*, v. 118 et 119 ἀθ *Heyne* et *Hermann* v. 121 sq. λυϲιμελὴϲ πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων | δαμνᾷ τ᾽ ἐν ϲτήθεϲϲι *Hermann* v. 126. δέ οἱ πρ. μ. ἐγεί-

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖcα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοcύνην τε,
Φοίβην τε χρυcοcτέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺc δὲ μέθ' ὁπλότατοc γένετο Κρόνοc ἀγκυλομήτηc,
δεινότατοc παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπαc ὑπέρβιον ἦτορ ἔχονταc,
Βρόντην τε Cτερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
(οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖc ἐναλίγκιοι ἦcαν,
(μοῦνοc δ' ὀφθαλμὸc μέccῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
) Κύκλωπεc δ' ὄνομ' ἦcαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα cφέων

) 142 οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντεc

L. V. v. 128. ὅc ῥ' εἴη codd. quidam *Stobaei* ecl. phys. p. 284 θεῶν *Euseb.* praep. Evang. V 36 p. 234 A. θεοῖc etiam *Cornut.* l. l. v. 129. ὅcα pro θεῶν *Origenes.* v. 130. Νυμφάων FEOap Νυμφαίων *Origenes.* v. 131. ἣ δὲ (sic!) a ἠδὲ edd. ante Heinsium — cf. *Muetz.* 80 sq. —; de codd. non satis constat ἐν οἴδματι O θύων O v. 134. Ap. *Cornut.* c. 17 p. 177 codd. variant inter Κρεῖοc et Κρῖοc. vid. *Muetz.* 28 sq. v. 135. Codd. inter Θείαν et Θεῖάν Ῥείαν et Ῥεῖάν variare videntur: vid. *Muetz.* 140 sqq. v. 136. Τηθὺν ἐρ. C v. 137. μετ' ἀκρότατοc *Origenes* ὁπλότατοc firmat *Cornut.* c. 17 p. 178. v. 139. ὕβριν pro ἦτορ Flor.C Par.D v. 140. Βρόντην τ' Ἀcτερόπην τε vp Cτερόπην tenet *Eustath.* ad. Od. p. 1622, 50. ὀμβριμόθυμον MFEOp ὀβριμόθυμον a reliqui v. 141. οἳ βροντὴν Ζηνὶ ἔδοcαν (Laur.) vel οἳ βροντήν τε Ζηνὶ δόcαν (Par.) *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 730 τεύξαν τε a κεραυνούc Par.D v. 142. οἱ δ' ἤτοι O οἱ δή τοι reliqui „Κράτηc ἀντὶ τούτου ἄλλον cτίχον παρατίθεται· οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντεc.“ *Schol.* v. 143. μέcῳ FCO ἐνέκειτο MFCOVvp ἐπέκειτο a reliqui v. 144. δ' οὔνομ' ἔcαν C δ' ὄνομ' ἔcαν V δ' ὄνομ' ἦcαν reliqui Κύκλωπεc δ' ἔcαν οὔνομ' ἐπ. *Etym. M.* p. 544, 7. Κύκλωπεc δ' οὖν

νατο πάντοcε ἶcον conj *Hermann*, — ἐγ. ἶcον ἁπάντῃ *Muetzell.* 406, — ἐγ. ἶcά οἱ αὐτῇ *Goettling*

C. C. [v. 128] *Wolf* auctore *Heynio* v. 129. auctorem v. 130 fortasse θεᾶν scripsisse putat *Hermann* [v. 130] „additus esse videtur a recentiore quodam“ *Goettlingio* v. 135. Θείην τε Ῥείην τε conj *Dindorf* [v. 138] *Wolf* ex *Heynii* et *Ruhnkenii* sententia. ἀθ *Hermann* [v. 141] *Goettling* v. 143 ἀθ *Heyne* v. 143. ὀφθαλμὸc δὲ ἔειc μέccῳ ἐνέκειτο ex Herodiano effinxit *Dindorf* [v. 144 et 145] *Wolf* et simul cum versu Crateteo iis praemisso *Goettling*

ϡ κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ᾽ ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ᾽ ἔργοις.
ἄλλοι δ᾽ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀίσσοντο
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
ἰσχὺς δ᾽ ἄπλατος κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ᾽ ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίησκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ᾽ ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ᾽ ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος

μέσσαν ἐπώνυμοι citat cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 937. Variant codd. in *Schol.* ad Od. ι 106: vid. *Muetz.* 411 ἐπώνυμοι *Etym. M.* l. l. οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῖς *Etym. M.* l. l. *Etym. Gud.* p. 352, 44. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Oxon. I 254. II 457 (οὕνεκ᾽ in loco altero.)

L. V. v. 145. κυκλοτερεῖς O ἔεις firmant *Eustath.* p. 1055, 13. 1392, 36. *Schol.* ad Callim. H. in Dem. 53 εἷς *Schol.* Ambr. ad Od. α 106 (ἔεις cod. Harl.) ἔεις *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. II p. 457. *Bachmann.* anecd. Gr. II p. 364. Apoll. de adv. p. 557. ἔειν (sic) a ἔεις ἐν μέσῳ ἔκειτο μετώπω *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 18, 31. v. 146. τ᾽ ἰδὲ O v. 147. Οὐρ. ἀστερόεντος Vat. Goettl. Flor. C (hic quidem in marg. ἐξεγένοντο). v. 148. ὄμβριμοι MFEOp ὄβριμοι a *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 6 reliqui. v. 149. κότος *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Γύης MVp Γύγης reliqui m: vid. *Muetz.* 205 sqq. v. 150. ἀΐσσαντο Fa v. 151. ἄπλατοι vp ἄπλαστοι reliqui δ᾽ ἑκάστῳ O v. 153. ἰσχύς τ᾽ ἄπλ. MFEp ἰσχ. ἄπλ. C ἄπλαστος CV ἄπλατος ma ἄπλητος pauci codd. habere videntur: vid. *Muetz.* 54—58 v. 154. ὅσσοι δὲ V v. 157. ἀπεκρύπτασκε CV ἀνίησκε MFOVa et codd. fere omnes v. 158. ἐπετέρπετο Ep ἐπιτέρπετο O ἐτέρπετο C: de reliquis nil constat κευθμῶνι κακῷ, δ᾽ ἐπέρτετος ἔργων *Etym. Gud.* p. 317, 41 v. 159. ἡδ᾽ C ἠδ᾽ F στεναχίζετο p v. 160. «Σέλευκος ΑΧΝΥΜΕΝΗ γράφει· οὐ γὰρ ἐστενοχωρεῖτό φησιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς κρυφθέντας παῖδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ ἐλυπεῖτο.» *Schol.* ἐπεφράσατο COp

---

C. C. v. 146. ἦν ἐπὶ Ϝέργοις conj *Lennep* tantummodo in digammate vindicando audax v. 148. μεγάλοι τε καὶ *Hermann* v. 151 et 152 ἀθ *Hermann*, v. 152 ἀθ *Guiet* v. 154. τόσσοι conj *Muetzell.* 92 ὅσσοι μὲν *Hermann*, ὅσσοι δ᾽ ἄρ *Gerhard* conj, quorum hoc quidem ferri nequit v. 155. δ᾽ om *Gerhard* e *Guieti* conj v. 155 et 156 ἀθ retento v. 154 ὅσσοι *Muetzell.* 415 sq. v. 157. ἀνίεσκε ex *Pasoris* corr plurimi v. 160. δολίην τε κακήν τ᾽ ἐφράσσατο τέχνην conj *Goettling*

τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιcὶ φίλοιcιν·
εἶπε δὲ θαρcύνουcα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸc ἀταcθάλου, αἴ κ᾽ ἐθέλητε
πείθεcθαι, πατέροc κε κακὴν τιcαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· τοὺc δ᾽ ἄρα πάνταc ἕλεν δέοc, οὐδέ τιc αὐτῶν
φθέγξατο· θαρcήcαc δὲ μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc
ἂψ αὖτιc μύθοιcι προcηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ᾽ ὑποcχόμενοc τελέcαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέροc γε δυcωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· γήθηcεν δὲ μέγα φρεcὶ Γαῖα πελώρη,
εἷcε δέ μιν κρύψαcα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ᾽ ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ᾽ ἐπάγων μέγαc Οὐρανόc, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητοc ἐπέcχετο καί ῥ᾽ ἐτανύcθη
πάντῃ· ὃ δ᾽ ἐκ λοχεοῖο πάιc ὠρέξατο χειρὶ
cκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ᾽ ἀπὸ μήδεα πατρὸc
ἐccυμένωc ἤμηcε, πάλιν δ᾽ ἔρριψε φέρεcθαι
ἐξοπίcω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώcια ἔκφυγε χειρόc.
ὅccαι γὰρ ῥαθάμιγγεc ἀπέccυθεν αἱματόεccαι,
πάcαc δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
γείνατ᾽ Ἐρινῦc τε κρατερὰc μεγάλουc τε Γίγανταc,

R. D. v. 178. λοχέοιο

L. V. v. 165. πατρόc Par. BDa πατρί M πατέροc ceteri omnes habere dicuntur κε M (teste *Goettlingio*) Par. B δὲ F Taur. (uterque teste *Goettlingio*) Med., cum teste *Lennepio*, qui de F tacet, M μὲν Taur. nullam particulam habeat; γε cum a „reliqui omnes“ habere dicuntur. Documento est hic versus, quam negligenter lectiones codicum ab editoribus relatae sint v. 167. ἕλε EOp v. 168. μέγα O v. 169. ἂψ δ᾽ αὖτιc M v. 170. γεν O v. 171. πατέροc MFC (teste *Goettlingio*) EOp πατρόc ap v. 173. γήθηcε FOap v. 174. χερcὶν M v. 178. λοχεοῖο MF (uterque teste *Lennepio*) p λοχέοιο MF (uterque teste *Goettlingio*) v λοχεοιο (sic!) a λόχοιο CVp λοχίοιο E λεχέοιο O (teste *Lennepio*) «Ἀριcτόνικοc ΛΟΧΕΟΙΟ φηcὶ ὡc θυρεοῖο· λοχεὸc γὰρ λέγει. βεβίαcται δὲ τὸ ΛΕΧΕΟΙΟ παρὰ τὸ ἔθοc.» *Schol.* Vid. *Muetz.* 204 ὀρέξατο E (in marg. ἐδέξατο) O v. 179. ἔλαβεν FCEOap v. 180. μακρὸν M v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο F πάcαc δέξατο reliqui πάcαc δείξατο *Etym. Gud.* p. 206, 46 sq. περιπλομένῳ δ᾽ ἐνιαυτῷ *Etym. Gud.* l. l. vid. *Muetz.* 106 v. 185. γείνετ᾽ *Etym. Gud.* l. l. Ἐρινῦc E Ἐριννῦc a et codicum maior pars

C. C. v. 178. ἐκ λεχρίοιο *Ahrens* ex Antimacho apud *Plut.* moral. p. 275 A conj v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο ed *Goettling*

τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέους' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ' Ἀφροδίτην
197 κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
201 τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε

---

196 *Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν*

199 *Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ,*
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

L. V. v. 186 om Bodl. v. 187. Νύμφας δ' ἃς O v. 188. μήδεα δ' ὡς MEOp μήδεά θ' ὡς a reliqui τοπρῶτον a ἀδάμαντον a v. 189. κάμβαλε vel κάμβαλ' FEO ἐπ' a et unus Flor. E ἀπ' „ceteri omnes" codd. ἠπείρου CV v. 190. ἂν πέλ. M πολὺν FCOVp v. 191. ὥρμα pro ὤρνυτο M v. 192. ἐτρέφθη F ζαθέοισι p v. 193. ἔπλητ' MCp ἔπλετ' Par. B ἔπλετο a et reliqui v. 196. ἀφρογένειάν τε θεὰν M (ap. *Goettl.* ex M notatur ἀφρογενέα) FCm ἀφρογένειαν θεὸν καὶ v ἀφρογένειαν θεὰν *Etym. M.* p. 179, 5. Ἀφρογενείην (sic!) a. Vid. de v. 196 et 199 sq. *Muetz.* 419—429 v. 197. κικλίσκ. a οὕνεκεν *Etym. M.* p. 179, 7. v. 198. αὐτὰρ Fap Κυθέρεια a Κυθήρας *Etym. Gud.* p. 351, 58. v. 199. Κυπρογένειαν δ' ὅτι FOam Κυπρογενέα δ' ὅτι M (Κυπρογένειαν teste *Lennepio*) Κυπρογένει' ὅτι v Κυπρογένεια δ' ὅτι Ep Κυπρογενείην τε ὅττι C γέντο MVv γένετο Fp γένοιτο C al. m. am ἐνὶ πόντῳ ap v. 199 in citatione neglexit *Etym. M.* p. 179, 8 v. 200. ἠδὲ φιλομμηδέα Mp ἡ δὲ φιλομμήδεα *Tricha* de metr. p. 73 (ἡ δὲ etiam *Elias* de metr. p. 83) ἠδὲ φιλομμή, δέα a ἠδὲ φιλομηδέα FVm *Etym. M.* p. 178, 8 φιλομήδεα *Elias* l. l. καὶ φιλομηδειαν C καὶ φιλομηδέα δ' αὖ v ὅτε *Tricha* l. l. μειδέων a *Schol.* Ven. ad Il. Γ 424. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 193 v. 201. Ἔρως C v. 202. γινομένη a γειναμένη p v. 203. ἔχεν M λέλογχεν M

C. C. [v. 186] „additamentum esse alicuius rhapsodi" putat *Goettling* v. 189. ἐπ' Ἠπείροιο plerique editores ante *Wolfium*, quamquam certe ἠπείροιο etiam a [v. 196. 199 et 200] cum *Wolfio* etiam *Lennep* v. 196. ἀφρογενῆ *Guiet* et *Hermann*, ἀφρογενέα e conj *Reizi* ed *Goettling Gerhard* v. 199. Κυπρογενέα ed *Goettling Gerhard*, Κυπρογενῆ *Hermann*, qui Κύπριν δ', ὅττι γένοιτο aliam fuisse lectionem conj v. 200. φιλομμηδῆ *Guiet*

μοῖραν ἐν ἀνθρώποιcι καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
παρθενίουc τ' ὀάρουc μειδήματα τ' ἐξαπάταc τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺc δὲ πατὴρ Τιτῆναc ἐπίκληcιν καλέεcκε
παῖδαc νεικείων μέγαc Οὐρανόc, οὓc τέκεν αὐτόc·
φάcκε δὲ τιταίνονταc ἀταcθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίcιν μετόπιcθεν ἔcεcθαι.

Νὺξ δ' ἔτεκε cτυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖcα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεccαν,
Ἑcπερίδαc θ', αἷc μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύcεα καλὰ μέλουcι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

L. V. v. 204. ἀγθρώποιc FEO θεοῖcιν M v. 205. μελεδήματα codd. quidam v. 207. τὸν O τοὺc δὲ πατὴρ ἐπίκληcιν καλέεcκε Τιτῆναc F καλέεcκε praeterea MCO καλέεcκεν reliqui v. 208. νεικέων O v. 210. τοῖο δ' ἤπειτα C τοῖc δ' ἤπειτα V. Post hunc versum legitur in O: ἐκ παιδόc περ ἑοῦ. ὣc γὰρ πεπρωμένον ἐcτί. v. 212. δὲ om F ἔτικτε δὲ om EO φῖλον (sic) O. Vulgatam tenet *Schol.* ad Eur. Hec. v. 71 v. 213. ᾧτινι Fp ἐρεβαινὴ F v. 214. Μῶλον Ioh. *Diaconus* p. 559, 30 et cod. Schellershem. Creuzeri in ep. ad Herm. p. 170 Ὀϊξὴν F ἀλγεινόεccαν EO v. 217. νηλεοποίναc p νηλεοποίνουc plerique et *Stob.* ecl. phys. I 3 p. 9 (124). I 4 p. 11 (168).
v. 218. βροτοῖcιν F v. 220. θεῶν τε om O παράβαcίαc O ἐφέπουcιν M ἐφέπουcαι reliqui v. 221. λήγουcι suprascripto ead. m. cαι M δειλοῖο χόλοιο et in marg. γρ. λόχοιο Taur. v. 222. πρὶν ἂν ἀπὸ pars codd. *Stobaei* ecl. phys. I 3 p. 9 (126)

C. C. [v. 207—210] *Wolf* et alii v. 211—232 alius esse rhapsodi arbitrabatur *Thiersch; Gerhardo* est peculiare carmen, cui ex prima recensione v. 215—222, ex altera v. 213 inserti sint v. 211—222 *Schoemann* opuscc. II, p. 144 e conj sic restituit: 211 sq. 214—216. 217 sic: καὶ Μοίραc [δ' ἔτεκεν κρατερόφροναc, αἰολοδώρουc] 218 sq. 217 sic: [ἣ δ' ἤτοι] καὶ Κῆραc ἐγείνατο νηλεοποίνουc 213 sic: οὔ τινι κοιμηθεῖcα θεὰ [δαcπλῆταc Ἐρινῦc] 220—222 [v. 217—222] *Goettling* v. 217. Κῆραc δ' αὖ καὶ Μοῖραc *Hermann* νηλιτοποίνουc *Ruhnken* v. 220 sq. ἐφέπουcιν, | οὐδέ ποτε *Hermann*

τίκτε δὲ καὶ Νέμεcιν, πῆμα θνητοῖcι βροτοῖcι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράc τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔριc cτυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑcμίναc τε Φόνουc τε, Μάχαc τ' Ἀνδροκταcίαc τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγουc Ἀμφιλογίαc τε,
Δυcνομίην Ἄτην τε, cυνήθεαc ἀλλήλῃcιν,
Ὅρκον θ', ὃc δὴ πλεῖcτον ἐπιχθονίουc ἀνθρώπουc
πημαίνει, ὅτε κέν τιc ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόccῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντοc
πρεcβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουcι γέροντα,
οὕνεκα νημερτήc τε καὶ ἤπιοc, οὐδὲ θεμιcτέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτιc δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μιcγόμενοc καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντοc ἐνὶ φρεcὶ θυμὸν ἔχουcαν.
Νηρῆοc δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδοc ἠυκόμοιο,
κούρηc Ὠκεανοῖο τελήεντοc ποταμοῖο·

R. D. v. 229. ψευδέαc τε Λόγουc

L. V. v. 225. τε pro τέκε CV καρτερόμυθον F κρατερόθυμον Cp v. 226. ἀλγεινόεντα O v. 227. Λεῖμόν τε F Λοιμόν τε Med. Par. H v. 228. φόβουc MCV τ' post Μάχαc om Cap v. 229. ψεύδεά τε Λόγουc FCOp ψεύδειά τε Λ. E ψεύδεά τε λόγοιc V ψευδέαc τε λόγουc a reliqui; v. *Muetz.* 436 sq. τ' ante Ἀμφιλ. add Bodl. v. 230. Δυcνομίην τ' Ἄ. M cυνήθε' V ἀλλήλῃcιν MEOp ἀλλήλοιcιν a reliqui v. 233. Νηρέα δ' MEOp Νηρέα τ' a reliqui Νηρέα τε ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ lemma *Schol.* v. 234. ἀτὰρ Vp v. 235. οὔνεκα a νημερτήc ἐcτὶ καὶ Vp θεμίcτων M (θεμιcτῶν teste *Lennepio*) θεμιcτάων p θεμιcτίων aeque ac θεμιcτείων exstare dicit *Lennep* in E v. 238. Γαίηc a v. 239. ἀδάμαντα Reg. Soc. Flor. E: vid. *Muetz.* 234 v. 240. μεγήρατα Flor. E. Par. F. *Schol.* unus μεγήριτα reliqui et alter *Schol.* v. 242. τελείεντοc M

C. C. v. 223. Μέμψιν praeferebat *Heyne* [v. 224] e *Ruhnkenii* sententia *Wolf.* Pro φιλότητα *Guiet* conj δολότητα, „quod ne Graecum quidem est" *Wolf* v. 227. Pro Λήθην *Ruhnken* Ἄτην ex v. 230, *Heyne* Λοιμόν malebat v. 227 et 230 ἀθ *Hermann* p. 8 v. 230. Pro Ἄτην v. 227 restituto *Ruhnken* illaturus hic erat ex v. 224 Ἀπάτην. Vid. *Muetz.* 118 v. 233—262 *Gerhardo* efficiunt sectionem sive carmen IV, cui v. 263 et 264 postea adnexi sint v. 234. Pro αὐτὰρ *Wernicke* ad Tryph. p. 30 conj ὃν δή, *Hermann* τὸν δή v. 235 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Πρωτώ τ᾽ Εὐκράντη τε, Cαώ τ᾽ Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Cπειώ τε θοή, Θαλίη τ᾽ ἐρόεσσα,
Πασιθέη τ᾽ Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ᾽ ἐρόεσσα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ᾽, ἣ κύματ᾽ ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ᾽ Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ᾽ Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ᾽ ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·

R. D. v. 253. κυματολήγῃ

L. V. v. 243. Πρωθώ *Ioann. Diacon.* Εὐκράτη MFVa *Schol.* alt. et fortasse m Εὐκράντη vp et *Schol.* qui explicat: διὰ τὸ εὐκατόρθωτον v. 244. Θέτις τ᾽ lemma *Schol.* Γαληναίη τε v v. 245. Κυμοθέη CV Cπειώ τε θοή, Θαλίη MFCVa Cπειώ τε Θόη Θαλίη p et vulgo: v. *Muetz.* 442 sq. v. 246. 247 ordine inverso ap v. 246. Πασιθόη Taur. v. 247. Ἀγαβή O v. 248 = Hom. C 43 v. 249 τε om MFCEVp Νησαίη τ᾽ Ἀκταίη O v. 253. κυματολήγῃ *Schol.* „τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύσει· ἐὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα Νηρηίδες κατηλεγμέναι.“ Κυματολόγῃ O v. 254. πραΰνει MCVvp πρηΰνῃ F πρ. σύν τε ἐΰσφ. v v. 255. ἐΰφανός θ᾽ a τ᾽ Ἀλιμ. VC Ἀλμήδη O v. 256. Γλαυκονόμη φιλομειδὴς δ᾽ αὖ v τε om Vv φιλομειδὴς FCEap φιλομηδὴς O v. 258 om O, legitur in E, sed manu recentiore additus Πολυνόμη F Αὐτονόμη a

C. C. v. 243. Κραντώ pro Πρωτώ e *Graevii* conj ed *Wolf* Εὐκρήτη „libenter scripsisset“ *Goettling* v. 245. Cπειώ τε Θόη θ᾽ Ἁλίη ex Homero C 40 conj *Valckenaer*, quod receperunt *Goettling Lennep Gerhard* v 247. Εὐνίκη, quod conj *Graevius* ex Apollodoro I 2, ed *Gerhard*, probat *Schoemann* opusc. II 166: sed vid. *Muetzell.* 91 v. 248. Πλωτώ pro Πρωτώ conj *Reiz*, Πρωθώ hic et apud Hom. C 43. *Schoemann* l. c. 174 Δωτώ θ᾽ ἱμερόεσσα conj *Muetz.* 443 v. 249. Ἀκραίη conj *Dindorf* Πρωνομέδεια conj *Blomfield.* ad Aesch. Sept. 123 v. 250. Πανόπεια conj *Hermann* Orph. 728 v. 258. Λυσιάνειρα conj *Hermann* epist. ad Creuz. p. 90, Ὑσιάνασσα „ad fidem propius esse videtur“ *Goettlingio.* Sed vid. *Schoemann* l. c. 172 v. 260. Aut καλή vel ῥοδίη τε aut καὶ διὰ Μενίππη conj *Goettling*

βουcὶ παρ᾽ εἰλιπόδεccι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦc ἤλαcεν εὐρυμετώπουc
Τίρυνθ᾽ εἰc ἱερὴν διαβὰc πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείναc καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
cταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸc
θνητοῖc ἀνθρώποιc οὐδ᾽ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
cπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ἥμιcυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμιcυ δ᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηcτήν, ζαθέηc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc.
ἔνθα δέ οἱ cπέοc ἐcτὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ δάccαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ᾽ ἔρυτ᾽ εἰν Ἀρίμοιcιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατοc νύμφη καὶ ἀγήραοc ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φαcι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ᾽ ὑβριcτήν ἄνομόν θ᾽ ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ᾽ ὑποκυcαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·

R. D. v. 307. ὑβριcτήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι

L. V. v. 290. βουcὶν ἐπ᾽ εἰλ. FEOp εἰλιπόδεccι Mp πολυῤῥύτῳ M εἰν Ἐρυθείῃ om O ἐν Ἐρυθ. FC v. 291. περὶ βοῦc OV, etiam E a m. prima: sed corrector ι in περὶ delevit v. 293 sq. om O; in E additi postea Ὄρθρον Bodl.Par.A.Rehd. Ὄρθην p Ὄρθον firmat *Schol.* ad Pind. Isthm. I 15. v. 294. ἱερόεντι F . περὶ κλυτοῦ p v. 295. ἥδ᾽ C ἔτεκεν a οὐδὲ ἐοικὸc CV et lemma *Schol.* v. 296. θνητοῖ a v. 297. ἐν γλαφ. Cp καρτερόφρ. M v. 300. ζαθέοιc p v. 301 et 302 post 305 leguntur in Taur.Rehd. v. 301. ἔνθα οἱ O κοιλὴν ὑπὸ πέτρην p v. 303. ἐν δ᾽ p δάcαντο Map v. 304. λυγρὰν M. v. 305. ἀγήνοροc p v. 306. τῇδε C φαcὶ om V ἐνὶ φ. p v. 307. δεινὸν ὑβριcτήν C τ᾽ post ὑβρ. add p ἄνομον MFCEOVvm ἄνεμον ap „Τυφῶν βλαβερώτεροc ἄνεμοc —· ἂν μετὰ τοῦ ο̄ γράψῃc, ἄνομον ἀκουcώμεθα, ἐπεὶ τῇ τοῦ Διὸc ἀρχῇ ἐπέθετο.“ *Schol.* θ᾽ ἑλικώπ. CVvp θ᾽ om reliqui νύμφῃ pro κούρῃ Bodl.Flor.C (γρ. κούρῃ mg.) Vat. Goettl. Rehd.
v. 308. ὑποκιccαμένη MF ὑποκυccαμένη, ut videtur, reliqui γένετο pro τέκετο M τέτοκε C τέκε v καρτ. p v. 309. Ὄρθρον p κῦνα C

C. C. v. 290—292 ἀθ *Hermann* p. 11 v. 300 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 300.] 304. [305.] 301 sq. [303] hoc ordine *Wolf*, [v. 300—303] *Goettling*, qui uni recensioni v. 295—297 et 303—302 alteri v. 295 sq. 298 sq. 304 sq. et 303 adscribit; *Hermann* contra unam recensionem v. 295—300 et 303, alteram v. 295—299. 304 sq. et 301 sq. habuisse putat v. 307 et 312 ἀθ *Hermann* ibid.

δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
) Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος·
τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

---

323 *πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,*
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

L. V. v. 310. φατεινὸν p v. 312. πεντηκοντακέφαλον MEOVam *Schol.* πεντηκοντοκέφαλον FCp *Schol.* ad Soph. Trach. v. 1100. πεντηκοντακάρηνον Flor. A et fortasse v. Prius τε om F v. 317. Ἀμφιτριωνιάδης O Ἀμφιτρυώνίδης p v. 319. ἔτικτεν lemma *Schol.* πνείουσαν *Etym. M.* p. 76, 13. ἀμαιμάχετον a v. 320. ποδώκεάν τε p. Tertium τε om F v. 321. τῆς δ' αὖ τρεῖς M v. 322. χιμαίρας M v. 323. ὄπιθε δράκων M ὄπισθε δρ. CEOVp ὄπισθε δὲ δρ. Fp μέση FEO v. 324 om MC v. 325. ἀελλεροφόντης F v. 326. Φῖκ' v et margo F „Φῖκα τὴν Σφίγγα λέγει" *Schol.* φίγγ' CV σφίγγ' uno excepto reliqui v. 327. Ὄρθρῳ lemma *Schol.* Νεμεαῖόν τε p v. 328. τὸν δ' Ἥρη CVv κυδνὴ Fap v. 329. γουνοῖσι FEOp v. 330. ἔν θ' a v. 331. τριτοῖο p τρητοῖο a et ceterae edd. ante *Robinsonum*; de codd. rell. nihil constat v. 333. ὁπλοτάτω O Φόρκυ M Φόρκυνι a Par. F

C. C. v. 312. πεντηκοντακάρηνον post *Trincavellum* fere omnes edd. „Subiungi poterat hic versus, ut ad Typhaonem spectans versui 306." *Gerhard* v. 313. λυγρὰ Fιδυῖαν conj *Lennep* v. 315. ἄπληστον conj *Hermann* apud *Frankium* ad Hom. hymn. Cer. 83 v. 317 unius, v. 318 alterius recensionis esse vidit *Hermann* p. 11 [v. 323 sq.] („impacti sunt ex Hom. Z 181 sq.") *Wolf Goettling* consentiente *Hermanno* v. 331 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ᾽ οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ᾽ ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ᾽ οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις

---

774 *ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.*

L. V. v. 760. ἐπιδέρκει p ἀκτίνεσσι M v. 761. εἰς οὐρανὸν ἀνίων EO ἠδ᾽ οὐρανὸν καταβαίνων O v. 762. τῶν δ᾽ ἕτερος MCp μὲν om M γαίην M v. 763. ἀναστρέφεται Cp v. 764. σιδηρέα C σιδήρη ap σιδηρείη κραδίη Emm. οἱ om O v. 766. θεοῖσι C v. 767. πρόσθε p v. 768 additus in E ἐκείνης C περσεφόνης C v. 769. ἑστᾶσι COap v. 770. μὲν κακὴν V v. 772. αὖθις C cum lemmate *Schol.*
v. 774 om MCOVp „Aberat etiam ab E, hinc additus fuit ac deinde deletus" *Lennep.* Ἀίδαο ap v. 775. ἔνθα δὲ Mp ἐνθάδε uno excepto reliqui v. 776. δεινὰ στυγερὴ ἀψορῥ .... (sic) O ἀψοῤῥου (?) p v. 777. νόσφι Cp v. 778. μακροῖσιν πέτροισιν κατηρεφῆ M μακρῇσιν πετρ. Flor. A μακρῇσι cum lemmate *Schol.* reliqui v. 779. ἀργαλέοισι M (sed suprascr. vulgata m. al.) V ἀργαλέῃσι Flor. D

C. C. v. 764. σιδηρείη κραδίη probabat *Hermann* δέ τε ἦτορ conj *Guiet* v. 767. θεῶν χθονίων conj *Guiet* v. 768 ut ex κ 534. λ 47 adscriptum dubitanter ἀθ *Wolf* confidenter *Hermann* ibid. v. 773 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 774] *Wolf Dindorf* ceteri *Ruhnkenio* auctore, defendit *Muetz.* 116, retinuit *Lennep* [v. 780—783] *Wolf* auctore *Heynio*, [v. 780—782] *Dindorf*

ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάccηc,
ὁππότ᾽ ἔριc καὶ νεῖκοc ἐν ἀθανάτοιcιν ὄρηται,
καί ῥ᾽ ὅc τιc ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων·
Ζεὺc δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυcέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ᾽ ἐκ πέτρηc καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆc· πολλὸν δέ θ᾽ ὑπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέραc, δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδαcται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
δίνῃc ἀργυρέῃc εἱλιγμένοc εἰc ἅλα πίπτει·
ἡ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρηc προρέει, μέγα πῆμα θεοῖcιν.
ὅc κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψαc ἐπομόccῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουcι κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμοc τετελεcμένον εἰc ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροcίηc καὶ νέκταροc ἔρχεται ἆccον
βρώcιοc, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευcτοc καὶ ἄναυδοc
cτρωτοῖc ἐν λεχέεccι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦcον τελέcῃ μέγαν εἰc ἐνιαυτόν,

R. D. v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμοc

L. V. v. 781. ἀγγελίηc ap ἀγγελίην Emm. cf. *Muetz.* 236 v. 783. ὃc κε ψ. Flor.A et fortasse v ψεύδεται EV ψεύcηται v v. 784. ὅρκον a ἐνεῖκεν M ἐνεῖκε CV v. 785. πολυόμβριμον Mp v. 787. ὑψιλῆc a δέ θ᾽ ὑπὸ Flor.A.Med.Par.F.Emm. δ᾽ ὑπὸ a δὲ om lemma *Schol.* δὲ ὑπὸ reliqui v. 788. ἱροῦ O v. 789 om EO v. 791. ἀργαλέῃc M εἰλιγμένοc V εἰλιγμένα Emm. εἰλιγμένον *Diaconus* p. 594, 30 v. 792. πέτρου M θεοῖcι C v. 793. ἀπαλείψαc M (suprasc. m. ead. ἀπολ.) ἀπομόccῃ EOp ἐπομώcει p v. 795. νήποτμοc Cp νηπότμοc a νηῦποτμοc V νήϋγμοc *Etym. M.* p. 605, 29. sed vid. *Muetz.* 492 sq. v. 797. βρόcιοc a ἀλλά γε Med. v. 798. κακὸν δὲ ἕ κῶμα M κῦμα V κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα χαλέπτει Cod. Havn. 1971. ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* p. 941 ed. Sturz. v. 799. ἐπεὶ MC (in marg. γρ. ἐπὴν) V νοῦcον om CV τελέcει τελεcφόρον εἰc ἐ. CVp

---

C. C. Inter v. 782 et 783 hujuscemodi versum κρινομένων, ὃc πᾶcαν ἀληθείην καταλέξῃ interiisse conj *Hermann* ibid. v. 783 ἀθ *Guiet* καί ῥ᾽ ὅτε τιc conj *Gerhard* v. 484. Ζεὺc δ᾽ ὅτε Ἶριν conj *Guiet* v. 786—792 ἀθ *Guiet* v. 789—795 hoc modo disponit *Hermann.* p. 19: 791 δίνῃc δ᾽ ἀργ. εἰλιγμένον — 789 sq. 792. 794 ἀθανάτοιc — 793. 795.
v. 791. εἰλιγμέναι conj *Goettling* v. 795—806 ex duabus recensionibus commixtos conj *Hermann* l. c., quarum prior v. 795—803, posterior v. 795. 798—800. 802—806 continuerit v. 796 sq. ἀθ *Guiet* v. 797. ἅμ᾽ ἄπνευcτοc conj *Hermann*, ἄρ᾽ ἄπνευcτοc *Hartung*, ἀνάμπνευcτοc *Goettling* v. 798. δέ ἑ κῶμα etiam conj *Hermann*

ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος·
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν † ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ᾽ ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.

R. D. v. 801. ἀπομείρεται v. 811. λάινος οὐδὸς

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

L. V. v. 800. ἄλλος γ᾽ ἐξ M ἄλλος ἐξ EOVp χαλεπώτερος MCVvm χαλεπώτατος reliqui ἄεθλος p v. 801. εἰνάετες CEOp ἐννάετες M (εἰνάετες ap. *Lennep.*) a et fortasse p ἀπαμείρεται CEOp ἀπο/μετα μείρεται (sic m. ead.) M ἀπομείρεται reliqui cum *Schol.* vid. *Muetz.* 63 sq. v. 802. περιμίσγεται MVp v. 803. ἐπισμίγεται O v. 805. θεοὶ om V Στυγὸς om O v. 806. τό θ᾽ ἵ. Ovp τὸ δ᾽ ἵ., ut videtur, Mp τὸ δ᾽ ἵ. CEp τόδ᾽ ἵ. a κατὰ στυφελοῦ cum *Etym. M.* p. 732, 13 Cp: vid. *Muetz.* 186 sq. v. 807. ἐνθάδε ap cum lemmate *Schol.* v. 809. ἑξῆς περὶ τῶν — πειράτων V ἔασσιν a m. sec. C v. 810. τά γε v v. 811. ἔνθα δὲ EOp ἐνθάδε reliqui μαρμαρέαι τε Ca λάϊνος οὐδὸς ap Supra χάλκεος etiam γρ. λάϊνος scr. habet M v. 812. ἀστεμφῆς a ἀστεμφῇς p v. 815. κλειτοί τ᾽ ἐπ. ap v. 816. θεμέθλους M v. 817. τ᾽ om p Κόττος τε Γύης V γέμεν Oa υἱὸν pro ἠῦν O (sed prior syllaba turbata est, ut videatur librarius inde facere voluisse εἰόν) v. 819. ὀπύειν MCap

---

C. C. v. 802. ἐπινίσσεται conj *Ruhnken* v. 804. εἴραις e conj *Ruhnkeni* ed *Wolf Dindorf*, εἶρας ἐς conj *Hermann* [v. 807—819] *Wolf Dindorf Goettling* e *Guieti* sententia

αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐξέλαcε Ζεύc,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυcέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρεc μὲν ἔαcιν ἐπ᾽ ἰcχύι ἔργματ᾽ ἔχουcαι
καὶ πόδεc ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιοc, δεινοῖο δράκοντοc,
(· γλώccῃcι δνοφερῇcι λελειχμότεc· ἐκ δέ οἱ ὄccων
(· θεcπεcίῃc κεφαλῇcιν ὑπ᾽ ὀφρύcι πῦρ ἀμάρυccε·
·) παcέων δ᾽ ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·
φωναὶ δ᾽ ἐν πάcῃcιν ἔcαν δεινῇc κεφαλῇcι
παντοίην ὄπ᾽ ἰεῖcαι ἀθέcφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ᾽, ὥc τε θεοῖcι cυνιέμεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένοc ἄcχετον ὄccαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ᾽ αὖτε λέοντοc ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντοc,
ἄλλοτε δ᾽ αὖ cκυλάκεccιν ἐοικότα, θαύματ᾽ ἀκοῦcαι·
ἄλλοτε δ᾽ αὖ ῥοίζεcχ᾽, ὑπὸ δ᾽ ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,

L. V. v. 821. παῖδα πελώρη Τυφωέα γαῖα O v. 822. χρυcὴν a v. 823. ἔαccιν Ma ἔαcιν om V ἔργα τ᾽ ἔχ. M v. 824. ἀκάμαντοι V ἀκάμαποι a v. 825. κρατεροῖο δράκοντοc MCp v. 826. γλώcῃcι *Gramm.* ap. *Cram.* anecd. Ox. I p. 268. λελιχμότεc MCp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. λελιχμότοc p λελειχμότεc uno excepto reliqui cf. *Muetz.* 187 sq.
v. 827. κεφαλῆc p ἐπ᾽ M v. 828. παcέων ἐκ M ἐκ παcέων V πάccεων O παccῶν a κεφαλαίων E v. 829. φωναὶ δ᾽ ἐκ π. C v. 830. ὄφ᾽ ἰεῖcαι C (ἵειcαι teste *Lennepio*) V ἰεῖcαι p ὄcc᾽ ἰεῖcαι (ἵειcαι teste *Lennepio*) Flor. C Par. D v. 831. φθέγγοντο lemma *Schol.* v. 832. ἐριβρόχεω a v. 834. αὖτε cκυλ. CV θαύματ᾽ ἰδέcθαι CV (ap. *Zalyc.* C habet ἀκοῦcαι in textu, ἰδέcθαι in marg.) v. 835. δ᾽ αὖτε p ῥοίζεcχ᾽ MOm ῥοίζαcχ᾽ a ῥοῖζόc γ᾽ C ῥοῖζοc ἔcχ᾽ V ὑπὸ δ᾽ ἤχεα μακρὰ O
v. 836. ἤματ᾽ ἐκείνῳ C ἤματ᾽ ἐκείνῳ V

C. C. v. 822—824 ἀθ *Hermann* p. 19 v. 823. ἐπ᾽ ἰcχύι θαῦμα ἀκοῦcαι conj *Guiet*, ἐπ᾽ ἰcχύοc conj *Wolf*, ἐπιcχερὼ *Heyne*, ἐπ᾽ ἰcχὺν *Muetz.* 171 v. 826. ἐν δὲ conj *Hermann* ἐκ δὲ in alia recensione fuisse ratus, in qua hic versus cum v. 828 conjunctus fuerit scripto παcέων ἐκ —
[v. 828] e *Ruhnkeni* sententia *Wolf Dindorf Goettling*, alius recensionis esse pro v. 826 sq. vidit *Goettling* indicavit *Gerhard* v. 830 sq. dubitanter ἀθ *Hermann* p. 19 sq. scilicet „gravius corruptos, quam ut persanari possint" v. 834 olim v. 831 sq. hoc fere modo oppositos fuisse ratus: ἄλλοτε μὲν cκυλάκεccιν ἐοικότα, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε | φθέγγονθ᾽, ὥc τ᾽ ἐνεοῖcι cυνιέμεν ὄccαν ἀγαύρου | ταύρου ἐριβρύχεω v. 830. ὄπ᾽ ἀκοῦcαι ἀθέcφατον olim conj *Goettling* v. 831 ἀθ *Guiet* v. 832. ἀcχέτου post *Wintertonum* ed *Wolf Dindorf* alii ex *Mombritii* interpretatione contra omnium, ut videtur, codicum auctoritatem: cf. *Muetz.* 251 sq.
ἀγαυροῦ post *Schmidium* ed *Wolf* alii: vid. *Muetz.* p. 342 sq. ἄγαυρον conj *Schoemann* II p. 352

καί κεν ὅ γε θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
cκληρὸν δ' ἐβρόντηcε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
cμερδαλέον κονάβηcε καὶ οὐρανὸc εὐρὺc ὕπερθε
πόντοc τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίηc·
ποccὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοιcι μέγαc πελεμίζετ' Ὄλυμποc
ὀρνυμένοιο ἄνακτοc, ἐπεcτενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆc τε cτεροπῆc τε πυρόc τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηcτήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc·
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα,
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰc περί † τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοcιc δ' ἄcβεcτοc ὀρώρει.
τρέε δ' Ἀίδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνέc θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,

R. D. v. 850. τρέcc' Ἀίδηc

L. V. v. 837. ἄναccεν M (sed suprascr. m. ead. ξεν) v. 838. ἀνδρῶν θεῶν τε C v. 839. ὄμβριμον Op ὄβριμον reliqui v. 840. ἐγγὺc p ὕπερθε Flor. D, ὕπερθεν in ceteris omnibus esse valde dubium v. 842. πολεμίζετ' Vp v. 843. ἐπεcτονάχιζε MCVp ὑπεcτονάχιζε p v. 844. κατέχεν Mp v. 845. πυρόc τ' ἀπὸ MFCVvp πυρὸc ἀπὸ a De ceteris nil constat v. 846. φλογόεντοc M v. 847. ἔζεcε δὲ χθὼν M ἔζεε πυρὶ χθὼν OVp ἔζε πυρὶ χθ. vp ἔζεcε πυρὶ χθ. E (Not. ἔζεcε aeque atque ἔζεε exstare tradit *Lennep.* in O) v. 848. τε om ap v. 850. τρέε δ' Ἀΐδηc *Elias* de metr. p. 82 fin. τρέε δ' Αΐδηc *Tricha* de metris p. 72 init. τρέccε δ' Ἀΐδηc ἐνέρ. Mp τρέccε δ' ᾄδηc C ap. *Zalyc.* τρέcc' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. Ep τρέccε δ' ἄδηc a τρέccε δ' Ἅδηc p τρέπεται δ' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. O ἐν ὄρεccιν cod. Flor. *Eliae* l. l. (ἐν ἐνέροιcιν cod. Ven.)
v. 851. θ' om V ὑποταρτάρεοι p Κρόνου Map θεοὶ Κρόνου ἀμφὶc ἐόντεc citat *Etym. M.* p. 94, 21

C. C. v. 837 in alia recensione pro v. 836 fuisse censet *Hermann* p. 20 Ante v. 842 *Hermanno* ibid. „versus deesse videtur, quo se sustulisse Iupiter ut Typhoeo obviam iret diceretur“ v. 842 sq. alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 843. ὑπεcτενάχιζε ed *Goettling* v. 845 sq. *Muetz.* p. 165 sic restituit: βροντῆc τε cτεροπῆc τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc | πρηcτήρων ἀνέμων τε πυρὸc ἀπὸ τοῖο πελώρου v. 846. πρηcτήρων τ' ἀνέμων post *Heinsium* ed *Gaisford* nulla, ut videtur, codicum auctoritate [v. 846] *Wolf Dindorf*, in alia recensione pro v. 845 fuisse putabat *Hermann* ibid. v. 847—852 sic ordinat *Hermann* p. 20, ut in una recensione v. 847. 849 ῥιπῇ ὕπ' ἀμφοτέρων —, tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέcc' Ἀίδηc — et 851, in altera v. 847 sq., tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέε δ' Ἀίδηc — et 851 fuisse, v. 852 autem in alia recensione pro v. 845 substitutum esse suspicetur v. 850. τρέcc' Ἀίδηc ἐνέροιcι ed *Wolf Goettling*

ἀςβέςτου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ᾽ ὅπλα,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ᾽ Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάςας
ἔπρεςε θεςπεςίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαςε πληγῇςιν ἱμάςςας,
ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέςςυτο τοῖο ἄνακτος
οὔρεος ἐν βήςςῃςιν ἀιδνῆς παιπαλοέςςης
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεςπεςίῃ, καὶ ἐτήκετο, καςςίτερος ὣς
τέχνῃ ὕπ᾽ αἰζηῶν ὑπό τ᾽ εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείς, ἠὲ ςίδηρος, ὅ περ κρατερώτατός ἐςτιν,
οὔρεος ἐν βήςςῃςι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ᾽ Ἡφαίςτου παλάμῃςιν·
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα ςέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔςτ᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων
νόςφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέςτεω Ζεφύροιο·

R. D. v. 870. Ἀργέςτεω Ζεφύρου τε

L. V. v. 855. πᾶςαν *Zonar.* p. 1585 ἔπρεςε cum *Etym. M.* p. 687, 40. *Zonar.* l. l. *Varin.* p. 380 Dind. p ἔπερςε Emm. ἔπρεπε C ἔπλεε O ἔπρεε cum a reliqui θεςπιδάεϊ πυρὶ κεφ. *Varin.* l. l. v. 857. δάμαςεν p ἱμάςας Cp v. 858. γυωθείς CVp γαιωθείς O γυρωθείς (γαιωθείς ap. *Lennep.*) M v. 859. ἐπέςςυτο *Etym. M.* p. 41, 57 v. 862. ἀϋτμῇ MCOvap (fortasse m) ἀϋτμὴ Ep αὐτὴ V ἀτμῇ duobus exceptis reliqui v. 863. τέχνῃ ὑπεξίων O ὑπ᾽ omnes codd. habere videntur εὐτρήτοιο p v. 864. ἠδὲ p v. 866. τήκετο δ᾽ ἐν ME τήκεται δ᾽ ἐν O ἐπ᾽ Ἡφαίςτοιο θυρῇςιν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. IV p. 374. v. 867. ςέλαι MEv ςέλαϊ O ςέλᾳ reliqui v. 869. δὲ om *Schol.* ad Theog. v. 304 Τυφώεος a v. 870. Νότου τε MC Βορέου CV Ἀργέςτεω Ζεφύ-

---

C. C. v. 852 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 854 ἀθ *Hermann* p. 20 v. 855. βῆςεν conj *Guiet* „subintelligens τὸν Τυφωέα" v. 860 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 860 sq. olim scriptum fuisse — βήςςῃςι δαμαζομένου πυρὶ κηλέῳ | ἐςςυμένως· πολλὴ δὲ —, tum vero alium haec amplificasse post v. 858 subjectis versibus 861—867 conj *Hermann* ibid. v. 862. ὕπ᾽ primus ed *Dindorf* v. 863. εὐπήκτου „interpres" (Basileensis: *fabrefacto*) legisse videtur *Guieto* v. 865 sq. in alia recensione pro v. 863 sq. fuisse putabat olim *Hermann* v. 868 in alia recensione pro v. 857 sq. fuisse conj *Hermann* p. 19, alteri recensioni adscribit *Gerhard* ἀκαχὼν e *Guieti* corr ed *Goettling* ἀκάχοντ᾽ εἰς conj *Jortinus*

οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖϲ μέγ' ὄνειαρ.
αἳ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουϲι θάλαϲϲαν,
αἳ δή τοι πίπτουϲαι ἐϲ ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖϲι κακῇ θύουϲιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄειϲι διαϲκιδνᾶϲί τε νῆαϲ
ναύταϲ τε φθείρουϲι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράϲιν, οἳ κείνῃϲι ϲυνάντωνται κατὰ πόντον·
αἳ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεϲϲαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουϲι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῦϲαι κόνιόϲ τε καὶ ἀργαλέου κολοϲυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρεϲ θεοὶ ἐξετέλεϲϲαν,
Τιτήνεϲϲι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βαϲιλευέμεν ἠδὲ ἀνάϲϲειν
Γαίηϲ φραδμοϲύνῃϲιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖϲιν ἐὺ διεδάϲϲατο τιμάϲ.

R. D. v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοιϲι

ρου τε M ἀργεϲτάω Z. τε v ἀργέϲτου Ζεφύροιο τε C ἀργέϲτου Ζεφύρου τε V ἀργέϲταο Ζεφύρου τε EOp: cfr. ad v. 379

L. V. v. 871. γενεὴ Emm. γενεὴν Par.D v. 872. αἵδ' ἄλλαι C ὑποπνείουϲι P. *Nannius* Miscell. L. VII c. 1 (locum inspicere non licuit) μάψ αὖραι Cp v. 873. δ' ἤτοι solus Flor.C v. 874. θύουϲι θυέλλῃ p v. 875. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖα εἰϲιν *Schol.* Vict. ad Il. Ε 526 ἄλλῃ *Philo* ap. *Etym. M.* p. 22, 14 (*Varin.* p. 79 Dind.) ἀῆϲι O ἀεῖϲι CV ἄηϲι Mam ἄειϲι firmat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 47 ἄηϲι *idem* infra p. 87 ἄειϲι(ν) *Philo* ap. *Etym. M.* l. l. ἀεῖϲιν *Philo* ap. *Varin.* l. l. Vid. *Muetz.* p. 496 διαϲκίδνῃϲι M v. 876. γίνεται a Rehd. v. 877. κείνῃϲι MC EOp κείνοιϲι, ut videtur, reliqui ϲυνάντωνται Mp ϲυναντῶνται CEVvp (etiam M auctore *Lennep*) ϲυναντῶϲιν Op ϲυναντῶντεϲ p ϲυναντῶτεϲ a v. 878. αἱ δ' αὖ κατὰ γ' (sic *Lennep*: voluit γ.) MEOp αἵδ' C αὖτε Par.Aa v. 879. ἔργα ῥᾷϲτα Flor. C. Vat. Goettl. (in huius marg. scriptum ἔργ' ἐραϲτά) v. 880. πιμπλεῖϲαι MCp πιμπλῆϲαι Vap v. 881. ἐξετέλεϲαν Ca v. 882. Τιτῆνεϲ δ' αὖ τιμάων Par.B v. 883. ἠδ' ἀν. MOap v. 884. Ὀλυμπίου O Ὀλύμπιον ἀεὶ Ζῆνα p εὐρύοπα Ὀλ. Ζῆνα p Ζῆνα etiam CVv v. 885. ἐὺ om M εὖ Cap

---

C. C. v. 872. Et hic οἳ δ' ἄλλοι et v. 875 ἄλλοτε δ' ἄλλοι ἄειϲι in alia recensione fuisse conj *Hermann* v. 872 sq. *Hermann* p. 21 aut v. 872 totum, ita ut v. 873 αἱ δ' ἄλλαι scribatur, aut duo hemistia ἐπιπνείουϲι — πίπτουϲαι deleri jubet v. 873. δ' ἤτοι ex canone *Hermanniano* ed *Dindorf Goettling Gerhard* adeoque *Lennep* v. 875. ἄλλῃ ἄηϲι *Guiet* v. 875 sq. *Hermann* l. c. aut duo hemistichia διαϲκιδνᾶϲι — φθείρουϲι aut v. 876 totum recidi jubet. v. 881—885 et 887—893 ut „compositoris additamenta notavit" *Gerhard* v. 885. τοῖϲι μάλ' εὖ conj *Hermann* l. c.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖςτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεςθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήςας
αἱμυλίοιςι λόγοιςιν ἑὴν ἐςκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοςύνῃςι καὶ Οὐρανοῦ ἀςτερόεντος.
τὼς γάρ οἱ φραςάτην, ἵνα μὴ βαςιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέςθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶςον ἔχουςαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βαςιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεςθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόςθεν ἑὴν ἐςκάτθετο νηδύν,
ὡς δή οἱ φράςςαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουςι καταθνητοῖςι βροτοῖςι·
Μοίρας θ', ἧς πλείςτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,

R. D. v. 900. ὥς οἱ ςυμφράςςαιτο

L. V. v. 887. ἠδὲ CVp v. 888. ἀλλ' ὅτε δή ῥα ἔμελλε MEOp ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἔμελλε p ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε uno excepto reliqui cum *Galeno* de dogm. Hippocratis et Platonis III 8 p. 350 Kühn. v. 889. τέξαςθαι CVvap τεύξαςθαι p δολοφρένας a v. 890. λόγοιςι C λόγοιςι τεὴν V ἐςκάτθετο MCVvam ἐγκάτθετο cum *Galeno* EOp v. 900 statim post 890 add *Galenus*: cf. *Muetz.* 498 sq. v. 892. οἱ om p φραςάτην MCEa et fortasse m φράςςατο O ἐφραςάτην uno excepto reliqui v. 893. ἔχοι MCEOVp ἔχῃ ap v. 894. γὰρ om O v. 895. πρώτ. μὲν κ. MCEOm πρώτην γὰρ κούρην p πρ. μὲν γὰρ κ. ap v. 896. ἔχουςα V v. 898. ἤμελλε p v. 899. ξεὺς a ἐςκάτθετο MV(?)v(?)m ἐγκάτθετο ap v. 900. ὡς δέ οἱ EO ὡς μή Taur. φράςςαιτο C ἐφράςςατο O ὡς δ' οἱ ςυμφράςςαιτο θεὰ *Galenus* l. l. v. 901. λιπαρὰν *Schol.* ad Pind. Ol. XIII 6 v. 903. ὠρεύουςι cum *Cornuto* c. 29 p. 213 (cf. *Etym. Gud.* p. 580, 17 sqq.) MVp ὡρεύουςι C ὡραίουςι a ὡραίουςι duobus exceptis reliqui κατὰ θν. ap v. 904. αἷς M οἷς O ἧς cum lemmate *Schol.* reliqui μητιέτα p

C. C. v. 888. δή ῥα ἔμελλε probabat *Wolf* v. 889 sq. hic quidem in unum contrahit scribendo τέξεςθαι, τότ' ἔπειτα ἑὴν ἐγκάθετο νηδύν, sublata vero hemistichia infra v. 899 inserit restituendo: ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόςθε δόλω φρένας ἐξαπατήςας | αἱμυλίοιςι λόγοιςιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν *Hermann* l. c. [v. 900] *Heynio* auctore *Wolf* ὡς μή οἱ „non male" placebat *Goettlingio*: „ne posset eloqui"! ὥς οἱ ςυμφράςςαιτο commendabat *Hermann* [v. 904—906] ut „translatos" ex v. 217—219

Κλωθώ τε Λάχεςίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦςι
θνητοῖς ἀνθρώποιςιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῄους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουςα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροςύνην Θαλίην τ᾽ ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
λυςιμελής· καλὸν δέ θ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύςι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὃ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περςεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺς
ἥρπαςεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοςύνης δ᾽ ἐξαῦτις ἐράςςατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦςαι χρυςάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇςιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ᾽ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ᾽ ἄρ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖςα.
λοιςθοτάτην δ᾽ Ἥρην θαλερὴν ποιήςατ᾽ ἄκοιτιν·
ἣ δ᾽ Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖς᾽ ἐν φιλότητι θεῶν βαςιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ᾽ ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ᾽ Ἀθήνην

R. D. v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

L. V. v. 906. θνητοῖςιν EO v. 908. ἦτορ pro εἶδος CV v. 909. Ἀγλαΐην τε καὶ cum *Schol.* ad Pind. Ol. XIV 20 MCEOVp Ἀγλαΐην καὶ reliqui Θαλείην legisse videtur *Schol.* v. 910. καὶ τῶν βλεφάρων etc. citat *Etym. M.* p. 295, 22. ἔρως *Zonar.* p. 638 ἔρος firmat *Eustath.* ad Il. p. 136, 34. εἴβεται cum *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. CVam εἴβετο reliqui v. 911. κακὸν δέ θ᾽ C (in marg. γρ. καλόν) V δέ (sic!) ὑπ᾽ ed *Heins.* quod vitium etiam in omnibus fere codd. Florent. et Paris. legi ex collationum silentio cum *Lennepio* non collegerim v. 912. πολυφέρβης *Etym. M.* p. 41, 51. εἰς *Etym. M.* l. l. ἦλθε O v. 913. Περςεφόνειαν CV λευκόλενον a v. 914. μητιέτα p v. 915. δ᾽ om p ἐξ αὖτις a ἐράςατο p v. 916. οἱ CV αἱ uno excepto cum *Schol.* reliqui ἐγένοντο M v. 917. τῇςι M τῇςιν reliqui ἅδον CVa ἀοιδῆς a v. 918. Λητώ τ᾽ EO v. 920. γείνατο δ᾽ ἄρ᾽ CV v. 921. λοιςθοτάτην θ᾽ Ἥ. O θαλλερὴν a τ᾽ ἐποιήςατ᾽ ἄ. C v. 922. Prius καὶ om a Ἄρην CV v. 924. γλαυκώπιδα γείνατ᾽ Ἀθήνην EOp cum

---

pro duobus, qui perierint versus, ex alia recensione substitutos esse putavit *Hermann* p. 21

C. C. v. 909. τε jam e conj add *Guiet* v. 910 ut „compositoris additamentum", v. 911 ut „alteri recensioni attributum" notavit *Gerhard* Post v. 914 addendos esse v. 938 sq. scripto τῷ δ᾽ αὖτ᾽ Ἀτλαντὶς, pro v. 917 hic inserendos esse v. 77—79 putabat *Hermann* p. 22 v. 919 delet *Hermann* l. c. v. 920. γείνατ᾽ ἐν αἰγιόχοιο conj *Guiet*

νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείcατε, ἡδυέπειαι
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο,
ὅccαι δὴ θνητοῖcι παρ' ἀνδράcιν εὐνηθεῖcαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖc ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰαcίῳ ἥρωι μιγεῖc' ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτηc ἐν πίονι δήμῳ,
ἐcθλόν, ὃc εἶc' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
πᾶcαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐc χεῖραc ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπαcεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυcέηc Ἀφροδίτηc
Ἰνὼ καὶ Cεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀριcταῖοc βαθυχαίτηc,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυcτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
984 Τιθωνῷ δ' Ἠὼc τέκε Μέμνονα χαλκοκορυcτήν,

---

979 *Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ*
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
983 *βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.*

L. V. v. 968. ἀθανάτοιc p γείνοντο Map v. 970. Ἀccίῳ CV (Ἀcίῳ C ap. *Zalyc.*) Ἰαcίων' M v. 972. ἐcθλὸc p τε om Ca v. 973. καὶ οὐκ ἐc Eap εἶc O v. 974. τὸν δὴ p τόνδ' (sic certe a) an τὸν δ' habeant codd., non notatur τέθεικε C δέ οἱ EOp ὤπαcε λαόν Mp
v. 975. χρυcῆc a v. 977. Αὐτονόμην Mp Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1566, 55. Ἀριcταίηc V v. 979. Ὠκεανοῖο MEOvam ὠκεανίνη V Ὠκεανοῦ ex nullo codice diserte notatur v. 980. πολυχρύcῳ Ἀφροδίτῃ Par. A B Bodl. Emm. a v. 981. κάλλιcτον M (?) Bodl. a v. 982. Γηρυονῆα MCO (in O η ex corr.; aut ea fuit ε) vp lemma *Schol.* Γηρϋονῆα a Γηρυονῆ Emm. Γηρυονέα (ut videtur) uno excepto reliqui
v. 982. Ἡρακλεεῖη a v. 983. εἰλιπόδων p ἀμφιῤῥύτῃ (?) ἐν Ἐρ. O ἀμφιῤῥύτω εὐρυθείη (sic) a

---

quamquam ei potius „aut excidisse versus aliquot ante v. 964 aut fortasse οἷcιν ὕπ' ἤπειροί“ legendum videbatur. *Hermann* eum versum olim post v. 843 scriptum fuisse putabat, postea simpliciter delevit, alteri recensioni adscripsit *Gerhard*
C. C. v. 971 ex Homero ε 127 confictum putat *Hermann* p. 22 v. 972—974 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 973 sq. olim „recentius additi“ videbantur *Goettlingio* v. 973. πᾶcιν conj *Hermann*, τυφλόc· τῷ δὲ — *Goettling* Post. v. 975 excidisse versum, „quo pater Harmoniae Mars memoratus sit,“ putavit *Hermann* l. c. v. 979. Ὠκεανοῦ ex em *Guieti* recentiores omnes [v. 979—983] ut intrusos ex v. 287 sqq. post *Clericum Wolf* et ceteri omnes, alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 982. Γηρυόνην conj *Guiet*, Γηρυονῆ commendabat *Hermann* v. 983. βῶν conj *Guiet*, commendabat *Goettling*

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ † τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα·
τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον μύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος, ὀμβριμοεργός.
τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
καί ῥ' ἥ γε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

R. D. v. 991. νύχιον

L. V. v. 986. αὐτὰρ τρικεφάλῳ p φιτύσατο cum *Etym. M.* p. 795, 27 Cp φιτύσσατο p κεφάλωφι τίσατο M φυτήσατο reliqui v. 989. ἀταλὰ EOvp ἀπαλὰ a reliqui φιλομειδὴς Cap φιλομμηδὴς p v. 990. ἀναῤῥειψαμένη ap ἐναριψαμένη O ἀναρεψαμένη V v. 991. νύχιον omnes praeter Par. G et Par. D marg., qui μύχιον „Ἀρχίλοχος (leg. Ἀρίσταρχος) δὲ γράφει ΜΥΧΙΟΝ· οἷον ἐν τῷ μυχῷ τῷ ἀδύτῳ προφαίνοντα τῇ Κύπρῳ." *Schol.* vid. *Muetz.* 505 sq. v. 994. Αἰήτεω MC (in C marg. γρ. Αἰήτου) Vp Αἰήταο EOp Αἰήτου uno excepto reliqui v. 995. ὑπερήωρος O v. 996. ὀμβριμοεργός Op ὀβριμοεργός reliqui v. 997. εἰς p Ἰολκὸν O v. 1001. ἔτεκε C v. 1002. Φιλλυρίδης Vva et *Schol* Φυλλυρίδης CO , v. 1003. Νηρηΐδες κ. Par. A. Bodl. a *Schol.* Νηρεΐδες Vat. Goettl. marg. v. 1004. Ψαμμάθη *Schol.* v. 1005. δὲ om O χρυσῆν a v. 1006. Πηλεῖ omnes codd. habere dicuntur

---

C. C. v. 986. αὐτὰρ τῷ conj *Hermann* l. c. Pro v. 987—991 ab interpolatore auctis olim tantum v. 987 ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξας' Ἀφροδίτη et v. 991 positos fuisse conj *Hermann* p. 22 sq. v. 988—991 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 989. ἀταλὰ jam conj *Guiet* v. 999 ἀθ *Hermann* l. c. v. 1006. Πηλέι e sua corr ed *Goettling*

γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυστέφανος Κυθέρεια
Ἀγχίσῃ ἥρωι μιγεῖσ'. ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν † ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
* * * * * * * *

1014 *Τηλέγονον δ'. ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.*

L. V. v. 1007. Ἀχιλῆα C v. 1010. πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης E (marg. γρ. ὑληέσσης) Op v. 1011. Ὑπερηνορίδαο M (sed corr.) Op Ὑπερινορίδαο E v. 1012. τίκτεν Ὀδυσῆι ταλασίφρονι ἐν φ. *Schol.* ad Apoll. Rhod. III 200. v. 1013. ἠδ' Ἐλάτινον V v. 1014 om M Flor. F Bodl. a ceteraeque editiones antiquae praeter Trincav. in qua τηλέγονον δ' ἔκτιτε διὰ χρύσην ἀφροδίτην (sic!) legitur; nec noverunt *Schol.* ad Apoll. l. c. nec *Eustath.* ad π 118, p. 1796: vid. *Muetz.* 176—182 δ' ἔτικτε CVvm δ' ἔτεκε p δ' ἔτεκεν p τε ἔτικτε E Med. Emm. v. 1015. μυχῷ CEOvp μυχῶν εἴσω ἱερ. Cp μυχῶν νής. ἱ. Map νησῶν Mp v. 1016. πᾶσι p Τυρσηνῇσιν C ἀγακλυτοῖσιν cum a omnes codd. habere dicuntur v. 1018. Ναυσίθοόν τε p Λυσίνοόν τε C et suprascript. in cod. Schellershem. vid. *Muetz.* 244 v. 1019—1022 om v cod. Reg. Soc. v. 1020. ἀθανάτοις p γείνατο a v. 1021 et 1022 om MCVp In Par. DG post v. 1020 spatium vacuum relictum est: deinde sequuntur vv. 1021. 1022.

C. C. Post v. 1010 olim v. 1017 sq. positos fuisse conj *Hermann* l. c. v. 1013. Γραϊκόν τ' ἠδὲ Λατῖνον hic legisse *Laur. Lydum* de mens. I, 4 putabat *Goettling* refutatus ab *Hermanno* Ἀμύμονά τε Κρατερόν τε ab interprete *Basileensi* desumptum margini adscripsit *Stephanus*: vid. *Muetz.* p. 18. 71 ἀμύμονα Τηλέγονόν τε in alia recensione scriptum fuisse conj *Hermann* l. c. v. 1014 ab omnibus damnatum a *Gerhardo* alteri recensioni adscriptum atque ab ipso *Lennepio* adeo ejectum solus defendit *Goettling*, qui τε ἔτικτε διὰ χρυσέην scripsit v. 1015. οἳ δ' ἤτοι hic ut v. 873 *Dindorf* et ceteri ἀγακλειτοῖσιν e corr *Wolfi* ceteri recentiores v. 1019—1022 „a poeta aliquo additos esse apparet, qui transitum parabat ad catalogum heroinarum" *Goettling.* Versum similem v. 967 „ὅσσαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρσενος ἔμπεσον εὐνῇ" deesse putavit *Hermann* l. c. Paullo uberius supplementum commentus est *Marckscheffel* in libro de Hesiodi fragmentis conscripto p. 100.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Codices Hesiodi Opera et Dies

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laurent. XXXI 39	M	Med.	Med. 5	M 5	Flor. P	XII	membran. in 4to min.	Oppiani de piscatione libros V	1) *Dorvillius* suum in usum (v. eius collat. in Bibl. Bodl. Auct. X 2, 6, 11). 2) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 3) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 4) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 5) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 5			Med. 1		Flor. I	XIV vel XV	chartac. in 8vo	1) Euripidis Phoenissas 2) Pindari Olympia 3) Theocriti Idyllia XIII 4) Homeri Il. l. II (1—494)	1) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 2) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 3) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 4) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 23			Med. 2		Flor. K	XV	chartac. in 4to min.	Procli Diadochi aliorumque grammatica varia	
	Bibl. Laur. XXXI 37	L		Med. 4		Flor. L	XIV	chartac. in 8vo	Variorum opera theologica, dialectica ac philosophica	
	Bibl. Laur. XXXII 2	O		Med. 6		Flor. M	XIV	chartac. in folio	1) Sophoclis Tragg. VI 2) Euripidis Tragg. XVIII 3) Aeschyli Tragg. III	
	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	B		Med. 7		Flor. B	XIII	chartac. in 4to mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	
	Bibl. Laur. XXXI 24			Med. 3		Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Iuliani et Phalaridis epistolas quasdam etc.	1) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 2) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 3) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 4) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrian. editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 36, mutilus, desinens in v. 788			Med. 8		Flor. N	XV	chartac. in 4to min.	1) Lycophronis Cassandram 2) Pindari Olympia 3) Dionysium Periegetem	1) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 2) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 3) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 41			Med. 9		Flor. O	XVI	membran. in 8vo	Pindarum	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laur.-Bad. n. 2823, 1o . olim Bad. 90	b				Flor. D	XV vel XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti et Bionis Idyllia XX	1) *Fr. de Furia* ad edit. Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur.-Bad. n. 2823, 2do olim Bad. 158	β		Flor. 1			XIV	chartac. in 8vo mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Specimina tragicae poëseos examinata 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) alia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Riccard. n. 71	R		Flor. 2			XV	chartac. in 8vo	Mythologica et medicinalia varia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum
Codex Messanius.	Bibl. publ. Messan.	μ					XII	membr. in 4to		*Albertus Guethius* (a. 1866) ad edit. Tauchnitz. (a. 1819) suum in usum.
Codices Neapolitani.	Bibl. national. 1. E 2					Neap. 1				Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national. 1. I 6 (deficit post v. 78)					Neap. 3				Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national. 1. E 4					Neap. 4				Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national. 11. C 19 ut videtur, mutilus					Neap. 5				Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national.	N				Neap. 2			1) Theogoniam 2) Scutum	Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Lanzianam
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. 6, olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli				V 1	Ven. 1 vel Ven. 1 Goettl.	XIV	membr. in fol.	1) Theogoniam 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordii suum in usum.
	Bibl. Marc. Cod. Gr. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii a. 1316—1320				V 2	Ven. vel Ven. 2	XIV ineunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Io. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) Fragmenta mythologica	*Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfii suum in usum.
Codices Ambrosiani.	Bibliothecae Ambrosianae Mediolanensis codices sex apud Lanzium.			Ambr. 1—6						*Aloys. Buchettus* bibl. Ambros. custos (a. 1774) Lanzii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vatic. n. 38	V			Vat. 2	Vat. Goettl. vel Vat. Goettl. 2	XIV	bombyc. in 8vo	1) Pythagorae carmm. aur. 2) Oppiani Halieutica 3) Theocritum 4) Aristophanis fabb. II 5) alia	*Aemil. Braunius* ad edit. Weigelianam (i. e. Brunckianam) et ad edit. Boiss. iis in versibus quos Brunckius eliminarat, Goettlingii in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 915					Vat. (meus)	XIV vel XV	bombyc. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Sententias Pindaricas c. 40—50	*J. F. Boissonadius* c. a. 1810 ad edit. Loesner. Lennepii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 53			Vat. 1			XIV			*Caiet. Marinius* Bibl. Vat. custos primus, Lanzii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 44			Vat. 2			XIII			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 49, mutilus			Vat. 3			XIII			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 50			Vat. 4			XIII			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 51			Vat. 5			XIII			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 57, mutilus			Vat. 6			XIII			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 92			Vat. 8			XV		Pindari Olympia XIV.	(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 121			Vat. 7			XIII		Pindari Olympia, Pythia, Nem. I. II.	(idem)
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1311			Vat. 9			XV			(idem)
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. ? mutilus			Vat.10			XIII			(idem)
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1363			Vat.11			XIII			(idem)
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1384			Vat.12	Vat.		XV			(idem)
Codices Vaticani. ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1421			Vat.13			XV			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. ? olim Reginae Christinae			Vat.14			XIV			(idem)
Codices Vaticani.	Bibl. *Palatinae*-Vaticanae codices duo, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis		Pal. 1, 2		Pal.	Pal.				*Commelinus* suum in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2708					Par. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	1) Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum. 2) Vir doctus ad editionem Didotianam (a. 1841) Muetzellii in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus			Gall. 3 (?)		Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Orphei Argon. et hymnos 4) Procli, Callimachi, et Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocritum	(idem 1) 2) *Ruhnkenius*, cuius observationes ad exemplar Heinsianum factas transcripsit *Gaisfordius* Poett. Minn. Grr. I p. 170 sq. Lips.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2773	Q			Par.	Par. Q	XIV	membran. in 4to	1) Scutum 2) versus iambicos ad pietatem adhortatorios	(idem 1) 2) *G. G. Zalycus* (c. a. 1814), cuius collatio exstat in *Gaisfordii* Poett. Min. Grr. I p. 150 sqq. Lips.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
		nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.				
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 1310	1				Par. L	XIV vel XV	chartac. in 4to	1) Homeri Batrachomyom. 2) Luciani quaedam 3) Theologica, astronomica ac poetica varia necnon excerpta uberrima undique collecta	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2553					Par. N	XV	chartac. in 4to	1) Agapeti Diaconi admonitiones ad Imperatorem Iustinianum 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2707					Par. M	XIV	bombyc. in fol.	1) Homeri Batrachomyom. 2) Tzetzae Iliadis alleg. 3) Christum Patientem 4) Homerocentonas	
	Bibl. imper. n. 2718					Ed. Pr.	XVI	chartac. in fol.	Aristophanis Plutum et Nubes	
	Bibl. imper. n. 2758					Par. R	XIV	bombyc. in 4to	1) Theocriti Idyllia IX 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis					Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. imper. n. 2774					Par. P	XIV	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pythia nonnulla	
	Bibl. imper. n. 2775, olim Colbertinus					Par. S	XV	chartac. in 4to	1) Xenophontis de rep. Lacedaemoniorum 2) Philostrati Heroicum, de epistolico charactere librum, necnon Vitas Sophistarum	
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum	
	Bibl. imper. n. 2780, olim Pauli et Antonii Coresiorum					Par. T	XVI	chartac. in 4to	*nil*	
	Bibl. imper. n. 2786, olim Tellerianus					Par. X	XIV et XV	partim chartac., partim bombyc., in 4to	1) Aeschyli Tragg. III 2) Theocriti Idyllia selecta 3) Pindari Olympia	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus					Par. G	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carmina	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2834					Par. H	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	
	Bibl. Coislinianae (ap. Robinson.)			Gall. 2 vel Coisl.		Coisl.				*P. Montfauconius* ad edit. Clerici Robinsoni in usum.
Codices Helvetici.	Bibl. Vadianae Sangallensis n. 340	S			G	Sangall.	XV	membr. in 8vo mai.	*nil*	1) *Arm. Fischerus* Goettlingii in usum. 2) *Arm. Kocchlyus* ad edit. Lennep. suum in usum.
	Bibl. civit. Turicensis n. C 136, olim Conradi Gesneri.	T					XV	chartac. in 8vo min.	1) Aesopi fabulas nonnullas 2) Aesopi vitam 3) Ciceronis Catonem a Theod. Gaza in graec. ling. conversum 4) Luciani nonnulla 5) Hippocratis et Dioscoridis nonnulla	*Godofr. Kinkelius* a. 1868 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobonensem servati.	Bibl. reg. *Vitebergensis*				Vit.			bombyc.	1) Scutum 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli tragg. III 4) Euripidis Hecubae init. 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν	*God. Hermannus* suum in usum.
	Bibl. reg. *Vratislaviensis* n. 143, olim Rehdigeranus				Rehd.	Rehd.	XV	partim chartac., partim membr., in 8vo	1) Euripidis Tragg. III 2) Pindari Olympia 3) Herculis ἄθλους	1) *Fr. Passovius* Spohnii in usum; 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*" inscribitur p. XXI—XXIV
	Bibl. Elbing.					Cod. Elbg. Muetzelii				

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. Acad. Paullin. *Lipsiensis* n. 1278		Ac.	Germ. 2 vel Acad.		Acad.	XV ineunt.	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) Theocriti Idyllia	*Loesnerus* suum in usum.
	Bibl. civitatis *Lipsiensis* Rep. I. 4. 41b.		Sen.	Germ. 1 vel Senat.		Senat.	XIV	chartac.	1) Theocriti Idyllia VII 2) Sophoclis Tragg. III.	*Loesnerus* suum in usum.
	Bibl. reg. *Monacensis* n. 470		Aug.	Germ. 3 vel Aug.		Aug.	XV	bombyc. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia VIII 2) Pindari Olympia XIV.	*Loesnerus* suum in usum.
	Bibl. ducalis *Gothanae* n. 64, scriptus manu Iohannis Rhosi a. 1482						XV	membr. in 8vo	1) Man. Chrysolorae ἐρωτήματα 2) Aesopi fabulas 3) Theocriti Idyllia	*Alfredus Eberhardus* a. 1868 editorum in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Medic. n. 35, olim n. 16, mutilus			Vind. 1		Vind	XV	chartac. in fol.	1) Miscellanea quaedam medica 2) Libanii epistolas aliquot 3) Dioscoridis Anazarb. libros de materia medica 4) Galeni nonnulla 5) Stephani Athen. Scholia in Hippocratem 6) Marcelli nonnulla 7) Theophili et Stephan. de febr. diff. librum	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 106, olim Philos. n. 198 (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 2		Vind	XV	chartac. in 4to	1) Pindari fragmenta aliquot 2) Dionysii Periegetis fragmenta aliquot	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 109, olim Philos. n. 200			Vind. 3		Vind	XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 134, olim Philos. n. 242, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 4		Vind	XV	chartac. in 4to	Euripidis Tragg. II.	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 146, olim Philos. n. 256, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 5		Vind	XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 167, olim Philos. n. 289, mutilus			Vind. 6		Vind	XV	chartac. in 4to	1) Aristophanis 2) Euripidis 3) Theocriti 4) Homeri fragmenta aliquot	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 168, olim Philos. n. 292, mutilus			Vind. 7		Vind	XV	chartac. in 4to	*nil*	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
		nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.				
Codices BATAVI.	Bibl. Acad. Leidensis codices duo, olim Isaaci Vossii		Voss. 1	Brit. 6		Voss. 1		chartac.		*Graevius* suum in usum.
			Voss. 2	Brit. 7		Voss. 2		chartac.		
Codices ANGLI.	Bibl. Arundel. (in Museo Britannico asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis		Reg. Soc	Brit. 4	R vel R S	R. S.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis Tragg. III.	*Robinsonus* suum in usum.
	Bibl. Barocc. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 46		Barocc.		Bar.		XV	chartac. in 4to min.	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pyth. I. (partim) 3) Homeri Batrachom. 4) Musaei de Herone et Leandro carmen	
	Bibl. Barocc. n. 60		Barocc.	Brit. 3	Bar.	Bodl. 60	XV	chartac. in 4to min.	Theogoniam	
	Bibl. Laud. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 10, olim Bodl. n. 699		Bodl.	Brit. 1		Bodl. 699	XIV extrem.	chartac. in 4to	1) Phalaridis epistolas 2) Theod. Potacii monodiam in obitum Johannis Palaeologi 3) Nicephori Gregorae epistolas atque monodias nonnullas 4) Aesopi fabulas 5) Synesii de regno librum	
	Bibl. Laud. n. 54, olim Bodl. n. 731		Bodl.	Brit. 2		Bodl. 731	XV	chartac. in 4to mai.	1) Euripidis Tragg. III 2) Sophoclis Tragg. III 3) Theocriti Idyllia 4) Pindari Olympia 5) Homeri Il. *Α Β* 1—493	
	Bibl. collegii SS. Trinitatis *Cantabrigiensis*		Gal.		Gal.	Gal.				*P. P. Dobraeus* Gaisfordii in usum.
Incerti fontis.	Codices duo a Dorvillio collati		D			D'Orvill. 1				*Dorvillius* suum in usum (v. collatt. in Bibl. Bodl. Auct. X 1, 3, 12, 13).
			E			D'Orvill. 2				
	Codex, cuius lectionis varietas „enotata ab antiqua manu in margine exemplaris editionis Hesiodi Aldinae in bibl. univ. Ienens. asservati.“ *Goettl.*				MS. incert.					Lectionis varietatem transcripsit *Goettlingius* suum in usum.

OPERA ET DIES.

SIGLA CODICUM.

M = cod. Flor. XXXI 39
μ = cod. Messanius
B = cod. Flor. XXXII 16
L = cod. Flor. XXXI 37
O = cod. Flor. XXXII 2
β = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 2
b = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 1
R = cod. Riccard. 71 lectiones selectae
l = Par. L Lenn.
Q = Par. Q Lenn.
N = Neap. 2 Lenn.
V = Vat. 2 Goettl.
S = Sangall.
T = Turicensis
a = Aldina 1495
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

SIGLA VERBORUM SUPRA NONDUM NOTATA.

acc. = accentus
agn. = agnoscit
del = delevit
gl = glossa
m. I. II. III. IV. = manu prima, secunda, tertia, quarta.
m. post. = manus posterior
post. = postea
praef = praefixit
pr = primo
ras = rasura
rell. = reliqui
suppl = supplevit vel suppletum.
suprascr. = suprascripsit vel suprascriptum.

— Μοῦcαι Πιερίηθεν ἀοιδῇcι κλείουcαι,
— δεῦτε, Δί᾽ ἐννέπετε cφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουcαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶc ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ᾽ ἄρρητοί τε Διὸc μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,

Recensionis diversitas: v. 2. δεῦτε δὴ

Lectionis varietas: v. 1—10. Quod ad hos versus attinet, *Paus.* IX 31 § 4: Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένα (-νῃ?) δόξῃ λέγουcιν ὡc ἄλλο Ἡcίοδοc ποιῆcαι οὐδὲν ἢ τὰ ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐc τὰc Μούcαc ἀφαιροῦcι προοίμιον, ἀρχὴν τῆc ποιήcεωc εἶναι τὸ ἐc τὰc ἔριδαc λέγοντεc· καί μοι μόλυβδον ἐδείκνυcαν, ἔνθα ἡ πηγή, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμαcμένον· ἐγγέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα. — Deinde *Proculus* in praefat.: Ὅτι δὲ τὸ προοίμιόν τινεc διέγραψαν, ὥcπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀρίcταρχοc ὀβελίζων τοὺc cτίχουc, καὶ Πραξιφάνηc ὁ τοῦ Θεοφράcτου μαθητήc, μηδὲ τοῦτο ἀγνοῶμεν. Οὗτοc μέντοι καὶ ἐντυχεῖν φηcιν ἀπροοιμιάcτῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἀρχομένῳ χωρὶc τῆc ἐπικλήcεωc τῶν Μουcῶν ἐντεῦθεν, «Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοc». — Et *Herodianus* in Walzii Rhett. Graecc. tom. VIII p. 586: ἐcχημάτιcε δὲ καὶ Ἡcίοδοc ἐν προcώποιc κατ᾽ ἐκεῖνο· «Δεῦτε δή, ἐννέπετε cφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουcαι»· εἴ γε γνήcιον Ἡcιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. v. 1. ἀοιδηcι μ κλείοιcαι (?) μ v. 2. Δί᾽ MVap *Eustath.* ad Od. p. 1809, 13. *Anonym.* de soloec.
ʹ ί᾽ ή ι᾽
p. 202 Valck. δε μ δι᾽ p δ᾽ N δὴ (m. ead.) B δί᾽ O δὴ R δὴ Lβ (δὴ cum rasur. sup. vb.) blQST (rell.) (δή T) cum Scholiastis omnibus (etsi *Proculus*: δεῦτε δὴ τὸν Δία προcείπατε τὸν ὑμέτερον πατέρα) *Schol.* Ven. ad Il. A 1. *Dio Chrysost.* Orat. XII p. 382 R. (δι᾽ codd. BM) *Herodian.* in *Walzii* Rhett. Grr. VIII p. 586. *Schol.* ap. *Matrang.* anecd. Gr. p. 374, 18. ἐνέπετε Mp ἐννεπέτε O ἐννέπετε ex ἐννέπεται corr T ἐννέπετε firmant *Dio* l. l. *Schol.* ad Il. I. l. *Eustath.* ad Il. p. 9, 13. 1809, 13. ἱμνείοιcαι (?) μ v. 3 deest in V ὁμῶc ἄνδρεc inverso ordine M δι αβροτοι ἀνδρεc μ ὁμωc ἀφατοι τε φατοι τε μ v. 4. ῥητοι τ᾽ μ ῥητοὶ δ᾽ lp ῥητοὶ τ᾽ S ἄρητοί τε R ἄῤῥητοί τε ὁ Διὸc (?) Q τε post ἄρρητοι om M μ†γαλοιο μ ἑκητι μ v. 5. ῥεῖα μὲν ca *Dio Chrysost.* l. l. *Aristides* I p. 208 Jebb. *Grammaticus* ap. *Bast.* ad *Gregor.* Cor. de dial. p. 573 Schaef. — *Apollon.* de adv. p. 562: καὶ cαφέc, ὅτι τὸ «ῥέα μὲν γὰρ βριάει» ὁλόκληρον γέγονε, τὸ δὲ ῥεῖα ἐν πλεοναcμῷ ἐcτὶ τοῦ ι. ῥέα μέν agnoscunt etiam *Tricha* de metris p. 71, 72. *Elias* de metris p. 82 bis. ῥέα δὲ cum *Aristid.* l. l. *Diacono* Theog. Alleg. p. 584 (479) Gaisf. B (ex ῥεῖα m. I. corr) LOβblS (nisi quod S ῥεα) T (ex ῥεῖα δὲ corr) a rell. ῥεῖα δὲ cum M reliqui (quid in QVN legatur, non constat) βρυάει *Tricha* l. l. βρυάοντα p

---

Criticorum conjecturae: v. 1—10 ἀθ *Spohn* del *Brunck Steitz Hetzel* „v. 1—9 est hymnus in Jovem huc translatus“ *Goettling*

— ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει cκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺc ὑψιβρεμέτηc, ὃc ὑπέρτατα δώματα ναίει.
— *κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοc, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰcὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέccειε νοήcαc,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουcιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
cχετλίη· οὔ τιc τήν γε φιλεῖ βροτόc, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηc
ἀθανάτων βουλῇcιν Ἔριν τιμῶcι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc ὑψίζυγοc, αἰθέρι ναίων,
γαίηc τ' ἐν ῥίζῃcι καὶ ἀνδράcι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμωc ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰc ἕτερον γάρ τίc τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούcιον, ὃc cπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέcθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων

L. V. v. 6. ῥεῖα δέ τ' ἀρίζ. et ἀΐδηλον M v. 7. δὲ S v. 9. δίκῃ δὲ ἴθ. M ἰθύνῃ T v. 10. δὲ καὶ *Draco* Straton. p. 89, 14. Πέρcῃ MB (ex Πέρcῃ corr) ST (m. I. Πέρcῃ, ut videtur, postea add) **m** Πέρcῃ cum Scholiastis omnibus reliqui ἐτύτημα T v. 11. οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένοc ἔcτιν ἓν *Lucian.* Amor. tom. II p. 439. v. 12. εἶcι B (m. I. εἰcὶ m. post.) lOS εἶcίex εἶcι corr, ut videtur, M δύ̧ (sic) β μὲν S ἐπαινέcειε MβlQT**p** ἐπαινέccειε cum *Proculi* lemmate bS**p** ἐπαινέ^{η}cειε R ἐπαινήccειε a ἐπαινήcειε paucis exceptis cum BN reliqui *Lucian.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1315, 14. v. 13. ἥ δ' MBOβa**m** ἣ δ' S ἡ δ' reliqui δῖὰ B διαδάνδιχα **p** ἔχουcι Mβ v. 14. πόλεμόν τε, κακὴν καὶ δῆριν **p** ὀφέ^{λ}λει (λ supra lin. postea add) b v. 15. ὕπ' ἀνάγκηc ex ὑπανάγκηc corr (m. post.) M v. 16. βουλῃcιν S ἔριν M vv. 17, 18. τὴν — νὺξ | ἐρεβεννὴ· — κρονίδηc | ὑψίζυγοc — ναίων T v. 17. προτὲρην O προτέρη^{ν} (ν postea suppl) b πρότερον R ἐρεβενὴ M v. 18. ὑψι^{ζυ}γοc R v. 19. ῥιζῃcι B ῥίζαιcι T ῥίζῃcιν μ lemma *Proculi* ἀνδρᾶcι MT v. 20. ἀπάλαμνόν MOβ bRlQNVSa lemma *Proc.* ἀπάλλαμόν T ἀπάλαμόν reliqui ὁμῶc μ (in μ ὁμοίωc suprascript.) l**p** ἔγειρεν Q**p** v. 21. γάρ τιc (τε omisso) β v. 22. ἀρόμεναι MBb**p** ἀρο … μεναι μ ἀρό^{μ}μεναι β (μ suprascr. m. post.) ἀρο^{ω}μεναι R ἀρώμεναι Q ἀράμεναι V ἀρόμμεναι cum NSTa reliqui (quid in l legatur, non constat) v. 23. οἶκον OβST οἶκόν ex οἶκόν m. post. M εὖ M θεcθαι M τε post δέ om β**p**

C. C. [v. 10] *Goettling* v. 17—19 τῆc δ' ἑτέρη (προτέρην — ἀνδράcι) πολλὸν ἀμείνων conj *Ritschl* sched. crit. p. 33 v. 18 sq. ἀθ *Goettling* v. 19. γαίηc ἐν conj *Guiet* v. 22. „ὁ sine dubio legendum videtur“ *Lehrsio* quaest. ep. p. 222

εἰς ἄφενον cπεύδοντ᾽· ἀγαθὴ δ᾽ Ἔρις ἥδε βροτοῖcι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

ὦ Πέρση, cὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ c᾽ Ἔρις κακόχαρτος ἀπ᾽ ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε᾽ ὀπιπεύοντ᾽, ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὥρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων τ᾽ ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
τοῦ κε κορεccάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμας᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις· coὶ δ᾽ οὐκ ἔτι δεύτερον ἔσται

R. D. v. 30. ὤρη

L.V. vv. 24—26 in β primo omissi postea suppleti sunt (24, 25 m. I; 25, 26 m. post.; 25 bis scr.) v. 24. ἄφενον M ἄφενος Q *Stob.* Floril. XXIX p. 198. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 73, 40. cπεύδοντ᾽ ex cπεύδοντα corr (m. I. ut videtur) O cπεύδοντ᾽ ἀ, γαθὴ β cπευδόντ᾽ ex cπευδόντων (?) corr (post.) T cπεύδων unus codex *Stobaei* l. l. ἀγαθῆ M δὲ M ἡ δὲ M βροτοῖcιν LQp v. 25. κεραμεῖ κεραμεὺς *Aristoteles* Pol. V 8 (10) 18 (p. 1312^{b} 4). Ordinem vulgatum firmant *Plato* Lysis p. 215 C. *Plut.* moral. p. 473 A. *Dio Chrysost.* Or. LXXVII p. 412 R. *Donat. interpol.* vit. Vergil. 76 Wagn. *Choerob.* in Psalm. p. 95 Gaisf., praeterea *Aristot.* ipse Rhet. II 4, 12 (p. 1381^{b} 16). II 10, 6 (p. 1388^{a} 16). καὶ ῥήτορι τέκτων *Philostr.* Vit. Soph. I 26, 1. καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων citat *Priscian.* XVIII 145 p. 1163 P. v. 26. πτωχὸς γὰρ πτωχῷ *Plut.* moral. p. 618 F. φθονέει ex φθόνεει (m. I) M ἀοιδὸς M ἀιοιδὸς T v. 27. Περcὴ Q ἐνὶ κάτθεο Oblp ἐν ἱκάτθεο T ἐγκάτθεο *Choerob.* I p. 146 Gaisf. v. 28. μὴ δέ c᾽ Ἔρις MBObSap κακόχαρτος Ἔρις (?) *Etym. M.* p. 484, 48. ἀπέργου M (m. I.; ἀπέργου m. II.) v. 29. ὀπιπεύοντ᾽ M ὀπιπτεύοντ᾽ reliqui ἀγορῆς M ἀγορῆς τ᾽ μ v. 30. ὥρη cum *Proculo* M (m. IV) BbQlNSm *Schol.* ad *Soph.* Trach. 57. *Harpocration* v. θεωρικά sive θεωροί p. 97, 19 Bekk. *Suid.* v. ὡρακιάcαc. ὥρη M (m. I) O (m. post. ex ὥρη corr) β (in Mβ cum gl. φροντὶc) T reliqui (quid in V legatur, non constat) ὀλίγη M νεικέων ex νικέων corr (m. I) β ἀγορέων τε B ἀγορέων ex ἀγορέον corr O v. 31. βιος M v. 33. τοῦ κε κορεccαμένος cum *Proculo* Sp *Schol.* ad Il. A 211. *Eustath.* ad Il. p. 88, 24. τοῦ καὶ κορεccάμενος M (κορεcάμενος M) blT (pr.) τοῦ κε κορεcάμενος *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 128. τοῦ κεκορεccάμενος cum *Proculi* lemmate OVT (post.) a (rell.?)$_{\epsilon\iota}$ *Schol.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 409, 9. ὀφέλοιc M ὀφέλλειc b ὀφέλλοῖc *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 34. ἀλλοτρίοιc ex ἀλλοτρίηc (m. I) corr β δὲ M οὐκέτι lemma *Proc.* ἀλλ M

C. C. v. 24 ἀθ dubitanter *Hermann* v. 25—41 „quamquam ab antiquo poeta profecta, post videntur huc esse adjecta" *Goettlingio* v. 25 sq. a prioribus et posterioribus avellunt *Twesten* et *Lehrs* l. c. „proverbium cum reliquis non conjungendum" dicit *Goettling*, del *Steitz* *Hetzel* v. 28. ἀεργὸν θυμῷ ἐρύκοι conj *Bentlei* v. 33. δῆριν καὶ νείκε᾽ ὀφέλλοιc conj *Hermann* v. 33—39 „cum antecedentibus non cohaerere" censet *Lehrs* p. 181. 223

ὧδ᾽ ἔρδειν· ἀλλ᾽ αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ᾽ ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαccάμεθ᾽, ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.᾽

Νήπιοι· οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
οὐδ᾽ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι·
ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ᾽ ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥς τέ σε † κεὶς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ᾽ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,

L. V. v. 35. ἔρδειν Op ἔερδειν T οὔκ ἔτι T διακρινόμεθα T v. 36. ἰθειηcιν μ ἰθαίαιcι L δίκηcιν μ δίκαι[ηc] (m. ead.) β δίκαιcι N δίκηc V δίκηcιν p δίκαιc reliqui Διὸc εἰcὶν MTp v. 37. ἐδαcάμεθ᾽ M (m. I. ἐδαccάμεθ᾽[α] m. post.) bp ἐδαccάμεθα a lemma *Proc.* ἐδαccάμεθ᾽ reliqui (in T ex corr) ἀλλά τε M (m. I.) B (m. recentiss.) ἄλλά τε M (sic m. II.) B (m. I) βbST (m. I. ἄλλὰ τε m. post.) a ἄλλα τέ O ἀλλά τε p ἄλλα τε reliqui v. 38. βαcιλείαc, sed corr ad marg. b βαcιλῆαc ex βαcιλεῖαc corr T v. 39. δικάcαι M (m. I) μRlp δικᾶcαι M (m. II) Sa δικά[c]cαι (m. ead.) T δικάccαι reliqui v. 40. νήποιοι T οὐδ᾽ ἴcαcιν MμB (οὖδ᾽ B) O (ἰccᾶcιν corr m. post.) βVa *Schol.* Laur. ad Soph. Oed. Col. 1211. *Plut.* moral. p. 36 A. *Stob.* Floril. X p. 127. *Gellius* XVIII 2, 13. *Suid.* v. νήπιοc. Vulgatam οὐδὲ firmat *Suid.* ipse v. ἡμίcεια. ἴccαcιν Q ἴcαcι S ὅccω b

v. 41. μαλάχη (m. II) ex μαλαχῆ corr M τε om M μέγα ὄν. M ἓν ὄνειαρ *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. I p. 157. μέγ᾽ ὄνειαρ firmant praeter *Plut.* moral. p. 157 E. *Galen.* de alim. facult. II 65 tom. VI p. 652 Kühn. loci plur. Opp. 346. 822. Th. 871. v. 42. θεοὶ νόον ἀνθρώποιcιν *Euseb.* Praep. Ev. XIV 4 p. 726 D. Vulgatam firmant *Schol.* ad Theog. 563. *Schol.* ad Eur. Hipp. 932. ἀνθρώποιcιν Rp *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Plut. 90. v. 43. κε pro κεν MOβ καὶ om p (in b ab al. m. superadd.) ἐπήματι MQ ἐπ᾽ ἤματι B ἐργάcαιο omnes (uno excepto) praeter Bp, qui ἐργάccαιο v. 44. ὥc τε cέ κεὶc M (κ᾽εἰc m. II) a ὥc τε cε κ᾽ εἰc B (τέ et ειc B) lTp ὥcτε cε κ᾽εἰc b ὥcτέ cε κ᾽εἰc βS ὥc τέ cε κ᾽εἰc Q ὥcτε cέ κ᾽εἰc reliqui (cε om p) v. 45. αἶψά κε π. corr ex αἶψα δὲ καὶ π. (m. post.) O αὐτίκα πηδάλιον *Schol.* ad Aristoph. Av. 711. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 527 C. *Schol.* ad Aristoph. Ach. 279. *Excerpt.* Vatic. ap. Schaef. ad Greg. Cor. p. 685. μὲν om L (m. I.; supra lin. ab al. m. suppl) Vp καταθοῖο ex καταθεῖο corr T καταθοῖο p v. 46. ἀπόλοιτο corr ex ἀπόλλοιτο (m. II) O v. 47. χολωcάμενοc ex χολοc. corr (m. I) β

C. C. v. 37. ἀλλὰ τὰ πολλὰ e conj *Guieti* ed *Brunck Gaisford* v. 40 sq. a prioribus sejungit *Lehrs* p. 224 v. 42—202 a carmine sejungit *Steitz* et retento v. 202 *Hetzel* v. 42—49 a posterioribus divellit *Lehrs* l. c. v. 44. ὥcτε κέ c᾽ εἰc vel adeo ὥcτε καὶ εἰc em *Hermann* v. 45. αἶψά τε πηδάλιόν κεν conj *Goettling*

ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ᾽ ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.»
ὣς ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ᾽ ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα

R. D. v. 48. ποικιλομήτης·

L. V. v. 48. ὅ·τι M ὅττί μιν L ὅτι β ἐξέπ. ex ἐξάπ. (m. II) corr M ἐξηπάτησε LblTp Προμυθεὺς S ἀγκυλομήτης MBLlQNSap ἀγκυλ. ex ἀγγυλ. corr (m. I) β ἀγγυλομήτης R ἀγκυλόμητις cum T (ἀγγκ.) reliqui (fortasse m) *Moschop. Philem.* p. 5 Osann. Cf. infra ad v. 196. εἰ δὲ ἀγκυλομήτης ὁ Προμηθεύς, οὕτω γὰρ γράφειν δεῖ καθὰ καὶ Πλούταρχος, Κρόνιός τις ἐστι καὶ νοερῶς ἑαυτὸν νοῶν, καὶ ἀγκύλως εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος· εἰ δὲ καὶ ΠΟΙΚΙΛΟΜΗΤΗΣ γράφοιτο, σημαίνει τὸν ποικίλας κεκτημένον νοήσεις etc. *Proc.* v. 49. τόυνεκ L τοὔνεκ᾽ ἄρ O τοὔνεκαρ᾽ T ἂρ MLa ἄρ᾽ ex ἄρ corr (m. I) β ἀνθρώποισι ex ἀνθρώποισιν M ἀθρώποισιν ex ἀθρώποισι (m. I.) corr T ἐμησατο μ μήδεα λυγρά· S cf. v. 95. v. 50. ἐὺς om M πάϊς MBLOβRS m (?) a παῖς, *ut videtur*, reliqui v. 51. ἀνθρώποισιν L παρὰ lp in T ex corr, ut videtur. v. 52. νάρθηκϊ (sic) M v. 53. ὃν δὲ S τόν τε a τόν δε p χολωσσάμενος b v. 54. Ἰαπετεονίδη Mμ (in μ sine acc.) B (m. I) NT Ἰαπετειονίδη B (m. post.) Lβ (ex Ἰαπετεωνίδη corr) Ἰαπετιονίδη paucis exceptis reliqui περιμήδεα M (m. I.; corr m. post.) p κέρδεα εἰδώς V εἰδῶς b v. 55. χαίροις μOb (c. gl. ἰρωνικὸν) l Venet. 1 Ricc. 72 (?) p codd. nonnulli *Origenis* c. Cels. IV 38 p. 187 Spenc. (tom. XIX p. 58 Lomm.) χαίροι[ει] cm. ead. R χαιρεις[οι] S ἠπεροπεύσας M (m. I) β (corr ex ὑπεροπεύσας) O ὑπεροπεύσας bp ἠπερονεύσας p ἠπεροπεύσας cum signo interrogationis a ἠπεροπεύσας simpliciter reliqui (cum M m. post.) vv. 54. 55 transponit T v. 56. σοὶ δὲ αὐτῷ M σοί τ᾽ αὐτῷ reliqui ἀνδρᾶσιν ex ἀνδράσιν corr M ἐσσομένοισῑ· M ἐσσομένοισιν B(?)T ἐ[σ]σομένοισιν (σ supra lin. m. post. suppl.) b v. 57. σοὶ δ᾽ ἐγὼ *Clem. Al.* Strom. VI p. 742. v. 58. τέρπονται MB (m. I.: τέρπωνται m. post.) bNTap *Achilles Tatius* I 8. κατὰ θυμὸν in marg. (m. post.) β ἐὸν lp ἀμφαγαπώντες ex ἀμφαγαπόντες corr T v. 59. ἐγέλασε Mβba *Eustath.* ad Od. p. 1805, 8. ἐγέλα[σ]σε (σ supra lin. postea add) O ἐκ δὲ γέλ. T ἐκ δ᾽ ἐτέλεσσε *Origenes* l. l. Vulgatam firmare videtur *Eustath.* ad Il. p. 656, 34. v. 60. δὲ κελευσε *Clem. Al.* Strom. V p. 708. (*Clem.* ap.)

C. C. v. 50. αὖτις ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 56. σφὶν δ᾽ αὐτοῖς ex *Apoll.* de pronom. p. 125 et *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 388 monente *Schaefero* ad Gregor. Cor. p. 470 ed *Spohn Dindorf*, refutati ab *Hermanno*

γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ᾽ ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ cθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίςκειν·
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδαςκῆςαι, πολυδαίδαλον ἱςτὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυςέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ γαίης πλάςςε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·

R. D. v. 66. γυιοβόρους

Euseb. Praep. Ev. XIII 13 p. 673 D. (δ᾽ ἐκέλευε codd. duo Eusebii) δ᾽ ἐκέλευε *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. ὅτι τάχιςτα M *Clem. Al.* l. l. ὅττι firmant *Clem.* ap. *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Pind. l. l. *Proc.* ad Opp. 157.

L. V. v. 61. φύρειν (sed υ in ras) M ἐν ex ἐκ corr T δὲ M θέμεν᾽ μ v. 62. cθέ‖ν^οc (ν^οc m. post.) b καὶ νόον *Clem. Al.* l. l. ἀθανάτης δὲ θεᾶς ex ἀθανάταις δὲ θεαῖς (quod m. I. scriptum esse videtur) corr m. post. M ἀθανάτου δὲ θεοῦ Cod. Med. 39 d'Orvill. (mihi videtur hic „codex Med. 39" non diversus esse a cod. Med. XXXI *39*, qui est M) ἀθανάταις δὲ θεαῖς etiam T ἀθανατης᾽ δὲ θεης μ ἀθανάτης δὲ θέῆς (αῖς suprascr.) R ἀθανάτηιςι θεαῖς (δὲ suprascr.) Q ἀθανάτῃς δὲ θεῇς a ἀθανάτης δὲ θεῇς B O β (θεῇς ex θεοῖς corr?) bl reliqui *Schol.* ad Pind. l. l. ἀθανάτοις δὲ θεοῖς *Origenes* l. l. v. 63. παρθενικῆς c. gl. ταῖς παρθένοις R παρθενικῆςι Q παρθενικαῖς Sam Vulgatam παρθενικῆς firmat praeter *Proc. Origenes* l. l. v. 64. διαςκῆςαι M διδαςκέμεναι *Origenes* l. l. Vulgatam firmant *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 338. *Eustath.* ad Od. p. 1715, 53. ἱςτὸν M v. 65. ἀμφὶ χέαι B κεφαλὴν βp χρυςὴν (in S accentus in rasura circumflexi, ut videtur) MSa χρυςῆν cum BLOβRT (et reliquis, ut videtur) *Origenes* l. l. v. 66. γυοκόρους μLβ (in β υι corr m. I) N γυιοκόνους a γυιοκόρους] τὰ γυῖα κοςμούςας *Proc.* Vulgatam firmant *Orig.* l. l. *Zonar.* p. 459. *Etym. M.* p. 576, 24. μελεδώνας *Etym. M.* l. l. μελεδῶνας corr ex μελεδόνας (m. post.) b v. 67. δε b θὲμεν B ἐπίκλοπον M, sed ο pr. ex corr v. 68. Ἑρμείην M (m. post.; Ἐρμείην m. I.) L O β b S a Ven. 2 Ἑρμείην ex Εὑρμείην corr R Ἑρμείαν, *ut videtur*, reliqui *Origenes* l. l. διάκτορον B v. 69. ὦς Q δὲ M ἔφατ᾽ a οἵ vel οἳ B (οἵ B) LO ὣς ἔφα· θ᾽ οἵ δὲ (δὲ ex δὲ θεοὶ corr) πείθοντο (ντ ex corr, ut videtur) T Κρονίονι S v. 70. δὲ M πλάςε MB (πλάςςε corr m. recentiss.) βblT πλάςςεν Q Ἀμφιγύης aeque atque Ἀμφιγυήης in l exstare tradit *Lennepius* v. 71. παρθένω (m. II) ex παρθένον (m. I) corr M αἰδοίη M ἴκελονιδεω (κρον suprascr.) (sic) S ἴκελον M (m. I.) LObRTap εἴκελον Par. H ἴκελον cum M m. post. reliqui Κρονίδαο MLQ διαβουλὰς M

C. C. v. 63. καλὸν παρθένου εἶδος conj *Goettling*, παρθενικῆς εἶδος πολυήρατον *Hermann* v. 66. γυιοβόρους conj H. *Stephanus Guiet*: vid. *Ruhnken* ep. crit. I, p. 81. [v. 67 sq.] *Bentlei* v. 67. ἐπίκλοπα ἤθη conj *Bentlei* v. 69—82 „ex alia esse hujus narrationis recensione" putavit *Lehrs* l. c. p. 227.

ζῶcε δὲ καὶ κόcμηcε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτέc τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμουc χρυcείουc ἔθεcαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι cτέφον ἄνθεcιν εἰαρινοῖcι.
πάντα δέ οἱ χροῒ κόcμον ἐφήρμοcε Παλλὰc Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ cτήθεccι διάκτοροc Ἀργεϊφόντηc
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουc τε λόγουc καὶ ἐπίκλοπον ἦθοc
— τεῦξε, Διὸc βουλῇcι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντεc Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεc
δῶρον ἐδώρηcαν, πῆμ᾽ ἀνδράcιν ἀλφηcτῇcιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεccεν,
εἰc Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺc
ἐφράcαθ᾽, ὥc οἱ ἔειπε Προμηθεύc, μή ποτε δῶρον

L. V. v. 72. ζῶcαι L vv. 73—75 in β bis scripti erant v. 73. δέοι MO χάριτεc τε M πότνεια l v. 74. ὁρμοὺc ex ὅρμουc corr b χρυcίουc μ (in μ sine acc.) b ἔθεcαν περὶ χ. L (sed περὶ postea eras) V χοΐ T τήνδε Vbp *Origenes* l. l. v. 75. καλλιπλόκαμοι V *Origenes* l. l. καλλίκομαι (οι sup. lin.) T cτέφον|||ἄνθ. B cτέφανον ἄνθ. L εἰαρινοῖcῑ m. I.; εἰαρ. m. post. M εἰαρινοῖcιν OT (sed εἰαρινοῖcι corr) p *Origenes* l. l. v. 76. πὰντα L δέοι O δὲ οἳ S δὲ οἱ T οἱ κόcμον cum χροΐ superaddito m. recentiore Q v. 77. ἄρά οἱ L οἳ S cτή-θεcι MLOβbTp cτήθεcφι μN διάκτωρα Ven. 1 v. 78. αἰμυλίουc Q τὲ λ. β v. 79. τεύξαι T βουλήcει M δ᾽ partim in ras in M ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν] Τοῦτό τινεc περιττόν φὰcιν·. ἤδη γὰρ ὁ Ἥφαιcτοc δέδωκεν αὐδὴν τῇ γυναικί· εἰ δὲ καὶ τοῦτο γνήcιον εἴη τοῦ Ἡcιόδου, τὸν Ἥφαιcτον τὸ ὄργανον ἐροῦμεν ὑποcτῆcαι τοῦ ἀλόγου, — τὸν δὲ Ἑρμῆν αὐτὴν δοῦναι τὴν δύναμιν τὴν λογοειδῆ· *Proc.* v. 80. κήρυξ MOβT κῆρυξ reliqui ὀνόμηcε p τὴν pro τήνδε p v. 81. πανδώρξ^ήν (ἡν add m. post. supra lin.) b δώματ᾽ ex δώμετ᾽ corr (m. I.) B δωμαχοντεc *Philod.* περὶ εὐc. p. 52 Gomp. v. 82. Λῶρον a ἐδωρήcαντο *Origenes* l. l. ἀνδράcῑ ex ἀνδρᾶcῑν (quod scripsit m. I.) corr m. II. (α alt. duobus accentibus instructum est, quorum alter a m. post. add) in M ἀνδρᾶcιν T ἀλφηcτῆcῑ β ἀλφητῆcιν ex ἀλφηcτῆcιν corr T ἀλφηcτῇcι lemma *Proculi* ἀλφιcτῇcιν p ἀλφηcτῇcιν reliqui ἐccομένοιcιν pro ἀλφ. legit *Philod.* l. l. v. 83. ἐπὶ a δόλον ἐπὺν S ἐξετέλεcεν Mp ἐξετέλεccαν LV (in V εν suprascr.) v. 85. Post ἄγοντα distinguunt cum *Proculo* BLβ (m. post.) S, post θεῶν distinguunt M (m. post.) T οὐ δὲ, M v. 86. ὡc M ὣc οἳ S ἔοιπε b μὴ ποτὲ *Plut.* moral. p. 23 E

C. C. [v. 71 sq.] ut = θεογ. 572 sq. *Dindorf* auctore *Spohnio*, qui utrique versui — ※ praefixit v. 72 ἀθ *Gaisford* ad θεογ. 570 et *Hermann* v. 76 del *Brunck* et *Lehrs* ex *Bentlei* sententia „pro Παλλὰc Ἀθήνη scribendum esse δῖ᾽ Ἀφροδίτη" conj *Goettling* v. 79 ἀθ *Bentlei* et *Heyne* ad Hom. C 419 sq. v. 80 „An ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα ab initio significabat: nominavit autem hanc — Feminam?" *Lehrs* l. c. p. 228.
v. 83—89 utrum statim versui 68 annexi fuerint an alia de Dis Jovis jussa exsequentibus narratio interposita fuerit, dubitat *Lehrs* l. c. p. 227.

δέξαςθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἐξοπίςω, μή πού τι κακὸν θνητοῖςι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόηςε.

Πρὶν μὲν † ζώεςκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νόςφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούςων τ᾽ ἀργαλέων, αἵ τ᾽ ἀνδράςι κῆρας ἔδωκαν.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεςςι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦςα
ἐςκέδας᾽· ἀνθρώποιςι δ᾽ ἐμήςατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοιςι δόμοιςιν

---

93 *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν·*

R. D. v. 96. πίθοιςιν

L. V. v. 87. δεξάςθαι β παρ O παρὰ Z. βp *Plut.* l. l. παρὰ ex πὰρ (m. post.) corr bT (in T m. I. postea) v. 88. μή που τε M μήπου τι L (vel μή που) OQa μή που τὶ ST θνητῇςι L v. 89. αὐτὰρ δ βlSap αὐτὰρ ὁ ut videtur reliqui εἶχεν ἐνόηςε M εἶχε νόηςε BOR εἶχἐν-νόηςεν L εἶχ᾽ ἐννόηςε b εἶχε νόηςεν ex εἶχ᾽ ἐνόηςεν corr T εἶχ᾽ ἐνόη-ςεν p εἶχ᾽ ἐνόηςε paucis exceptis reliqui v. 90. πρὶν ex πρὶ (m. post.) corr M πρώην pro πρὶν O Vat. 915 γὰρ, quod vulgo post μὲν additur, om M φύλλ᾽ M (m. II. ex φῦλλ᾽ corr) φύλ᾽ Q Cf. v. 421. v. 91. ἄτερ ex ἄτερ (m. II) corr M τε post ἄτερ om BLO (γε pro τε supra lin. suppl m. al.) β (supra lin. suppl m. post.) bQSTap *Eustath.* ad Od. p. 1817, 10. — *Eustath.* ad Od. p. 1786 ineunte sic citat: ζῆν ἄτερ πόνων καὶ παντὸς κακοῦ. Cf. v. 113. κακοῦ μ κακὸν Np v. 92. νούςων τ᾽ ex νούςων τε (m. I) M αἵ τ᾽ S αἴ τ᾽ ML *Origenes* c. Cels. IV c. 38 p. 188 Spenc. tom. XIX p. 60 Lomm. ἀνδράςιν Q ἀνδρᾶςι ex ἀνδράςι (m. II) corr M ἀνδρᾶςι etiam T γῆρας Sap κῆρας, quod legit *Proc.*, firmat *Origenes* l. l. v. 93 om MLlQ *Origenes* l. l.; in B ad imam paginam ab alia m. additus est; in Obp ad marg. m. al. καταγηράςκουςιν Bβ (ex καταγηράςκουςι corr m. I.) STp καταγηράς-κουςι reliqui v. 94. χείρεςςι om M m. I (χείρεςι supra lin. add manus recentissima) χείρεςι (c a m. al. suprascr.) O μεγᾱ πίθου πῶμ᾽ O πείθου T v. 95. δὲ ἐμ. M ἐμήςατο ex ἐμήλατο (m. I) corr β δὲ μήδετο *Plut.* moral. p. 105 E κέρδεα λ. V μήδεα λ. S v. 96. δὲ M ἐλπὶς ex ἔλπις (m. II) corr M ἐλπὶς T δόμοιςιν BLβQSp δόμοιςι cum *Schol.* ad Thuc. III 45 reliqui. κακῶς δὲ εἶπεν «ἐν ἀρρήκτοιςι δόμοιςιν» ἐπὶ τοῦ πίθου δόμον εἰπών. Cέλευκος δὲ γράφει ΠΙΘΟΙCΙ *Proc.* Vulgatam agn. *Plut.* l. l. *Origenes* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l.

C. C. v. 90—104 ejecto v. 93 „pulcherrimam haberi historiolam nec ulla parte claudicantem“ indicavit *Lehrs* l. c. p. 229, qui v. 90 πρῶτον vel τὸ πρὶν μὲν ζώεςκον olim scriptum, „illud γάρ autem a concinnatore esse“ vidit v. 91 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων? cfr. ad v. 113 [v. 93] *Gaisford Dindorf Goettling*, „ex Hom. τ 360 huc migrasse“ indicavit *Spohn*, „aditum invenisse propter rei et verbi similitudinem“ vidit *Lehrs* l. c. v. 96. 97. 98. praef ⊃ *Spohn*

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεςιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόςθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλαςςα·
νοῦςοι δ' ἀνθρώποιςιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶςι, κακὰ θνητοῖςι φέρουςαι
— ςιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.

οὕτως οὔ τί πῃ ἔςτι Διὸς νόον ἐξαλέαςθαι.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡς ὁμόθεν γεγάαςι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.

Χρύςεον μὲν πρώτιςτα γένος μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 97. ἔμεινε BORST Venet. 2 m *Plut.* l. l. *Stob.* Floril. CX (CIX) p. 580. ἔμιμνε (cum γρ. ἔμεινε suprascr.) b ἔμιμνε agn. cum rell. (inter quos MμLβ) *Proc. Orig.* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l. ὑποχείλεςιν β ὑπὸ om O χειλέςιν (c suprascr.) LO χείλεςι a οὐ δὲ MBL v. 98. πρόςθε MBβ ἐπέβαλε lp ἐπέλαβε M ἐπέλλαβε BLOQ πόθοιο B v. 99 om p cum *Plut. Proc.*, neglexit *Origenes*, cuius citationem claudit v. 98. v. 101. πλείη bis ex πλείο (m. II) corr M δὲ ἡ θ. T v. 102. νοῦςι μ δὲ ἀνθρ. M ἀνθρώποιςι β ἐφημέριοι αἴδ' L (post ἐφ. distinguit L) Venet. 1 ἐφ' ἡμέρῃ, αἴδ' M (αἱ δὲ) BO (in MO sine interpunct.) βQp ἐφημέρι' αἰδ' V ἢ δ' ex ἢ τ' (ut videtur) corr (m. I) T ἐφήμεροι, αἱ δ' *Plut.* l. l. v. 103. αὐτόματοι ex αὔτόματοι (m. II) corr M v. 104. ἐξέλετο M μητιέτα Sp μητίετα reliqui Ἀθετεῖται δὲ ὁ ςτίχος ὁ λέγων, ὅτι ἄφωνοι αἱ νόςοι *Proc.* v. 105. οὕτως b οὗτος T οὐτί M οὔ τι BL (ι ex η corr?) πη MμLORNlQVp πηι Q ποι Bb περ β που paucis exceptis cum STa reliqui ἐςτι O ἐςτὶ βSa v. 106. εἰ δὲ ἐθέλοις M εἰ δὲ θέλεις ObSTap ἑτερόν τ. M ἐκκορυφήςω M v. 107. δὲ M βάλεο M ςῇςι L(?)Op Versum cum seq. coniungunt ST al. v. 108. ὧς M v. 109. χρύςεον μὲν (suprascr.) b, sed χ a m. post. suppl. χρ. γὰρ πρ. b cod. Laur. XXXI, 36 (γὰρ b)

C. C. v. 97—99 dubitanter ἀθ *Spohn*, qui v. 99 praef ≻— [v. 99] *Gaisford Dindorf Goettling* ex sententia *Heinsi* & *Graevi*, del *Brunck*; defendit *Lehrs* l. c. v. 105 ex θεογ. 613 „effictum esse" conj *Lehrs* l. c. [v. 106—108] *Goettling* v. 108 volgo cum sequentibus conjunctum antecedentibus adnectit *Goettling*, hinc remotum infra post v. 160 transfert *Hermann*, „proverbialem sententiam" esse vidit *Lehrs* p. 230 initio ἐξ ὁμόθεν olim scriptum fuisse ex Hom. ε 477 conjiciens v. 109—201 „narrationem de quinque hominum generibus ex *quinque* recensionibus (*prima* v. 109—126, *secunda* v. 127—142, *tertia* v. 143—155, *quarta* v. 156—196, *quinta* „nunc non integra" v. 197—201) commixtam „et praeterea in quinto genere (v. 174—196) ad desperationem deformatam esse" ostendere studuit *Lehrs* p. 230—238

ἀθάνατοι ποίηcαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦcαν, ὅτ᾽ οὐρανῷ ἐμβαcίλευεν,
ὥc τε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόcφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃcι κακῶν ἔκτοcθεν ἁπάντων·
θνῆcκον δ᾽ ὥc ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐcθλὰ δὲ πάντα
τοῖcιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωροc ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ᾽ ἐθελημοὶ
ἥcυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο cὺν ἐcθλοῖcιν πολέεccιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψε,

---

120 *ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.*

L. V. v. 110. πόιηcαν L δώματα ἔχ. T v. 111. ὀτ᾽ ex ὅτ᾽ (m. post.) M ἐβαcίλευεν M (μ supra lin. add m. recent.) μLQVp ἐβαcίλευε b v. 112. ὥcτε μa δὲ M ἔζων b θεοὶ ζώεcκον ἀκ. codd. plurimi *Diod.* V 66 v. 113. ἄτερ M (m. I.; ἄτερ corr m. II., ἄτερ restituit m. post.) ἄτερ πόνων MLβp ἄτερ γέ πόνων O codd. tres *Diod.* l. l. ἄτερθε π. V (sed θε eraso) ἄτερ ^{τε}πόνων (τε add postea) T v. ἄτερ τε πόνων paucis exceptis reliqui (τὲ R) νόcφιν ἄτερ πόνου *Herodian.* περὶ cχημ. p. 61. v. ἄ. τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο | νούcων τ᾽ ἀργαλέων καὶ ἀπήμονεc, οὐδὲ μέλεccι codd. septem *Diod.* l. l. v. 114. ὁμοῖοι ex ὁμοῖο· (m. I) M; ὁμοῖοι corr m. II. ὅμοιοι a v. 115. ἔκτοθεν β ἐόντεc pro ἀπ. codd. sex *Diod.* l. l. v. 116. θνῆcκον δ᾽ ὥc ὕπνῳ ex θνῆcκ᾽ ὥc θ᾽ ὕπνῳ corr (m. II) M θ. θ᾽ ὥc θ᾽ ὕπνῳ LQ θ. δ᾽ ὥcθ᾽ ὕ. V ἐcθλά τε πάντα b ἄλλα τε πολλὰ codd. nonnulli *Diod.* l. l. v. 117. τοῖcι T ἐπῆν cod. D *Diod.* l. l. δὲ ἔφερε M δὲ φέρε S δὲ φέρει lemma *Proculi.* v. 118. ἀυτομάτη L πολύν τε L·Venet. 1 οἵ δὲ M ἐθέλημοι Mβb *Etym. Gud.* p. 257, 45. ἐπὶ γαίῃ pro ἐθ. codd. nonnulli *Diod.* l. l. v. 119. εὔφρονεc pro ἥcυχοι codd. nonnulli *Diod.* l. l. ἔργ᾽ ἐνέμοντο Mμ (in μ ἐνεμ. sine acc.) BL (in L m. post.) OβbNQp codd. nonnulli *Diod.* l. l. *Porphyr.* de abst. IV 2. *Etym. M.* p. 318, 42. ἔργα νέμοντο (cum L m. I) T reliqui codd. all. *Diod.* l. l. *Etym. Gud.* p. 257, 46. ἐcθλοῖcι MBLObp *Diod.* l. l. πολέε^{c}cι M (c supra lin. add m. recent.) v. 120. Hic versus conservatus est a *Diod.* l. l.; abest a codd. omnibus. v. 121. ἐπεὶ ex ἔπει (m. I) corr M ἐπεί κ^{ε}ὲν β ἐπεὶ ^{κε}μὲν (m. ead.) M κεν om Par. T ἐπεί κεν a reliqui lemma *Proculi* ἐπεί κε *Tzetza* ἐπειδὴ *Plato* Cratyl. p. 397 E. *Theodoret.* de martyr. (tom. IV p. 602 Sirm.) μοῖρ᾽ ἐκάλυψεν *Theod.* l. l. γ. κάλ. c (καταγαῖα b) κάλυψε MBLOβ κάλυψεν reliqui

---

C. C. [v. 111] *Goettling* v. 112. ὡc δὲ θεοὶ ζώεcκον ed *Brunck* *Gaisford* ex v. 90 et 133: cfr. *Hermann* ad Orph. p. 820 v. 113 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων hic quoque? Cf. ad v. 91 v. 119. ἥcυχα corr *Bentlei*, αἰεὶ vel πάντεc ἔργ᾽ conj *Lennep* v. 120 ex Diodoro receperunt post *Graevium* *Spohn* (praefixo —) *Goettling* *Lennep* Post v. 120 *Spohn* ex *Origene* c. Cels. IV p. 216 Spenc. intulit praefixo — hos duos: ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτεc ἔcαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι | ἀθανάτοιcι θεοῖcι καταθνητοῖc τ᾽ ἀνθρώποιc, quorum alterum (sed scripto δ᾽ αὖ θῶκοι) etiam laudat schol. ad Arat. Phaenom. 102; eos aliunde depromptos esse probabile est v. 121 „serioris originis videtur" *Spohnio* v. 121. ἐπειδὴ ex Platone post *Gaisfordum* ediderunt omnes

τοὶ μὲν δαίμονές εἰcι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐcθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βαcιλήιον ἔcχον.
δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπιcθεν
ἀργύρεον ποίηcαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυcέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖc ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήcαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,

R. D. v. 122 sq. οἳ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουcιν) | ἐcθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123 ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων

L. V. v. 122. τοι μὲν B οἱ μὲν *Plato* Crat. p. 398 A. Republ. p. 469 A. (*Plato* ap.) *Euseb*. Praep. Ev. XIII 11 p. 663 A. *Aristides* II p. 171 Jebb. *Hermogenes* ap. *Walz*. Rhet. Gr. III p. 320. *Lactantius* inst. div. II 14. *Theodoretus* l. l. δαίμονες εἰcὶ MμBOβbS δαίμονες ἁγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται *Plato* Cratyl. l. l. (uno cod. excepto) *Aristid*. l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται *Theodoretus* l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι τελέθουcιν (ἑ. καλέονται cod. Vind.) *Hermog*. l. l. *Plato* de republ. l. l. (*Plato* ap.) *Euseb*. l. l. Vulgatam firmat *Lactantius* l. l. διὰ βουλὰς ex διαβουλὰς (m. II) M v. 123. ἁγνοί, ἐπιχθόνιοι *Plut*. moral. p. 431 E. ἐcθλοί, ἀλεξίκακοι *Plato* ll. ll. *Hermog*. l. l. *Aristid*. l. l. *Theodoret*. l. l. μερόπων ἀνθρώπων *Plato* Republ. l. l. Vulgatam θνητῶν agn. *Schol*. ad Il. A 222. *Schol*. ap. *Matr*. an. Gr. p. 409, 25 sqq., auctoresque reliqui (cum *Platone* ipso in Crat.) v. 124. οἳ ῥὰ M (ex οἳ ῥα ut videtur) μβblSp φυλάccουcί MμBLβbQ (in BQ ν ab alia manu suprascr.) Sap δὲ pro τε T τε om p v. 125. ἠέρὰ (sed ἠ ex al. lit. corr) L ἀέρα ἑccάμενοι *Etym. Gud*. p. 249, 4. ἠέρα firmant *Themist*. VIII p. 108 Steph. *Etym. M*. p. 437, 37. *Gramm*. ap. *Cram*. an. Par. III p. 271, 304. ἑcάμενοι M *Gramm*. l. l. p. 304. ἑccάμενοι etiam βbTp ἑccάμενοι cum μ reliqui *Themist*. l. l. *Etym. M*. l. l. παντη μ πάντηι Q πάντη φοιτῶcιν ἀπ' αἶαν *Schol*. ap. *Matr*. an. Gr. p. 377, 7. πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν *Etym. M*. l. l. (φοιτῶcιν codd. duo, cum *Gramm*. l. l. p. 271) ἐπαῖαν M (m. I.; ἐπ' αἶαν corr postea) v. 126. πλουτοδοται μ γέρας postea suppl in T v. 127. μετόπιcθεν ex μετόπιcθε (fortasse m. I.) corr M v. 128. πόιηcαν L v. 129. ἐναλίγκιον L, sed ε ex corr. ἐναλίcκιον T v. 131. cτρέφετ' a ἀττάλλων p ἀττάλων p νήπιος ex νήπειος Q ὧ ἐνὶ M v. 132. ὅτ' ἂρ ἡ. B (ἄρ B) lQ ὅτ' ἂν O ὅταν reliqui ἡβήcαι (ἡβήcη corr m. I.) τε καὶ M ἡβήcειε ex ἡβήcαιε corr (ut videtur) L ἡβήcη τὲ ex ἡβήcειε τὲ corr O ἡβήcῃ τε καὶ Qp (uno in cod. ῃ ex corr) ἡβήcοιτο καὶ N ἡβήcειε reliqui εἵκοιτο T

O. C. v. 122 sq. ⋟ et v. 124 sq. — praef *Spohn* v. 124 sq. = 254 sq., quos hic quidem ignorat Proculus, cum v. 126 ἀθ *Bentlei* v. 130 sq. ἀθ *Bentlei*; v. 131 „cum sequente 132. inter insititios est habendus“ *Heyne* ad Hom. N 27 errore, ut videtur, potius antecedentum v. notaturus

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε᾽ ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίης᾽ οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ᾽ ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι

R. D. v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες θνητοὶ

L. V. v. 133. ζωέσκον M (m. I.; ζώέσκον [sic] m. post.) ἐπὶ χρόνον ex ἐπιχρόνον (m. post.) corr M ἄλγεα ἔχ. T v. 134. ἀφραδίῃσιν Mμ (Mμ sine iota subscr.) p ἀφραδίης BOβbVp ἀφραδίης᾽ LQ ἀφραδίαις cum T reliqui οὐκεδύναντο M οὐκ ἐδύνατο QN οὐκ ἤδυν. *Lex. Vind.* p. 15 Nauck. v. 135. οὐ δὲ M vv. 135, 136. θεραπ. ἤθελον· | οὐδ᾽ β v. 136. οὐ δὲ M ἕρδειν BOβba ἐπὶ βωμοῖς ex ἐπιβωμοῖς corr M v. 137. ἡ ex ἥ (m. II) corr M ἥ vel ᾗ reliqui κατ᾽ ἤθεα ex κατήθεα (m. IV) corr M v. 138. χολόυμενος L, sed ου praegrand. in ras (ex χολωσάμενος corr?) χολωσάμενος Q οὔνεκα p v. 139. ἐδίδων MμLβblQp ἐδίδουν reliqui μακάρεσι M θεοῖσι ex θεοῖς (m. post.) corr M ἔχουσι L v. 140. καταγαῖα Ob γαῖ^{α} (α postea add) M κάλυψεν LQTp v. 141. τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι cum *Proculo* MQ (in Q ex corr) STam μέν τοι χθόνιοι μN (τοὶ χθ. N) τ. μ. ὑποχθόνιοι (superscr. ἐ ι) (m. ead.) β τοὶ μέντοι χθόνιοι p τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι cum BLORl reliqui μάκαρες θεοὶ κ. M (m. II.; θνητοὶ olim exstitisse videtur) β φύλακες pro μάκαρες legisse Proculum ex eius enarratione patet v. 142. ὀπηδοῖ O ὀπηδεῖ ap v. 144. χάλκεον p ποίησε^{ν} ex ποίης᾽ (m. IV) M ποίησεν O ὅμοιον lQ v. 145. μελιάν ex μελιᾶν (m. II) corr M μελιᾶν (superscr. ῶ) (m. ead.) β μελιὰν b μελιάνων N ὄμβριμον MOβNS Tam ὄβριμον BLbRlQ(?)reliqui. — De V (ut saepius) nil constat v. 146. ἔμελλε Mp οὐ δέ τι M v. 147. ἔσχον O καρτερόφρονα μ (sine acc.) βbSap v. 148. ἄπλαστοι MμBL (m. post.) Oβ (m. I) bNSTap ἄπλητοι p ἄπλατοι cum *Proculo* ad v. 143 L (m. I) β (m. post.) RlQ reliqui μεγάλοι τὲ B μεγάλῃ δὲ βίῃ L (βίῃ etiam β, sed η in ras) μεγάλη τε Qp (in Q ex corr) δὲ om M (suppl m. post.) καὶ om M (suppl m. I. postea)

C. C. v. 136. ἱέρ᾽ οἷς conj *Guiet* v. 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα conj *Bentlei* v. 142 ἀθ *Bentlei* v. 144. ἀργυρέῳ e corr *Spohni* ed *Goettling* v. 148. ἄπλητοι ed *Goettling*

ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλαc δ' οὐκ ἔcκε cίδηροc.
καὶ τοὶ μὲν χείρεccιν ὑπὸ cφετέρῃcι δαμέντεc
βῆcαν ἐc εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο,
νώνυμνοι· θάνατοc δὲ καὶ ἐκπάγλουc περ ἐόνταc
εἷλε μέλαc, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάοc Ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτιc ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺc Κρονίδηc ποίηcε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένοc, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺc μὲν πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ
τοὺc μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεcε μαρναμένουc μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺc δὲ καὶ ἐν νήεccιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάccηc

R. D. v. 149. cτιβαροῖc μελέεccι

L. V. v. 149. ἐπὶ cτιβαροῖcι (ex ἐπιcτιβαρῇcι corr m. I., ut videtur) μελέccι M ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν μQ(?)p ἐπὶ cτιβαροῖc μελέεccιν Sa ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλλεcιν T ἐπὶ cτιβαροῖcι μελέεccιν p ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccι cum BLOβb (μελ^{ε}ccι m. post. b) l reliqui v. 150. τῶν MμBLOβb (τοῖc a m. post. suprascr. in b) lQNp τοῖcι T τοῖc reliqui δὲ M χάλκεοι δέ τ' οἱ. M (οἶκοι M)βb (δὲ b; δὲ τε corr m. post.) S χάλκεόι δ' οἶκοι L χάλκεοι δὲ οἶκοι Q χάλκειοι δέ τ' οἶκοι p v. 151. δὲ εἰργ. M ἐργάζοντο ap εἰργάζοντο firmant *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 430. *Apollon.* lex. Hom. v. χάλκεα. *Etym. M.* p 805, 32. μέγαc pro μέλαc a δὲ οὐκ M δ' ἀπέκειτο c. *Philostr.* Vit. Apoll. VI 2, 2. v. 152. καί τοι fortasse lQp χείρεcιν MT cφ'ετέρῃcι T v. 153. ἐc om b εὐρώεντα m. post. ex εὐρόεντα M (praeterea super εὐ m. II add ε, cui υ adiecit m. posterior) εὐρώεντα O κρυερὸν p cκιεροῦ „MS. incert." ap. Goettl. v. 154. νώνυμ^{ν}οι (ν supra lin. add postea) β νώνιμνοι T νώνυμνοι p νώμυοι p νώνυμοι reliqui καὶ om M περ ἐόνταc ex περεόνταc (m. IV) M v. 155. ἠελίοιο M v. 156. κ^{ε} (m. ead.) O κε pro καὶ p καταγαῖα O κάλυψε BSa κάλυψεν reliqui v. 157. αὖτιc MQp αὖθιc reliqui ἐπ' ἄλλο a πουλυβοτειρῃ (sine acc.) μ πολυβοτείρῃ MTp cf. v. 252 v. 158. δικαίοτερον M v. 160. προτέρῃ γενεὴ M (m. II.: προτέρῃ γενεῇ m. I.) B προτερὴ γενεὴ l v. 161 om p v. 162. μὲν L ὑφ M ὑφ' μLb ὑφ'(sic) B ἐφ' reliqui ἑπταπύλω ex ἑπτὰ πύλω (m. recentissima) M καδμηίδι ex καδμηιδι (m. IV) corr M γῇ b v. 163. εἵνεκ' b v. 164. τοὺc ex τοῖc corr (ut videtur) m. post. β νήεcιν M νηε^{c}cιν (c suprascr. m. post.) β

C. C. v. 150 sq. ἀθ *Bentlei* Post v. 160 infert *Hermann* v. 108 v. 162 ἀθ *Heyne* ad Hom. M 23 Post v. 164 hujuscemodi versum «Ἑλλάδι κῦδοc ἔθηκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων» excidisse statuit *Hermann* dubitanter adsentiente *Lehrsio* p. 235

ἐc Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖc δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάccαc
Ζεὺc Κρονίδηc κατέναccε πατὴρ ἐc πείρατα γαίηc·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουcιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεc
— ἐν μακάρων νήcοιcι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωεc· τοῖcιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶc ἔτεοc θάλλοντα φέρει ζείδωροc ἄρουρα.
μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοιcι μετεῖναι
ἀνδράcιν, ἀλλ' ἢ πρόcθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέcθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένοc ἐcτὶ cιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύcονται καμάτου καὶ ὀιζύοc οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰc δὲ θεοὶ δώcουcι μερίμναc.

ἀλλ' ἔμπηc καὶ τοῖcι μεμίξεται ἐcθλὰ κακοῖcι.

---

169 — *τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.*

L. V. v. 165. εἰc Sa τρόιην L Ἔλένηc M v. 166. τοὺc om Sa μὲν L ἀμφεκάλυψεν M (ν postea add) Tp ἐκάλυψεν p (Par. D. marg. γρ. θανάτου τέλοc ἀμφεκάλυψε) v. 167. τοὺc δὲ l τοὺc δὲ ex τοῖc δὲ (m. post.) corr M τοῖc δὲ ex τοὺc δὲ (m. post.) corr β τοῖcδε Lap δίχ' ex δῖχ' (m. IV) corr M δ' ἐδίχ' T βιότον M ὀπάcαc MμβbNSTap v. 168. κατένν|||αcε ex κατένναcε (m. post.) corr M εἰc l πείρατα ex πέρατα corr (m. post.) T v. 169. Hic versus exstat tantum in T Voss. 2 Vat. 1384 Par. TX ap. *Lenn.*; agn. *Zenob.* III 86. Τοῦτον καὶ τὸν (τοὺc?) ἑξῆc ὡc φληναφώδειc ἐξοικίζουcι τοῦ Ἡcιόδου, τά τε ἄλλα φαυλίζοντεc, καὶ τὸ ἐνθουcιαcτικὸν τῆc εἰcβολῆc τῶν μετ' αὐτοὺc cτίχων ἀφαιρεῖν εἰπόντεc *Proc.* ἀπαθανάτων T τοῖcι T lemma *Proc.* v. 170. τοι M ναίουcϊν ex ναίουcϊ· (m. I) M ναίουcιν b ἀκήδεα p ἔχοντεc L, sed ε ex corr, ut videtur. v. 171. Ἐὐ (sic) S μακάρω^ν (m. ead.) b βαθυδίνην ex βαθυδίνη corr (m. I.?) M v. 172. τοῖcι MB (in B supra ι alt. linea ducta est [rubro] a m. post.) LOβbSa lemma *Proculi* v. 173. τρὶc ἔτεοc MBLΘβbRQp τρὶc τοῦ ἔτουc cum T reliqui v. 174. μὴ κετ' M ἔπειτα M ὤφελλον BLOl *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 221. ὤφειλλον ex ὤφελλον (m. post.) corr β ὤφελον Sap ὤφε^ε^ιλον ex ὤφε^ει^λον (m. post.) corr T ὤφειλον firmat *Proc.* ad v. 169. v. 175. ἀνδρᾶcιν p ἀνδράcιν ex ἀνδρᾶcιν (m. II) M ἄνδραcιν T πρόcθεν LOT (sed in T ν eras) p v. 176. νῦν. γὰρ Q δὴ supra lin. add O; om β cιδήρειον M cιδήριον *Etym. M.* p. 608, 49. οὐ δέ M ἤμαρ ex ἦμαρ (m. II) corr M οὐδέ τι ἦμαρ S οὐδέ ποτ' οἶμαι cod. d'Orvill. 2 v. 177. οὐ δέ M νύκτων T v. 178. γιγνόμενοι· χαλεπὰc *Clem. Al.* Strom. V p. 727. cτεινόμενοι· χαλεπὰc (*Clem.* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XIII 13 p. 688 D. μέριμναc S v. 179. κακοῖcι M (κακοῖcῖ M) LOβQp κακοῖcιν reliqui *Proc.*

C. C. v. 169. ἐμβαcιλεύει e conj *Buttmanni* ed *Goettling*. Athetesin a Proculo notatam non tantum ad hunc et sequentem versum sed ad omnes v. 169—173 pertinuisse ex ipsa argumentatione patet v. 179 „aliquem minus severum addidisse in contrariam sententiam eodem

Ζεὺϲ δ᾿ ὀλέϲει καὶ τοῦτο γένοϲ μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾿ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωϲιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεϲϲιν ὁμοίιοϲ οὐδέ τι παῖδεϲ,
οὐδὲ ξεῖνοϲ ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖροϲ ἑταίρῳ,
οὐδὲ καϲίγνητοϲ φίλοϲ ἔϲϲεται, ὡϲ τὸ πάροϲ περ·
(· αἶψα δὲ γηράϲκονταϲ ἀτιμήϲουϲι τοκῆαϲ·
(· μέμψονται δ᾿ ἄρα τοὺϲ χαλεποῖϲ βάζοντ᾿ ἐπέεϲϲι
·) ϲχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότεϲ· οὐδὲ μὲν οἵ γε
·) γηράντεϲϲι τοκεῦϲιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτεροϲ δ᾿ ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τιϲ εὐόρκου χάριϲ ἔϲϲεται οὐδὲ δικαίου,
οὔτ᾿ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν

R. D. v. 186. βάζοντεϲ ἔπεϲϲι

L. V. v. 180. ὀλέϲει ex ὀλέϲῃ (m. II) M τοῦτο τὸ γένοϲ T v. 181. εὖτᾶν (sic) M γεινόμενοι ex γεννόμενοι (m. II) M γινόμενοι **Lp** γενόμενοι β Vulgatam firmat *Aristid.* I p. 227 Jebb. τελέθωϲῖν (ν postea eras) M τελέθωϲι β v. 182. οὐ δὲ M παίδεϲιν M ὁμοίιοϲ ex ὁμοίοιϲ (m. II) corr M ὁμόϊϊοϲ L οὐ δέ M v. 183. οὐ δὲ M ξενοδόκω e ξενοδοκῶ (m. II) corr M v. 184. οὐ δὲ M τὸ πάροϲπερ QT τοπάροϲπερ BLβa v. 185. ἂιψα L ἀτιμάϲουϲι β et sic T pr.; ἀτιμήϲουϲι corr post. v. 186. βάζοντ᾿ ἐπέεϲῖ M βάζοντ᾿ ἐπέεϲϲι vel ἐπέὲϲϲιν B (-ιν B) β (ἐπέεϲϲι ex ἐπέϲϲι corr) O (-ιν O) **p** βάζοντεϲ ἐπέεϲϲι S**ap** βάζοντεϲ ἐπέϲϲιν T βάζοντεϲ ἔπεϲϲι cum LlQN reliqui, ut videtur μέμψονται δ᾿ ἀρετὴν χαλεποῖϲ βάζοντεϲ ἔπεϲϲιν *M. Antonius* Imperator XI 32. v. 187. ϲχέτλίοι β, sed οι et acc. sup. ε ex corr (οι in ras) οὔτε θεῶν MBLOlQVT**p** οὐδὲ θεῶν uno excepto reliqui ὅπιν M εἰδόντεϲ S οὐ δὲ μὲν MO οὐδέ μεν μ (ουδέ) βS οὐδέ μὲν l**p** οὐ δέ μεν a οὐδὲ μὲν ut videtur reliqui (ὀυδε T) v. 188. γηράντεϲι M τοκευϲlν M ἀποθρεπτήρια B (ἀπὸ θρ. m. post.) LOβT**p** ἀποθρευ(π)τήρια (π supra lin. a m. recentissima) M v. 189. χειρο(οι)δίκαι (οι add m. post.) M ἕτεροϲ M ἑτέρου ex ἑτέρου (m. II) M ἐξαλαπάξει ex ἐξαλαπάξῃ (m. post.) M (in T ex ἐξαλαπάζει corr) v. 190. οὐ δὲ τιϲ M οὐδὲ — οὐδὲ μ τιϲ (ϲ supra lin.) εὐόρκον B οὐδὲ δικαίου M (οὐ δὲ) L**p** *Stob.* Floril. II p. 30. οὔτε cum BβOTa ut videtur reliqui v. 191. ὄυτ᾿ L οὐδ᾿ *Stob.* l. l. ῥεκτῆρα ex al. verbo (θρεπτῆρα? πρηκτῆρα? ante ρ θ eras — ἐκ in ras) corr m. post. M

---

modo ut infra v. 273" monuit *Lehrs* p. 236 [v. 179—181] ut „additos ab eo, qui quasi corrigere vellet Hesiodum," *Goettling*

C. C. Post v. 181, quo versu ferreae aetatis descriptio concluderetur, quaedam excidisse, quibus sextae aetatis vaticinium introduceretur, olim putabat *Hermann*, „nunc vero v. 182—196 ab alio poeta profectos esse suspicatur." *Goettling* v. 186 ἀθ *Guiet* v. 186—189 „ut sententiam antecedentem iterantes ab aliena manu insertos" putabat *Heyne* ad Hom. Π 422 v. 186. βάζοντε Fέπεϲϲι et v. sequente adeo οὐδ᾿ ἀλέγοντε θεῶν ὄπιν conj *Lennep*: cf. ad θεογ. v. 146 v. 187. οὐδέ κεν e conj *Brunckii* ed *Dindorf Goettling*

ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασι
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·

L. V. v. 192. χερσὶν lemma *Proculi* v. 193. βλάπτει *Schol.* ad Soph. Phil. 457. βλάψει firmat *Stob.* l. l. v. 194. μύθοις O σκολιοῖσι ex σκολιοῖς (m. II) M σκολιοῖσιν ex σκολιοῖ (post.) corr β μυθοῖς ex μυθοῖσι T ἐν||έπων O ἐννέπων βp δ' ὅρκον ex δόρκον corr (m. recentiss.) B ὁμεῖται LT v. 195. ἀνθρώποισι T ὀϊζυροῖσι ex ὀϊζυροῖσιν (m. I) corr M ἅπασι MBL OβQTp *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. ἅπασιν cum *Stob.* l. l. (ap. *Gaisf.*) reliqui v. 196. ὁμαρτήσει ex ὁμερτήσει (m. post.) corr M στυγερῶπις Lp στυγερωπής B (ῆς) l στυγερωπὸς legisse videtur *Proc.* στυγερώπης firmat *Stob.* l. l. v. 197. καὶ τὸ δὴ *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 429. δὲ pro δὴ *Schol.* Mosq. ad Arat. 96. εὐρυοδίης O v. 198. λευκοῖσι M LOβTp φαρέεσι M καλυψάμένω (αι suprascr.) (sic, m. ead. L) καλυψαμένω ex ἀλειψαμένω corr (m. I) β v. 199. μετὰ φῦλ' ἴτ. Qp ἴτην MμBLβR (in βR ἴτον corr m. I.) NlQp *Gramm.* in *Aldi* Hortis Adon. p. 181 (locum inspicere non licuit). *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἴτον (sed ex corr; ex ἴτην?) T ἴτον cum a reliqui ἴτην cum o suprascr. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 273. ἴσαν *Schol.* ad Soph. Oed. Col. 1676. ἀνθρώπων *Schol.* ad Il. Θ 455.
v. 200. τάδε M (τὰ δὲ m. post.) p λήψεται M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 201. θνητοῖσιν β ἀνθρώποις *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἔσεται M v. 202. ὧδ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω *Eustath.* ad Il. p. 1158, 35. Vulgatam βασιλεῦσ' ἐρέω agn. fortasse *idem* ad Od. p. 1768, 57, ubi habet αἶνον γάρ, φησιν, ἐρέω βασιλεῦσι φ. κ. α., necnon *Etym. Gud.* p. 19, 25. βασιλεῦσ' agn. etiam *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. αἰνὸν *Etym. Gud.* l. l. βασιλεῦσιν ἐρέω cum M (m. I.; βασιλεῦσῖ m. post.) μ (sine acc.) B *Eustath.* ad Il. p. 855, 2 ad Od. p. 1425, 49. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 36. v. *Ammonium* v. αἶνος (qui βασιλέυσιν ε. habere videtur), cum nota Valckenaerii. βασιλεῦσ' reliqui (in

---

C. C. v. 192. Post χερσί comma posuit *Dindorf* „In alia recensione fuisse δίκη δ' ἐν τοῖσι καὶ αἰδὼς suspicatur *Hermann.*“ *Goettling* v. 193. βλάψει δὲ κακὸς conj *Bentlei* v. 197—201 „a reliquis sejunxit *Lehrsius* p. 238. Sed concedet *Lehrsius* futura λείψεται et ἔσσεται non bene adnecti praeterito ἴτην. Exspectandum sic erat λέλειπται et ἐστίν. Atque ita pro λείψεται legendum esse λείπεται suspicatur *Hermann.*“ *Goettling* v. 202—212 „fabulam ejusdem auctoris esse, qui aliis locis tam acerbe agat cum regibus,“ putat *Lehrs* p. 238 [v. 202] ut „postea additum“ *Goettling* v. 202. βασιλεῦσιν ἐρέω jam olim corr *Thiersch* in act. Monac. III, p. 104

ὧδ' ἴρηξ προςέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεςςι φέρων, ὀνύχεςςι μεμαρπώς·
ἡ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖςι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεςςι
μύρετο· τὴν δ' ὅ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ ςε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἶς, ᾗ ς' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦςαν·
δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήςομαι ἠὲ μεθήςω.
— *ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·*
— *νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»*
ὧς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυςίπτερος ὄρνις.

L T[?] ς' ex corr) ἔρεω sed ex corr T νοέουςι *Ammon.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. *Etym. Gud.* l. l.

L. V. v. 203. ὡς δ' *Etym. Gud.* l. l. ἴρηξ βlT (ex corr) p ἴριξ N ἴρηξ reliqui cum T (pr.) *Greg. Cor.* p. 475 Schaef. *Ammon.* l. l. *Etym. M.* p. 467, 57. *Etym. Gud.* l. l. προςέειπεν ex προςέειπε (m. post.) corr M β in marg.: κατάςτικτον τὴν δειρὴν ἢ ποικιλόφωνον ποικιλόδηρυν (an -ρον?) p v. 204. Hic versus bis scriptus est in M ὕψι μάλ' ex ὑψιμάλ' bis corr (m. IV) M ὕψι L, sed ι in ras. ἐν bis supra lin. suppl in M νεφέεςι (ς bis suppl) M ἐνν ἐφέεςι ut videtur L ὀνύχεςι (ς bis suppl) M ὀνύχεςι Op μεμαρπςι (?) μ v. 205. ἣ ex ἡ corr (m. post.) M ἡ δ' ἐλέον γναμποῖςι *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 238. γαμπτοῖςι M γναπτοῖςι cum *Proculo* βp ὀνύχεςῑ M ὀνύχεςςιν p v. 206. μήρετο T τὴνδ'Sa μῦον O ἔειπεν Tp v. 207. τὶ Sa λέλακας Sap λέληκας (α supra η) p Vulgatam λέληκας agn. *Schol.* ad Eur. Hec. 678. Or. 162. *Eustath.* ad Il. p. 55, 20. ἀρείων ex ἀρειών (m. post.) corr M v. 208. ἧς' ἂν a ἂν B ἄρω T, sed ex corr. ἄγω ἀοιδόν περ ἐοῦςαν lO (ἀοιδὸν O) ἀηδυν μ ἀηδὸν N αἰδὸν T τῆς δ' ἂν εἶς ex *Hesiodo* citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 201. τῇδε εἶς ἂν ἐγὼ παράγω *Gramm.* l. l. p. 209. τῇ δὲ εἶς, ᾗ ς' ἂν etc. *Gramm.* l. l. p. 346. τῇ δ' εἶς ἦςαν ἐγώ περ ἄγω *Gramm.* l. l. p. 171. τῇδε εἶς ἂν ἐγώ περ etc. *Gramm.* l. l. p. 349. v. 209. δ' ex δὲ |'| (in ras fortasse ς') m. post. M αἴ κεθέλω μ αἴκε θέλω LOβQT ποήςομαι β v. 210. Τούτων δὲ τῶν ςτίχων ὁ Ἀρίςταρχος ὀβελίζει τοὺς τελευταίους (i. e. 210, 211), ὡς ἀλόγῳ γνωμολογεῖν οὐκ ἂν προςῆκον *Proc.* ὅς κ' ἐθέλει MQp κεθέλει μ ὅς κε θέλῃ L et sic ap. *Stob.* Floril. IV p. 52 edidit *Gaisf.* (haec in nota addens: θέλοι] ἐθέλῃ Voss. et tres MSS. apud Schowium) O (θέλῃ, η ex ει corr) V ὅς κ' ἐθέλῃ lT *Theon* Progymn. c. 3 (nisi quod δς T *Theon*) ὅς κ' ἐθέλῃςι p ὅς κ' ἐθέλοι reliqui κρείττονας O v. 211. τὲ ςτ. BLOβ αἴςχεςῑ ex αἴςχεςῑν (m. I) corr M ἄλγεα suppl m. post. in β vv. 211, 212. πάςχει· ὧς ἔφατ' | ὠκυπέτης μ(?) v. 212. Ὡς (Ὡ rubr.) S ἴρηξ M (m. IV) LOSTa et fortasse lp ἴρηξ ut videtur reliqui (cum M m. I.) ἴρηξ etiam B (voluit ὄρνις)

C. C. v. 203. ποικιλόγηρυν e conj *Ruhnkeni* ep. crit. I, p. 82 ed *Brunck* v. 203—209 et 212 ut „responsum judicum" tuetur *Steitz* v. 208 sq. — ἄγω· καὶ ἀοιδὸν ἐοῦςαν | δεῖπνόν ς', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήςομαι — distinguebat *Mitscherlich* [v. 210 sq.] ut „ad idem gnomicae poeseos genus, ad quod pertinent v. 25 et 26, pertinentes" *Goettling*, post v. 212 transponebat *Brunck*, ejecerunt *Steitz Hetzel*

ὦ Πέρcη, cὺ δ' ἄκουε δίκηc, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
ὕβριc γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐcθλὸc
ῥηιδίωc φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆc
ἐγκύρcαc ἄτῃcιν· ὁδὸc δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείccων ἐc τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριοc ἴcχει
ἐc τέλοc ἐξελθοῦcα· παθὼν δέ τε νήπιοc ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκοc ἅμα cκολιῇcι δίκῃcι.

τῆc δὲ Δίκηc ῥόθοc ἑλκομένηc, ᾗ κ' ἄνδρεc ἄγωcι
δωροφάγοι, cκολιῇc δὲ δίκῃc κρίνωcι θέμιcταc.
ἣ δ' ἕπεται κλαίουcα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑccαμένη, κακὸν ἀνθρώποιcι φέρουcα,
οἵ τέ μιν ἐξελάcωcι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

L. V. v. 213. *Etym. M.* p. 43, 5: Ἡcίοδοc, εὖ (cὺ al.) δ' ἄϊε δίκηc, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. μὴ δὲ M μὴ δ' BOβST μὴδ' L μήδ' a v. 214. οὐδέ μὲν l (v. ad v. 187) v. 215. φορέμεν O δ' ὑπ' μT δ' ὑπὸ αὐτῆc B ἑ θ' δ' ὑπ' αὐτ. (ἑ θ' add m. post.) O αὐτῆc ex αὐτὴν corr M v. 216. ἄτηcι ex ἄτηcιν corr (fortasse m. I) M ἑτέρηφι (formam pro nom. accipiens) *Schol.* ad Il. B 233. N 588. ἑτέρηφι *Eustath.* ad Il. p. 1251, 25. *Gramm.* ap *Cram.* an. Ox. IV p. 273. παρελθεῖν O (lineola per παρ ducta: μετ m. post.) μετελθεῖν Q Venet. 1 v. 217. εἰc μ ὑπερύβριοc M ὕβρεοc T v. 218. εἰc μl ἐc firmat *Schol.* ad Eur. Hec. 1187. ἐξελθοῦcα ex ἐλθοῦcα corr (m. II) M v. 219. τρέχει B Ὄρκοc T δίκῃcι MBLOβp δίκῃcιν reliqui v. 220. ἑλκομένηc ῥόθοc l ἣ κ' M ἧκ' a ἄγωcιν Tp v. 221. cκολιῇc δὲ δίκῃc LβQ (ap. *Lenn.*) cκολιαῖc δὲ δίκαιc Sap cκολιῆc δὲ δίκηc cum MμB (in B δίκῃc ex δίκηc corr) OβQ (ap. Gaisf.) T reliqui κρίνουcι p v. 222. κλαίουcα corr ex κλύουcα (m. II) M πόλιν· καὶ MBLβlQVp πόλιν^τε^ καὶ O (τε supra lin. a m. post. suppl) πόλιν τὲ καὶ S πόλιν τε καὶ cum a reliqui v. 223. ἑccαμένη βTp ἑcαμένη M (c alt. supra lin. add m. post.) p ἑccαμένη ex ἑccαμένη (m. I) O v. 224. οἵ τε M οἵ ^τε^μιν ex οἵ μιν (ut videtur) m. post. B οἵ τέ βOS ἐξελάcωcι MBβlQNTp ἐξελάcουcι p ἐξελάουcιν p ἐξελάουcι Sa cum reliquis (paucis exceptis)

C. C. v. 213—341 in singulas sententias in vocibus Δίκη — Ἐcθλόc — Ἔργον illustrandis et variandis versantes dispescuit *Lehrs* p. 239—246 v. 213—218 *prima* est *Lehrsi* sententia v. 213—219 et v. 222—239 ut „admonitionem Persae fratris" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 213. cὺ δ' ἄϊε ed *Spohn* v. 214. οὐδέ μιν conj *Gerhard* v. 219 et v. 222—224, „qui conjuncti pulcherrimi sint," *alteram Lehrsi* sententiam continent, cui eximit v. 220 ut per se „item pulcherrime dictum" et v. 221 ut „ex aliis simillimis factum", quos eosdem del *Steitz* v. 221 ut „confictum ex Hom. Π 387" ἀθ *Heyne* ad l. c. Post v. 224 qui sequuntur versus usque ad 251 hoc modo ordinat *Hetzel*: v. 239—243. v. 246 sq. v. 225—237. v. 248—251 ejectis v. 238 et v. 244 sq.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοιcι καὶ ἐνδήμοιcι διδοῦcιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουcι δικαίου,
(· τοῖcι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦcιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖc
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύc·
·) οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃcι μετ' ἀνδράcι λιμὸc ὀπηδεῖ
·) οὐδ' ἄτη, θαλίῃc δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖcι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεcι δὲ δρῦc
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνουc, μέccη δὲ μελίccαc,
·) εἰροπόκοι δ' ὄιεc μαλλοῖc καταβεβρίθαcι,
·) τίκτουcιν δὲ γυναῖκεc ἐοικότα τέκνα τοκεῦcι.
(· θάλλουcιν δ' ἀγαθοῖcι διαμπερέc· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
(· νίccονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωροc ἄρουρα.
οἷc δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ cχέτλια ἔργα,
(· τοῖc δὲ δίκην Κρονίδηc τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύc.

πολλάκι καὶ ξύμπαcα πόλις κακοῦ ἀνδρὸc ἀπηύρα,

R. D. v. 235. γονεῦcι v. 240. πολλάκι δὴ

L. V. v. 225. οἱ δὲ μ οἵδε p ξένοιcι Lp διδοῦcι M (ex διδοῦcιν) BSa διδῶντεc μ (sed διδοῦcιν in marg.) NTGal. (γρ. διδοῦcι ab ead. m.) διδοῦναι p διδοῦcιν reliqui v. 227. ἀνθεῦcιν (οῦ add m. post.) O v. 228. αὐτῆc VQ v. 229. εὐρυόπα p v. 230. οὐ δέ M ἰθυδίκῃcι Mμ (in μ sine acc) LQp ἰθυδίκοιcι BOVp ἰθυδίκοιcι ex ἰθυδίκαιcι corr (etiam ἰθυ ex corr) T ἰθυδίκαιcι cum lemmate *Proculi* reliqui ἀνδρᾶcι p ἀνδράcι ex ἀνδρᾶcι (m. II) corr M ὀπηδ῀ M ὀπηδεῖ ap v. 231. ὦc δ' ἄτη M (ὦc ex οὐδ' corr m. I.) θαλείηc N v. 233. ἄκρῃ Lp μέcη MTp μέccῃ L μέcη δὲ^τε (τε m. post., v. ad v. 216) O v. 234. εἰροπόκοι ex εἰροπόποι corr L μαλοῖc M (μαλλοῖc ex μαλλοῖcι corr m. I.; μαλοῖc pro μαλλοῖc m. II.) p μαλλοῖcι Oβ καταβεβρίθουcι μ (in μ sine acc.) βN καταβεβρί^ου θαcι (ν eras) T καταβεβρίθαcιν p *Clem. Al.* Paed. III p. 266. v. 235. αἱ δὲ γυναῖκεc τίκτ. *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1325. τίκτουcι MLOβSTap τέκνα om S post τέκνα aliquid eras in M γονεῦcι LOβQp τοκεῦcι MB γονεῦcιν reliqui v. 236. θάλλουcι MLβOQTp οὐ δὲ M v. 237. νίccονται μB1VSp *Proc.* νίcονται M (m. I) Q νήcονται M (m. II) Lp νείcονται T νύccονται p νείccονται cum β (ex νίccονται corr m. post.) a Ven. 2 reliqui Cf. *Eustath.* ad Il. p. 758, 3. ad Od. p. 1615, 35 sqq. δε B v. 238. τὲ μ. β v. 239. Hic versus suppletus est postea (m. post. [?] rubro) in B, spatio post v. 238 relicto τοῖcδε MBβOS τοῖc δε LT Κρονίδηc om Ll v. 240 πολλακιc κ. S πολλάκιc κ. M (m. I.: πολλάκι κ.

C. C. v. 225—237 *quartam* efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua v. 232—237 „altera est recensio versuum 227—231" v. 231. μεμηλότεc conj *Guiet* v. 238 sq. *quinta*, v. 240 sq. *sexta* est *Lehrsio* sententia, v. 242—247 „altera recensio pro v. 239" v. 238 et 239 ≻÷ praef *Spohn* v. 240—247 del *Steitz*

ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

☽ τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
☽ λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
☽ — οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
☾ ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
☾ ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

R. D. v. 241. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς

---

m. II) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 3. πολλάκι καὶ reliqui πολλάκι δὴ *Aeschin.* in Ctes. 135. καὶ firmant *Schol.* min. ad Il. A 42. *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. 391, 8. *Eustath.* ad Il. p. 127, 1. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. κακοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς *Schol.* ap. *Matr.* l. l. ἀπήυρα ex ἀπηῦρα corr (m. II) M ἀπηῦρα OT ἐπαυρεῖ β (m. post.) Sap ἀπαυρεῖ p ἀπηύρα firmant cum BL (ἀπήυρα L) β (m. I.) Q rell. *Aeschin.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. *Schol.* ap. *Matr.* l. l. (qui cum *Gramm.* ἀπηῦρα habet) *Schol.* ad Pind. Pyth. III 64.

L. V. v. 241. ὅς κεν *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνῃ S *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνει p ἀλιτραίνει uno excepto reliqui (in β supra ι alt. aliquid erasum) μητιάαται codd. quidam *Aeschinis* l. l. v. 242. τοῖσι δὲ M τοῖσι δ' O (sed ν postea add m. I.) βSTap τοῖσῐν B τοῖσιν reliqui μέγ' ἐπήλασε π. *Plut.* moral. p. 1040 C. μέγα πῆμα δῶκε codd. fere omnes *Aeschinis* vv. 243—246. Δεῖ δὲ συνάπτειν τὸ «λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί» τοὺς ἐν πολλοῖς (οὐ add *Koechly*) φερομένους ὑπερβάντα δύο στίχους καὶ «ἢ τῶν γε στρατὸν ἀπώλεσεν,» καὶ τὰ ἑξῆς. Οὕτω Πλούταρχος. *Proc.* Utrumque versum om *Aeschin.* l. l. v. 244. οὐ δὲ M τίκτουσι MOβQTp οἶκοι M (cf. ad v. 150) v. 245. φραδμοσύνῃσι Sa v. 246. τόν γε Vlp τῶν τε S τῶν δὲ p τῶν γε — ὅ γε *Aeschin.* l. l. στρατὸν M, sed στρατο in ras. (m. recent.) ὅγε ex ὄγε corr (m. II) M v. 247. νῆας O ἐν τῷ πόντῳ T Κρ. ὑποτίνυται αὐτῶν M (m. I.) Κρ. τε ὑποτίννυται αὐτοῖς M (m. II. et post.) ἀποτίνυται p (codd. deteriores) ἀποτίννυται reliqui π. Κρονίδης ἀπ. αὐτῶν c (M excepto) π. ἀποτίννυται εὐρύοπα Ζεὺς *Aeschin.* l. l. v. 248. Pro eraso hoc versu in M manus III. reposuit: βη δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκῶπις Ἀθήνη. ὑμεῖς δὲ βασιλεῖς κατ. Vit. καταφράζεσθαι μLp Vit. v. 249. τῆνδε ex τὴν δὲ (m. II) corr M τήνδε δίκην ex τὴν δίκην (m. post.) corr L τὴν δὲ T δἰκην B ἐν om Oβ ἀνθρώποισι β

C. C. v. 244 et 245 — praef *Spohn* v. 248—264 septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua, quoniam „reges admonentur et deterrentur, inepti sunt" v. 261 et 262 v. 248—262 et v. 267—269 ut „admonitionem judicum" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 248. ὑμεῖς δ', ὦ βασιλῆες, ἐπιφράζεσθε e scriptura cod. Viteb. conj *Hermann* ad hymn. Hom. Cer. v. 137

ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι cκολιῇcι δίκῃcιν
ἀλλήλουc τρίβουcι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεc.

τρὶc γὰρ μυρίοι εἰcὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸc φύλακεc θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάccουcίν τε δίκαc καὶ cχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑccάμενοι πάντῃ φοιτῶντεc ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένοc ἐcτὶ Δίκη, Διὸc ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖc, οἳ Ὄλυμπον ἔχουcι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίc μιν βλάπτῃ cκολιῶc ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίcῃ

δῆμοc ἀταcθαλίαc † βαcιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντεc

R. D. v. 250. ἀθάνατοι λεύccουcιν v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 250. Pro φράζονται, quod exhibent MμBLOlQNTp, λεύccουcιν μ marg. V(?)Sam λεύcουcι T marg. λεύcουcι vel λεύcουcιν reliqui δίκῃcιν vel δίκῃcιν MBLOQTp δίκηcι S δίκῃcι reliqui v. 251. ἀλλήλουc ex ἀλλήλοιc (m. II) corr M v. 252. τρῖc a μύριοι εἰcὶν BO μυρίοι β (εἰcὶν) lTp πολυβοτείρῃ M πουλυβοτείρῃ ex πολυβοτείρῃ (m. I) corr β *Euseb.* Praep. Ev. IV 17 p. 165 C citat: Καὶ οἱ τριcμύριοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων. (Cf. *Oenom.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. V 36 p. 233 D) v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι, φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων *Clem. Al.* Protr. c. II p. 35. ἀθάνατοι Ζ. φ. μερόπων ἀ. *Sextus Emp.* adv. Math. IX 86. ἀθάνατοι, Ζηνὸc πρόπολοι *Maximus Tyr.* XIV 8. v. 254. οἳ ῥὰ MLOβQST οἵ ῥα lp φυλάccουcί MB (in B ν supra lin. postea add) LOβQp v. 255. ἠέρα M ἑcάμενοι M ἑccαμένοι ex ἐcc. corr (m. I) β ἑccάμενοι p πάντη QS Cf. ad v. 125. v. 256. ἢ S ἡ δέ γε *Plut.* moral. p. 781 B. ἐcτὶ ex τὶ ut videtur (m. I) M ἐcτὶ Δικὴ Διὸc (Δικὴ a m. post.) T v. 257. κυδρή (ν a m. recentissima) β κυδνή cum lemmate *Proculi* p (fortasse etiam V) κυδρή reliqui κυδνὴ a κεδνή *Stob.* Floril. IX p. 100. αἰδόιη L τὲ L ἔχουcι MLOQTp ἔχουcιν reliqui v. 258. ὁπόταν M (m. IV.; ὁπ. m. I) p ὁπότάν (τιc) β ὁπότ' ἂν (vel ἄν) reliqui τιc S μιην ex μὲν (ut videtur) m. II. M μϊν ex μεν T βλάπτοι BO βλάπτῃ ex βλάπτει corr β βλάπτη T, sed τη ex corr. βλάπτει p v. 259. παρ'(?) L παρ O χρονίωνι p v. 260. ἀδίκων omisso νόον M m. I.; sed ἄδικον νόον m. II. ἀδίκων etiam μL ἀδίκων (ον supra) V ἄδικον tuetur etiam *Proculus* ὄφρ' ex ὄφρ' (m. II) corr M ἀπότιcκε cod. Med. 39 Dorvillii v. 261. ἀταcθαλίηc p ἀταcθαλίων „MS. incert.“ ap. *Goettl.* βαcιλήων MB (sic olim script., ut videtur) OlNSTam *Stob.* l. l. βαcιλέων cum B (post.) reliqui νοοῦντεc ex νοεῦντεc (m. IV) corr M νοεῦντεc L, sed ν alt. postea suppl.

C. C. v. 252—255 a carmine sejungit *Hetzel* v. 254 et 255 ※ praef *Spohn* v. 261 et v. 263 ⟗ *Spohn*

ἄλλῃ παρκλίνωcι δίκας cκολιῶc ἐνέποντεc.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύcαντι κακίcτη.

— πάντα ἰδὼν Διὸc ὀφθαλμὸc καὶ πάντα νοήcαc
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃc', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλιc ἐντὸc ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸc ἐν ἀνθρώποιcι δίκαιοc

L. V. v. 262. παρ̆κλίνωcι Ββp παρακλίνωcι MLOlQNT παρακλίνουcι p παρκλίνουcι uno excepto reliqui *Stob.* l. l. ἐννέποντεc Oβp
v. 263. βαcιλεῖc BO βαcιλῆεc reliqui (in T ante βαcιλῆεc ὦ eras) δίκαc MLQNp μύθουc pro δίκαc reliqui (ἢ δίκαc T marg.) v. 264. cκὸλιῶν τε δ. T ἐπὶ πάγχυ M (m. IV) Par. P. Aug. ἐπι πάγχυ S ἐπιπαγχυλάθεcθε a ἐπιπάγχυ λ., ut videtur, reliqui (cum M [m. I.] BL) v. 265 sq. inverso ordine et v. 265 „majoris antiquitatis specie" formatum habuisse videtur *Plut.* moral. p. 554 A: τὰ λοιπὰ δὲ Ἡcιόδου χρὴ νομίζειν ἀκροᾶcθαι —· «ἡ γὰρ κακή», φηcί, «βουλὴ τῷ βουλεύcαντι κακίcτη» καὶ «ὃc δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.» v. 265. οἷ τ' αὐτῷ M (m. II ex οἵ τ') BL (ex οἵ τ' αὐ. corr m. I) Op *Aristot.* Rhet. III 9 (p. 1409ᵇ 28). *Eustath.* ad Il. p. 522, 14. οἷ αὐτῷ ex οἷ θ' αὐτῷ corr m. post. β οἱ (vel οἷ) θ' αὐτῷ μ (οἷ) Qp οἵ θ' αὐτῶ T οἷ αὐτῷ uno excepto reliqui τεύχει κακὰ „MS. incert." ap. Goettl.
v. 266. καὶ δὲ κακὴ β. T τω M De versibus 267—273 *Proculus* ad v. 270: Τὸ μὲν λεγόμενον φανερόν· εἰ μὴ ἔcτι δίκη καὶ τιμωρία κατὰ τῶν ἀδίκων, μὴ δ' ἕξουcί τι πλέον οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων ἐν τῷδε τῷ παρόντι, ὃ ἐφορᾷ ὁ Ζεύc, μήτ' αὐτὸc εἴην δίκαιοc, μήτε παῖc ἐμόc· δίκηc γὰρ οὐκ οὔcηc ὄνομα μόνον ἔcται τὸ δίκαιον. Εἰ δὲ δὴ τὸ δίκαιον καὶ αἱρετὸν κἂν μὴ ᾖ πρόνοια καὶ φευκτὸν τὸ ἄδικον, δῆλον ὅτι πᾶc οὗτοc ὁ λόγοc περιττόc. Διόπερ ὁ Πλούταρχοc τοὺc ἑπτὰ τούτουc cτίχουc ἐκβάλλει, ἀπὸ τοῦ «πάντα ἰδὼν Διὸc ὀφθαλμὸc» ἕωc τοῦ «ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα», ὡc ἀναξίουc τῆc Ἡcιόδου περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων κρίcεωc. v. 267. εἰδὼν corrupte cod. Mosq. *Schol.* ad Arat. 1. v. 268. και sine acc. μ καὶ νὺ S τάδε Mμ αἴ κεθέλῃcι M (cf. praefat.) ἐπιδέρκεαι ex ἐπιδέρκεται (m. post.) M οὐδέ ἑ ex οὐδέ ϵ (m. IV) M οὐδὲ ἑ μT οὐδὲ ἑ O οὐδὲ ἓ S v. 269. δὴ suppl m. post. (om m. I) in M δὲ καὶ β (δϵ) p ἐντόc' μ vv. 269, 270. ἐντὸc | ἐέργει νῦν δὴ etc. M m. I.; corr m. recentissima. v. 270. νῦν δὴ ἐγὼ MB Qp *Stob.* Floril. II p. 30. νῦν δὲεγὼ ex νῦν δ' ἐγὼ (m. post.) β νῦν δ' ἐγὼ Sap νῦν δὲ ἐγὼ cum lemmate *Proculi* reliqui μή τ' M μὴ τ' O μήτ' αὐτὸc ex μηταυτὸc corr β μήτ' αὐτὸc reliqui

---

C. C. v. 263-266 del *Steitz*, v. 265 sq. *Hetzel* v. 265 sq. octava *Lehrsi* sententia, v. 267—269 nona, v. 270—272 decima; de v. 273 vid. ad v. 179. Consentit cum *Lehrsio Goettling* v. 265 ⋟ *Spohn* v. 265. οἷ αὐτῷ omissa copula fere omnes editores v. 265 sq. ejicit *Hetzel*
v. 267—273 ἀθ *Bentlei* del *Brunck* praef — *Spohn* v. 269. οἵην δὴ καὶ ἥδε δίκην conj *Bentlei* v. 270—273 „non videntur ab Hesiodo profecti" *Goettlingio*, del *Steitz* v. 270. νῦν δ' ἄρ' ἐγὼ corr *Bentlei*

— εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, cὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεcὶ βάλλεο cῇcι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
τόνδε γὰρ ἀνθρώποιcι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύcι μὲν καὶ θηρcὶ καὶ οἰωνοῖc πετεηνοῖc
ἔcθειν ἀλλήλουc, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc·
ἀνθρώποιcι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίcτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίc κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεῦcαι
γιγνώcκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύc·
ὃc δέ κε μαρτυρίῃcιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόccαc

R. D. v. 273. Δία μητιόεντα v. 280. ἀγορεύειν

L. V. v. 271. μή τ' M ἐπὶ a v. 272. μείζω δ. ἀτιμότεροc ἕξει cod. A *Stob.* l. l. v. 273. τὰ γ' μS τά γε T οὔπω ex οὔπω (m. I) corr β ἔολπα ex ἐόλπα (m. II) M Δῖα M Δία μητιόεντα cum *Proculo* ad v. 270 μBLβlQ NVT (ex corr; ἢ τερπικέραυνον in mg.) p Δία μητιόωντα T pr. Par. P Δία τερπικέραυνον cum M reliqui v. 274. cὺ ex cυ (m. II) M βάλεο ML cῇcι M (cῇcī M) BLOTp cῆcιν ex cῇcι (m. post.) β cῇcιν reliqui v. 275. βίαc (ηc) T ἐπιλάθεο ex ἐπιλάθιο (m. II vel IV) M v. 276. ἀνθρώποιcιν M lemma *Proculi* νόμον ἔταξε M v. 277. ἰχθῦcι M *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 459. μὲν γὰρ καὶ Ol ἰχθ. γὰρ καὶ *Clem. Al.* Strom. I p. 427. μὲν om *Sextus Emp.* adv. Math. II 32 p. 681 Bekk. ἰωνοῖcι μ οἰωνοῖcι βp πετεινοῖc M πετεηνοιc sine acc. μ πετεεινοῖc Sap *Stob.* Ecl. Phys. I p. 8 (p. 41 Gaisf.) οἰωνοῖcι πετεινοῖc citat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. et sic b ap. *Lenn.* Vulgatam firmant *Clem. Al.* l. l. *Sext. Emp.* l. l. v. 278. ἐcθέμεν *Clem. Al.* l. l. Vulgatam firmant *Sext. Emp.* l. l. *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐπὶ οὐ a δίκη ex δίκ' (m. I ut videtur) M ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc MBLQp *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐ. ἐπ' α. reliqui (ἐπαυτοῖc T) ἐcτὶ μετ' αὐτοῖc *Plut.* moral. p. 964 B. *Sext. Emp.* l. l. *Aelian.* de nat. anim. VI 50 et sic edidit *Hercher.* ap. citantem h. v. *Porphyr.* de abstin. I 5. ἐcτὶ μετ' αὐτῶν *Clem. Al.* l. l. v. 279. ἀνθρώποιcι δέδωκε L ἀνθρώποιcι δὲ δέδωκε *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 280. γίγνεται B Par. H γίνεται reliqui γὰρ τὶc B τιc MSa κ' ἐθέλοι cum lemmate *Proculi* μLlQNV κ' ἐθέλει MBβp κ' ἐθέλῃ ex κ' ἐθέλει corr O ἐθέλη sine κ' S κ' ἐθέλῃ reliqui ἀγορεῦcαι M (cod. Med. 39 Dorvillii) ἀγορεύειν reliqui (in β ν add postea) v. 281. γιγνώcκων B et fortasse Par. B. γινώcκων reliqui v. 282. ἑκὼν ex ἐκὼν corr L ἐπὶ ὅρκον B (ἐπίορκον corr m. post.) βlp ὀμόcαc M ὀμόcαc βp ὀμόξαc L ὀμόccαc T ὀμώcαc p ὀμόccαc reliqui

---

C. C. v. 274—285 ut „praecepta ad Persen fratrem" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz*, undecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 278 praef ⋟ *Spohn*

ψεύcεται, ἐν δὲ δίκην βλάψαc νήκεcτον † ἀάcθη,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιcθε λέλειπται·
ἀνδρὸc δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπιcθεν ἀμείνων.

coὶ δ' ἐγὼ ἐcθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρcη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔcτιν ἑλέcθαι
ῥηιδίωc· ὀλίγη μὲν ὁδόc, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
τῆc δ' ἀρετῆc ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸc δὲ καὶ ὄρθιοc οἶμοc ἐc αὐτὴν
καὶ τρηχὺc τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰc ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦcα.

R. D. v. 283. βλάψῃ νήκεcτον ἀαcθείc v. 288. λείη μὲν ὁδόc v. 290. ἐπ' αὐτὴν v. 291. ἵκηαι

L. V. v. 283. ψεύδεται Tp δίκη ex δίκην (m. II vel III) corr M δίκῃ L νήκεcθον Mμ ἀαcθὼc (sic) M ἀάcθην l ἀάcθη reliqui (in T η ex corr) v. 284. μετ' ὄπιcθε T, sed οπι ex corr. λειπηταί l v. 285. ἀνδρόc δ' B μετὄπιcθεν T ἀμείνον T v. 286. ἐγὼν p μέγα om M μεγανήπιε O v. 287. τὴν μὲν γὰρ *Xen.* Mem. II 1, 20. *Plut.* moral. p. 24 F. *Maximus Tyr.* XXI 7. *Stob.* Floril. I p. 28. *Schol.* ad Eur. Hipp. 380. τὴν μὲν κακότητα *Plato* Republ. p. 364 C. τὴν μέντοι κ. *Clem. Al.* Strom. V p. 654. κακότητα ex κακόκητα (m. 1) corr β ἰλαδὸν p lemma *Proc.* ἐcτὶν MOS ἔcτιν L ἑλέcθαι ex ἐλ. (m. IV) M v. 288. ῥηιδίοc (sic) T ὀλίγη c (T excepto) *Proc.* ὀλίγη Ta λείη pro ὀλίγη *Xen.* l. l. *Plato* l. l. *Plutarch.* moral. p. 77 D. *Stob.* l. l. μάλ' δ' ἐγγύθι (δ' postea suppl m. I.) β v. 289. δ' om *Contoleon* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 503, 27. v. 290. ὁ ὄρθιοc *Schol.* Aphthonii ap. *Bast.* ad *Greg.* Cor. p. 105 Schaef. ὄρθιος in ras T οἶμοc MQ (etiam lp, ut videtur) οἶμοc ex οἶμοc corr β ἐc αὐτὴν Mμ (ἐπ' αὐτὴν ἢ εἰc αὐτήν supra lin. script. in μ) BLO (αὐτήν O) lQp *Plato* de Legg. IV p. 718 E. *Lucian.* Parasit. 14 (tom. II p. 852) *Clem. Al.* Strom. IV p. 565. *Stob.* l. l. (ἐπ' αὐτὴν al.) *Schol.* Aphthonii l. l. ἐπ' αὐτὴν cum *Proculo* reliqui *Xen.* l. l. *Lucian.* Hermotim. 2. 25 (tom. I p. 742, 764). *Stob.* Floril. I p. 2. v. 291. τοπρῶτον BLβa ἐπὰν δ' β ἵκηαι cod. Vat. 121 ap. *Lanz.*, necnon codd. undecim *Platonis* de Legg. p. 719 A. cod. A *Stobaei* Floril. I p. 28 (v. annotat. Gaisfordi) ἵκηται firmant *Plato* Protag. p. 340 D. *Stob.* Floril. I p. 2. v. 292. δὲ ἔπειτα M (m. I.: δήπειτα m. II.) δή-πειτα S *Plat.* δὴ ἔπειτα *Clem. Al.* l. l. τ' ἔπειτα β δ' ἔπειτα T *Schol.* Aphthonii l. l. δ' ἤπειτα reliqui cum *Stob.* ll. ll. Pro πέλει, φέρειν codd. undecim *Platonis* de Legg. l. l.

C. C. v. 283. ἠδὲ δίκην conj *Guiet* ἀαcθῇ e conj *Schaeferi* ed *Dindorf Schaefer.* Ex lectione cod. *M* patet et aliam fuisse scripturam ἐν δὲ δίκην βλάψῃ νήκεcτον ἀαcθεὶc v. 286—292 duodecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 286—307, v. 312 sq., v. 320—326 ut „praecepta de labore" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 288 ⟊ *Spohn*

Οὗτος μὲν πανάριςτος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήςῃ
φραςςάμενος, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖςιν ἀμείνω·
ἐcθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ cύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρςη, δῖον γένος, ὄφρα ςε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ ς' ἐυςτέφανος Δημήτηρ

R. D. v. 293. αὐτὸς πάντα v. 296. αὐτὸς νοέῃ

L. V. v. 293. οὕτως l μὲν L κεῖνος μέν π. *Zeno* ap. *Diog. Laert.* VII 25. (*Themist.* VIII p. 108 C.) *Aristid.* II p. 26 Jebb. *Clem. Al.* Paed. III 8 p. 279. *Stob.* Floril. IV p. 53. Vulgatam οὗτος firmant *Aristot.* Eth. Nicom. I 2 (p. 1095ᵇ 10). *Ammon.* v. οὗτος. *Andronicus Rhod.* I 6. *Schol.* Ven. ad Il. B 360. *Schol.* ad Soph. Ant. 720. αὐτῷ π. M (m. I) μ (cum gl. ἀφ' ἑαυτοῦ) L (ἀυτῷ) STap *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. αὐτῷ cum *Proculo* reliqui (O excepto) cum M (m. II) *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristid.* l. l. *Ammon.* v. οὗτος, *Stob.* l. l., et sic legit *Eustath.* ad Il. p. 238, 13. αὐτὸς O *Aristot.* l. l. *Zeno* ap. Themist. l. l. *Andronicus Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. (ubi vid. Potter) νοήςει c (ut videtur: certe nostri omnes) a *Zeno* ap. Themist. l. l. et *Proc.* ad h. l. *Ammon.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. νοήςῃ *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. (νοήςει tres codd.) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. Variant *Stobaei* codd. Ζήνων μὲν ὁ Cτωϊκὸς ἐνήλλαττε τοὺς cτίχους, λέγων· «οὗτος μὲν πανάριςτος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται, | ἐcθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήςει». *Proculus.* Τοὺς δὲ τοῦ Πρόκλου Ζήνωνας καὶ Ἀριςτάρχους παρεατέον ὡς περιττούς. *Tzetza.* v. 294. Hunc versum in citat. omittunt *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. *Clem. Al.* l. l. cod. A *Stobaei* l. l. (agnoscunt reliqui cum *Andron. Rhod.* l. l. et cod. Marc. 213 *Aristotelis* l. l.), praeterit *Eustath.* l. l. φραςάμενος Mβ τὰ κ' μ εἰς τ. Mp ᾖςι ex ᾖςιν corr M εἶςιν Bp ᾖςιν β, sed ῆ (in ras) a m. post. ᾖςιν ex εἶςιν (m. I) corr O ᾖςιν T, sed in ras. εἰςὶν μl ἀμείνων M v. 295. ἐcθλός δ' B δ' om M γὰρ pro δ' αὖ *Schol.* Ven. ad Il. N 733. κακεῖνος BL πίθηται ex πείθηται corr β πείθεται *Schol.* ad Il. l. l. Vulgatam (et δ' αὖ et πίθηται) firmat *idem* ad Il. O 203. v. 296. ὃς δέ γε *Aristid.* l. l. ὃς δέ τε *Clem. Al.* l. l. et unus cod. *Stobaei* l. l. μήτ' (vel μή τ') αὐτὸς M (m. II. ex αὐτὸς corr.) p *Aristot.* l. l. codex L *Aristidis* l. l. (Variant codd. reliqui inter μήτ' αὐτὸ et μήτ' αὐτοῦ) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. *Stob.* l. l. μήτ' αὐτῷ p μήτ' αὐτῷ B μήθ' αὐτῷ reliqui (cum T) νοέει MB (m. I.: νοέῃ m. post.) LβQ μή τ' M v. 297. βάληται M cod. N *Aristidis* l. l. ὁ δ' ex ὁ δὲ (m. II.) M ὃ δ' L ὅ δ' β ὅδ' reliqui *Stob.* l. l. αὖ M αὖτε O αὖ τ' T ἀχρήιος ex ἀχρῆος corr m. post. β ἀνὴρ M v. 298. ἡμ. ex ἡμ. corr β αἰὲν om S v. 299 om cod. Vind. IV. A 16 ap. Goettl. ἐργάζευ ex ἐργαζεῦ (m. post.) corr M ευργάζευ T δίον T ὄφρά ςε ex ὀφρά ςε (m. II) M ὄφραςε p ςὲ S v. 300. ἐχθαίρει M (m. I; ἐχθαίρῃ vel simile quid m. II) ἐχθαίρῃ (supra scr. ει) (sic, m. ead.) L φιλέει M

C. C. v. 293—297 tertiam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 298—302 quartam decimam v. 295. καὶ κεῖνος corr *Schaefer* v. 299. Δίου conj *Sevinus* hist. Acad. Inscript. tom. III, p. 122

αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπληcι καλιήν·
λιμὸc γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ cύμφοροc ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεcῶcι καὶ ἀνέρεc, ὅc κεν ἀεργὸc
ζώῃ, κηφήνεccι κοθούροιc εἴκελοc ὁρμήν,
οἵ τε μελιccάων κάματον τρύχουcιν ἀεργοὶ
ἔcθοντεc· cοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔcτω μέτρια κοcμεῖν,
ὥc κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωcι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρεc πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
καί τ' ἐργαζόμενοc πολὺ φίλτεροc ἀθανάτοιcιν.

311 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδοc, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδοc.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

R. D. v. 304. κοτούροιc ὀργήν

(m. I; φιλέῃ vel simile quid m. II) L φιλεῃ sine accent. μ δέ c' ἐΰcτέφανοc MBLlQNTam δέ cε ἐΰcτ. O δέ c' εὐcτέφανοc (?) p δὲ ἐΰcτέφανοc reliqui φ. δέ c' ἐΰπλόκαμοc Δ. *Cornutus* p. 211.

L. V. v. 301 om cod. Vind. supra memoratus αἰδοίη L πίμπληcι c καλειὴν T v. 302. τοι om *Schol.* Vict. ad Il. Λ 736. v. 303. τῷδε lSap *Stob.* Floril. XXX p. 210. ὅcτιc ἀεργὸc *Stob.* l. l. Cf. ad v. 241. ἀε(ρ)γὸc (ρ m. post. suppl) M ἀεργῶc μ v. 304. ζώη ex ζωὴ corr (ut videtur) m. I M (in O ex ζώει corr) ζώει Bl κηφήνεcι M *Zonar.* p. 1227. Δίδυμοc δὲ ΚΟΤΟΥΡΟΙC, ὅτι κότον ἔχουcιν ἐν τῇ οὐρᾷ *Proc.* εἴκελοc M (m. II) B (ex ἴκελοc vel ἴκελοc corr) LQp *Plato* de Legg. X p. 901 A. (*Plato* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XII 52 p. 631 D. *Stob.* l. l. *Schol.* ad Plat. p. 237. *Etym. M.* p. 524, 42. ἴκελοc μ εἴκελοc M (m. I) T (ex εἴκ. corr) Par. X ἴκελοc reliqui *Zonar.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 1114. *Schol.* ad Theocr. I. 145. ὁρμήν MμBLOVST (in T ad marg. ἢ ἀλκὴν) ap (nisi quod STa ὁρμὴν) *Schol.* ad Aristoph. l. l. *Schol.* ad Theocr. l. l. apogr. K *Zonarae* l. l. ὀρ(μ)γήν Q ὀργήν cum auctoribus ceteris (Platone excepto, qui de ὀργήν nihil) reliqui v. 305. τρύχωcιν LQ ἀεργόι (ut saepius) L κάματον νήποινον ἔδουcι *Stob.* l. l. v. 307. καὶ pro κέ M (ὥc καί τοι M) p κεν τοι B κέ τοι T (sed post ε ν eras) πλήθουcι p καλιαί M, sed λι in ras. v. 308. ἔργων δ' omnes edd. et, ut videtur, codd. praeter M, in quo om δ' v. 309. ἐργαζόμενοc ex ἐργαζόμενοι corr (m. I) L ἐργαζόμενοι Q φίλτεροc ex φίλτεροι corr (m. I) L φέρτεροc ex φίλτεροc corr T ἀθανάτοιcι T v. 310 om M *Stob.* Floril. XXIX p. 198, ignorat *Proculus* βροτοῖcιν O βροτοῖcι Q ἀεργόν QTm ἀεργούc uno excepto ut videtur reliqui v. 311. δ' (priore loco) ex δὲ (m. II) M δ' om *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. δέ τ' τ' O

C. C. v. 301 ejicit *Hetzel* v. 301. πιμπλῇcι e corr *Spohni* ed *Goettling* *Lennep* v. 303—307 quintam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 308—310 sextam decimam v. 308—311 del *Steitz* [v. 310] *Goettling* v. 311 septimam decimam continet *Lehrsi* sententiam, v. 312 sq. octavam decimam

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα cε ζηλώcει ἀεργὸc
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοc ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ' οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεcίφρονα θυμὸν
εἰc ἔργον τρέψαc μελετᾷc βίου, ὥc cε κελεύω.

319 Αἰδὼc τοι πρὸc ἀνολβίῃ, θάρcοc δὲ πρὸc ὄλβῳ.

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόcδοτα πολλὸν ἀμείνω·
εἰ γάρ τιc καὶ χερcὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώccηc ληίccεται, οἷά τε πολλὰ

---

317 — *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.*

L. V. v. 312. τάχά cε O ζηλώcει ex ζηλώcι (m. II) M ζηλώcῃ (ει) m. ead. L κἀεργὸc Sa v. 313. ἀρετὴ ex ἀρετῇ (m. II) corr M κῆδοc p *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 473. κῦδοc firmat *Plut.* moral. p. 24 E ὀπιδεῖ N v. 314. Hic versus ad imam pag. suppletus est (m. post.) in L οἷοc ex ὅίοc corr (m. I) L οἷοc T, sed c in ras. v. 315. ἀπ' ex ἐπ' corr (m. post.) L κτεάνων om M κτεάτων O ἀεccίφρονα ap θῦμόν L v. 316. βίον p ὧc O v. 317. δ' ex δὲ (m. II) M κομίζειν cod. A (m. pr.) *Stobaei* l. l. Καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆc cτίχον παρεμβεβλῆcθαι ληφθένταc ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου (ρ 347. Ω 45) καὶ Πλούταρχοc εἶπε *Proc.* v. 318 in marg. adscr. habet M (m. III) ὀνίνηcιν MBLQ ὀνίνηcι reliqui v. 319. αἴδωc τοι μ τοι om *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. ἀνολβίῃ cum lemmate *Proculi* MLQSa et fortasse m *Eustath.* ad Od. p. 1455, 5. ἀνολβίην reliqui θάρ|||coc (rubr.) ex θοα|||coc (?) corr (m. recent.) B θάρcoc T, sed άρc in ras. ὄλβῳ MLQam ὀλβῶ S ὄλβων p ὄλβον cum μBONT reliqui ἀνολβίην — ὄλβον *Stob.* l. l. (Vulgatam tenet cod. A) *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. *Tzetz.* in epist. ined. 9 ap. Lenn. vv. 320—336 om Q v. 320. δ' ex δὲ (m. II) M ἀρπακτὰ T, sed ρ postea add θεόcδοτοc πολλῶν ἀμείνων *Gramm.* ap. *Cram.* an Ox. I p. 118. ἀρείω μ v. 321. ὄλβον L ὅρκον pro ὄλβον N v. 322. ἀπὸ γλ. ex ἀπογλ. corr. (m. post.) M ληΐcεται Mμ

C. C. v. 314 del *Hetzel*, v. 314—319 *Steitz* v. 314 δαίμονι δ' ἶcoc ἔηcθα, τῷ ἐργάζεcθαι e conj *Schaeferi* ed *Spohn* & *Dindorf*; δαίμων δ', οἷοc ἔηc· τῷ ἐργάζεcθαι conj *Hermann*; δαίμονι δ', οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον distinguens *Goettling* interpretatur: „satius est homini prudenti, qualis olim tu fuisti, antequam alienarum rerum cupidus eras, laborare atque ita divitias justas tibi parare"; δαίμονι δ' οἷοc ἔηcθα! τὸ ἐργάζεcθαι ἄμ. distinguens *Lehrs* ut novam sententiam interpretatur: „fortuna autem qualis eras! (h. e. quam felix eras! antequam te desidiae dederas). Melius id, quod olim faciebas, laborare"; sed „si δ' abesset, scriberet: δαιμόνι' οἷοc ἔηcθα!" Quod ut suum protulit *Kappotas* p. 27 v. 315 sq., ante quos lacunam indicat, ut vigesimam, v. 317 sq. ut vigesimam primam, v. 319 ut vigesimam secundam sententiam notavit *Lehrs* v. 317—382 ejicit *Hetzel* v. 317 sq. ἀθ *Guiet*, del *Brunck*, v. 317—319 ⋟ *Spohn* v. 317. κομίζειν conj *Hermann* v. 319. ἀνολβίην — ὄλβον scribebat *Guiet* v. 320—326 vigesimam tertiam continent *Lehrsi* sententiam v. 321. τίc κεν conj *Heyne* in excursu II. ad Hom. Є p. 177

γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήςῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦςι θεοί, μινύθουςι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἶcον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν †ἔρξει,
ὅς τε καςιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια †βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖςι καθαπτόμενος ἐπέεςςι·
τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ cὺ τῶν μὲν πάνπαν ἔεργ' ἀεςίφρονα θυμόν·

L. V. v. 323. γίγνεται BST γίνεται reliqui εὖτἂν ex εὐτἂν (sic) corr (m. IV) M εὖ τ' ἂν T ἐξαπατήςει p v. 324. αἰδῶ T (ex αἰδὼς corr postea) Par. FGHPX αἰδῶ p αἰδῶ a αἰδὼς reliqui δὲ τ' L δ' ἔτ' p δέ γ' p ἀναιδείην Blp ἀναιδείῃ (iota subscr. postea add, ut videtur) L ἀναιδίῃ p ἀναιδείῃ reliqui (in T ex ἀναιδείην corr post.) κατοπάζει MLp κατοπάζῃ reliqui v. 325. ῥεῖα δέ Mlp *Schol.* ad Pind. Isthm. III 81 p. 535 Boeckh. ῥεῖα τέ BLO ῥεῖά τε reliqui μεν p ἀμαυροῦςι p οἶκοι M v. 326. ἀνέριος τῷ· παῦρον δ' ἐπὶ l τῶι M (ι add postea) δ' ἐπὶ etiam B (m. I.; δέ τ' ἐπὶ corr m. post. rubro) vv. 327. 328 suppleti in marg. l ἴςςον p ὅς θ' ex ὥς θ' corr (m. post.) L ὅς τε ξ. (sed c add postea) T ξένον M ἐέρξει M ἔρξει cum BOT reliqui (ῥέξει, η supra, m. ead. L) v. 328. ὅς τε O ἀναδέμνια MLTp βαίνει LTFlor. XXXI, 5 p βαίνοι uno excepto reliqui v. 329 εὐνῆς primo omiss., postea add (ante κρυπταδίης) O εὐνῆς κρυπταδίης b ap. *Lenn.* κρυπταδίης T, sed η ex α corr, ut videtur εὐνῆς T, sed η ex corr v. 330. ὅς τε τευ ex ὅς τέ τευ (m. II) corr M ἀφραδίᾳ *Etym. M.* p. 65, 7. ἀλιταίνεται (ρ postea add) O ἀλιτραίνεται lp ἀλιταίνεται (ex ἀλιτένεται corr) S v. 331. ὅς τέ τε γ. M γόνῆα (ε supra) L κακῷ om M γήραος ex γῆρας (m. II) corr M v. 332. νεικείει BO νεικείῃ reliqui χαλεποῖς T Flor. XXXI, 5 καθαπτόμενος τ' ἐπ. LVp ἐπέεςι M ἐπέεςςι BLp ἐπέεςςιν reliqui v. 333. δὲ ἤτοι M δ' ἤτοι T cod. Vit. Hermanni cum *Etym. M.* p. 5, 15. δή τοι reliqui αὐτὸς ex αὐτοῖ corr O ἀγένεται (?) ex ἀγαίεται corr. (m. I.?) M ἀγέεται p τελευτὴν M, sed υ postea suppl. v. 334. ἐπέθηκεν ex ἐπέθημεν (m. II) corr M v. 335. μὲν B ἀεςίφρονα ex ἀεςςιφρονα (ut videtur) corr T

C. C. v. 327—382 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 327—335 vigesimam quartam continent *Lehrsi* sententiam v. 327. ἔρξῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling*; „num fuit κακὰ Ϝέρξει vel κακὰ ῥέζει aut ῥέξει?“ *Lennep* v. 328. βαίνῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 329. „*A. Straubelius* probabiliter pro interpretatione habet v. antecedentis“ *Goettling* v. 330. ὅς τε καὶ conj *Guiet* v. 333. δ' ἤτοι ex sententia *Hermanni* ed *Dindorf Goettling*.

κὰδ δύναμιν δ᾿ ἔρδειν ἱέρ᾿ ἀθανάτοιςι θεοῖςιν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ᾿ ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ ςπονδῇς θυέεςςί τε ἱλάςκεςθαι,
ἠμὲν ὅτ᾿ εὐνάζῃ καὶ ὅτ᾿ ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
(· ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωςιν,
·) ὄφρ᾿ ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν φιλέοντ᾿ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ᾿ ἐχθρὸν ἐᾶςαι,
τὸν δὲ μάλιςτα καλεῖν, ὅς τις ςέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ᾿ ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονες ἄζωςτοι ἔκιον, ζώςαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅςςον τ᾿ ἀγαθὸς μέγ᾿ ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ᾿ ἔμμορε γείτονος ἐςθλοῦ.

R. D: v. 344. ἐγχώριον

L. V. v. 336. καδ S καδδύναμιν MOT lemma *Proculi* κάδδύναμιν L θεοῖςι M (m. I; ι postea eras) B (θεοῖςῑ) v. 337. μηρία e μυρία (ut videtur) corr T καίειν (ε supra) L v. 338. δὴ BLOT ςπονδῇ θυέεςι M ςπονδῇςι θύεςςι μLONT (θυέςςι T) et fortasse m ςπονδῇ θύεςςι B ςπονδῇ θυέεςςι Vat. 1384. ςπονδῇς θυέεςςι p ςπονδῇςι θυέεςςι reliqui τὲ S ἱλαςκέαςθαι S v. 339. ἡμὲν QST (sed acc. eras) p ἡ μὲν a ἦ μὲν ut videtur reliqui εὐνάζει T ὅτ᾿ ἂν LOQp ὅταν reliqui ἔλθοι O ἔλθη T v. 340. ὥς (ex ὦς corr) καί τοι MT ὥς κέ τοι O (ut saepius) ὥς καίτοι p ἵλαον ex ἴλαον (m. IV) corr M *Verbo καὶ litt. ἐγγ- subjectae sunt in M v. 341. ὄφρ᾿ ex ὀφρ᾿ (m. II) corr M ὀφ᾿ S ὠνῇ S τὸν om Q v. 342. ἐάςςαι B (m. I.; ἐᾶςαι m. post. rubro) L ἐάςαι p Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 530 D. *Schol.* Vict. ad Il. O 87. v. 343. τόνδε M (τὸν δὲ corr post.) BLOSap ὅς τι ςέθεν M v. 344. τι MOl „MS. incert.“ ap. Goettl. χρῆμα a ἐγκώμιον cum *Proculo* codd. R et Ambr. 6 ap. *Lanz. Steph. Byz.* v. κώμη. ἐγχώριον reliqui ἄλλο T, sed τι post o eras. γένηται ca γένοιτο *Steph.* l. l. v. 345. γείτωνες S ἄζωτοι L ἄζωςτοι κίον *Eustath.* ad Od. p. 1490, 28. p. 1751, 20. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 195. Vulgatam firmat *Schol.* Ven. ad Il. C 392. δ᾿ ἐπηοί p δὲ πηοὶ ex δ᾿ ἐπηοὶ corr (ut videtur) T v. 346. ὅςον M ὅςςον ex ὅςον corr (fortasse m. I) O v. 347. τι (οι supra) L (οι m. post.) ὅς κ᾿ ἔμμορε *Stob.* Floril. II p. 30. γείτονος L

C. C. v. 336—341 vigesimam quintam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 338 sq. „ex seriore interpolatione illatos“ putabat *Heyne* ad Hom. A 583 v. 341 „vereor ne trajiciendus sit post v. 301: ineptissimus enim hic esse videtur.“ *Goettling* probante *Hermanno* v. 342—345 vigesimam sextam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 344 ⪤ *Spohn* v. 344. γένοιτο e sententia *Bruncki* ed *Goettling Lehrs* v. 346. 347 et 348 singula sunt praecepta *Lehrsio*, Hesiodi carmini eximuntur a *Steitzio*, qui eidem v. 327—341 ut „de pietate“, v. 342—345. 349—351. 353 sq. 357—364. 366—379 ut „de aequitate, parsimonia, prudentia praecepta“ vindicat.

Οὐδ᾿ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ᾿, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ᾿ ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ᾿ ἄτῃσι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ᾿ οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,

R. D. v. 357. κἂν μέγα

L. V. v. 348. οὐ δ᾿ ἂν (ex οὐ δὲ ἂν corr m. II) M οὐκ ἂν *Heraclides* Ponticus ap. *Mueller*. Histt. Grr. Fragmm. II p. 216. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 34 B. *Aelian.* Varr. Histt. IX 28. ἀπόλοιτο M ἀπολεῖτ᾿ l v. 349. π (ε superscr.) pro παρὰ M v. 351. ἂν B ἐσύστερον L l εὕρῃς corr ex εὕρεις S v. 352. ἶσα ἄτ. MLOlQp cod. V *Artemidori* Oneirocr. IV 59 p. 237. (ἴσατῃσιν cod. L) ἶσα αἴτῃσι μ ἶσ᾿ ex ἶσ (α superscr.) corr (m. post.) B ἴσ᾿ ἄτ. *Stob.* Floril. X p. 127. ἶσον ἄτ. N ἄτῃσι MBLNQT *Stob.* l. l. ἄτῃσιν reliqui v. 353. τὸν φιλέοντα φιλεῖν] Τούτους ὁ Πλούταρχος ἐκβάλλει τοὺς στίχους *Proc.*, quam athetesin pertinere ad v. 353—355 ex argumentatione apparet a Proculo adscripta φιλεῖ ex φιλεῖν corr M v. 354. δῶμεν (loco priore) μ δῶμεν ὅς κε δῷ καὶ μὴ δόμεν ὅς κε μὴ δῷ codex *Draconis Stratonic.* p. 156, 18. κε — κε etiam p ὅς pr. ex ὥς corr L v. 355. δωτῇ (ο superscr.) μ δώτῃ QS μέν τις ex μὲν τίς corr (m. II) M ἀδότῃ L δ᾿ ex δὲ corr (m. II) M ἔδωκε (loco poster.) M (1) ἔδωκε̃ 2) ἔδωκε M) LQ ἔδωκεν uno excepto reliqui v. 356. ἅρπαξ δὲ, κακὴ θ. δ. LlQ δοτεῖρα codex *Choerob.* in Theodos. p. 360 Gaisf. (δότειρα p. 86. 238. 361) v. 357. ὅτ ex ὅς M ὅσμεν S ὅγε c ὅδε *Stob.* Floril. X p. 127 (ὅγε codd. B [m. pr.] Vind.) ὅτε *Trinc.*, fortasse ex codice καὶ MμBQVp codd. A Vind. *Stobaei* l. l. κἂν ut videtur cum O reliqui (κἂν m. post. ex καὶ corr [ut videtur] L; κἂν STa cum cod. B *Stobaei* l. l.) ὅγε μέγα p δώῃ MBLlQm *Stob.* l. l. δοίη cum *Proculo* ad v. 356 („καὶ εἰ μέγα τι δοίη") reliqui

C. C. v. 349—351 tricesimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 352. 353 sq. 355. 356. 357 (hic quidem scriptus ὅ γε κἂν μέγα δοίη) singula sunt praecepta *Lehrsio* v. 352 ejicit *Steitz* v. 353—355 delevit *Brunck* „justo celerius" *Spohnio* judice, qui ⋋ — praescripsit v. 354 nec ab Hesiodo nec ab „alio poëta" scriptum esse pronuntiat *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 145 v. 355 sq. ἀθ *Steitz* v. 357. ὅτε καὶ μέγα δώῃ et v. 359 τὸ δ᾿ ἐπάχνωσεν conj *Hermann*; ὅ γε κἂν μέγα δοίη colo posito scripsit, sed tamen „fortasse legendum" putavit — δοίη καὶ χαίρει δώρῳ *Goettling*

χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃc δέ κεν αὐτὸc ἕληται ἀναιδείηφι πιθήcαc
καί τε cμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωcεν φίλον ἦτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ cμικρὸν ἐπὶ cμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοιc, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃc δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.

L. V. v. 358. χαίρῃ p τῶι M (ι add postea; m. I.?) δῶρω T τερπεθ' ἑὸν μ v. 359. δὲ κεν BL αὐτὸc om M πεϊθήcαc M πειθήcαc T v. 360. καί τοι L (in L τοι ex τε corr ut videtur) ST (in T ex τε corr) cμικρὸν ex μικρὸν corr M (ras post ob.) tres litt. eras.) τό γ' ἐπ. MBLQ *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἐπάχνωcεν (quam glossam delevit Bernhardyus) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 135. τότ' Par. H Lanzianorum unus *Zonar.* p. 822 (τόγ' cod. D) τότ S τό τ' a τόγ' reliqui ἐπάχνωcε MBL (ἐπάχν. L) OSTa *Etym. M.* p. 657, 1. apogr. K *Zonarae* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1097, 57. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. φίλον κῆρ S, sed in marg. ead. m. ϰέ ἦτορ ἦτορ firmant *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1148, 59: χαίρει γάρ τις καὶ μέγα διδοὺc κατὰ τὸν Ἡcίοδον, ὥc περ ἀφῃρημένος καί τι cμικρὸν παχνοῦται τὸ κῆρ. Cf. *Varin.* p. 345. v. 361. εἰ γάρ κε p (In M κεν ex corr; κεν μικρὸν, sed ex corr) καὶ om LQVT ἐπὶ cμικρὸν Sap Vulgatam firmant *Plato* Cratyl. p. 428 A. *Plut.* moral. p. 9 E. 76 C. v. 362. τοῦ δ' M τοῦθ' BLSTp ἔρδοιc BT ἔρδειc Lp *Thom. Mag.* v. θαμά. ἔρδειc (οι) S τάχά κεν L τάχα μεῖζον καὶ B καὶ τοῦτο γένοιτο M (τοῦτο etiam ex cod. Med. 39 Dorvillii affertur) τὸ γ. L v. 363. δ' post ὃc ex δὲ corr (m. II) M ὅ δ' ex ὃ δὲ (m. II) corr M ὅ δ' BO ὅδ' LST ἀλέξεται MμLOlQNVp Vulgatam ἀλύξεται firmat *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 281. v. 364. οὐ δὲ M ει ἦν (ει suppl m. recent.) M ἐν οἴκῳ Flor. E Aug. κήδει ex κύδει ut videtur (m. III) M v. 365. οἴκοι MBLNSap οἶκοι reliqui omnes (?) φέρτερον T, sed φερ in ras. (ex βέλ corr?) βέλτιον cod. Gal. θύρηφι MBLT θύρηφιν reliqui

---

C. C. „Ante v. 358 versus excidisse ejusmodi: ὃς μὲν γάρ ῥ' ἔπεcιν θέλξαc φρένα δῶρον ἀείρῃ" videtur *Lehrsio*, ita ut jam v. 358—360 tricesimam sextam efficiant sententiam v. 358—362 hoc modo „forte legendos" putat *Heyne* ad Hom. P 112: „ᾧ μὲν — ἀνὴρ ἐθέλων, κἂν οὐ μέγα, δοίη, | χαίρει — θυμόν. | ᾧ δέ κεν ἄλλοc ἕληται — ἐόν, τό τ' ἐπάχνωcε φ. ἦτορ." v. 360. καί τοι conj *Guiet* v. 361 sq. tricesimam septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 361. κατάθηαι et v. 362 ἔρδῃc conj *Hermann* v. 363. 364 et 365 „singula sunt proverbia per se spectanda" et *Goettlingio* et *Lehrsio*, quorum v. 363 „laus est parsimoniae", cui „alius subjecisse illum quodammodo illudens" videtur *Lehrsio* v. 364 scilicet hoc sensu: „melius est domi conditum habere, ut perpetuo labori parcamus." V. 365 „prorsus ab ceteris dirimendum ad feminas spectare" *Goettling*, „circumforaneis dictum" putat *Lehrs*, ejecit *Steitz*

Ἐcθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέcθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος· ἅ cε φράζεcθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέcαcθαι,
369 μεccόθι φείδεcθαι· δεινὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ.

373 Μὴ δὲ γυνή cε νόον πυγοcτόλος ἐξαπατάτω,
αἱμύλα κωτίλλουcα, τεὴν διφῶcα καλιήν.

375 — Ὃc δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃcιν.

---

370 — *Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.*
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ' ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*

R. D. v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτῃcι

L. V. v. 366. παρ' ἐόντοc ex παρεόντοc (m. post.) corr M παρ' ἐόντοc etiam OT μὲν γὰρ ἐόντοc „MS. incert." ap. *Goettl.* v. 367. χρήζειν M ἀπ' ἐόντοc O In B post h. versum sequuntur vv. 370—372 (vid. ad vv. 370—372). v. 368. ἀρχομένου πίθοιο l ἀρχομένου τε πίθου *Plut.* Galba 16. ἀρχομένοιο πίθοιο *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. Vulgatam firm. *Geopon.* VII 6. v. 369. μεcόθι Mp φείδεcθαι T (φει in ras.?) δεινὴ Sa et fortasse m δειλη (ν superscr.) Q δειλὴ cum *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. reliqui ἐν πυθμένι MLQ ἐνὶ π. reliqui *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. φειδῶ T vv. 370—372 om MμLlQ (in BQ Ambr. 5 omissos in contextu m. recentior [in B (rubro) Q ad imam pag.] adscripsit) Vp *Proculus* ad v. 356, postquam laudavit «μιcθὸc δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένοc», sic pergit: «τούτουc δέ τινεc τοὺc cτίχουc ἐξέβαλον· ὁ δὲ Πλούταρχοc ἐγκρίνει», quam notationem ad hos ipsos tres versus pertinere ex Plutarchi (quem cf. Thes. 3) argumentatione patet a Proculo excerpta v. 370. μιcθὸc ἀνδρὶ p μιcθόc γ' ἀνδρὶ B ἔcτο T v. 371. ἐπιμάρτυρα p v. 372. πίcτειc δ' ἄρ ὁμῶc καὶ B π. δ' ἆρα ὁ. T π. δ' ἄρα ὁ., ut videtur, reliqui ὤλεcαν ex ὄλεcαν corr B ἄνδρα(?) B v. 373. μὴ δὲ MBOSap μηδὲ reliqui (omnes?) μὴ δέ cε γυνὴ πυγοcτόλοc νόον ἐξ. l v. 374. αἱμῦλα l αἱμυλὰ (sed ex αἱμύλα ut videtur corr) T κωτίλουcα M κωτίλλουcα ex κοτίλλουcα corr T καλιὴν ex καλειὴν corr M v. 375. Τοῦτον Πλούταρχοc χαράττει τὸν cτίχον *Proc.* γυνῆ M γυναιξὶ *Schol.* ad Eur. Med. 426. πέποιθε (pr.) ex πέποιθεν corr M φηλήτῃcι cum *Proculo* B (ex φιλίτῃcι corr m. post.) Q (ex corr) p φῆλήτῃcι S φηλήτῃcιν Mp φιλή-

---

C. C. v. 369 ⋟ et v. 370—372 ⋟ — *Spohn* v. 372. δ' ἄρ τοι ὁμῶc e conj *Guieti* ed *Dindorf Goettling*, δή ῥα ὁμῶc conj *Reiz*, γάρ τοι ὁμῶc *Steitz* v. 366 sq., v. 368 sq., v. 370, v. 371, v. 372, v. 373—375, v. 376 sq., v. 378, v. 379, v. 380, v. 381 sq. singula praecepta eaque et „quadam sententiae cognatione" conjuncta et „in eodem vocabulo versantia" (πίcτιc — παῖc — πλέονεc) et „ex ordine litterarum" (Π etiam in Πλοῦτοc et Μ in Μεccόθι Μιcθόc et Μάρτυρα initiali) sociata esse *Lehrs* p. 181—184 demonstravit v. 375—378 ⋟ et v. 379 sq. — *Spohn*, cui olim post v. 377 statim positi fuisse v. 381 sq. „reliqua a serioribus inserta esse, primum v. 378, postea v. 379 sq." videntur

Μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὧς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροιςι.
379 ῥεῖα δέ κε πλεόνεςςι πόροι Ζεὺς ἄςπετον ὄλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

---

378 — *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.*

R. D. v. 376 (omisso v. 377.) μουνογενὴς δὲ πάις ςώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεςὶ ςῇςιν v. 382. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ

τῃςι cum a reliqui φιλήτῃςι aeque atque φηλήτῃςι agnoscit *Eustath.* ad Il. p. 781, 12. Cf. eundem ad Il. p. 194, 31 sqq. Formam φιλήτηc praeterea agnoscit idem ad Od. p. 1889, 1 sqq. *Philemon* p. 184.

L. V. v. 376. μουνογενής δε O εἴη π. MμBlQNp *Eustath.* ad Il p. 649, 32. εἴη, sed suprascr. ςώζοι V ςώζει p ςώζοι cum *Proculo* reliqui (in T c ex corr in ras; voluit εἴη) πατρῶον M πρατρώιον T οἶκον ex οἴκον corr (m. II) M v. 377. γαρ M ἀέξηται l μεγάροιςῑ M μεγάροιςιν p v. 378. γεραιὸς Q θάνῃς V Venet. 1 ἐγκαλείπων T τὸ δέ γε «γηραιὸς δὲ θάνοις» παρέγγραπτον ὡς ἀδιανόητον *Proc.* Et *Tzetza:* γηραιὸς δὲ θάνοις] Οἱ περὶ Πρόκλον καὶ Ἀρίςταρχον ἢ (καὶ *Usener* Mus. Rhenan. XXII p. 589). Πλούταρχον, ἀδιανόητον τοῦτό φαςιν εἶναι καὶ περιςςόν. Cfr. *Plut.* mor. p. 480 F «ὁ δὲ Ἡςίοδος οὐκ εὖ παραινεῖ μουνογενῆ παῖδα τῶν πατρώων ἐπίκληρον εἶναι», unde etiam patet eum v. 378 aut plane non legisse aut abjecisse v. 379. δὲ καὶ B (sed m. al. supra lin. add. δέ κεν) δέ κε p πλεόνεςι M ἄςπετον πλοῦτον l v. 380. πλείων T, sed πλ ex corr. δ' ex δὲ (m. II) corr M πλειόνων T μελέτη ex μελετή corr B v. 381. δ' ex δὲ (m. II) corr M πλούτων ex πλοῦτον (m. II) corr M ᾗςι M (ᾗςῑ M) Sap ςῇςι lp ςῇςιν QVTp ᾗςιν reliqui v. 382. ὧδε ex ὦ δὲ (m. II) M ὧδ' p ἔρδειν B(?)Q (et fortasse p) καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ M (ex ἐπὶ ἔργον m. II corr) μBOlQNp ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ paucis exceptis cum Ta reliqui

---

C. C. v. 376 sq. post οἶκον puncto posito φερβέμεν per se de pascendo intellexit *Guiet* v. 377 ex *Heinsi* conj post v. 378 transposuit *Brunck* v. 378—380 „serius adjecta esse, cum Philolai vetus lex, ex qua v. 376 sq. huc adjecti esse viderentur, pridem abolita esset, aut ab eo, qui istam legem non probaret," olim putabat *Goettling* v. 378. pro ἕτερον in MS. se invenisse ἀταλόν notat *Guiet*, ςφέτερον legisse videtur *Scaliger*, „ab initio aliud quid, θαλερὸν fortasse vel μεγάροις" scriptum fuisse suspicatur *Lehrs* p. 182; potius καὶ παῖδ' ἕτερον καταλείπων exspectaturus erat *Goettling* v. 380—382 Hesiodeo carmini eximit *Steitz* [v. 381 sq.] *Goettling* his verbis additis: „hi versus additi postea sunt, ut finis prioribus imponeretur et ut facile ad novum transires argumentum; vid. *Twesten* p. 49." v. 382. Fέργον δ' ἐπὶ Fέργῳ Fεργάζεςθαι ex more corr *Lennep.*

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πελέται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάους', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,

R. D. v. 384. ἀμητοῦ

L. V. v. 383. „In S versibus 381. 382 incipit nova pagina, cuius reliqua maior pars vacua relinquitur. Sequens pagina incipit ληϊάδων ita, ut appareat voluisse librarium Π majore arte postea praescribere." *Koechly*. In T B τοῦ ἡσιόδου suprascript. Ἀτλαγενάων Mμ (sine accent.) lQ *Schol.* ad Aesch. Prom. 428 Schütz. *Probus* ad Verg. Bucol. III 40. Ἀτλαγεννάων Tp *Greg. Cor.* de dial. aeol. 2 p. 578 *Schaef. Schol.* ad Arat. 137. Ἀττλαγενῶν p Ἀτλαγενέων uno excepto reliqui lemma *Proc. Dio Chrysost.* II p. 75 R. *Maximus Tyr.* XXX 6. *Athen.* XI p. 489 F (Schweigh. Ἀτλαιγενέων e cod. A) *Geminus* El. Astr. 14. *Schol.* Mosq. ad Arat. 137. *Eustath.* ad Il. p. 1155, 49. Ἀτληγενέων *Schol.* Ven. ad Il. C 486. Ἀτλαγγενέων *Cert.* Hes. c. Hom. p. 321 Goettl. ἐπιτελομενάων M *Schol.* Mosq. ad Arat. l. l. ἐπιτελλομένων *Probus* l. l: περιτελλομενάων *Maxim. Tyr.* l. l.
v. 384. ἀμήτου B (ἀμητοῦ m. post.) Tlp ἀμητοῦ ex ἀμήτου (m. post.) corr O ἀμητοῦ cum codd. plurr. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. reliqui ἀμήτοιο *Schol.* Ven. ad Il. C 486. T 222 («ἄμητος δὲ ὁ καιρὸς τοῦ ἀμᾶν προπαροξυτόνως, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ „ἄρχεσθ' ἀμήτοιο". ὀξύνεται δὲ αὐτὸς ὁ καρπός») et sic codd. nonnulli *Athenaei* l. l. ἀρότοιό τε *Cert.* l. l. δυσομενάων MBQp cod. B *Dionis Chrys.* l. l. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. C 486. δυσσομενάων cum lemmate *Proculi* (uno excepto) reliqui *Max. Tyr.* l. l. codd. plures *Dionis* l. l. *Geminus* l. l. v. 385. τοι om M (αἳ δὴ M) p αἳ δ' ἤτοι S αἳ δή τοι reliqui *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. C 486. τὲ O ἤματα MT v. 386. αὖθις MBTAug. αὖτις reliqui δὲ om Q ε̄πλομένου M v. 387. ταπρῶτα M (τὰ πρ. post. corr.) B (?) Sa *Cert.* l. l. v. 389. ναιετάουσι M (m. II) p ναιετάως' Qp ναιετάουσιν l ναιετάωσιν T ναιετάους' M (m. I) reliqui *Cert.* l. l. οἵ τ' ex ὅ τ' corr T βησσηέντα M βησήεντα l vv. 389, 390. ναιετάους', οἵ τ' ἀποπρόθι πίονα χ. sic in textu (corr in marg.) O v. 390. πίωνα l v. 391. ναίωσιν QNp ναίωσι Tp ναιως' μ ναίουσι MOSap ναίουσιν reliqui *Cert.* l. l. γυμνὸν δὲ σπ. cum lemmate *Proculi* μQN Gal.

C. C. v. 383—694 pro singulari carmine de vitae subsidiis agricultura et navigatione habet *Twesten* v. 383—387 „character ab oratione subsequentis Hesiodei carminis abhorrere videtur" *Lehrsio* p. 189, cui „sententiae adhaeserint deinde in Attica" v. 388 et 389 v. 383. Ἀτλαγγενέων ed *Goettling* v. 384. ἀμήτου primus corr *Spohn* v. 385. αἱ δ' ἤτοι e corr *Hermanni* ad hymn. Ven. v. 226 ed *Dindorf Goettling* v. 385—387 pro spuriis habent *Schaubach Steitz Heitzel* v. 389 ⋟ *Spohn* v. 390 e sententia superesse, quae „de agro procul a mari eligendo fuerit," putat *Lehrs* p. 190. v. 391 sq. ⋟ *Spohn*

γυμνὸν δ᾽ ἀμάειν, εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽ ἐθέληςθα
ἔργα κομίζεςθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαςτα
ὥρι᾽ ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώςςῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύςςῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ᾽ ἔμ᾽ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώςω,
οὐδ᾽ ἐπιμετρήςω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρςη,
ἔργα, τά τ᾽ ἀνθρώποιςι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε ςὺν παίδεςςι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ᾽ ἀμελῶςι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ᾽ ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, ςὺ δ᾽ ἐτώςια πόλλ᾽ ἀγορεύςεις,
ἀχρεῖος δ᾽ ἔςται ἐπέων νομός. ἀλλά ς᾽ ἄνωγα
φράζεςθαι χρειῶν τε λύςιν λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν.

R. D. v. 392. ἀμᾶςθαι v. 394. μεταξὺ

L. V. v. 392. ἀμάειν cum lemmate *Proculi* MBOlQTp ἀμάαν *Cert.* l. l., ubi sic legitur: γυμνόν τ᾽ ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. ἀμᾶςθαι reliqui εἴ χ᾽ ex ἐχ᾽ ut videtur M πάντα θέλ. MQV v. 394. ὥρια ἔξηται (ἔξεται m. post.) M ταμεταξὺ BVSp τὰ μεταζύ (sic) a τὰ μεταξὺ cum MOT *Proculo* reliqui (ut videtur), sed μέταζε diserte citant *Stephanus* in *Bekk.* an. Gr. p. 945 (ςεςημείωται τὸ μέταζε χρονικὸν ὄν· Ἡςίοδος «μή πως τὰ μέταζε χατίζων») et *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 46 (p. 157 Lehrs): οὐδὲν ἐπίρρημα διὰ τοῦ αζε ἐκφερόμενον ἐπὶ χρόνου τέθειται, ἀλλὰ μόνον τὸ «μέταζε χατίζων» (χατίζον cod.) v. 395. πτώςῃς M (πτώςςῃς m. post.; πτώςῃς restitut. postea) p πτώςςῃς T, sed τ ex corr (fortasse ex λ corr) μηδὲ (ν m. post. suppl) M ἀνύςῃς MBOTp v. 396. ἐπ᾽ ἐμὲ ex ἐπεμὲ corr M v. 397. οὐ δὲ M v. 398. ἀνθρώποιςοι μ θεοὶ τεκμήραντο Q lemma *Proc.* v. 399. παίδεςι M Post παίδεςςι καὶ deletum est in O v. 400. ζητεύῃς ex ζητεύεις corr O ζητεύεις STp ζητεύςῃς lV ζητεύει *Eustath.* ad Il. p. 96, 10. βίοτον ex βιότον ut videtur (m. II) M ἀμελῶςι M (ἀμελῶςῑ) BOQTp ἀμελῶςιν reliqui v. 401. δέ τι M (m. I.; δ᾽ ἔτι postea corr m. II) BS δ᾽ ἐπὶ p v. 402. πράξεις p *Theodor. Gaz.* ap. *Boiss.* an Gr. V p. 405. ςὺ in ras script. (a m. II) in M πολλ᾽ S ἀγορεύςῃς ex ἀγορεύςεις corr O ἀγορεύεις QV οἳ δὲ M οἵ δ᾽ O v. 403. ἄχρηιος O δ᾽ ἔςςεται μ δ᾽ ἔπεςται p νόμος M ἀλλ᾽ ἀς᾽ ἄν. S ἀλλ᾽ ἅ ς᾽ ἄν. p v. 404. χρειῶν ex χρείων corr (m. II) M λύςιν ex λῦςιν corr (m. II) M λυμοῦ S

C. C. Post v. 392 lacunam esse, nisi „antiqua fuerit lectio in Hesiodi et Homeri certamine ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται,“ suspicatur *Lehrs*, qui tum et ante v. 393 versum hujuscemodi ὦ Πέρςη, ςὺ δ᾽ ἐμῆς μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς excidisse putat „nec quidquam clarius quam duplicem huius initii recensionem coaluisse“ in v. 393—404, ita ut prior a v. 393—397 ἔργα — ἐπιμετρήςω, posterior a v. 397—404 ἐργάζευ — ἀλεωρήν pertineat. v. 393. ὥς τε ἕκαςτα conj *Bentlei*, ὡς τὰ Ϝέκαςτα ex Hom. μ 16 *Lennep* v. 394. μέταζε primus restituit *Spohn*, qui versui ⋟ praefixit v. 396—404 pro spuriis habet *Steitz*, v. 399—406 *Hetzel* v. 396. οὐκ ἔτι δώςω conj *Goettling*, οὐκ ἐπινεύςω *Kappotas* p. 30.

405 οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
407 χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
410 μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·

---

406 — *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,*

L. V. v. 405. οἶκον ex οἶκον (ut videtur) corr M γυναῖκα τὲ MO βοῦν ἀροτ. MB v. 406. Hunc versum manifesto non legit *Aristoteles* Polit. I 1, 6 (p. 1252^b 9 sqq.) ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν δύο κοινωνιῶν (τοῦ θήλεως καὶ δούλου) οἰκία πρώτη καὶ ὀρθῶς Ἡσίοδος εἶπε ποιήσας, «οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα»· ὁ γὰρ βοῦς ἀντ' οἰκέτου τοῖς πένησίν ἐστιν. Oecon. I, 2, 1 (p. 1343^a 18 sqq.) μέρη δὲ οἰκίας ἄνθρωπός τε καὶ κτῆσίς ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἡ φύσις ἑκάστου θεωρεῖται, καὶ περὶ οἰκίας ἂν ὁμοίως ἔχοι· ὥστε καθ' Ἡσίοδον δέοι ἂν ὑπάρχειν «οἶκον — βοῦν τ' ἀροτῆρα·» τὸ μὲν γὰρ τῆς τροφῆς πρῶτον, τὸ δὲ τῶν ἐλευθέρων, ὥστε δέοι ἂν τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὁμιλίαν οἰκονομήσασθαι καλῶς „ab exemplaribus quibusdam antiquis abfuisse perspici" ex *Philodemo* de vit. et virt. col. VIII, p. 46 ed *Goettling* καὶ πῶς δέχεται γαμετὴν ὑφ' Ἡσιόδου λέγεσθαι τὴν γυναῖκα πολλῶν καὶ φασκόντων αὐτὸν γεγραφέναι «κτητὴν οὐ γαμετήν"» recte monuit *Goettling*. Cui rei non obstat, quod eum „Timaei iam aetate lectum esse et pro antiquo habitum" ex Proculi verbis «οὐ λέγει οὖν παλλακήν, ἀλλὰ φύλακα τοῦ οἴκου καὶ τῶν βοῶν. Μάτην οὖν λέγουσιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡσιόδῳ τὸν Ἀριστοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν Ἑρπυλλίδι συνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧς αὐτὸν σχεῖν υἱόν» recte sane conclusit *Ranke* de Hesiodi operr. et dieb. p. 9. ἕποιτο m. post. ex ἔποιτο corr B ἔποιτο T v. 407. δ' ex δὲ (m. II) M ἐν p v. 408. αἰτεῖς p ὅ OTa ὁ μὲν (sic) ἀρν. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 123. ἀρνεῖται MB (m. I) lQp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἀρνεῖται (η superscr.) S ἀρνῆται ex ἀρνεῖται m. al. (rubro) B ἀρνῆται reliqui συδὲ M σύ δε O v. 409. ἤ δ' O παραμείβεται MBlTp, μινύθει M (μινύθῃ corr. m. II) B (m. I.; μινύθῃ m. post. [rubro]) Olp v. 410. μὴ δὲ (ut saepius) M μὴ δ' B μήδ' *Etym. Gud.* p. 295, 6. ἀναβάλεσθαι *Anonym.* de soloec. p. 197 Valck. εἰς αὔριον ἔς τ' *Zonar.* p. 1155. ἐς τ' αὔ. ἐς τ' ἔ. *Etym. Gud.* l. l. ἔς τε ἔνν. M ἔννηφι MBO Tp *Athen.* III p 100 B. XIV p. 653 D. *Anonym.* l. l. *Zonar.* l. l. ἔννηφι μ ἔνηφι *Pollux* I. 66. (ἐστε) ἔνηφι Q (εἴς τε ἔνηφι ap. *Gaisf.*) ἔννηφιν

C. C. Inter v. 405 et 407 nunc interponit *Steitz* v. 602—605, cum olim in priore dissertatione p. 20 haec sic ordinasset: v. 405. 407—409. 453 sq. 602—605. 410—413. v. 405. βοῦς τ' ἀροτῆρας conj *Steitz* v. 406 non esse Hesiodi ex Aristotelis locis primum intellexit *Muretus*; eum secuti sunt *Spohn*, qui ⟩—⟨ praefixit, et *Goettling*, qui adjectum esse versum monuit ab eo, qui haec non congruere putaret cum inferiore poematis parte, ubi de uxore ducenda Hesiodus praecipiat, *Lehrs* postremo „non quidem originem suam" — quippe qui ab initio nihil significaverit quam „servam non nuptam" coll. v. 602 sq. — „sed hunc quem occupet locum ipsis philosophis de familia condenda dissidentibus et diversas sententias Hesiodi auctoritate defendentibus" debere suspicatus est p. 191 sq. Ejecit *Steitz*, rejecit *Kappotas* p. 30 sq.

v. 405 secundum *Lehrsium* est primum, v. 407—409 alterum, v. 410—413 tertium „continui carminis" praeceptum v. 408 sq. ⟩—⟨ *Spohn*

οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
(· οὐδ᾽ ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
·) αἰεὶ δ᾽ ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· — δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ· —
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ᾽ ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ᾽ ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

---

reliqui Versum, ut nunc legitur, totum exprimit praeter auctores reliquos (et *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 171) *Gramm.* ined. (Cod. imper. Paris. 2562) ap. *Osann.* ad Philem. p. 240 sq.

L. V. v. 411. ἐτωσιεργὸς μ ἐτωσιεργὸς (o supra lin. suppl m. post. rubro) B ἐτωσιεργὸς OQTp ἐτωσιοργὸς p ἐτωσιοεργὸς firmant *Etym. M.* p. 485, 53. *Etym. Gud.* l. l. πιμπλῆσι T καλίην *Etym. Gud.* l. l. v. 412 om p μελέτη τοι ἔ. *Schol.* ad Pind. Isthm. V (VI) 97 p. 549 Boeckh.; sed μελέτη δέ τοι ἔ. idem ad Nem. VI 91. ὀφέλει M v. 413. ἀεὶ *Zonar.* p. 142, 1 ἄταισι Sa Aug. *Columella* XI 1 (tom. II p. 245 Gesn.) *Mazar.* ap. *Boiss.* an. Gr. III p. 171. Vulgatam firmant *Arrian.* Epict. Diss. II 18 p. 227 ed. 1655. *Simplicius* ad Epict. 75. *Ammon.* in Aristot. Categ. p. 67 Ald. (locum inspicere haud licuit) *Dionys.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIV 27 p. 781 C. *Zonar.* l. l. *Etym. M.* p. 80, 25. Quid *Eustath.* ad Il. p. 250, 43 legerit, incertum est. προσπαλαίει *Zonar.* l. l. v. 414. In T ἧ (ἦμος) paullo extra lin. rubro script. ἠελίοιο M v. 415. μετοπωρινὸν ex μετοπώρινον (m. II) M μετ᾽ ὀπωρινὸν T ὀμβρίσαντος p v. 416. ἐριστενέως T βρότειος lTp v. 417. ἐλαφρ. ex ἐλαφρ. (m. II) corr M Σείριος corr ex σιδήρειος M Σείρις S v. 418. βαιὸς N ὑπὲρ κ. ex ὑπερκ. (m. post.) M v. 419. ἡματιος M πλείον T v. 420. τῆμος MμBL lQNV (Med. Dorvill.) m *Proc.* ad Opp. 806. *Zonar.* p. 45. ἦμος reliqui σιδῆρω T vv. 421, 422 bis scripti a m. I in M (versus supervacanei postea deleti) v. 421. φύλα M ἐραζε M ἔρραζε l πτόρθοιο τε B v. 422. ἄρ BL ὥρια ἔργα μ Vit. Voss. 1 Gal. ὥριον ἔργον reliqui v. 423. ὁλμον BLQTp ὅλμον ex ὁλμον corr (m. I) O τριπόδ (δ add m. post.) M κόπτειν pro τάμνειν T Voss. 2. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 238. *Serv.* ad Verg. Georg. I 175. τρίπηχυ MB

C. C. v. 412. δέ τε ἔργον conj *Bentlei* v. 414—422 quartum „vel primum praeceptum speciale“ continere videtur *Lehrsio*, qui p. 193 sq. inter v. 416 et 417 versum hoc fere modo supplendum «αὐαλέος τὸ πρόσθεν, ἀνὴρ δέ τε γούνατα σείει» excidisse demonstratum ivit v. 419. ἀπαίρει conj *Guiet* v. 420 ≻÷ *Spohn* v. 420. ἀδηκτοτάτη τε πέλει conj *Bentlei* v. 422. ≻÷ *Spohn* v. 423—440 quintum exhibent *Lehrsi* praeceptum

ἄξονα δ᾿ ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
τριcπίθαμον δ᾿ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ.
πόλλ᾿ ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ᾿ ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον κατ᾿ ὄρος διζήμενος ἢ κατ᾿ ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
εὖτ᾿ ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ᾿ ἕτερόν γ᾿ ἄξαις, ἕτερόν κ᾿ ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,

R. D. v. 426. ἅψιν v. 435. ἀκιρώτατοι

L. V. v. 424, 425 primo omissi a m. I. in O, ad imam pag. suppleti sunt v. 424. ἄξονα δ᾿ ἑ. LQ *Serv.* l. l. ἄξονα (vel -νά) θ᾿ ἑπτ. ut videtur reliqui μέγα pro μάλα LV νυ om p ἄρμενον Q ἄρμενος a οὔτω ca v. 425. κέν, ὀκτ. B ἀπό κεν σφ. BNT (in T ex αι corr, ut videtur) ἀπὸ κεν σφ. μ ἀπό κε σφ. M (ἀπὸ κέ M) LOQVp ἀπὸ καὶ σφ. reliqui σφύραν MμBOTa κε post σφῦραν om LVp τε pro κε μ ταμοίο T v. 426. δ᾿ om M (m. I.; suppl m. II) ἅψιν MBQp *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1207. (p. 353 Gaisf.) *Eustath.* ad Il. p. 574, 22. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 295. ἅψιν ex ἄψιν corr O ἄψιν ut videtur reliqui (cum LTa) *Proc. Schol.* Lips. ad Il. Ε 486. *Etym. M.* p. 183, 37. 184, 2. δεκα|||δ. M δωδεκαδώρῳ *Etym. M.* p. 183, 37. ἀμάξῃ MBSap ἁμάξῃ reliqui v. 427. «πολλ᾿ (scr. πόλλ᾿) ἐπὶ καμπύλα κᾶλα plerique SS. et Edd.“ *Lennep.* ἐπὶ καμπύλα BLOSa *Proculi* lemma ἐπικαμπύλα MT *Proc.* (qui explicat: ξύλα ἐπικαμπῆ ὄντα τὰ ἀμφιδέα) καλὰ M κάλα BLOT δὲ in T post. add? γυειν μ ὅταν MBLp ὅτ᾿ sine ἄν T ὅτ᾿ ἄν ut videtur reliqui v. 428. ἐς p εἰς reliqui ὁρος M διζ. L, sed ενο in ras. v. 429. πρίινον μN ὀχυρώτερος I ὀχυρώτατος ἔστι M ὀχυρώτατος ἐστὶν O ὀχερώτατός ἐστιν T v. 430. ἂν B δμωὸς Par. CEO Gal. Rehd. δμῶος uno excepto cum M reliqui ἐν om p ἐλύματι Ba v. 431. γόμφοισι MLOT (sed ν eras) p προσαρήρηται l προσαρήσεται VT (ex προσαρήρεται corr) p Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1869, 34. ἱστοβοίει Tμ v. 432. δὲ non legisse videtur *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 12. κατ᾿ οἶκον Tp v. 433. ἐπὶ T οὕτω ca v. 434. εἴ χ᾿ ex εἶχ᾿ (m. II) corr M ἕτερον ἄξαις lPar.C ἕτερον γ᾿ ἄξαις reliqui (ἑτέρον M) κ᾿ ἐπὶ B (ex γ᾿ ἐπὶ m. I corr) OQp γ᾿ ἐπὶ reliqui (ἕτερον M) βάλλοιο M vv. 435—451 om Q (cf. ad v. 320) v. 435. δ᾿, quod vulgo post δάφνης add, om M (postea suppl, ut videtur) LVT *Etym. M.* p. 48, 47. *Zonar.* p. 112. πτελέας *Zonar.* l. l. Ἡσίοδος «δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες», ἄσηπτοι, ἄβρωτοι. κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι γράφουσιν ἈΚΙΡΩΤΑΤΟΙ, ἵν᾿ ᾖ κάλλιστοι. *Etym. M.* l. l. ἀκιότατοι *Choerob.* I p. 181 Gaisf.)

C. C. v. 424. ut v. 433. οὕτως e corr *Spohni* ed *Dindorf Goettling* al. v. 425. σφῦράν γε conj *Guiet* deceptus lectione ἀπό κε Inter v. 426 et 427 inseruit *Steitz* v. 455—457 v. 426 sq. sublata distinctione ἄψιν τάμνειν — ἀμάξῃ πόλλ᾿ ἐπικάμπυλα κᾶλα „appositive“ intellegebat *Guiet* v. 427. πόλλ᾿ ἔπι ed *Goettling* v. 431. προσαρήρηθ᾿ conj *Guiet*, πρὸς ἄρ᾿ ἄρσεται *Buttmann* gr. Gr. ampl. II, p. 119*) (non p. 82!) v. 433 pro spurio habet *Hetzel* v. 434. ἕτερον Ϝάξαις corr *Bentlei*

δρυὸc ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ' ἐνναετῆρε
(: ἄρcενε κεκτῆcθαι· τῶν γὰρ cθένοc οὐκ ἀλαπαδνόν·
:) ἥβηc μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεcθαι ἀρίcτω·
οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίcαντεc ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώcιον αὖθι λίποιεν.
τοῖc δ' ἅμα τεccαρακονταετὴc αἰζηὸc ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήcαc τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅc κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικαc, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτεροc ἄλλοc ἀμείνων
cπέρματα δάccαcθαι καὶ ἐπιcπορίην ἀλέαcθαι·

R. D. v. 436. ἐνναετήρω

L. V. v. 436. δρ. ἔλ., πρίνου δὲ γύην M μ (γύηc μ) BLOQVp *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 180. *Etym. M.* p. 242, 25. *Suid.* v. πρίνινοι. *Zonar.* p. 457. δρυὸc ἔλυμα, π. δὲ γ. l δρυὸc ἔλυμα, πρ. γύην reliqui paucis exceptis, qui γύηc, ut T (δὲ postea add) ἐνναετῆρε M (ut videtur m. pr.; ἐννεατήρω corr m. recent.) *Etym. Gud.* p. 232, 45. ἐνναετῆρεc (sic!) habere dicitur cod. senat. Lips. ἐνναετήρω ceteri codd. et edd. οὐκ (apostr. a m. recent. add) M v. 437. γὰρ post γὰρ del L v. 438. ἔχοντ' M ἔχοντεc S *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τὼ ex τῶ (m. II) corr M τω (eraso circumflexo supra ω) S τὼ γὰρ ἐργ. p τῷ Rehd. et *Tzetz.* «τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζεcθαι ἀρίcτω» ἐργάζιcθαι a Versum praeterit *Suid.* v. ζυγομαχεῖν. v. 439. ἂν B τῶ m. I M; sed post hoc verbum aliquid in ras; τώ γ' corr m. II τώ γ' ex τῶ γ' corr T τώγε p τώγ' ἐρίcαντ' Lb et Flor. N ap. Lenn. Vat. 44 ap. Lanz. ἐρίcαντε Mμlm (τώγ') ἐρίcαντε (quae verba claudunt citationem) *Suid.* l. l. (τώγ') ἐρίcαντεc reliqui *Proc. Etym. Gud.* l. l. αὔλακι ex αὐλακι corr (m. IV) M ἐνάυλακι L αὔλα· καὶ κ. ex αὔλα· κικ. corr T καμὲν MS καμμὲν LO *Etym. Gud.* l. l. v. 440. αὔξειαν ex ἄξειαν (m. I) corr, ut videtur, in M τὸ δ' O τόδ' Sa λείποιεν T v. 441. δ' om *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τεccερακονταετὴc ex τεccερακονταέτηc (m. II) corr M τεccερακονταέτηc L v. 442. Versum om μ ἄρτρον M v. 443. ὅcκ' ἔργου et in marg. γρ. ὡc p Post μελετῶν in T olim sequebatur μεθ' ὁμήλικαc ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ, corr postea. ἰθείαν M ἰθεῖαν κ' αὔλακ' B ἐλαυν$\overset{\text{οι}}{\text{εῖ}}$ L (m. ead.) S v. 444. μὴ κέτι MT v. 445. οὔ $\overset{\text{c}}{\text{τι}}$ (c m. post. suppl) M v. 446. δάcαcθαι MBLTap δά$\overset{\text{c}}{\text{ζ}}$αcθαι (c supra lin. ab al. m.) O ἐπὶ cπορίην OT *Zonar.* p. 473 sic citat: cπέρματα δάcαcθαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψαcθαι ἄριcτα.

C. C. v. 436. δρυὸc ἔλυμα, γύην πρίνου ex em *Dorvilii* ad Charit. p. 427 post *Brunckium* omnes editores, nisi quod *Spohn*, qui versui ≻÷ praefixit, et *Lennep* etiam γύηc praetulit [v. 438] *Goettling*, pro spurio habet *Steitz*, defendit *Hermann* scribens τὸ ἐργάζεcθαι ἄριcτον („nisi ἀρίcτω voluit" *Goettling*) v. 438—447 pro spuriis habet *Hetzel* v. 439. ἐρίcαντ' ἐν αὔλακι auctore *Hermanno* ed *Lennep* v. 440. ἄξειαν, Ϝέργον δὲ Ϝετώcιον conj *Bentlei*, τὰ δὲ Ϝέργα Ϝετώcια *Lennep* v. 441—447 sextum continent *Lehrsi* praeceptum v. 443 ≻÷ *Spohn* v. 443. ὃc Ϝέργου et ἰθείην (!) conj *Bentlei* v. 444. μηδέ τι conj *Wakefield* silv. crit. IV, p. 58

κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.

φράζεσθαι δ᾽, εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
ἥ τ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·»
ῥηίδιον δ᾽ ἀπανήνασθαι· «πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.»

φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ᾽ οἶδ᾽· ἑκατὸν δέ τε δούρατ᾽ ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.

εὖτ᾽ ἂν δὴ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείη,

L. V. v. 447. κουρότερος ex κουφότερος corr T ὁμίληκας p ἐπτόηται μLlp v. 448. Hunc versum et sequentem om μ δ᾽ ex δὲ (m. II) M εὐτᾶν, sed τα a m. II in ras script. M εὖτ᾽ ἂν B εὖ τ᾽ ἂν T φωνὴν γεράνου cum lemmate *Proculi* ap φράζεο δ᾽ αὖ τε ἐὰν γεράνων φωνῆς ἐπακούσῃς citat *Schol.* ad Arat. 1010 ,(αὖτε cod. Mosq.) γεράνου et ordinem vulgatum firmat *Schol.* ad Aristoph. Av. 709. ἐσακούσῃς L v. 449. ἐνιαίσια N κεκληγύης M v. 450. ἥτ᾽ *Schol.* ad Arat. l. l. ἀρότοιό τε lp *Schol.* ad Aristoph. l. l. ἀροτοῖο reliqui cum *Schol.* ad Arat. l. l. (ἀροτοῖό *Schol.*) ὥρ|||ην M v. 451. ὀμβρηνοῦ L (ρ add postea) a ὀμβρηροῦ [ν] ex ὀμβρηνοῦ O (m. post.) ὀμβρινοῦ p *Schol.* ad Arat. l. l. κραδίη (ν a m. II suppl) M δ᾽ ex δὲ (m. II) M δέ δακ᾽ L v. 452. βόας Ta ἐόντας ex ἐούσας (m. post.) corr μ v. 453. ῥηιδ. ex ῥειδ. ut videtur corr (m. post.) M ἀμάξαν ex ἀμάξαν (m. II) corr MT ἅμαξαν BSap ἅμαξαν reliqui v. 454. πάρα MBLOSap παρὰ reliqui βόεσσι LOQp βόεσσιν reliqui (βόεσσῖν M) v. 455. ἅμαξαν Sa ἅμαξαν reliqui v. 456. τὸ LQ τόδ᾽ lVp τὸ δ᾽ T τόγ᾽ vel τό γ᾽ reliqui (ut Sa) οἶδ᾽ ex οἶδ᾽ (m. post.) corr M τε om LQ γε pro τε V δ op ατ᾽ (sic!) Q δούρατ᾽ ἀμάξη vel δούρατ᾽ ἀμάξη a m. I scr. in M (δ. ἀμάξῃι m. II) δούρατ᾽ ἀμάξης BSap *Schol.* Ven. ad Il. B 649. δούραθ᾽ ἀμάξης reliqui (δούραθ[τ]᾽, sed τ a m. recentiss. L) v. 457. τ᾽ post μελέτην add μ δεῖ ἔχειν pro ἐχέμεν Sp v. 458. εὐτᾶν M ἄν a ἄν δε B δὲ ex δὴ corr (m. post.) M δὴ cum *Proculi* lemmate μlap δὲ reliqui (δέ L) πρώτιστα lemma *Proculi* ἀροτὸς BSp φανείη c lemma *Proculi*

C. C. v. 448—452 septimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 448 ⋎÷ *Spohn* v. 452 post v. 454 transponit *Steitz* v. 452. ἀβούλεω conj *Kappotas* p. 32 v. 453—457, quibus „res tractetur huc minime pertinens“, interpolati videntur *Lehrsio*, certe v. 455—457 ejiciuntur ab *Hetzelio* & *Steitzio* v. 453. ῥηίδιον τὸ ἔπος conj *Lennep* v. 454. πάρα Ϝέργα conj *Lennep* v. 455. φησί θ᾽ ἀνὴρ „inconsultus ille vir“ vitiose conj *Kappotas* l. c. v. 456. οὐδὲ τὸ οἶδ᾽ auctore *Hermanno* ed *Lennep*
v. 458—461 cum v. 463 praeceptum octavum continent *Lehrsi*, cui ut *Hetzelio* v. 462 et 464 ejiciendi videntur; v. 458 ⋎÷ *Spohn* v. 458. φανείῃ auctoribus *Spohnio* & *Hermanno* ed *Goettling* *Lennep*; φανήῃ conj *Heyne* in excursu II ad M 41 (tom. VI p. 364)

δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,

R. D. v. 469. μεσάβῳ

L. V. v. 459. δεῖ pro δὴ p δὴ ex δεῖ corr T δμῶες τε ML δμῶες τὲ BO δμῶες ex δμμῶες corr (ut videtur) T v. 460. ἀρόων T, sed όω in ras. ἀροτοῖο Sp ὥρην M v. 461. ἱνά τοι Bl ἵνά τοι L πλήθουσιν M v. 462. ἦρι O εἶρι ex εἴαρι corr T εἴαρι cum a et *Proculi* lemmate reliqui ἔαρι *Pollux* I 223. πολεῖν L, sed ὁ ex ει corr πωλεῖν p νεουμένη L οὖς ἀπ. S ἀπατ+σει B v. 463. νείονδε O κουφιζουσαν M v. 464. νειὸς, sed ει ex ε corr L v. 465. δὲ om T δημητέρι θ' ἀγν. M v. 466. εὐτελέα B v. 467. ταπρῶτ' B ἀρότρου μVSa *Plut.* moral. p. 169 B. ὅτ' ἂν lOQ (cf. ad v. 427) ὅταν reliqui v. 468. ὄρπηκα M (m. I) μp ὅρπηκα cum M (m. post.) reliqui ἐπὶ νῶτον ex ἐπινῶτον corr (m. II) M v. 469. μεσάβων M (m. I) BLOlQS et fortasse m *Proc.* μεσσάβων VT μεσάβῳ cum M (m. post.) reliqui ὄπισθε B ὄπισθεν reliqui v. 470. δμῶος BLNSTa *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1181 (I p. 15. [92] Gaisf.). δμωὸς ut videtur reliqui (cum M?) μάκελλαν μ μακέλλην *Choerob.* ap. *Bekk.* l. l. (p. 15 Gaisf.) μάκέλλαν (ην supra) *idem* I p. 92 G. ὀρνίθεσι ML ὀρνίθεσσι T, sed σι in ras. v. 471. σπέρματα κακκρύπτων cum *Proc.* (?) Sa σπέρματα κατακρύπτων BlQNp σπέρματα κρύπτων O σπέρματα τακρύπτων Q σπέρμα κατακρύπτων cum MμLT reliqui ἐθημοσύνη (υ supra) M (υ suppl m. post.) εὐθυμοσύνη O (υ post θ in ras ab al. m.) STap Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 701 B. *Pollux* IX 161. v. 472. ἀνθρώποισι M κακοθυμοσύνη Tap δὲ om M v. 473. ὧ δὲ M ἁδροσύνῃ M(?)LSTa

---

C. C. v. 462—464 delet *Steitz* v. 462. ἦρι corr *Bentlei*, ἔαρι *Guiet*, quod recepit *Spohn*, qui ⋋ praefixit v. 463. ἐπικουφίζουσαν activo sensu conj *Hermann* v. 465—478 nonum continent *Lehrsi* praeceptum v. 468. ὅρπηκι e conj *Bruncki* ed *Spohn*, qui ⋋ praefixit, *Gaisford* *Dindorf* v. 469. τυτθὸν e conj *Schaeferi* ad Dion. Hal. de compos. verb. p. 62 ed *Spohn*, qui ⋋ praefixit, *Dindorf* v. 471 sq. ⋋ *Spohn*, ἀθ *Hetzel*

εἰ τέλος αὐτὸς ὄπιςθεν Ὀλύμπιος ἐςθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάςειας ἀράχνια· καί ςε ἔολπα
γηθήςειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάςεαι· ςέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔςται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῳς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήςεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεςμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴςεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ ςε θηήςονται.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεςςι καταθνητοῖςι νοῆςαι.

εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόςῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοιςι

L. V. v. 474. εἰ ex εἰς corr MB Ὀλύμπιοι Q ὀπάζει LTp v. 475. ἀγκέων L καί ς' ἔ. ST (ἐόλπα T) a v. 476. βιότου αἱρ. ML1 marg. Qp βιότου αἱρεύμενον *Etym. M.* p. 38, 16. βίοτου (superscr. οιο) (sed ι ex corr) T βιότοιο ἐρεύμενον ut videtur reliqui (cum BO) *Varin.* p. 200 Dind. *Tzetza* Monac. ap. *Herm.* ἐόντα ex ἐόντος (m. II) corr M v. 477. εὐοχέων BNSap εὐωχέων T Vulgatam εὐοχθέων (quam agn. *Proc.*) firmant *Etym. M.* p. 401, 15. *Eustath.* ad Il. p. 143, 16. 156, 40. 424, 8. ad Od. p. 1385, 34. ἵξηαι MV Venet. 1 *Etym. M.* l. l. ἵκηαι B1 ἵκεαι O ἵξειε Q ἥξεις μLNT ἵξεαι reliqui «εὐοχέων (εὐοχθέων cod. Paris. 1310) μὴ γράψῃς, μηδ' ἵξεαι (ἵξηαι cod. Paris. 1310)· ἐςφαλμένον γὰρ οὕτως τὸ ἔπος εὑρίςκεται.» *Tzetza.* οὐ δὲ M οὐδὲ προς T v. 479. ἠελ. M ἠελέου B, sed ου in ras. τροπαῖς p lemma *Proculi* τροπῇς reliqui ἀρόῳς Venet. 1 Gal. ἀρόωις MBL (ἀρόῳς m. post.) QN(?)Vp ἀρώῃς T ἀρόῳς (superscr. η) Vit. ἀρόῃς reliqui (nisi quod ἀρόης Sa) δίαν M (ex δῖαν corr m. II.) LT v. 480. πέρι MT χερὸς L ἐέργων, sed spir. suppl postea M (in T ε pr. ex corr) v. 481. δεςμεύων· κεκονίμενος οὐ Q κεκονιμένος ex κεκονημένος corr (ut videtur) M (m. I.?) v. 482. φορμῶ M, sed μ in ras, pro ν ut videtur (m. post.) θηήςονται ex θνήςονται (m. II) corr M θήςονται μ v. 483. ἀλλότε p ἀλλοῖος M, sed alt. λ postea add (ut videtur) M νόος Ζηνὸς inverso ordine L v. 484. ἄνδρεςι LT ἄνδρεςι (c supra lin. ab al. m.) O κατὰ θνητοῖςι cum lemmate *Proculi* S κατα(θνητοῖςιν) (sic) T καταθνητοῖςι cum M reliqui v. 485. εἰ M ὄψ a ἀρόςεις BLp κέ τοι O v. 486. ἦμος ex ἧμος (m. II) corr M κόκυξ M κοκύζει M κοκκύζῃ B κοκκύςῃ *Schol.* ad Aristoph. Av. 505. πετάλοιςιν p

---

C. C. v. 474 ἀθ *Ruhnken* v. 476 et 477 ⋋ *Spohn* v. 476. βιότοιο „ἐρεμμένον vel ἐρέμμενον — ab ἐρέω (?) vescor unde ἐρέπτω“ conj *Guiet*, βιότοιο ἐρεύγμενον *Clericus*, βιότου ἠρευγμένον *Hermann* v. 485—490 et v. 483 sq. ante v. 479 positi decimum, tum v. 479—482 undecimum efficiunt praeceptum *Lehrsio*, cui v. 491 sq. „de observandis tempestatibus huc adscripti propter Imbrem“ videntur v. 480. περὶ χεῖρας conj *Guiet*, πέρι χειρὶ vel χερςὶν ἐέργων conj *Hermann* v. 483—492 ἀθ *Hetzel*, v. 491 sq. ejicit *Steitz*

τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺϲ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμοϲ Ζεὺϲ ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸϲ ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότηϲ πρωτηρότῃ ἰϲοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάϲϲεο· μηδέ ϲε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριοϲ ὄμβροϲ.

πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέϲχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύοϲ ἀνέραϲ ἔργων
ἰϲχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνοϲ ἀνὴρ μέγα οἶκον † ὀφέλλει,

R. D. v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ' ἀλέα et ἐπ' ἀλέᾳ

L. V. v. 487. τοπρῶτον M (m. I.; τὸ πρ. post.) Ba τοπρῶτον ex τὸ πρ. corr (m. post., ut videtur) O τέρπει δὲ lQTm (?) τέρπει τε reliqui (nisi quod S suo more τὲ) βροτοὺϲ ex βροτὺϲ (m. II) corr M ἐπ' ἀπείρονα ex ἐπαπείρονα (m. II) corr M v. 488. ὕει lVap τρίτῳ ἐπ' ἤματι N ἤματι MB μὴ δὲ M μὴ δ' BO μὴδ' S μήτ' T ἀπολήγοι (ληγοι in ras m. II. — fortasse ex ἀπολείπων corr) M ἀπολήγει l v. 489. Hic versus in contextu omissus, ad marginem suppletus est (m. I) in M ἄρ MBLO ἄρ T ὑπερβάλων M ὀπλὴν O μη δὲ ἀπολ. M v. 490. προηρότη M, sed prius η in ras. προαρηρότη μ πρωταρότῃ LT (in T ex προτηρ. corr) προηρότητ' Q προαρηρότι N πρωτ' ἀρότῃ p Vulgatam firmat *Ammon.* v. ὀψαρότηϲ. ἰϲοφαρίζει Sap *Ammon.* l. l. ἰϲοφαρίζει (οι supra) T ἰϲοφαρίζῃ p v. 491. εὖ πάντα ex εὐπάντα corr (post.) M φυλάϲϲαιο O μὴ δέ ϲε MQap λήθ(οι supra) (litt. tres priores m. I., litt. ultima m. II) M λήθῃ BOlp *Etym. M.* MS. Leid. ap. *Gaisf.* Poett. Minn. Grr. III p. 251 (II p. 303 Lips.) λήθοι (η supra) T λήθοι reliqui v. 492. γιγνόμενον M (?) L γινόμενον reliqui λευκὸν pro πολιὸν l μὴθ' S v. 493. παρ' ML (πάρ' L) παρ T *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 505. — Apud citantem h. l. *Schol.* ad Od. C 328 MSS. variant inter πὰρ δ' ἴθι χάλκειον et παρὰ δ' ἴθι χάλκεον. χάλκεόν τε θῶκον *Eustath.* ad Od. p. 1849, 3. χάλκειον firmat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. χάλκεον οὐδόν ex Θεογ. 749 *Schol.* cod. Ambr. B ad Od. l. l. ἐπ' ἀλέα λ. B (corr m. recentissima ex ἐπαλέα) LlTam *Aristid.* II p. 134 Jebb. (ἐπαλέα cod. Θ) ἐπαλέα ut videtur reliqui cum M (apostropho supra π postea add, ut videtur) B (m. I) QS *Etym. M.* l. l. ἐπ' ἀλέᾳ *Eustath.* l. l. v. 494. κρύοϲ ex κρῦοϲ corr (m. post.) M ἀνέρα *Etym. M.* l. l. ἔργων M (m. I.; sed ἔργ(ο)ων m. post.) ἔργων BlQV (sed corr γρ. εἶργον) *Etym. M.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 55. ἐέργον ex ἐέργων (m. post.) O (εἴργων suprascr.) «ἔργον Vind. 4, olim ων» *Lanz.* ἐέργον p ἔργον p εἶργον cum STa ut videtur reliqui v. 495. ἰϲχάνῃ p ἰϲχάνοι p ἐνθά κ' ἄ. M κ sine apostr. O ἐνθ' ἄοκνοϲ *Etym. M.* l. l. μέγαν a ὀφε(λλ supra) L ὀφέλλῃ p ὀφέλλει reliqui (λ alt. in M postea add)

C. C. v. 493—499 duodecimum est praeceptum *Lehrsi* v. 493—495 ⩥ *Spohn* v. 496 sq. ἀθ *Hetzel* v. 493. ἔπ', quod „praeterea" denotaret, ed olim *Goettling*; παρὰ δ' ἀλέα dubitanter conj *Hermann* v. 494. ἀνέρα εἶργον olim commendabat *Hermann*, ἀνέρ' ἀεργόν conj *Lennep* ad Colluth. p. 137 v. 495. ὀφέλλοι ed *Brunck Gaisford*

μή cε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
cὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προcελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέcχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

δείκνυε δὲ δμώεccι θέρευς ἔτι μέccου ἐόντος·
«οὐκ αἰεὶ θέρος ἐccεῖται, ποιεῖcθε καλιάς.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύαcθαι καὶ πηγάδας, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύcαντος Βορέαο δυcηλεγέες τελέθουcιν,
ὅς τε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύcας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήccῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

R. D. v. 504. βουδόρα·

L. V. v. 496 sq. in Q m. rec. suppleti μὴ δὲ S v. 497. λεπτῇ δὲ χειρὶ παχὺν πόδα π. Q πιέζοις MμBLOQVSap πιέζῃς (οις superscr.) (ante π. πίες.. eras) T πιέζῃς reliqui v. 498. κενεὴν — βιότοιο om *Etym. M.* l. l. v. 500. ἐλπὶς ex ἐλπὶς corr M κομίζει ex κομίζειν (m. III) corr in M κομείζει a v. 501. βίοτος pro βίος V v. 502. δεικνύει p δμώεcι M θέροις μ θέρους Bp θέρευς reliqui μέcου M (sine acc.) LTp v. 503. ἐcεῖται M ποιεῖcθαι M (m. I. ut videtur; ποιεῖcθε corr m. recent.) Qp v. 504. ληναιῶνα M, sed ν pr. ex corr (ex νν?) κὰκ' ἤμ. l ἤματα MT (ex ἦμ. corr) βούδορα cum *Proc.* c (uno excepto) a *Schol.* Vict. ad Il. P 550. *Etym. M.* p. 564, 7. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 53 sqq. «βούδορα ἤματα προπαροξυτόνως κατὰ παθητικὴν cημαcίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται, ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνως τὰ τοὺς βοῦς ἐκδέροντα» v. 505. πηγάδα M v. 506. δυcηλεχέες T δυcηλεγέος cod. Reg. Soc. τελέθουcι M (τελέθουcῑ) ST (ν postea add) τελέθωcι a v. 507. ὥς τε M (*ut videtur*, m. I.; ἅς τε legerunt collatores veteres: ὅς τε m. post.) ἅς τε (ex ὅς τε corr m. post.) LQ (ap. *Lenn.*) αἵτε Q (ap. *Gaisf.*) ευρέϊ (sic) O v. 508. μέμυκε καὶ γ. *Etym. M.* p. 579, 9. Vulgatam firmant *Schol.* ad Nicand. Ther. 626. *Etym. Gud.* p. 387, 19. *Zonar.* p. 1352. v. 509. δρῦς ex δρὺς (m. post.) corr M ὑψοκόμους μ v. 510. βήcῃcι M βίccῃς μ βύccῃcι l πιλνῆ (ᾶ superscr.) M πολυβοτείρῃ Mp

C. C. v. 500 sq. ejicit *Steitz* v. 500 sq. et v. 502 sq. *Lehrsio* duae sunt sententiae ab interpolatore illatae v. 500—563 ἀθ *Hetzel* v. 504—560 alius poetae, v. 561—563 postea additos esse, „ut transitio fieret ad novum Hesiodii carminis argumentum", putavit *Goettling*; v. 504—535 tantum Hesiodo abjudicat *Lehrs*, cui v. 536—553 tertium decimum efficiunt praeceptum; v. 507—535 ἀθ *Twesten* v. 500. κομίζειν conj *Hermann* v. 504. μῆνα δὲ Βουκάτιον κακά τ' ἤματα conj *Steitz* p. 27 βουδόρα ed *Goettling Lennep*

ἐμπίπτων, καὶ πᾶcα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίccουc', οὐρὰc δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάcκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸc ἐὼν διάηcι δαcυcτέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸc ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴcχει·
καί τε δι' αἶγα ἄηcι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχεc αὐτῶν; οὐ διάηcιν
ἲc ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθηcι·
καὶ διὰ παρθενικῆc ἁπαλόχροοc οὐ διάηcιν,
ἥ τε δόμων ἔντοcθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύcου Ἀφροδίτηc,
εὖτε λοεccαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χριcαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόcτεοc ὃν πόδα τένδει

R. D. v. 523. νυχίη

L. V. v. 511. τότε βοᾷ M (βοᾶ ex βόα m. post.) v. 512. δὲ post θῆραc om μ οὐρὴν cod. Havn. 1971 ap. *Bloch*. in append. ad Etym. Gud. p. 966 Sturz. δ' post οὐρ. postea add in T μάζε' M μάζε (sic) S μάζεα cod. August. *Greg. Cor.* p. 535 Schaef. (μέζε' reliqui) vv. 512. 513 transponit a v. 513. καὶ λάχνῃ καὶ δέρμα V Venet. 1 v. 514. διάcηcι μ διάῃcι Q v. 515. διαῤῥινου p διὰ ῥινὸc (?) p οὐ δέ μιν M v. 516. δι' αἰγαὸc l αἶγα ex αἴγα (m. IV) corr M αἶγ' T ἄῃcι Q δὲ οὐ τί M v. 517. οὔνεκ' M (ex οὕνεκ' corr m. IV) p οὐνεκ' T ἐπήεταναὶ T διάηcιν MBLOS διάῃcιν Q διάηcι reliqui v. 518 sq. om S v. 518. ἳc (ex ἲc corr) T βορέαο a τροχαλόν τε γ. T τίθηcιν LOp *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 131 (197 Herch.) τίθηcι reliqui (τίθηcῑ M) v. 519. διάῃcιν Q διάηcι *Eustath.* l. l. v. 520. ἐντόcθε a ἔντοcθεν M (ν postea add) p ἔντοcθι OSp ἔ. φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ Par. G ἔ. (ἔντοcθεν μ) μίμνει παρὰ μ. κεδνῇ μNp μίμνῃ παρὰ μ. κεδνῇ L φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει ut videtur reliqui (ut MBOST [in T φίλῃ cum ῇ κεδνῇ subscr.] a)

v. 521. οὔπω ex οὖπω corr B πολυχρύcου M (λ supra lin. postea suppl)

v. 522. εὖτ ἂν Aug. εὖτε reliqui λοεcαμένη M (c supra lin. postea suppl) v. 523. μυχίη N Voss. 1 Gal. (cfr. *Proculi* explic.: εἴcω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην) νυχίη reliqui (cf. ad Theog. 991) ἔνδοθι μNSp ἔνδοθεν reliqui v. 524. ἤματι ex ἥματι (m. IV) corr M ἥματι BOT τέμνει *Antigon. Caryst.* 25 (21) τένθει *Suid.* v. τένθαιc. *Schol.* Ven. alt. ad Aristoph. Pac. 1009. Vulgatam firmant *Schol.* Rav. Ven. ad Aristoph. l. l. *Etym. M.* p. 111, 6. 327, 24. *Eustath.* ad Il. p. 773, 39. *Suid.* v. ἐλεδώνη. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 132 (cf. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. p. 199, qui nostrum locum respicere videtur).

C. C. v. 513—535 ejicit *Steitz* v. 516. καί τε διάηc' αἶγα τανύτριχα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 178, καί τε δι' αἰγὸc ἄηcι τανύτριχοc· οὔτι δὲ πώεα *Schaefer* v. 520. Aut μίμνῃ aut φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ omisso verbo scribendum conj *Hermann*, quod posterius ed *Lennep* v. 522. εὖ τε „beneque“ cum *Spohnio* et *Dindorfio* ed *Lennep*

ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεcι λευγαλέοιcιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιοc δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
cτρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεccι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντεc ἀνὰ δρία βηccήεντα
φεύγουcιν· καὶ πᾶcιν ἐνὶ φρεcὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ cκέπα μαιόμενοι πυκινοὺc κευθμῶναc ἔχουcι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶcοι,
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰc οὖδαc ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶcιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕccacθαι ἔρυμα χροόc, ὥc cε κελεύω,

R. D. v. 528. παρ' Ἑλλήνεccι v. 530. μαλκιόωντεc

L. V. v. 525. ἀπύρῳ L, sed υ ex corr καὶ ἤθεcι M (ex ἤθ. corr m. post.) Q Vatic. 51 Vind. 3 Lanz. καὶ ἐν ἤθεcι reliqui lemma *Proc. Plut.* moral. p. 965 F. λευγαλέοιcῖν (ν postea add, ut videtur) M v. 526. ἠέλιοc M δείκνυ ex δεικνύει corr (ut videtur) L v. 528. cτροφᾶται M ἐπανελήνεcι ex ἐπανεληνέcι corr (m. post.) M πανέλλη^εc^ι L πανέλληcι μlTp παρ' Ἕλληcι *Phrynichi* cod. ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 385, 18 (cf. *Proculi* explic.: βράδιον δὲ φαείνει παρ' ἡμῖν). φαείνει ex φανείη (m. III) corr (ut videtur) M v. 529. κεραοί τε καὶ p ὑλικοῖται T v. 530. λυγρὸν L, sed ον ex corr. λυγρῶc p μυλλιόωντεc Q μυλιόωντεc] Κράτηc δὲ γράφει ΜΑΛΚΙΟΩΝΤΕC *Proc.* (etiam *Etym. M.* p. 594, 46—48). δρία ex δρῖα (m. post.) corr M δρύα Tap βηcήεντα Ml βηccήεντα ex βυccήεντα corr B (m. I) v. 531. φεύγουcι MTp φεῦγε *Etym. M.* p. 287, 44. μέμηλε M v. 532. ἔχουcιν p ἔχουcι κεύθουcι b ap. Lenn. v. 533. γλάφη T πετρῶεν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 188. τὸ δὲ δὴ T δὴ om μ ἶcοι M ἴcοι T, sed ι pr. ex corr. (ex εἰ?) v. 534. οὗτ' ex οὖτ' corr m. post. (rubro) B ὧ τ' ἐπὶ O οὔτ' ἔπι p νῶτ' p ἐάγη l ὁρᾶτε T ὁρᾶτε a v. 535. ἴκελοι OlTp ἀλευάμενοι ex ἀλευόμενοι corr L ἀλευάμενοι Q *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 174. λευκὰ T ἀνευώμενον νιφάδα λευκὴν citat corrupte *Joann. Alex.* p. 12, 20 Dind. ἀλευάμενοc νίφα λευκὸν *Choerobosc.* p. 118 Gaisf. Vulgatam firmat *Choerobosc.* ipse ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1229. (p. 419 Gaisf.) Hunc versum respicere videtur *Etym. M.* p. 63, 30, sic citans: ἀλεύατο νίφα πολλήν. v. 536. ἕcαcθαι vel ἕcαcθαι (c supra lin. postea suppl) M ἕcαcθαι ex ἕccacθαι O ἕcαcθαι T ἕcαcθαι p ἕccacθαι p

C. C. v. 525 ⤚ v. 526—528 ⤚ *Spohn* v. 526. οὐδέ οἱ conj *Hermann* Orph. p. 780, ita ut membrum antecedentibus junctum et ipsum pendeat a conjunctione ὅτε v. 532. οἳ — κευθμῶναc ἔλωcι conj *Brunck*, quorum illud solum probavit *Hermann* v. 533. τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἶcοι em *Hermann*, postquam βροτοί jam invenerat in vernacula interpretatione *Voss*, τρίποδ' ἀνέρι Ϝίcοι (sic) *Lennep* v. 534. νῶτ' ἐάγη conj *Bentlei* altera versus parte neglecta, νῶτον ἔαγε *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 178; totum versum ab interpolatore profectum arbitrabatur *Heyne* ad Il. Γ 367.

χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
cτήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύcαcθαι·
τὴν περιέccαcθαι, ἵνα τοι τρίχεc ἀτρεμέωcι,
μηδ᾽ ὀρθαὶ φρίccωcιν ἀειρόμεναι κατὰ cῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποccὶ πέδιλα βοὸc ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήcαcθαι, πίλοιc ἔντοcθε πυκάccαc.
πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύοc ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα cυρράπτειν νεύρῳ βοόc, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀcκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται Βορέαο πεcόντοc·
ἠῷοc δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc
ἀὴρ πυροφόροc τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοιc,
ὅc τε ἀρυccάμενοc ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων

R. D. v. 549. ὀμβροφόροc

L. V. v. 537. χλαῖνάν τε μαλακὴν MμBLlQNVSap χλαῖναν τὲ μ. O χλαῖναν μὲν μ. duobus exceptis reliqui v. 538. παυρῳ M μηρυcαcθαι sine acc. M μηρύccαcθαι p v. 539. περιέcαcθαι MBOTp ἀτρεμέωcῑ M ἀτρομέωcι O ἀτρεμέωcιν Tp ἀτρεμέωcι reliqui v. 540. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μὴδ᾽ S cφρίcωcιν (prius c in tabo) φρίccωcιν T, sed ρ postea add v. 541. δὲ postea add in L ποcὶ M πέδηλα T πέδηλα p βοὸc τ᾽ ἶφι l κταμενοῖο L v. 542. ἔντοcθεν Sa *Etym. M.* p. 672, 5. πυκάccαc BLQp πυκάcαc cum *Etym.* l. l. reliqui v. 543. ὁπόταν L (m. post.) Sap ὁπότ᾽ ἄν M ὁπότε reliqui (cum L m. I) κρῦοc M ὥριον ex ὤριον ut videtur (m. post.) corr M ἔλθοι μONSp ἔλθῃ (οι superscr.) m. ead. LT v. 544. δέρμα (τα superscr.) (sed τα postea add rubro) B νεύβρω μ ὄφρ᾽ T, sed ρ postea add. νῶτω T νώτων legisse videtur *Proculus*: «τὸ — δέρμα περίβλημα εἶναι τῶν νώτων»; ἐπὶ τὼ ὤμω *Moschopulus* v. 545. ὑιετοῦ M ἀμφιβάλλῃ l ἀμφὶ βάλῃ T ἀλέην ex ἀλεήν corr L ἀλεὴν B(λ ex corr [ex ρ?] m. post.) ἀλεήν O κεφαληφι ex κεφαλῆ (ut videtur) corr (m. post.) M κεφαλῆ δ᾽ ἐφ᾽ ὕπερθεν T ὕπερθε Flor. E ὕπερθεν reliqui (in M ν postea add, ut videtur) v. 546. πίλον lT *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 9 p. 114. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 214. πῖλον firmant *Etym. M.* p. 258, 34. *Eustath.* ad Il. p. 613, 44. 803, 5. (cf. ad Od. p. 1399, 3.) ἵν M v. 548. ἠῷιοc (ι postea add) M ἀπ᾽ ex ἀπ corr (postea) M v. 549. πυρροφόροc ex πυροφόροc (m. post.) O πυρφόροc p Cέλευκοc δὲ γράφει ᾿ΑΗΡ ᾿ΟΜΒΡΟΦΟΡΟC *Proc.* ἐντέταται μNp ἐπ᾽ ἔγοιc (sic) T v. 550. ὃc τ᾽ T ἀρυcάμενοc MμOlap αἰὲν εόντων (ut videtur) M m. I.; αἰὲν αόντων m. post. αἰὲν ἐόντων etiam L αἰὲν ἀόντων μlp αἰὲν ναόντων OQ (ap. *Gaisf.*) Sap lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591.

C. C. v. 548—553 ἀθ *Bentlei Ruhnken*, delevit *Brunck* v. 547—552 sic constituit *Hermann*: v. 547 (— πέλεται· Βορέω δὲ πεcόντοc), 549 (ἀὴρ πυροφόροιc —) 550, 551, 552 (— ἄλλοτε δ᾽ εἶcιν), 548 (ἠῷόc γ᾽ ἐπὶ γαῖαν — ἀcτερόεντοc); v. 553 pro variatione habet v. 547 sic amplificati: ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται δειλοῖcι βροτοῖcι | πυκνὰ — κλονέοντοc v. 550. ἀεναόντων auctore *Stephano* fere editores

ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕςπερον, ἄλλοτ' ἄηςι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέςας οἶκόνδε νέεςθαι,
μή ποτέ ς' οὐρανόθεν ςκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύῃ,
ἀλλ' ὑπαλεύαςθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμιςυ βουςίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰςί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο

αἰενναόντων **p** αἰὲν ἑόντων **Lp** αἰὲν ναέντων ex αἰὲν ἀέντων Q (ap. *Lenn.*) (de N nil constat) αἰεναόντων ex αἰὲν ν. corr T αἰεναόντων cum BV reliqui

L. V. v. 551. γῆς L γαίης T ἀνεμοιο μ θυέλῃ M θυέλλη μ v. 552. ποτιέςπερον B ἄηςιν **p** ἀήςι ex ἀήςει M ἄηςι reliqui v. 553. πυκνὰ T, sed ν ex corr. Βορέαο B**p** κλονόεντος S v. 554. φθάμενος τ' l τελέςςας LO ἔργα Sa ὀῖκον δὲ M οἶκονδε BO v. 555. μή ποτε ς' ex μή ποτ' ἐς corr M μὴ ποτε ex μὴ ποτ' ἐς corr T μήποτε οὐρ. Q ςκοτό|||ἐιν ex ςκοτί|||ἐιν corr M ᵛέφος (ν postea add) M ἀμφὶ καλύψῃ T v. 556. χρῶτα δὲ MμlQT**p** χρῶτα τὲ BOS χρῶτα τε L χρῶτά τε reliqui θήῃ L καθ' εἵματα O κατὰ δὲ ἥματα M κατὰ δ' εἵμ. Vat. 915. κατά θ' εἵμ. reliqui δεύῃl (l postea add, η ex corr) M δεύςῃ reliqui v. 557. μεῖς M μεὶς ex μεῖς corr L v. 558. χειμερίος M χειμέριος T, sed ι alt. in ras. προβάτοις ex προβάτοιο corr (m. post.) M ἀνθρώποιςι l v. 559. τὤμιςυ B (ι ex al. lit. corr) Q (τώμιςυ ap. *Gaisf.*.) V (in V corr θὤμιςυ) **p** *Eustath.* ad Il. p. 245, 37. τόμιςυ M τὼ μιςυ μ τ' ὤμιςυ Ll θ' ὤμιςυ OST (in T in ras) a θ' ὤμιςυ **p** θώμιςυ **p** θὤμιςυ cum *Proc.* reliqui βουςὶ T**p** βους' **p** ἐπ' ἀνέρι δὲ πλ. cum S fortasse **m** ἐπὶ δ' ἀνέρι πλ. M (δὲ M) μBL OTVa**p** ἐπ' ἀνέρι τὸ πλ. reliqui ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη *Etym. M.* p. 145, 7. v. 560. ἀρμαλιῆς M ἐπίρροθοι ex ἐπίρρηθοι corr (m. I) M εὐφρ. ex οἰφρ. corr (ut videtur) M εἰςίν BLO εἰςί vel εἰςὶ reliqui

v. 561. Τοῦτον καὶ τοὺς ἑξῆς δύο διαγράφει Πλούταρχος *Proc.* ταῦτα B, sed τ pr. extra lin. script. τετελεςμενον sine acc. μ ἐνὶ αὐτὸν M v. 562. ἥματα MLOT εἰςόκεν ex εἰ δέ κεν (m. II) corr M εἰςόκε L εἰς ὅ κεν O αὖτις MBLOQS**p** αὖθις reliqui v. 563. μητὴρ T ἐνείκη M, sed η ex al. lit. corr, ut videtur (m. II) v. 564. ευτἂν M δὴ M μετατροπὰς O τροπὰς ex τρόπας M ἠέλίοιο (sic) M

C. C. v. 554—558 quartum decimum v. 559 sq. quintum decimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 556. θείῃ ed *Dindorf Goettling* [v. 561—563] *Goettling*, — praefixit *Spohn*, deleverunt *Brunck* et *Steitz*, „Hesiodeos non putat“ *Lehrs*, ἀθ *Kappotas*, defendit *Hermann*, qui v. 560 cum sequente olim sic conjunctum fuisse putat: — εὐφρόναι εἰςὶ | ταῦτα φυλαςςομένοις v. 564—570 sextum decimum, v. 571—581 septimum decimum efficiunt *Lehrsi* praeceptum

χειμέρι' ἐκτελέcῃ Ζεὺc ἤματα, δή ῥα τότ' ἀcτὴρ
Ἀρκτοῦροc προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιοc·
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶc ὦρτο χελιδὼν
ἐc φάοc ἀνθρώποιc ἔαροc νέον ἱcταμένοιο·
τὴν φθάμενοc οἴναc περιτεμνέμεν· ὣc γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικοc ἀπὸ χθονὸc ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδαc φεύγων, τότε δὴ cκάφοc οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπαc τε χαραccέμεναι καὶ δμῶαc ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ cκιεροὺc θώκουc καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιοc χρόα κάρφει·
τημοῦτοc cπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιcτάμενοc, ἵνα τοι βίοc ἄρκιοc εἴη.

R. D. v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

L. V. v. 565. ἥματα MT δῆ OT ῥὰ MOT v. 566. ἀρκτοῦροc ex ἀρκτοῦρον (m. I) O προλιπὼν ex προλιπῶν (m. II) corr M ἱερὸν om M ῥοὸν ἱερὸν inverso ordine L v. 567. πρῶτα M ἀκροκνέφαιοc ex ἀκροκνέφεοc m. recentiss. M ἀκροκνέφαοc S ἀκροκνέφεοc p v. 568. τόνδε LSap τῆνδε μ τὸν δε T μετ μ μετ' S ὀρθογόη MμLlSp *Proc.* ὀρθρογόη reliqui (in T ex ὀρθογ. corr) Apud *Suidam* ὀρθρογόη dicitur χελιδών: cf. *Etym. M.* p. 631, 4: ὀρθογόη, ἡ μεγάλωc θρηνοῦcα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦcα. Ἡcίοδοc. Cf. *Hesych.* et *Phot.* v. ὀρθογόη. *Etym. Gud.* p. 433, 38: ὀρθογόη, ἡ χελιδών, ἡ ὑπὸ τὸν ὄρθρον γεννῶcα (γοῶcα?) καὶ οὐκ ὀρθοβόην ὥc τινέc. Quibus adde *Proculum*: ὀρθογόη δὲ ἡ χελιδὼν διὰ τὸν μῦθον, ὅc φηcιν αὐτὴν διὰ τὴν λύπην ᾄδειν τὴν Φιλομήλαν οὖcαν Ἀττικήν. Πλάτων δὲ οὐδὲν ζῷον λυπούμενον ᾄδειν φηcίν, οὐδὲ αὐτὴν τὴν χελιδόνα καὶ τὴν ἀηδόνα καὶ τὸν ἔποπα. Τί οὖν ἔδει καλεῖν αὐτὴν ὀρθογόην; εἰ μὴ ἄρα ὈΡΘΟΒΟΗΝ γραπτέον, ὥc τινεc. πανδιῳνὶc T ὦρθο T, sed ρ in ras. v. 569. ἀνθρώποιcῑν (sed ν postea add) M ἔαροc M, sed litterae ἔ, α, ρ, c in ras. additaeque postea νέον M, sed litt. ν, έ, ν in ras. additaeque postea. νέον pr. om., add postea L v. 570. τὴν ex τὸν (m. II) corr M τὸν (η' supra) μ περιτεμνέμεν M (m. I) μp περιταμνέμεν reliqui (cum M m. II) περιτέμεν οἴναc citat *Lex. Vind.* p. 161 Nauck. ὥc ex ὤ (m. post.) M v. 571. ὁπόταν MBLlSTam ὁπότ' ἂν reliqui ἄμφυτα Lp ἀμμφυτὰ O ἂν φυτὰ p ἂμ φυτὰ Mp ἄμ φυτὰ T ἀμφυτὰ reliqui βαίνῃ ex βαίνειν (m. post.) corr M βαίνει T βαίῃ p (in uno cod. add γρ. βαίνῃ) v. 572. οὐκ ἔτι T οὐκέτι reliqui v. 573. τὲ MLT χαραccέμεναι T, sed ε pr. ex corr (ex α?) χαράccεμεν p δμῶαc ex δμῶα (m. post.) M δμῷαc Q v. 574. κοίτην LNp v. 575. ἀμήτου lQp ἀμητοῦ reliqui ὅτέ τ' B ἡέλιοc M κάρφῃ μap v. 576. ἀγινεῖν QVenet. 1, 2 Gal. ἀγείρειν reliqui v. 577. ὄρθου Mp

---

C. C. v. 574. ἐπ' ἠόα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 145, κοῖτον ἐπ' ἠῶ *Goettling* v. 575 sq. ὥρῃ ἐν ἀμήτου· ὅτε δ' ἠέλιοc χρόα κάρφει, | τημοῦτοc cπεύδειν distinguit *Guiet* v. 576. ⋇ *Spohn* v. 577. εἴη e conj *Hermanni* ed *Goettling*

ἠῶς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,

R. D. v. 578. ἀπαμείρεται v. 589. Βύβλινος

L. V. v. 578. ἀπομείρεται M, sed omnes litt. praeter primam in ras. script. a m. recentiore ἀπομοίρεται p ἀπαμείρεται *Eustath.* ad Il. p. 1243, 23. ad Od. p. 1766, 53. Cf. ad Θεογ. v. 801. v. 579. ἰνά τοι M v. 580. ηὼς MO ἠὼς εἴτε φανεῖσα πολῆς *Etym. M.* p. 384, 5. πολλέας O v. 581. πολλοῖς lS πολλοῖσι τ' ἐπὶ MμLQ Flor. E βουσὶ ζυγὰ B m. I.; ζ. β. corr m. post. (rubro) τίθησιν (ν postea add) M v. 582. ἧμος M σκόλιμός τ' BLp σκ. τε M σκ. τε' (sic) S ἄνθει M ἀνθεῖ T, sed θ ex corr. ἠχέτα ex ἠχετά (m. post.) corr M ἀχέτα legisse videtur *Eustath.* ad Il. p. 395, 41. 396, 1. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1159. *Suid.* v. τέφρα (quam glossam expulit *Bernhardyus*) v. 583. καταχεύετ' Sap καταχεύτ' M κατεχεύατ' L καταχεύεται N Ambr. 4 ἐπεχεύατ' B ἐπιχεύεται p ἐπιχεύετ' reliqui cum cod. Paris. (2678) *Greg. Cor.* p. 62 Schaef. v. 584. πυκνῶν ST (in T ex πυκνὸν corr) καυματώδεος Op καματ. T, sed κα ex corr. ὥρης p v. 585. πιότατ' (ταί m. post. rubro) αἶγες (ται m. post. rubro) B πιότατ' αἶγες OSTp v. 586. ἀφαυρότεροι p καφαυρότατοι N δέ τοι ἄ. MBLQNSp δὲ ἄ. O δέ τ' ἄ. p δέ τε ἄ. uno excepto reliqui v. 588. ὑπὸ καύματος ex ὑποκαύματος corr (post.) M v. 589. εἴη (η ex lit. al. corr) M πετρέη L τε om B πετραίη τε T, sed η τε ex corr σκιή ex σκιά corr L βίβλινος cum *Proculo* MlQSTam βύβλινος BLONV cum reliquis et *Eustath.* ad Il. p. 871, 48. v. 590. μάζα MB (in B ante ζ aliquid eras) lQTap *Etym. M.* p. 573, 24. *Eustath.* ad Il. p. 838, 52. 1018, 15. μᾶζα firmant *Athen.* III p. 115 A. *Schol.* ad Aristoph. Eq. 959. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 82. μάζ' ἀταμολγαίη O σβενυμενάων M σβεννομεναων μ ζβεννυμενάων secundum legem orthographicam quandam scriptum esse testatur *Eustath.* ad Il. p. 217, 28. σβενν. agn. cum *Athen.* l. l. *Eustath.* ipse ad Il. p. 1260, 7.

C. C. v. 579—581 ejecit *Steitz* v. 579. δέ τε Ϝέργου conj *Bentlei* v. 582—596 ἀθ *Hetzel*, pro octavo decimo praecepto habet *Lehrs* v. 588. τε delendum censuit *Hermann* Orph. p. 757 v. 589. „an legendum: εἴη πέτρη τε σκιερή —?“ *Schaefer*

καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·

R. D. v. 594. εὐκραέος

L. V. v. 591. ὑλοφάχοιο L τετοκύης M τετοκυίας BLOp μήπο τετ. ex μήποτε τετοκ. corr T v. 592. ℘ ad marg. adscriptum habet S πρωτογόνων δὲ ἐρ. (sic m. I.; τὲ pro δὲ posuit m. post.) M v. 593. σκιῇ δ' ἑζ. (δ suppl postea) M ἑζ. ex ἐζ. corr m. post. M (ἑζ. restituit m. recentior) ἐζόμενον T ἐδ. ex ἑδ. (m. II) M v. 594. εὐκραέος LlNTap εὐκραέος corr ex ἀκραέος B (in B m. post. rubro) Q εὐκρατέος p ἀκρέεος p ἀκραέος cum MB (m. I) O reliqui *Proc.* ἀνέμου pro Ζεφύρου lSa ζεφύρου T, sed ου ex corr τέρψαντα O πρόσω M πρόσωπα μ (sine accent.) QV et fortasse m v. 595. κρήνη p τ' post κρήνης om *Plut.* moral. p. 725 D. Vulgatam firmat *Athen.* II p. 41 E. XI p. 782 A. ἀεννάου MQOTp (fortasse m) codd. plerique *Athenaei* II p. 41 E. αἰενάου Bp ἀενάου reliqui *Plut.* l. l. cod. L *Athenaei* l. l. codd. fere omnes eiusdem XI p. 782 A. ἀθάλωτος L Hunc versum cum sequente coniungunt a *Athen.* XI p. 782 A. v. 596. τρὶς δ' fortasse Np (cf. *Lenn.* in comment.) δ' ignorant MμBL *Proc. Athen.* l. l. *Phot.* lex. p. 440. *Eustath.* ad Od. p. 1624, 44. ὕδωρ *Phot.* l. l. τέταρτον MμB (m. I.; τέτρατον corr m. post.) OlQSTap *Phot.* l. l. ἱέμεν MQTp *Phot.* l. l. (sed sine accentu) ἱέμεν ex ἵεμεν corr L ἵεμεν reliqui οἶνος lS οἶνον *Phot.* l. l. v. 597. ἐπωτρύνειν p ἱερὴν Q ap. *Lenn.* ἱερὰν Q ap. *Gaisf.* v. 598. πρῶτον OlSp Ὡρίωνος Mp ὠρίωννος B v. 599. εὐαέϊ fere omnes (in B εὐαέϊ ex εὐρέϊ corr m. post. rubro) *Etym. M.* p. 388, 28. ἐϋτροχάλῳ cod. Vat. 915. *Etym. M.* l. l. εὐτροχ. reliqui ἁλωῇ B (ut semper) T

C. C. v. 591—595 „ab alio rhapsodo additi esse videntur" *Goettlingio*; *Hermann* vero tantum duo hemistichia v. 592 sq. ἐπὶ — ἑζόμενον abfuisse, tum vero v. 593 κεκορημένῳ et v. 594 τρέψαντι scriptum fuisse ab initio, rhapsodum vero verbis πετραίη τε σκιή offensum omisso versu 589 et v. 588 ἀλλὰ τότ' εἴη scripsisse et hemistichia illa inseruisse et sequentes dativos in accusativos mutavisse arbitratur v. 592—596 delevit *Steitz* v. 594 ⋟⁚— *Spohn* v. 596. τρὶς δ' ὕδατος post *Graefium* fere omnes editores; τρεῖς ὕδατος conj *Hermann* auctore *Casaubono* ad Athen. XI p. 782 A, ita ut hic versus cum antecedente connectendus sit 597—600 (— ἐν ἄγγεσιν.) undevigesimum, v. 600 (αὐτὰρ ἐπὴν δὴ), 601, 604 sq. vigesimum continent *Lehrsi* praeceptum, qui v. 602 sq. „faciles ad intelligendum, si soli spectentur," huc immigrasse „ob similem vocem" οἴκου — ἄοικον putat v. 599. εὐαεῖ ed *Goettling Lennep* auctore *Friedemanno* de pentam. p. 364

μέτρῳ δ' εὖ κομίcαcθαι ἐν ἄγγεcιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖcθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεcθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτιc ἔριθοc·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο cίτου —,
μή ποτέ c' ἡμερόκοιτοc ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται·
χόρτον τ' ἐcκομίcαι καὶ cυρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶαc ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦcαι.
εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Cείριοc ἐc μέcον ἔλθῃ
οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐcίδῃ ῥοδοδάκτυλοc Ἠώc,
ὦ Πέρcη, τότε πάνταc ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυc·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκταc,
πέντε δὲ cυcκιάcαι, ἕκτῳ δ' εἰc ἄγγε' ἀφύccαι
δῶρα Διωνύcου πολυγηθέοc. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

L. V. v. 600. δ' εὐκομίcαcθαι a ἄγγεcι̅ M v. 601. κατάθηαι ex κατάθηε corr L κατάθῃαι O κατάθηε l ἔνδοθι μL Gal. ἔνδοθεν reliqui v. 602. θῆτα τ' vel θῆτά τ' ἄοικον MBL (post θῆτα interpungit L) OQm θῆτα δ' ἄ. Vind. 4 θῆτ' ἄοικον cum *Proculi* lemmate et lemmate *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 reliqui v. 603. κέλλομαι O δ' om *Schol.* Ven. ad Il. Π 7. ὑπόπορθιc T v. 604. καρχαράδοντα T v. 605. ποτ' ἑ M m. I.; c suppl m. post. ἀπὸ ex ἄπο (post.) M ἀποχρῆμαθ' O ἕλοιτο B ἕμηται l v. 606. χορτόν τ' ἐcκ. M χόρτον τ' ἐcκ. μBLQm lemma *Proc.* χ. δ' ἐcκομίcαι reliqui (nisi quod a ἐc κομίcαι) cυφερτὸν Sa lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* l. l. ὄφρα M ὄφρά τοι BL τοι om lS v. 607. ἡμιόνοιcι̅ M ἐπ' ἠετανὸν ex ἐπηετανὸν (postea corr) M ἐπιετανόν μ v. 608. ἀναψύξαι ca (in M ex ἀναψύξαc corr) *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1170. λύcαι p v. 609. εὐτ' ἂν M ἀν δ' O Ὡρίων MT εἰc Lp μέcον ex βέcον (m. II) corr M ἔλθῃ M (ἔλθοι m. II) ἔλθοι LOlNp v. 610. δ' ex δὲ (m. II) M Ἀρκ. τ' L ἐcίδοι OTp ῥοδοδ. ex ῥεοδοδ. corr (m. post.) M ηώc M v. 611. πάνταc M (c postea add?) ἀποδρέπειν MμL (sed δρέπειν in ras) Q (ap. *Gaisf.*) V ἀπότρεπε T οἴκαδε ex οἶκα δὲ m. al. corr M βότρυc M, sed ρυc m. al. in ras. v. 612. δείξαι M δεῖξαι τ' L δὲ (acc. postea add) M ἠελίω M ἠλίω S τ' om Sa ἤματα T (ex ἦμ. corr) v. 613. cυcκιᾶcαι M (cυcκιᾶcθαι m. post.) la cκιάcαι L εἰc ex ἐc B ἄγγε' ἀφῦcαι ex ἄγγεα φῦcαι corr (m. post.) M ἀφῦccαι a ἀφῦcαι OS v. 614. Διονύcου MO T Διωνύcου ex Διονύcου corr (ut videtur) L Διωνύccου p επὴν M

C. C. v. 602—605 ἀθ *Hetzel*, ejecit *Steitz* v. 606—608 *Lehrsio* praeceptum vigesimum primum, v. 609—617 vigesimum secundum efficiunt v. 606. εἴη auctore *Hermanno* ed *Goettling* v. 607. ἐπηετάν' dubitanter conj *Hermann* v. 611. Ad lectionis varietatem ἀποδρέπειν adnotat *Goettling*: „fortasse ἀποδρέπεν voluit Dorico infinitivo“

Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε cθένος Ὠρίωνος
δύνωcιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ cε ναυτιλίης δυcπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες cθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουcαι πίπτωcιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουcιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεcθαι μεμνημένος, ὥς cε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύcαι πυκάcαι τε λίθοιcι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴcχωc' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύcας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,

L. V. v. 615. θε pro τε M τό τ' M Ὡρίωνος ex Ὡρίωνον (m. post.) M Ὡρίωνος etiam BT v. 616. δύνωcῑ M δύνωcι p ἀρότρου Vap μεμνημένον p v. 617. ὡραί·ο·υ M πλείων p κατὰ χθονὸς ex καταχθονὸς (post.) M Punctum post εἴη om S, neque exstat intervallum inter vv. 617 et 618. v. 618. ναυτιλιλίης T δυcπεμφέλου T, sed δυς supra lin. postea add. δυcπεφέλου *Zonar.* p. 579. αἱρεῖ MBL QT (ex αἱρεῖ corr) m *Zonar.* l. l. αἱρῇ S αἱρῇ (ει) reliqui (de l nil constat) *Etym. M.* p. 292, 36. v. 619. εὖτ' ἂν M ἃν B ὄμβριμον MμVSTa ὄβριμος L ὄβριμον reliqui Ὡρίωνος MT v. 620. φεύγουcι lemma alt. *Proculi* πίπτωcῑ M πίπτωcιν corr ex πίπτοcιν S πίπτουcιν LOp εἰς M v. 621. θύουcῑ M θύνουcιν Bp (in Gal. pro varia lect.) ἀῆται O v. 622. τότε μὴ νῆας QV Venet. 1 μὴ κέτι ML ἐπὶ pro ἐνὶ lp ἐνὶ (π) T ὀίνοπι M v. 623. γῆν ex γὴν corr m. post. M v. 624. δὲ M ἐπ'ἠπείρου ex ἐπηπείρου corr (m. IV) M ἔρυcαι ex ἐρύcαι (m. IV) M ἐρῦcαι O πύκαcαι ex πυκᾶcαι (m. IV) M πυκάccαι L τὲ L λίθοιcῑ M (lin. supra ι postea add?) λίθοιcιν p λίθοιcι reliqui v. 625. παντόθεν B ὄφρ' ex οἴφρ' (ut videtur) corr in M ἴcχωc' T, sed c ex corr. ἀόντων μNSp v. 626. ἐξ ἐρύcας ex ἐξερύcας corr (m. post.) M ἐξερύcκων *Philemon* p. 198 Osann. μή τοι πύθῃ L ὄμβρος ex ὄμβρον corr O ὄμβρῳ p v. 627. δ' ἐπάρμενα ex δ' ἐπ' ἄρμενα corr L τ' ἐπαρμένα p (fortasse m) δ' ἐπαρμένα reliqui (δὲ ἐπ. M) ἐνικάτθεο Lm ἐνὶ κάτθεο BOap ἐγκατάθεο μT (γρ. ἐνικάτθεο in mg. ab

C. C. v. 617. ὅρμενος temptabat *Guiet*, tum „addititium" putabat, postremo defendit versum, qui *Goettlingio* „temere adjectus esse videtur ab eo rhapsodo, qui non sine fine hanc Hesiodii carminis partem esse volebat," defendit praeter alios *Kappotas* p. 37 „fortasse sic scribendum: πλειὼν δ' εἶτα χθονὸς ἄρμενος αἰεί", pro genuini carminis fine habet *Hetzel*, cui p. 3 „cetera omnia post adjecta videntur" Inde a v. 618 „quae sequuntur de navigatione" usque ad v. 694, *Lehrs* p. 207—212 ita dijudicat, ut v. 618—645 et v. 663—694 „quibusdam exclusis", de quibus infra singulatim monetur, „se recte excipere et in unam cantiunculam coire", v. 646—662 „prioris particulae aliam alius poëtae habere recensionem" putet; *Kappotas* p. 37 sqq. ejectis v. 650—662 sic ordinat: v. 618, 648 sq., 619—642, 646 sq., 643—645, 663—694

εὐκόϲμωϲ ϲτολίϲαϲ νηὸϲ πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ᾽ εὐεργὲϲ ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάϲαϲθαι·
αὐτὸϲ δ᾽ ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναϲθαι, ἵν᾽ οἴκαδε κέρδοϲ ἄρηαι,
ὥϲ περ ἐμόϲ τε πατὴρ καὶ ϲόϲ, μέγα νήπιε Πέρϲη,
πλωίζεϲκ᾽ ἐν νηυϲὶ βίου κεχρημένοϲ ἐϲθλοῦ·
ὅϲ ποτε καὶ τῇδ᾽ ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύϲϲαϲ,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενοϲ φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺϲ ἄνδρεϲϲι δίδωϲι·
νάϲϲατο δ᾽ ἄγχ᾽ Ἑλικῶνοϲ ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄϲκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ᾽ ἐϲθλῇ.
τύνη δ᾽, ὦ Πέρϲη, ἔργων μεμνημένοϲ εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίηϲ δὲ μάλιϲτα.

---

al. m.) ἐγκάθεο S ἐγκάτθεο cum MV ut videtur reliqui (de multis codd. nil constat)

L. V. v. 628. ϲτολήϲαϲ L νηὸϲ B, sed ϲ in ras. v. 629. κναπνοῦ L κρεμάϲαϲθαι B, sed θ in ras. v. 630. ἔλθοι OQV Venet. 1 v. 631. ἅλα δέ M ἔλκέμεν (sic) a v. 632. ἄρμενον ex ἅρμενον (ut videtur m. I) M ἅρμενον T v. 634. πλωίζεϲκ᾽ ἐν νηυϲὶ MQT (νηύϲι T) p πλωίζοϲκ᾽ ἐν νηυϲι μ πλωίζεϲκε ν. Sa πλωίζεϲκεν ν. reliqui νηυϲὶν M (sed ν alt. postea add) v. 635. ὃϲ ποτὲ BO ἦλθε T, sed η ex ε corr. βαθὺν pro πολὺν cum *Proculo* L et b ap. *Lenn.*; in Gal. pro varia lect. ἀνύϲαϲ μLQ (in Q m. I. alterum ϲ suprascripsit) STp ἀνύϲαϲ ex ἀνῦϲαϲ (m. post.) in M v. 636. αἰολί[δα] (δα postea suppl) L μελάινη ex μελαινῇ (m. II) corr L v. 637. ἄφενον p οὐ δὲ M πλοῦτον τὲ MOT πλοῦτον τε μ v. 638. ἄνδρεϲι M ἀνδράϲι LT διδώϲῖ M διδῶ L διδωϲιν p v. 639. εἴϲατο δ᾽ *Cert.* Hes. c. Hom. init. δ᾽ ex δὲ (m. post.) corr M Ἐλικῶνοϲ M Ἑλικῶνοϲ ex Ἐλικῶνοϲ corr (m. post.) L v. 640. χεῖμα ex χείμα corr (m. post. ut videtur) M χεῖμα μὲν κακῇ p κακὴ T θέρι τ᾽ L θέρει τ᾽ p θέρει δ᾽ Oap cum *Gramm.* ap. *Cram.* (vid. infra) θέροϲ Par. P. Aug. *Eustath.* ad Il. p. 270, 38. Vulgatam firmant *Strabo* IX p. 409. *Cert.* l. l. *Lucian.* Pseudolog. 19 tom. III p. 177. *Maxim. Tyr.* XXIX 7. *Schol.* Ven. ad Il. B 507. *Schol.* ad Nicand. Ther. 11. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 193, qui citat: Ἄϲκρη, χεῖμα κακή, θέρει δ᾽ ἀργαλέη, οὐδεποτ᾽ ἐϲθλή. ἀργαλέη ex ἀργαλέει (m. II) corr M οὔποτ᾽ ἐ. M (οὔ ποτ᾽) μlQ ἐϲθλη μ v. 641. τύνη B, sed τ praegrand. extra lin. v. 642. περὶ δὲ ναυτιλίηϲ inverso ordine T

C. C. v. 631—662 ἀθ *Steitz* praeter v. 643, quem ante v. 689 ejectis v. 687 sq. transponit v. 632. ἐντύναϲθ᾽ ἵνα Ϝοίκαδε post *Heinrichium* conj *Lennep* v. 633—642 et v. 646—662 „serius adjecti" videntur *Goettlingio* „ab iis, qui non Cumanum, sed Boeotum fuisse Hesiodum ex ipsis ejus versiculis demonstrare vellent" v. 635 ⋟ *Spohn* v. 637 sq. ἀθ *Clericus*, ejecit *Brunck*

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέcθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔccεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωcιν ἀήτας.

εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεcίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίcβοιο θαλάccης
οὔτε τι ναυτιλίης cεcοφιcμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐc Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
— μείναντες χειμῶνα πολὺν cὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐc καλλιγύναικα.

R. D. v. 646 sq. τρέψῃς — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647. ἀτερπέα λιμόν v. 649. cεcοφιμένος

L. V. v. 643. νῆα δ' ὀλ. *Etym. M.* p. 36, 24. μ. δὲ M ἐν Mp ἐνὶ reliqui, quod etiam habent *Plut.* moral. p. 22 F. *Schol.* ad Arat. 152. v. 644. μείζον M κέρδει LT v. 645. ἔccεται ex ἕπεται m. II. corr (rubro) B ἀπέχωcῑ M ἀπέχουcιν l v. 646. ἐῦτ' ἂν (spir. supra υ ab al. m.) M εὖτ' ἂν B εὖτ' ἂν L cum reliquis ἐπ'ἐμπορίην ex ἐπεμπορίην (m. post.) corr M ἐπεμπορίην L τρέψας cum *Proculo* MBQSap τὲρψῃς O τρέψῃς reliqui ἀεccίφρονα OT αἰεcίφρονα p v. 647. βούλεαι MμBLOlQSTp βούλει V βούληαι uno excepto reliqui δὲ post β. add ac, LT exceptis, qui δὴ χρεα μ δὲ χρέα om p τὲ πρ. BO τε φυγεῖν p var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. λιμὸν ἀτερπῆν M λιμὸν ἀτερπῆ μLlQVSap λ. ἀτέρπῆ (ea supra) T (in mg. γρ. ἀτερπέα λοιμὸν ab al. m.) ἀτερπέα λιμόν cum O reliqui v. 648. λέξω pro δείξω *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 707. δὲ Sa lemma *Schol.* Monac. l. l. v. 649. οὐ τέ τι M οὔτέ τι O οὔτέ τι — οὐδέ τι *Eustath.* l. l. Prius τι om p ναυτιλιης μ cεcοφημένος Q δεδιδαγμένος cum cεcοφιcμένος in marg. cod. Dorvill. 1 cεcοφιcμένος M (sed co in·tabo) reliqui cεcοφιμένος, et legerat *Tzetza* «οὐ cεcοφιμένος τῆς ναυτικῆς, Αἰολικῇ ἐκθλίψει τοῦ c» cεcοφιcμένος firmant *Clem. Al.* Strom. p. 330. *Eustath.* l. l. οὔ τέ τι v. B οὔτέ τι O v. 650. Ad h. v. *Proculus:* ταῦτα πάντα περὶ τῆς Χαλκίδος (adde καὶ) τοῦ Ἀμφιδάμαντος καὶ τοῦ ἄθλου καὶ τοῦ τρίποδος ἐμβεβλῆcθαί φηcιν ὁ Πλούταρχος οὐδὲν ἔχοντα χρηcτόν. πόπωτε L In T post πώποτε aliquid eras, fort. κ' νηί (m. II ex νηὶ) γ' (γ' in ras) M νηὶ ἐπ. (sine γ') O πώποτ' ἐνηί μ ἐπελᾶ (sic) μ πόντον ex πόντων (m. post.) M v. 651. εἰc μOSap lemma *Proc.* ἐπ' Εὔ. p Ευβοιαν μ Εὔ. ἀπ. Αὐλ. Bp Εὔ. ἀπ' Αἰολίδος L αὐλιδος μ πότ' μ v. 652. πολυν μ ξῡν O. cὺν λαον ἄγειραν μ ξυνλαὸν ἀγείραν M v. 653. ἐλάδος M ἑλλαδος μ ἱερης μ τροιην μ καλιγύναικα M

C. C. v. 643—645 ἀθ *Lehrs* v. 646 sq. ⋟ *Spohn* v. 647. „τε versum impedit et est inutile" *Guiet* v. 649 sq. ⋟ et v. 651—662 praef — *Spohn* v. 646. „εὖτ' ἄν falso dictum pro εἰ vel εἴ κε offendebat" *Lehrsium* p. 210. τρέψας jam conj *Guiet* v. 647. „τε versum impedit et est inutile" *Guiet*, delendum putabat etiam *Hermann*; potius deleto δέ restituendum βούληαι videtur v. 649—662 delevit *Brunck*

— ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ᾽ εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
— τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

L. V. v. 654. ἐνθάδε ex ἐνθὰ δὲ corr M ἐνθαδ᾽ μ ἐνθά δ᾽ LO ἔνθα δ᾽ Aug. ἐνθάδ᾽ reliqui [ε]ἔγων μ ἐπ᾽ ἄεθλα ex ἐπάεθλα (m. IV) corr M δαιφρονος ἀμιδαμαντος μ v. 655. εἰσεπερησα μ προσφραδμενα (?) μ προπεφραδμένα T, sed οπε et δ in ras. προπεφασμένα Vit. v. 656. ἀθλ᾽ μ ἔθησαν μ μεγαλήτορος Mμ (in μ sine accent.) LT Gal. ἐνθὰ με φημὶ M ἔνθά με φημὶ B ἔνθρα με φημι μ ἔνδά με φ. T ἔνθα με φ. p
v. 657. ὑμνων μ ὑμ̓νων T, sed ν pr. ex corr. νικήσαντα BO τρίποδε M τριποδ᾽ μ ὠτόεντα T Ἄλλοι γράφουσιν ῾ΥΜΝΩι ΝΙΚΗΣΑΝΤ᾽ ᾿ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΘΕΙΟΝ ῾ΟΜΗΡΟΝ *Proc.* Cf. *Proc.* Vit. Hom. p. I Bekk.: ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάσαντες τοῦτο «῾Ησίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ᾽ ἀνέθηκεν, ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον (θεῖον Bekk.) Ὅμηρον». ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον γάρ τι σημαίνει. Innuere videtur auctorem *Certam.* 322, 15 sqq. ed. Goettl.: «τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα· „Ἡσίοδος — θεῖον (sic!) Ὅμηρον"» v. 658. ἐγω μ Μούσῃς᾽ μLIQNSap Μούσῃς B Vind. 5 μούσῃς[αις] T Μούσαις cum MO reliqui Ἑλικωνιαδεσσ᾽ sine accent. μ Ἑλικωνιαδεσ̓ S ἀνεθηκα μ v. 659. ἐνθά με M ἔνθά με μO ἔνθα τὸ μὲν πρ. T ἔνθα με p τοπρῶτον Ba v. 660. τόσσόν τοι (accent. supra pr. ο in M postea adiectus) MBOQ τοσσον τοι μ νηῶν ex νήων m. post. M τε pro γε μ γε om p πεπείραμαι μSap πεπείραμαι[η] T πεπείρημαι[α] p πεπίρημαι p v. 661. ἐρεω μ αἰγιοχοιο μ
v. 662 in M fere erasus γάρ με δίδ. μ ἀοίδειν (?) O ἀοιδεῖν p
v. 663. ἤματα M Ημα‑τα μ μετατροπὰς M (m. I.; μετὰ τροπὰς m. post.) ἠελίοιο M v. 664. καματώδεος M, sed ω (partim) et accent. a m. recentiss. καυματώδεος OITp; cf. ad v. 584. v. 665. πελεται M πέλεται T, sed ἑλε ex corr. θνητοῖσι MQT οὐ τέ κε M οὐδέ κε B οὔτε κε p

auctore *Guieto*, cui „hi versus a 648 usque ad 662 videntur suppositi‑tii": quippe quae iis continentur „e Theogonia sumpta et interpolata" videntur
C. C. v. 655. προπεφασμένα probabat *Hermann* Orph. p. 757
v. 656. Hesiodum μεγαλήτορος Ἀμφιδάμαντος scripsisse, recentiorem poëtam victoriae reportatae fabulam additurum hoc immutasse putabat *Hermann* v. 657. Dicendum fuisse Proculo „addere quosdam post v. 657 alterum versum: ὕμνῳ νικήσαντ᾽ ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον repetitis per epanaphoram ὕμνῳ νικήσαντα" notavit *Goettling*

καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

L. V. v. 666. οὔ τ' M ἀποφθείσειε M m. I. (ἀποφθήσειε corr m. post. ἀποφθίσειε, quod nunc exstat, corr m. II) v. 667. εἰ δὴ μὴ cum *Proculi* lemmate MBOIQT Med. d'Orvill. p εἰ μὴ δὴ *ut videtur* reliqui ἐνοσείχθων p v. 668. ἐθέλῃσιν M, sed ε alt. ab al. m. (?) corr. in T ἐθέλῃσιν ex ἐθέλεσεν corr ὀλέσαι M Post v. 669 in O erasum est: τῆμος δ' εὐκρϊνεῖς· εὐδϊανοὶ εὐδϊάγνωστοι· v. 670. εὐκρινέες B, sed ιν ex corr. αὖραι ex αὐρὰ corr T v. 671. εὔκηλος T, sed η ex corr. τὸ τε M ἀνέμοισι M v. 672. ἑλκέμεν ex ἐλκέμεν (m. post.) corr M εἰς πόντον MQS φ. τ' εὖ π. μBp φ. τ' ἐς π. M φ. δ' ἐς π. Q ap. *Lenn.* (φ. τ' εὖ π. ap. *Gaisf.*) φ. δὲ π. p φ. δ' εὖ π. reliqui v. 673. σπεύδειν ὅτι M (δ' supra lin. postea add) ὅτι etiam T (sed ex corr) οἶκον δὲ M (m. I) Q οἴκονδε M (m. post.) OTp v. 674. μὴ δὲ MBOQTap οἶνον τε OT ὀπωρ. M (m. I; ὀπωρ. m. post.) v. 675. ἐπεόντα S τε om *Eustath.* ad Il. p. 982, 18; habet *idem* ad Od. p. 1509, 49. v. 676. ὁμαρτήσας S v. 678. ἀνθρώποισιν (ν ephelcyst. postea add) M T in marg. γρ. δειλοῖσι βροτοῖσι v. 679. ἦμος M (m. II ex ἧμος corr) a τοπρῶτον O ἐπιβάσα p κορώνη ex κορῶνη (m. I?) M

v. 680. ἐποιήσε M ἐποίησε OTp τόσον M (σ supra lin. postea add) πέτηλ' T v. 681. κραδίη S δ' ex δὲ (m. II) corr M ἀμβατὸς ἐστὶ Mp ἄμβατὸς ἐστι T v. 682. εἰαρινὸς M, sed ει m. post. (ει ante ει a m. I. scr., postea eras) M δ' ex δὲ M (m. II) οὗτός ex οὗτος (m. post.) M (accentus ´ a m. recent.) πελεται M v. 683. αἴνημι T

C. C. v. 674 sq. verba οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον | καὶ χειμῶν' ἐπιόντα ab uno, v. 676 sq. ab altero poëta omissa esse conj *Hermann* v. 680. φανείη auctore *Spohnio* ed *Goettling* v. 682 sq. variationem esse v. 678 et utraque recensione conjuncta contaminatorem v. 682 pro ἄλλος hic quoque primitus posito substituisse οὗτος putat *Hermann*

ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κῦρσαι.

Δεινὸν δ', εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἄξονα καυάξαις καὶ φορτί' ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

R. D. v. 692. ἐπ' ἅμαξαν

L. V. v. 684. ἁρπακτὸς M (o ex al. lit. corr?) Ἁρπακτός S˙ κε φυγῇς p γε φύγοις M γε φύγῃς μ κεν ἐκφύγῃς O κε φύγῃς (οι) Q δὲ φύγοις T κε φύγοις reliqui ἀλλανύ O καὶ τὸν p v. 685. ῥέζουσῖν ex ῥέζουσῖ corr (m. I) M ἀϊδρίῃσι Mp νόοιο ex νόιοιο corr (fortasse m. I.) M v. 686. χρήματα δὲ ψ. *Schol.* ad Arat. 298. γὰρ firmat *Stob.* Floril. XCI (LXXXIX) p. 503. ψυχὴ supra lin. B ψυχῇ O δειλοῖσι M, sed οι in ras m. post. βροτοῖσιν Tp v. 687. ἔστι Q κατὰ κύμασιν M (in M κύμασῖ ex κύμασῖν corr) Qp ἀλλ' ἄνωγα T v. 688. ὡς ἀγορεύω M (ex ὡς ἀγόρευον corr m. II) BlQNp ὡς' ἀγορεύω μ ὅσσ' ἀγ. p ὡς σ' ἀγορεύω reliqui (uno e Palatinis excepto, qui ὥς σε κελεύω) v. 689. μὴ δ' ἐνὶ v. Bap μὴ δὲ ἐν v. M μὴ ἐν v. Q μηδ' ἐνὶ v. reliqui (μὴ δ' O) v. 690. πλείω p λειπεῖν T v. 691. πήματι M, sed ματι ab al. m. aliis litteris suprascript. πήμασι R (ap. *Lanz.*) Voss. 1 Vind. 5 πύματι p πήματα p κύρσαι ca v. 692. δεινὸν δ' εἴ κ' cum *Proculo* M (ex δὲ corr m. III) B (δεινόν B) ap δεινόν γ' εἴ κ' uno excepto reliqui ἐπ' ἅμαξαν BSa et fortasse m ἐπ' ἅμ. OQ ἐφ' ἅμ. M ἐφ' ἅμαξαν reliqui v. 693. καυάξαις M, sed υ ex al. lit., ut videtur, corr. κανάξαις O καὶ pro vulgato τὰ δὲ MμQN Gal. τὰ om T φόρτι' (apostr. postea add, ut videtur) M φορτὶ (sic) S ἀμαυρωθείη M φόρτια μαυρωθείη O v. 694. φυλάσεσθαι M καίρος T πᾶσαν M (sed π ex corr m. post.) v. 695. ὡραίαν *Schol.* ad Theocr. I 107 (ὡραῖος cod. Ambr. 222 ap. *Ziegl.* p. 16). τ. ἐπὶ οἶκον MQNS et b ap. *Lenn.*

C. C. v. 684. ἁρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν conj *Hermann*, ἁρπακτήρ· χαλεπῶς *Vollbehr* p. 77, «— ἐστίν· ἁρπακτός!» distinguit *Lehrs* p. 211 v. 687 verba δεινὸν — κύμασι variationem esse v. 691 δεινὸν — κῦρσαι et v. 687 sq. fortasse statim post v. 677 lectos esse conj *Hermann* v. 687 sq. praefixit ⋟ *Spohn*, ἀθ *Steitz* v. 691. κῦρσαι auctore *Spohnio* fere editores v. 692 sq. ⋟ *Spohn* v. 693. καυάξῃς et ἀμαυρωθείῃ conj *Hermann* v. 695—764 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 695—705 „praeceptum de ducenda uxore adscriptum huc, quod ad rem domesticam faciat,“ arbitratur *Lehrs*

μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
μήτ' ἐπιθεὶϲ μάλα πολλά· γάμοϲ δέ τοι ὥριοϲ οὗτοϲ·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥϲ κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃϲ·
τὴν δὲ μάλιϲτα γαμεῖν, ἥ τιϲ ϲέθεν εγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶϲ ἰδών, μὴ γείτοϲι χάρματα γήμῃϲ.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸϲ ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
τῆϲ ἀγαθῆϲ· τῆϲ δ' αὖτε κακῆϲ οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχηϲ, ἥ τ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένοϲ εἶναι.

Μηδὲ καϲιγνήτῳ ἶϲον ποιεῖϲθαι ἑταῖρον·

R. D. v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

L. V. v. 696. τριήκοντα cum *Tzetza* p τριάκοντα μlT (sed in T ex corr, ex ων, ut videtur) τριήκοντ' O Vat. 915. τριηκόντων cum *Proculo* reliqui *Stob*. Floril. LXXI (LXIX) p. 429. *Eustath.* ad Il. p. 97, 11. τριήκοντ' ὧν *Plut.* moral. p. 753 A. μή τε τριηκόντων ἐτέων μάλ' ἀπολ. citat *Eustath.* l. l. v. 698. γυνη sine acc. M τέττορ' l τέταρ' S τέτορ' T, sed το in ras τέττορε p ἡ δὲ γυνὴ τετάρτῳ ἔτει ἡ. *Schol.* Ven. ad Il. K 252. τέτορ' (sed acc. postea add) M ἡβώοι cum *Proculo* MlQ (ἡβωοι Q ap. *Gaisf.*) NTp *Schol.* ad Il. l. l. codd. A Vind. *Stobaei* l. l. *Etym. M.* p. 754, 10. ἡβῷοι μ ἡβώῃ reliqui (nisi quod ἡβῴη B, ἡβώη S) *Plut.* l. l. *Pollux* I 58. cod. B *Stobaei* l. l. γαμείτο μ γαμεῖτο Np
κ'
v. 699. ὥϲ τ' ἤθεα (m. ead., ut videtur) B ὧϲ κ' ἤθεα O ὥϲ τ' ἤθεα l ὥϲ κ' ἤθεα reliqui (nisi quod ὧϲ κ' S) ἵνα ἤθεα *Aristot.* Oecon. I 4 (p. 1344ª 17). *Aristid.* II p. 33 Jebb. ὡϲκ' ἤθεα *Stob.* Flor. LXX (LXVIII) p. 425. διδάξαιϲ Bp v. 700. τήνδε BOSap ἐγγύθι ex ἐγγύθεν (m. II) corr M v. 701. μᾶλ' ex μάλ' (m. II., ut videtur) M χάρμα Ml χάρματα νείμηϲ codd. AB *Stobaei* l. l. v. 702. οὐδὲν γὰρ p τοι Sap ληΐζεται O λογίζετ' *Zonar.* p. 479. (ληγίζετ' apogr. K; λογίζηται cod. Bern.) v. 703. τῆϲ δ' αὖτε M, sed c postea add. ῥίγιον ex ῥήγιον corr M v. 704. δειπνολόχου *Stob.* Floril. LXIX (LXVII) p. 423. *Zonar.* l. l. Vulgatam firmant *Etym. M.* p. 262, 49. *Eustath.* ad Od. p. 1508, 1. 1784, 25.
v. 705. εὕει BlTa Par. F *Plut.* moral. p. 527 A. *Eustath.* ad Il. p. 864, 55. ad Od. p. 1784, 26. *Pachym.* decl. 10 p. 201 Boiss. αὕει *Stob.* l. l. εὕει, quod habent reliqui, firmant *Plut.* moral. p. 100 E. *Eustath.* ad Il. p. 934, 31. ἄτερ T καὶ ὠμῷ c (uno excepto) a *Plut.* moral. p. 100 E. *Stob.* l. l. καὶ ἐν ὠμῷ Voss. 1 marg. *Plut.* moral. p. 527 A. γῆραι T, sed αι ex corr. δῶκεν cum *Plut.* moral. p. 100 E (δῶκε) *Eustath.* l. l. ac Pariss. FHMTX exceptis, qui θῆκεν, ut *Proc.*, *Plut.* moral. p. 527 A. (Idem legisse videtur *Georg. Pachym.* Epist. ined. X) θῆκε *Stob.* l. l. v. 706. εὖ ex εὐ corr (post.) M πεφύλαγμενοϲ M, sed acc. add postea v. 707. μὴ δὲ MBOTap *Etym. Gud.* p. 302, 5. καϲιγνηθῳ *Etym. Gud.* l. l.

C. C. v. 696. τριήκοντα Ϝετέων corr *Bentlei* v. 704 sq. „suspecti“ erant *Guieto* v. 705 ⤚ *Spohn* v. 706 inter v. 723 et 724 transponit *Steitz* v. 706 hic „plane incommodum“ esse, v. 707—714 „nulla sententiae affinitate doceri, quomodo te geras in socium“ vidit *Lehrs*

εἰ δέ κε ποιήςῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς,
μηδὲ ψεύδεςθαι γλώςςης χάριν· εἰ δέ cέ γ' ἄρχει
ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόςα τίνυςθαι μεμνημένος· εἰ δέ cέ γ' αὖτις
ἡγεῖτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃςι παραςχεῖν,
δέξαςθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· cὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεςθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐςθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

R. D. v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθις | ἡγῆτ' ἐθέλῃςι v. 716. νεικεςτῆρα

L. V. v. 708. δέ κεν p ποιήςῃς (ει superscr.) (m. ead.) B ποιήςοις l ποιήςεις M (m. II. ex ποιήςῃς corr) μ (ex corr, ut videtur) Op ποιήςας T πρότερον Mμ (ex corr) lSTp ἔρξῃς Ba ῥέξῃς O Flor. E ῥέξεις b ap. *Lenn.* ἔρξεις T ἔρξῃς reliqui v. 709. μὴ δὲ MBOTa μὴ ψ. p δέ ϲε γ' ἄρχῃ cum *Proculi* lemmate var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἄρχει M et *Schol.* Monac.) MμB (in B ἄρχει ex ἄρχῃ corr) O (δὲ cέ γ' ἄρχει) lQ (δέ cεν' ap. *Gaisf.*) Tp δέ κε γ' ἄ. S δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l. v. 710. ἢ τί ex ἤ τί (m. post.) M ἢ τὶ T ἤ τε *Etym. Gud.* l. l. τ' εἰπὼν μp ἔρξας B v. 711. τόςῳ μ τόςςα OQT (fuit τὸςςα) τίννεςθαι μ τίννυςθαι BOSTa *Etym. Gud.* l. l. εἰ δὲ cέ γ' αὖτις M εἰ δέ cε γ' αὖθις Med. 39 Dorvillii εἰ δέ κεν reliqui αὖθις etiam OSTa *Etym. Gud.* l. l. αὖτις reliqui v. 712. ἡγεῖτ' MB (m. I.; ἡγῆτ' m. post.) OlQNSTp ἡγῆτ' reliqui ἡγεῖται φιλότ. *Etym. Gud.* l. l. δ' m. recentissima add in M ἐθελήςει M ἐθέλῃςι c vulgo v. 713. τι Sa ἄλλοτε τ' ἄλλον vel ἄλλοτε τἄλλον M ἄλλοτε τ' ἄλλον μ ἀλλοτ' ἐς ἄλλον *Etym. Gud.* l. l.
v. 714. ποιῆςαι *Etym. Gud.* l. l. νόος M *Etym. Gud.* l. l. κατελέγχετω M καταλεγχέτω μ v. 715. μὴ δὲ πολ. MOTap μή τε π. B μὴ δὲ ἄξ. M μηδ' (τ' superscr.) (m. ead.) ἄξ. B μὴ τ' ἄξ O μὴ δ' ἄξ. QT μηδ' ἄξ. reliqui μήδ' ἄξ. *Etym. Gud.* l. l. καλέεςθαι ex καλέαςθαι (m. post.) corr M καλέςαςθαι T, sed έςαςθ ex corr. v. 716. μὴ δὲ κ. MBOap κακῶν ex κακὸν (m. II) corr M ἑταῖρον M ἑτάρον Olp ἑτάρον S ἑτάρων (ρον superscr.) (sic) T μὴ δὲ M μὴ δ' BO μή δ' ἐ. p μήδ' ἐ. *Etym. Gud.* l. l. ἐςθλοῦ l νεικητῆρα MBOlNTp *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 507. νεικετῆρα p νικητῆρα p νειητῆρα *Etym. Gud.* l. l. νεικεςτῆρα reliqui, quod habuit etiam *Eustath.* ad Il. p. 793, 11: ἐκ τοῦ νεικῶ νεικέςω καὶ ὁ παρ' Ἡςιόδῳ νεικεςτήρ. v. 717. μὴ δέ ποτ' MQp *Stob.* Floril. CXII (CXI) p. 582. (ubi cf. Gaisfordii annot.) μὴ δὲ ποτ' T μηδέποτ' a *Plut.* moral. p. 23 F. *Stob.* Flor. XCVI (XCIV) p. 518.
πενίην om S vv. 717, 718. θυμοφθόρον | τέτλαθ' ὀνειδίζειν ἀνδρὶ μακάρων δ. αἰ. ἐ. M

C. C. v. 709 ⩫ *Spohn* v. 709. Aut εἰ δέ c' ὅγ' ἄρχῃ aut εἰ δέ κέ c' ἄρχῃ scribendum conj *Hermann* v. 715—759 „cantiunculam uno tenore vetita multa et varia complectentem" dicit *Lehrs* v. 716 ⩫ *Spohn*

τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ᾽ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ᾽ ἀράς.

Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ᾽ ἀνιόντα·
μήτ᾽ ἐν ὁδῷ μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς

R. D. v. 721. κακόν κ᾽ εἴπῃς

L. V. v. 718. τέτλα *Plut.* l. l. αἰὲν ἐόντων ex αἰενεόντων corr M v. 719. ἐν M (ἐν corr m. II) ἀνθρώποισῑ M (ν ephelcyst. eras, linea supra ι a m. post.) ἀνθρώποισι ἄρ. T ἀνθρώποισιν ἄριστον *Gnomol.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. ἀνθρώποισι μέγιστος *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 122. Vulgatam firmant *Gellius* I 15. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. I 12 p. 29. (168 Herch.) φειδωλῆς post τοι (v. 719) ponit *Eustath.* l. l. δέ τε *Eustath.* l. l. v. 721. κακὸν εἴπ. BlSp *Schol.* Vict. ad Il. Υ 248. κακὸν γ᾽ εἴπ. Op κακον γ᾽ εἴπ. ex κακὸν εἴπ. corr T κακόν κ᾽ εἴπ. reliqui εἴποις MQSap *Schol.* ad Il. l. l. εἴποις (η supra οι) T εἴπῃς duobus exceptis reliqui τάχά κ᾽ B τάχα κ᾽ T, sed τάχα ex corr ἀκούσεις μp v. 722. μὴ δὲ MBOQTap πολυξείνοιο *Eustath.* ad Il. p. 1084, 41. πολυξείνου firmant *Athen.* VIII p. 364 D. *Schol.* Ven. ad Il. Π 748. δυσπέμφελον *Athen.* l. l. δυσπέμφαλος p v. 723. ἐκ κοινοῦ πλείστη sine distinct. p πλήστη μ τε pro δὲ *Athen.* l. l. χάρις T, sed α ex corr, ut videtur δ᾽ ὀλιγίστη p ὀλιγίστη ex ὀλίγη corr M v. 724. μὴ δέ ποτ᾽ MQa (μη a) p μήποτ᾽ l v. 725. ἀνίπτοισι M (ν ephelcyst. postea add) Bp ἀνίπτοις a lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTap ἀθανάτοισῑ ex ἀθανάτοισιν (m. II) corr M ἀθανάτοισι T v. 726. οὐ γάρ θ᾽ οἵγε μp οὐ γάρ τοι γε p κλύουσῑ ex κλύουσιν (m. II) corr M δέ τας M (m. I., δέ τ᾽ M m. post. — τὰς ἀράς ex cod. Med. 39 Dorvill. affertur) δ᾽ ἔτ᾽ ἀρὰς O v. 727. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOTap ἄντ᾽ M μὴ δ᾽ ἄν τις citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 167. ἠελίου μQ Par. Gal. ἠελίοιο M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἠελίοιο reliqui ὀρθὸς M ὀρθὸς cum γρ. ὣς suprascr. T ὀρθῶς *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 728. ἐπεί κε MlQSa ἐπήν κε uno excepto reliqui εἴς τ᾽ M ἔστ᾽ Oa ἀνιόντα MLQNa et fortasse m ἀνίοντος (sic) T, sed ος ex corr. ἀνιόντος cum O reliqui v. 729. Hic versus, in contextu omissus, ad mg. suppletus est in M μὴ τ᾽ — μὴ τ᾽ T προβάδιν l οὐρήσεις p

C. C. v. 721 ⋟ *Spohn* v. 722 sq. sic distinguit *Heinsius*: — δυσπέμφελος εἶναι· | ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις — v. 727. ἠελίου auctore *Hermanno* Orph. p. 757 fere editores v. 728. In una recensione εἰς ἀνιόντα in altera ἀντ᾽ ἀνιόντος olim scriptum fuisse conj *Hermann*

μήτ᾽ ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ᾽ ὅ γε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

Μηδ᾽ αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ᾽ ἀλέασθαι·
μηδ᾽ ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ᾽ ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

Μηδέ ποτ᾽ ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρίν γ᾽ εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
— Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητ᾽ ἴδε χεῖρας ἄνιπτος·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

Μηδ᾽ ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

736^{b} = 758. *μηδ᾽ ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ᾽ ἐξαλέασθαι·*

R. D. 730. μηδ᾽ ἀπογυμνωθῇς   740. κακότητι δὲ et κακότητ᾽ ἔπι

L. V. v. 730. μὴ δ᾽ a μή τ᾽ MOT μητ᾽ μp μηδ᾽ reliqui ἀπογυμνωθῇς μO ἀπογυμνώθῃς lNp ἀπογυμνωθεὶς reliqui ἔασι M (ν postea add) p *Schol.* Vict. ad Il. Λ 194. (ἔασιν *idem* l. l. ad v. 84) οι v. 732. ἢ ex ἣ corr (m. post.) M ἠέγε (sic) B ἢ ὅδε p τεῖχον p τεῖχον T εὐεργέος T v. 733. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOTap γονῇ πεπλάγμενος T, sed γονῇ πεπλάγμε ex corr. πεπαλαγμένος (αλ in ras m. al.) M πεπαλαγμένον μ πεπαλαγμένα l ἔνδοθι μ (sine accent.) Gal. ἔνδοθεν ut videtur reliqui v. 734. ἱστίῃ MQ Venet. 1 ἑστίῃ reliqui ἑστίᾳ *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 130 (197 Herch.) παραφαινεμεν ex παραφενέμεν (m. recent.) M v. 735. μὴ δ᾽ ἀπὸ M (δὲ M) BOQTap ἀποδυσφήμοιο MOl ἀπὸ δυστήνοιο *Plut.* moral. p. 562 A. v. 736. σπερμαίνειν ex σπερμαίνει corr T ἀποδαιτὸς T Post hunc versum in μBOlQNSTp legitur v. 758. (in Venet. 1 post v. 737) v. 737. μὴ δέ ποτ᾽ MB (ex μή) OTp ἀεννάων MTp αἰενάων B αἰεννάων p καλλίροον M καλλίροον ex καλλίρουν corr O ὕδων T v. 738. ποσὶ M εὔξῃ T, sed ex corr. ἐς om O εἰς T v. 739. πολυκράτῳ T v. 740. κακότητ᾽ ἰδὲ Par. C MP Aug. ap. *Lenn.* κακότητι ἰδὲ Par. D ap. *Lenn.* κακότητ᾽ ἰδὲ S κακότητι δὲ reliqui Ἄλλοι γράφουσι ΚΑΚΟΤΗΤΑ·ἐπὶ (scripsit ΚΑΚΟΤΗΤΑ ᾽ΙΔΕ) οἱονεὶ κακότητα εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ἐκακώθη. Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον. Ἄλλοι ΚΑΚΟΤΗΤΑ ἜΠΙ, οἱονεὶ ἐπὶ κακῷ ἑαυτόν (scripsit ἐπὶ κακὸν ἑαυτῷ) *Proculus* v. 741. θῆκαν pro δῶκαν Flor. E Vat. 915 (cf. ad v. 705) ὀπίσω Mp v. 742. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOTap ἀπὸ πεντόζοιο ex ἀποπεντόζοιο corr (m. post.) M ἀποπεντόζοιο O ἐν δ. MBOTm *Plut.* moral. p. 352 E. *Etym. M.* p. 127, 39. ἐνὶ δ. reliqui θαλίῃ μ v. 743. αὔειν l αἴθονι M αἴθωπι T

C. C. v. 730 ⤙ *Spohn* v. 731 sq. ἀθ *Steitz* v. 731. ἑζόμενος δ᾽ ὄνθειος ἀνὴρ conj *Hermann* v. 736^{b} obelo notatum imo margini subscripsit *Spohn* v. 740. κακότητί γε conj *Guiet*, κακότητ᾽ ἔτι *Goettling*, cui tamen „omnino commode abesse posse hic versus videtur“ v. 740 sq. ἀθ *Steitz*

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας
μωμεύειν ἀίδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

— Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων

R. D. v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεός τοι

L. V. v. 744. μή δέ ποτ' MOQp μή ποτ' (δε supra lin. postea add) T κρατῆρος Tp ὕπερθε O ὕπερθεν reliqui v. 745. ἐπαυτῷ T v. 746. μὴ δὲ MBOTa Ἔνιοι δὲ ᾿ΑΝΕΠΙΡΡΕΚΤΟΝ γράφουσι, τουτέστιν ἀθυμίατον. *Proc.* ἀνεπίρρεκτον exhibet Flor. O [Med. XXXII 41] marg. ap. *Lenn.* ἀνεπίξεστον, quod exhibent rell., agn. *Themist.* Or. XXVI p. 322 B. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. V 16 p. 182 (212 Herch.) v. 747. τι μSap κρώξῃ Qp κορώνη ex κορῶνη (m. post.) M κορωνή *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 126. ἐφεζ. κορώνη λ. κορώζει O v. 748. μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTap ἀποχυτρ. MT ἀνεπιρέκτων (ρ supra lin.) MT ἀνεπιρέκτων O v. 749. εὕειν pro ἔσθειν Vit. μὴ δὲ MBTap λούεσθαι M ἐπὶ T v. 750. μὴ δ' ἐπ' MBOQTp μή δ' ἐπ' a Vulgatam firmat *Etym. M.* p. 48,35. v. 751. ἀννέρ' T ἀνήρορα p v. 752. μὴ δὲ MBOTa δυωδεκάμενον T ἶσον MBOT v. 753. μὴ δὲ BOTap φαιδραύεσθαι T v. 754. ἐπὶ ex ἔπι (m. I) corr B v. 755. Hic versus in O primo omissus, postea ad marg. suppletus est. ποινῆ T μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTp μή δ' a ἱεροῖσι M ἐπ' αἰθομμέννοις ex ἐπαιθομμένοις corr M ἐπαιθομένοισι BT κιρήσας T (σ pr. in ras) v. 756. θεὸς νύ τοι MB (τι, οι supra lin. m. ead. B) lQST (in T θ ex corr) Venet. 1 p *Proc.* θεός (vel θεὸς) νύ τι p θεός τοι reliqui νεμεσᾶ ex νεμέσα (m. II) corr M νεμεσᾶ etiam O v. 757. μηδέποτ' ἐν προχοαῖς] Ταῦτα διαγράφει Πλούταρχος, ὡς εὐτελῆ καὶ ἀνάξια παιδευτικῆς Μούσης, μὴ οὐρεῖν ἐν προχοαῖς ποταμῶν ἢ κρηνῶν, μηδ' ἀποπατεῖν. τοῦτο γὰρ τὸ ἀποψύχειν. *Proculus.* μὴ δέ ποτ' MT (δὲ T) p μηδέποτ' lemma *Proc.* προχωῆ T προχοαῖς *Proculus* ἅλα δὲ M (ex ἅλαδε corr) T προρρεόντων OT προῤῥεόντων Q ap. *Lenn.* p

---

C. C. v. 752. δυωδεκάμην' ἶσον conj *Goettling*; totus versus *Spohnio* suspectus v. 753 ante v. 751 sq. transposito *Heinsius* jungebat v. 752 cum 754 sic: ἶσον καὶ τοῦτο τέτυκται | ἀνέρι v. 756 ⟗ *Spohn* v. 757—759 — *Spohn*

— μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέαcθαι·
— μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐcτιν.

Ὧδ' ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέcθαι.

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουcι· θεός νύ τις ἐcτὶ καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν

R. D. v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωcι

L. V. v. 758. μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTap ἐνι M μᾶλλον δ' N ἐξαλεύαcθαι Q v. 759. μὴ δ' M (δ' ex δὲ corr m. I) BOlQTap ἐν ἀποψύχειν QT οὔτι OTb ap. *Lenn.* p λώιον ἐcτὶ M λώιον ἐcτίν B λώιον ἐcτὶν OT ἐcτίν etiam p In S ἐcτ.... incerte scriptum, ut nescias, utrum ἔcτιν an ἔcταν voluerit v. 760. ὧδε M ἔρδειν B δεινὴν T, sed ην ex corr. ὑπαλεύαο p v. 761. κακῆ S γὰρ κακὴ sine τε T v. 762. in M in contextu omissus, ad marg. m. post. suppletus est v. 763. Hic versus in M m. III suppletus est οὔ τίc ex οὐ τίc (m. I) corr B οὔ τι O οὔτι p φ. δ' οὔ τί γε *Aristot.* Eth. Nicom. VII 14 (p. 1153 b 27) δ' οὔ τις *Schol.* ad Aesch. Ag. 938 Schütz. (qui ἥν τινα exhibet) *Demosth.* de falsa leg. p. 417 Rsk. ἀπόλλυται ex ἀπόλυται corr (m. post.) M ἥν τινα λαοὶ | πολλοὶ *Aristot.* l. l. *Demosth.* l. l. codd. plerique *Aeschinis* contra Timarch. p. 141 Rsk. *Dio Chrysost.* Or. XXXVII p. 128 R. (ἥντινα *Dio Demosth.*) Ordinem vulgatum firmant *Aristid.* II p. 150 Jebb. (qui etiam ἥντινα exhibet) *Schol.* ad Aesch. l. l. v. 764. φημίξωcι Q (ap. *Gaisf.*) *Proc. Demosth.* l. l. φημίξουcι B Op φημίζωcι Q (ap. *Lenn.*) φημίζουcιν M φημίζουcι reliqui cum libris paene omnibus *Dionis Chrysost.* l. l. *Schol.* ad Aesch. l. l. *Excerpt.* ex Hesiodi Opp. ap. *Bandini.* Bibl. Laur. III p. 391. Cf. citantem h. l. *Aristid.* l. l., ubi MSS. variant. (Similiter *Aeschinis* codices variant inter φημίξωcι, φημίζουcι, φημίζωcι et φημίζουcι) θεὸc νύ τοι BOSp θεόc νύ τίc ἔcτι *Excerpt.* ap. *Bandini* l. l. ἐcτὶ MBT v. 765. In MBTa prima littera vocabuli Ἤματα maior est aliis. In S suprascr. rubro ἡcιόδου ἡμέραι — deinde H (v. 765) rubro adscr. — ἩCΙΌΔΟΥ ἩΜΈΡΑΙ suprascr. in a. „in Par. C. supra scriptum Ἡcιόδου ἡμέραι. In margine Flor. A. scriptum rubrica τέλος τῶν ἔργων· ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). „In Flor. D. a manu antiqua ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). *Lennep.* ἥματα ex ἤματα corr M ἐκδιόθεν *Serv.* ad Verg. Georg. I 276. εὖ ex ἐὺ (m. III) M κατὰ (α suprascr. m. post.) M

C. C. v. 760—764 „post additi esse videntur“ *Goettlingio* v. 760 „transitum“ esse ad praeceptum „de cavenda mala fama“ v. 761—764 contentum vidit *Lehrs* v. 764 ⋋÷ *Spohn* v. 765—828 pro singulari de bonis et malis diebus carmine habet *Twesten* Ad v. 765—767 pristinus editionis *Hertelianae* (Basil. 1564), quae nunc mea est, possessor haec allevit: „sed hi tres sunt spurii ab alio nescio quo interpositi.“ Hic igitur haud inficete v. 768 cum 764 jungebat v. 765 sq. carminis non Hesiodei initium „mutatum esse a nescio quo, qui hoc carmen illi de agricultura annecteret“, demonstratum ivit *Lehrs* p. 251 v. 765.

πεφραδέμεν δμώεςςι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίςτην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέαςθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωςιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰςὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυςάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήςια ἔργα πένεςθαι·

R. D. v. 768. ἀληθείῃ

L. V. v. 766. δμώεςι (δμ in ras m. post.) M ἀρίςτη T v. 767. ἐργά (accent. supra α m. post.) M ἠδὲ M ἢ δ' ἁρμαλιὴν *Serv.* l. l. ἀμαλέην l δατέεςθαι b ap. *Lenn.* δατεαςθαι μ δατέαςθαι reliqui v. 768. εὖτ' m. III ex εὐτ' corr M ἂν B ἀληθείην λαοὶ κρ. MBOT ἀληθείῃ legisse Schol. anon. ex ejus interpretatione «ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωςιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας» recte conclusit *Hermann*, δή μιν ἀλ. κρ. reliqui, εὖτ' ἂν δή μιν λαοὶ citat *Procul.* ad v. 765, unde comparata *Moschopuli* interpretatione «ὁπηνίκα ἂν ἄγωςιν αὐτὴν τὴν τριακάδα δηλονότι οἱ λαοὶ ἀλήθειαν κρίνοντες» conclusit *Ranke* p. 19 antiquam utriusque fuisse scripturam «εὖτ' ἂν δή μιν ἀληθείην κρίνοντες ἄγωςιν». Sed Proculum quidem habuisse λαοί ex ejus interpretatione «ὁπόταν τὴν ἀληθῆ ςύνοδον οἱ λαοὶ διακρίνοντες ἄγωςι» apparet et apud Moschopulum potius αὐτὴν δηλονότι τὴν τριακάδα οἱ λαοὶ mutato ordine scribendum esse ex mira vulgatae lectionis conjunctione «αὐτὴν τὴν τριακάδα» apparet ἄγωςι M v. 769. αἵδε ex αἱ δὲ (m. IV) corr M αἵ δὲ T παρὰ OS πάρα μη̄τιόεντος ex παραμηόεντος (m. IV) corr M παραμητιόεντος T v. 770. ἔνι M m. I. ἔνη M. m. post. Venet. 1 Vat. 915 *Clem. Al.* Strom. V p. 713. ἔννη Tp ἔνη cum BO reliqui *Aristobul.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIII 12 p. 667 D. (ἔνι codd. BC Eusebii) ἑβδόμη ex ἑβδομ (m. post.) corr M ἑβδόμην T ἕβδομον p *Clem. Al.* l. l. εὐδόμη l εὐδόμη p ἦμαρ M v. 771. χρυςάορον M γείνατο M, sed νατο in ras m. post. Λητῶ T v. 772. γέ μεν M (μεν ex μαν corr?) BO γέμεν *Zonar.* p. 433, inepte, qui τε cum δ. coniungit et γέμεν per «ἐγένοντο» interpretatur γε μὴν p ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τὲ, δύο γέμεν ἢ. μ. citat *Phavorinus* (v. γέμεν) p. 409, 21. (ὀγδοάτη δ' et δύο etiam *Zonar.* l. l.) τὲνάτη ex τὲ νάτη corr O ἐννάτη T τε in T ex corr γέμεν T ἤματα MT μηννὸς M v. 773. ἀεζομένοιο MSa Aug. ἐργα M

„Post hunc v. excidisse versiculum, qualem hunc: αὐτός τ' ἠδ' ἄλοχον μελέτην ἐχέμεν, καὶ ἕκαςτα, suspicatur Hermannus" *Goettling*

C. C. v. 766—768 ἀθ *Steitz* v. 766. „melius fortasse post πεφραδέμεν interpungas, ut δμώεςςι cum sequentibus jungatur." *Goettling* v. 767. δατέεςθαι, quod „glossator videatur legisse" probat *Schaefer*

v. 768. Fuitne in alia recensione: ἥν μιν ἀληθείην? ἀληθείῃ e Scholiasta anonymo *Hermann* v. 769. Αἵδε γὰρ ἡμέραι] „Superiores quatuor versus spurii videntur. Hic autem incipit Hesiodus. Sic liber ἔργων et abrupte incipit οὐκ ἄρα μοῦνον etc. Theogonia autem ἤτοι μὲν πρώτιςτα etc." *Guiet* v. 772. Necessariam post ἐνάτη τε posituram *Hermanno* auctore primus fixit *Goettling*

ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ'· ἄμφω γε μὲν ἐcθλαί,
ἣ μὲν ὄϊc πείκειν, ἣ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶcθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆc ἑνδεκάτηc μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερcιπότητοc ἀράχνηc
ἤματοc ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδριc cωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱcτὸν cτήcαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸc δ' ἱcταμένου τριcκαιδεκάτην ἀλέαcθαι
cπέρματοc ἄρξαcθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαcθαι ἀρίcτη.
ἕκτη δ' ἡ μέccη μάλ' ἀcύμφορόc ἐcτι φυτοῖcιν,
ἀνδρογόνοc δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ cύμφορόc ἐcτιν,
οὔτε γενέcθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆcαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέcθαι

R. D. v. 777. νῇ 781. cπέρματα δάccαcθαι 782. μάλα cύμφορόc

L. V. v. 774. ἐν δὲ κατη (m. I., τε sed acc. supra ε delet. m. post.) M ἐνδεκάτη T ἑ. δὲ μQ (ap. *Gaisf.*) ἑ. δὲ Q (ap. *Lenn.*) ἑ. τε S ἑ. δὲ a ἑ. δε τε p ἑ. τε reliqui δυωδ. τε M τ' om B γέμεν MTp γέ μεν BO v. 775. ἡμὲν — ἡδ' cum Proculo OSp ἡμὲν δ. πεικειν. ἥδ' Q ἡ μὲν — ἡ δ' reliqui (nisi quod M ἣ δὲ B ἡδ' T ἡ δ' et a ἡδ') εὔφρονα ex ἄφρ. (m. II) corr (ut videtur) M ἀμάcθαι S v. 776. ἐνδεκάτηc ST ἄμεινον T v. 777. νεῖ ex νῇ (fortasse m. I) corr B: cf. *Suidas* v. ἀράχνη — τινὲc δὲ τὸ «νεῖ νήματα» διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡc ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει νήματα B lemma *Proc. Etym. M.* p. 603, 35. ἀερcιπότηc l ἀχάρνηc T ἀράχνη *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 377. v. 778. ἤματοc MT τ' ἴδροc p ἀμᾶται M v. 779. cτῆcαιτο T προβάλλοιτό τε ἔ. T προβάλλοιτο τ' ἔ. p v. 780. δὲ pro δ' M (vocabulum postea suppl) v. 781. cπέρματα OQT (in T ex cπέρματοc corr) Venet. 1 p cπέρματι N δάccαcθαι pro ἄρξ. Q (ap. *Lenn.*) Venet. 1 δάcαcθαι OQ (ap. *Gaisf.*) NTp ἐκθρέψαcθαι lST (sed in T θρεψ ex corr) p ἐκτρέψαcθαι p v. 782. μέcη Mp μάλα cύμφοροc Q Par. R, quod etiam legisse *Proculum* ex ejus interpretatione «ὠφέλιμον εἶναι τοῖc φυτοῖc φηcιν, δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν» etc. solitis Tzetzae conviciis vituperata apparet; sed μάλ' ἀcύμφοροc, quod reliqui omnes habere videntur, etiam Schol. anon. legit «οὐκ ἐπιτηδεία τοῖc φυτοῖc» interpretatus ἀcύμφοροc ἔcτι M φυτοῖcι MSa φοιτοῖcιν T v. 783. ἀνδρ. τ' ἀγ. Sp κούρη lp cύμφορόc ἔcτιν ut videtur M ἀcύμφοροc ex ἄμφοροc (m. post.) corr B δ' ἀcύμφοροc OQNTp ἐcτὶν B v. 784. οὔτε γ. μ ἄρ vel ἄρ T, sed ρ ex corr. v. 785. οὐ δὲ μ. M οὐδέμεν lTp οὐδέ μεν STa ἔκτη M κούρῃ τε γεν. MμBla et fortasse m κούρη τὲ γ. S κούρῃ δὲ γ. p κούρηcι τὲ γενέcθαι O κούρῃcί τε γεν. T (κούρηcι T) p κούρῃcι γεν. duobus exceptis reliqui. Singularem etiam habuit *Proculus* scribens: «τὴν πρώτην ἕκτην ἀνεπιτηδείαν πρὸc κόρηc γέννηcιν εἶναι βούλεται καίτοι τῆc Ἀρτέμιδοc οὖcαν ἱεράν, ὡc γενέθλιον τῆc θεοῦ», quae sequentibus uberius prosecutus satis demonstrat se post hunc versum alium insuper legisse de Dianae natalitiis huic diei adscriptis

C. C. v. 777—779 sic attrectat *Kappotas*: τῷ γάρ τοι νεῖ τ' ἧματ' ἀερc. ἀράχνηc | νήματοc ἔμπλειοc v. 778. „ἐκπλείου una voce; hoc est, die pleno, aestivo scilicet. Nam hiberni dies sunt dimidii tantum.“ *Guiet.* v. 781 ⟗ *Spohn* v. 781. ἐκθρέψαcθαι volebat etiam *Guiet* v. 785. κούρῃcι fere *editores*

ἄρμενος, ἀλλ᾽ ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
σηκόν τ᾽ ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐσθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνος· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ᾽ ὀαρισμούς.
μηνὸς δ᾽ ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ᾽ ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
— ἐσθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνος δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰς
— μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ᾽ ἀλεύασθαι φθίνοντός θ᾽ ἱσταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ᾽ εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ᾽ ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
˛πέμπτας δ᾽ ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν

R. D. v. 788. φιλέει δέ τε

L. V. v. 786. ἄρμενος ex ἄρμενον (m. I., ut videtur) corr M ἄρμενος T πώεα καμήλων l v. 787. ἀμφιβάλλειν T ἤπιον BTp ἤπιον ex ἤπιον (m. post.) corr M ἦμαρ MT v. 788. ἀνδρογόνος M φιλέοι lQ φιλέει reliqui δέ κε MBT δὲ sine τε Qp δέ τε uno excepto reliqui κέρδεα β. Venet. 1 p κέρ^{τομα}_{δεα} Q v. 789. ὀραισμοὺς M v. 790. ὀγδοάτη T, sed γ ex corr καρπρον M (m. I); ρ prius eras postea, acc. suppl m. IV v. 792. πλέω ex πλέων corr (postea) M ἤματι MT ἵστορα B (ι ex al. lit. corr) T v. 793. γίνασθαι M γίνεσθαι Q Venet. 1 γείνεσθαι p πεπυκρασμένος ἐστὶν T πεπνυμένος ἐ. O Venet. 1, 2, p v. 794. ἀνδρόγονος ex ἀνδρογόνος (m. II) M κούρη ex κουρὴ (m. II) M κούρῃσι δὲ fortasse p τε om B, postea add in M v. 795. μέση M μέ(σ)ση T μέσσῃ Q τῆδε τε S εἰλίποδας lTa v. 796. κῦνα Ml καχαρόδοντα M οὐρήας T v. 797. πρη(α)ύνειν T πεφύλαξε T θυμὸν cod. Viteb. De vv. 794—797 *Proculus* ad v. 797: Πεφύλαξο δὲ θυμῷ] Τοὺς πρὸ τούτων δ΄ στίχους οὐδὲ μνήμης ὁ Πλούταρχος ἠξίωσεν, ὡς ἂν μὴ φερομένους. v. 798. τετράδ᾽ M, sed δ ex al. lit. corr. v. 799. μάλά τοι B τε τελεσμένον a ἦμαρ M v. 800. ἄγεσθ᾽ εἰς οἶκ. MBlQp ἄγεσθαι δ᾽ ἐς οἶκ. a ἄγεσθαι δὲ οἶκ. S ἄγεσθαι ἐς οἶκ. uno excepto cum T reliqui v. 801. οἰωνοὺς in T in ras. ἐπ᾽ ἔργματι ex ἐπέργματι corr (postea) M ἐφ᾽ ἕρματι B ἐπ᾽ ἕρματι μp v. 803. γὰρ φησὶν B φησιν p Ἐρινύας M Venet. 1 Ἐρινύας reliqui ἀμπολεύειν T περιπολεύειν p

---

C. C. v. 788 sq. ἀθ *Steitz* v. 794. κούρῃ δέ τε τετράς aut κούρῃ δὲ τετάρτῃ *Guiet* v. 797. θυμόν e cod. Viteb. commendabat *Hermann* de ira bestiarum, dum domentur, intelligendum v. 799 et v. 801 ἀθ *Steitz* v. 799. θυμοβορῆ «pro θυμοβόρα» conj *Guiet*

῞Ορκον γεινόμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ’ ἐπιόρκοις.
μέccῃ δ’ ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ’ ὀπιπεύοντας ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ’ ἄρμενα νηυcὶ πέλονται.
τετράδι δ’ ἄρχεcθαι νῆας πήγνυcθαι ἀραιάς.
εἰνὰc δ’ ἡ μέccη ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίcτη δ’ εἰνὰc παναπήμων ἀνθρώποιcιν·
ἐcθλὴ μὲν γάρ θ’ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέcθαι
ἀνέρι τ’ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ’ αὖτε ἴcαcι τριcεινάδα μηνὸc ἀρίcτην
ἄρξαcθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcι καὶ ἵπποιc ὠκυπόδεccι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰc οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ’ ἀληθέα κικλήcκουcι·

808[b] = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

R. D. v. 804. ῞Ορκον τιννυμέναc

L. V. v. 804. ὅρκον T γεινόμενον Mp Vergil. Georg. I 277, ubi τιννυμέναc cf. *Serv.* γεινομένον Q τιννυμέναc OSTam τινύμενον p γινόμενον cum B reliqui τέκε ex τέκ’ (m. II) M ἔριc τέκε T, sed ριc τ ex corr v. 805. μέcη M ἐβδομάτη M v. 806. μάλα M ὀπιπεύοντοc M (ex ὀπιπεύοντ’ corr? cf. ad v. 29) ὀπιπτευοντάc μ ὀπιπτεύονταc BlQN Venet. 1 ὀπιπτεύοντ’ O ὀπιπτεύονταc T ὀπιπτεύοντα uno excepto reliqui, lemma *Proc.* εὔτροχάλῳ OTp εὐοχάλῳ a ἀλωῆ Bp v. 807. τάμνειν Ml ἔργα pro δοῦρα μ v. 808. νηιά τε M τά θ’ ἄρμενα l τά τ’ ἄρματα M vv. 808 et 809 in cod. Viteb. inverso ordine leguntur Post v. 808 in V legitur v. 420 v. 809. τετράδ’ ἄρχ. M ἀραιὰc T v. 810. εἰννάc δ’ O δ’ή δὲ μ. T μέcη Mp ἐπὶ δείελα BlTp ἐπιδείελα cum M reliqui ἦμαρ M v. 811. εἰννὰc Op ἀνθρώποιcι M, sed ν ephelcyst. postea suppl m. I. v. 812. γάρ θ’ ἠδὲ M (acc. supra ε postea addito) μ γὰρ τῆδε B γὰρ ἥδε Q Venet. 1 γὰρ τ’ ἥδε T γὰρ θ’ ἥδε Voss. 1 γάρ τ’ ἠδὲ paucis exceptis reliqui φυτεύειν μp v. 813. ἦμαρ M v. 814. αὖτε ἴcαcι p αὖτ’ ἴ. uno excepto reliqui, lemma *Proc.* τριcειμαδα (sic) μ τριcειννάδα O v. 815. Post θεῖναι interpungit S v. 816. ἡμιόνοιcι ex ἡμηόνοιcι (m. I) corr B ὠκυπόδεccιν Tp ὠκυπόδεcιν M (ν postea add) v. 817. πολυκληῖδα B πολυκληίδα O πολυκληῗδα S θοὴν τ’ εἰc BO (θοήν BO) lp v. 818. κικλήcκουcῑ M κικλήcκωcι O κικλήcκουcιν ap

C. C. v. 804 ⊁ *Spohn* v. 809. πήγνυcθ’ ἀραρυίαc (errore expressum est ἀραρήαc) volebat *Guiet* [v. 815 sq.] *Goettling* „hos versus alius esse recensionis“ arbitratus pro v. 817 sq., quod probans *Hermannus* ejecto v. 819 v. 818 cum v. 820 hoc modo jungit: παῦροι δέ τ’ ἀληθέα κικλήcκουcιν | μέccην· παῦροι δ’ αὖτε μετ’ εἰκάδα μηνὸc ἀρίcτην — v. 815 sq. ἀθ *Steitz* v. 815. αὐχένι conj *Hermann* v. 817. νέα τε πολυκλήιδα conj *Schaefer* v. 818. „interpres γινώcκουcι. sic scribendum videtur.“ *Guiet*

τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέccη· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸc ἀρίcτην
ἠοῦc γιγνομένηc· ἐπὶ δείελα δ' ἐcτὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰcὶν ἐπιχθονίοιc μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουcαι.

Ἄλλοc δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴcαcιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοc, ὃc τάδε πάντα
εἰδὼc ἐργάζηται ἀναίτιοc ἀθανάτοιcιν,
ὄρνιθαc κρίνων καὶ ὑπερβαcίαc ἀλεείνων.

L. V. v. 819. οἶγε ex οἴγε m. post. M οἶ γε a πίθου T πέρι BOS Pro v. 819 seorsim posito in cod. Viteb. tantum verba τετράδι δ' οἶγε πίθον cum suprascriptis περιccῶc ἐcτίν antecedenti versui adnexa sunt v. 820. μέcη Mp (cf. ad v. 810) μεccήη Tp μεccήην Q μέccῃ legisse et per parenthesin interjectis περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ cum τετράδι junxisse *Moschopulum* ex ejus notatione apparet: «κατὰ τὴν τετράδα δὲ τὴν μέcην ἄνοιγε πίθον. Πέρι πάντων, ἤγουν περιccῶc πάντων, ἱερὸν ἦμαρ» π. δέ τε μετεικάδα M δέ τε μετ' εἰ. p δὲ μετ' εἰ. Q ap. *Gaisf.* T δέ τε μετ' αὖτε p δ' αὖτε μετ' εἰκάδα reliqui (B excepto, qui μετεικάδα, cum *Ioann. Protospath.* p. 458, 29 sq. Lips.) ἀρίcτη T v. 821. ἠοῦc ex ἠοὺc corr (m. post.) M γεινομένηc Q γἐινομένηc T γινομένηc uno excepto reliqui ἐπιδείελα M ἐπὶ δείελα reliqui (omnes? in T ἐπὶ δ., sed ἐπὶ ex ἐπεὶ corr) δ' om l v. 822. αἱ δὲ M εἰcὶν om Tp ἐπὶ (acc. del. postea) χθονίοιc (θονι m. post. in ras) M ἐπὶ χθονίοιc O v. 823. αἵ δ' T αἵδ' a μετὰ δοῦποι ex μετάδουποι m. post., μετάδουποι rursus m. II. circumflexo relicto M οἵ τι φ. T v. 824. ἴcαcι M v. 825. μητρυὴ M μητρύη Q μητρῦιὴ T πέλει M sed ει (m. post.) ex η (?) corr. ἡμέρα BT (in T ex ἡμέρη corr) vv. 826 sq. In T T. εὐ. τε καὶ ὄλβιοc ἀθανάτοιcιν (reliqua in marg. suppl) v. 827. ἐργάζεται Mp ἀθανάτοιcῑ M v. 828. κρίν|||ν (ω suprascr.) ex κρίνειν m. recentissima M ὑπερβαcίην (αc suprascr.) ex ὑπερβαcίαc (m. post.) M In M poëma explicit: τέλοc cὺν θεῷ τοῦ ἡcιόδου: in B τέλοc τῶν ἡcιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν. Post ἀλεείνων S om punctum, nec quidquam subscriptum est quo finis indicetur. In T subscriptum est τέλοc ἡcιόδου. Τούτοιc δὲ ἐπάγουcί τινεc τὴν ὀρνιθομαντείαν, ἅ τινα Ἀπολλώνιοc ὁ Ῥόδιοc ἀθετεῖ. *Proculus.*

C. C. v. 819 sq. ≻— *Spohn* v. 825—828 ἀθ *Steitz* v. 828 *Goettlingio* „aliunde huc rejectus esse videtur.“

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Codices Hesiodi Scutum

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	M		M 3		Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Apollon. Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venat. et de piscat. libros 7) multa alia	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *Goettlingius* a. 1840 ad editionem Gaisfordii suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 32	F		M 2		Flor. F	XV	membran. in 4to	1) Theogoniam 2) Homeri Hymnos XII 3) Arati Phaenomena	
	Bibl. Laur. XXXI 20, mutilus			M 1		Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmen 5) Homeri Batrachomyomachiam 6) Pythagorae carmm. aurea	3) *G. Kinkelius* (usque ad v. 329) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 24					Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Theogoniam 3) Juliani et Phalaridis epistolas nonnullas etc.	2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 33, continens Scuti versus LXXXII						XV	chartac. in 4to	1) Pindari Olympia et Pythia 2) Euripidis Tragg. III 3) multa alia	*G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 1 (olim Badiae n. 15 [90])	s				Flor. D			1) Opera 2) Theogoniam 3) Theocriti et Bionis carmm. XX	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 2 (olim Badiae n. 158)	S				Schell.	XIV		1) Opera 2) Theogoniam 3) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) Excerpta ex Sacra Scriptura c. comment. 7) Anonymi tractatus grammaticalis	1) *Rinckius* iunior. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. „Mediceus“, cuius accuratior signatio non exstat: v. ad Theog.	μ	Med.	Med.	M	Med. d'Orv.			Theogoniam	*Dorvillius* ad edit. Junt. (a.1540), unde collationem recepit *Gaisfordius* Poëtt. Minn. Grr. I p. 147—149 Lips.
Codices Neapolitani.	Bibl. National. n. 1 E 2					Neap. 1				*Salvator Cyrillus* Lennepii in usum.
	Bibl. National.					Neap. 2			1) Opera 2) Theogoniam	
Codices VENETI.	Bibl. Marc. Cl. IX. Cod. 6 (olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli)	V		V 1		Ven. 1	XIV	membran. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordianam suum in usum.
	Bibl. Marc. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii annis 1316—1320.	v		V 2	T	Ven. 2	XIV ineunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Homerum etc. 4) Fragmenta mythologica	1) *Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfianam suum in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1869 ad edit. Tauchnitz. (a. 1829) editorum in usum.
Codex Palatinus.	Bibl. Palatino-Vaticanae, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis n. 18				P	Pal.		in 4to	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) Euripidis Hecubam 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν 6) Basilacae monodiam in fratrem	*Commelinus* suum in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2551				D	Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 2) *G. Koësius* ad. edit. Loesner. Heinrichii in usum; collationem ex libris Heinrichianis depromptam usurpavit Rankius.
	Bibl. imper. 2678					Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	
	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	2) *Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum; unde hausit Rankius. 3) *Fr. Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: collat. usurpavit Rankius.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
		nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.				
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 4) *G. G. Zalycus* (a. 1814) Gaisfordii in usum. 5) *Koësius* ad edit. Loesner. Heinrichii in usum: v. supra. 6) Vir doctus (c. a. 1855) ad edit. Didotianam (1840) Muetzellii in usum: collatio Berolini servata nobis concessa fuit.
	Bibl. imper. n. 2763				O	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	2) *Ruhnkenius* partim; cf. quae dixi ad Theog. 3) *Theodorus Muellerus* (c. a. 1838) partim, Rankii in usum.
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis				F	Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum. 3) *Thierschius* (a. 1813.1815) ad edit. Schrevel. (a. 1684) suum in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2773, mutilus, desinens in v. 307				E	Par. K	XIV	membran. in 4to	1) Opera 2) Versus iambicos ad pietatem adhortatorios	
	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus				G	Par. G	XV exeunt.	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	3) *Thierschius* (a. 1813.1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: v. supra. 4) *Ric. Brunckius.* 5) *Koësius* ad edit. Loesn. Heinrichii in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	
	Bibl. imper. n. 2834				m	Par. H (vel Par. m)	XV exeunt.	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	*Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				N	Par. I (vel Par. N)	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
		nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.				
Codices GERMANI.	Bibl. reg. Vratislav. Rep. II. Fol. n. 63, olim Thomae Rehdigeri		Rehd.	Rehd.	V	Rehd.	XV exeunt.	membran. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Orphei Argonautica 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) Herculis ἄθλους 6) Arati Phaenomena	1) *Heinrichius* suum in usum. 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorfii Rankii in usum.
	Bibl. Vitebergensis			Vit.	C	Vit.		bombyc.	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) initium Hecubae 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν	*God. Hermannus* ad edit. Trinc. suum in usum.
	Bibl. reg. Bavariae Monacensis n. 283, olim Jo. Alberti Widmestadii				B	Bav.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 suum in usum.
Codices ANGLI.	Bibl. Harl. n. 5724, olim Coll. Agen. Soc. Jesu, deinde Comitis Oxoniensis	H	Harl.	Harl.	H	Harl.	XIV	chartac. in 4to min.	1) Euripidis Hecubam 2) Dem. Moschi λόγον προτρεπτικόν 3) Xenophontis Socratis apol., Hieronem atque Agesilaum 4) Libanii Proll. in Demosth. 5) Demosthenis oratt. varr. 6) Luciani diall. varr.	1) *Hutchinsonus* (partim) c. a. 1735 Robinsoni in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (cf. eius libr.: „de codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis“ [Heidelb. 1866]).
	Bibl. Burn. n. 109, olim Jo. Car. de Salviatis, deinde Thomae Burneii, mutilus, desinens in v. 134						XV	chartac. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia XV 2) Pindari Olympia 3) Pythagorae carmina aurea 4) Arati Phaenomena	*G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (v. supra).
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiensis	E	Emm.	Em.	L	Emm.	XVI		Theogoniam	1) *J. C. Blomfieldius* Gaisfordii in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum.
Codices Mosquenses.	Bibl. Synod. n. 284, olim monasterii Iberorum				I	Mosq. 1	XV vel XVI	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	*Chr. Frid. de Matthaei* a. 1774 suum (?) in usum; Matthaei apparatum usurpavit Rankius.
	Bibl. Synod. n. 374, olim Rasarii, deinde Metrophanis, postremo monasterii Iberorum				K	Mosq. 2	XIV vel XV	membran. in 8vo.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Herculis ἄθλους	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codex Leidensis.	Codex bibliothecae academiae Leidensis, olim Isaaci Vossii			Voss.	Voss.	Voss.	XV			1) *Ruhnkenius* partim (cf. eius epist. crit. I p. 155—157) suum in usum. 2) *Lennepius* suum in usum (?).

SCUTUM.

SIGLA.

M = Cod. Laur. XXXII 16 = M 3 Goettl. = Flor. B Lenn.
F = Cod. Laur. XXXI 32 = M 2 Goettl. = Flor. F Lenn.
S = Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 2 = Schell. apud Lenn.
s = Excerpta ex Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 1 = Flor. D Lenn.
μ = Cod. Mediceus a Dorvillio collatus.
V = Cod. Ven. IX 6 = V 1 Goettl.
v = Cod. Ven. 464 = V 2 Goettl. = T Rank.
C = Cod. Par. 2708 = Par. C Lenn. = A Rank.
H, B = Excerpta ex codd. {Harl. 5724, Burn. 109} apud Kinkel.
E = Cod. Coll. Emmanuel. Cant. apud Gaisf. et Pal.
a = Aldina.
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

Ἢ οἵη προλιποῦcα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐc Θήβας μετ᾽ ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοccόου Ἠλεκτρύωνος,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων

Lectionis varietas: De Scuti auctore et habitu externo Argum. Γ (p. 108 Goettl. ed. II). Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στιχῶν ν' καὶ ϛ' (sic *Petitus*; c' codd.). ὑπώπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης, οὐχ ὁ κωμικός, ἀλλά τις ἕτερος, γραμματικός, ὡς οὐκ οὖσαν αὐτὴν (τὴν ὁπλοποιίαν ταύτην V) Ἡσιόδου, ἀλλ᾽ ἑτέρου τινὸς τὴν Ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου. Μεγακλῆς δὲ ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν Ἥφαιστον τοῖς τῆς μητέρος ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτοῦ εἶναι, ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὑρίσκειν ἡνιοχοῦντα τῷ Ἡρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα. *Longin.* de sublim. IX 4 sq., Scuti v. 267 respiciens, haec adicit: εἴγε Ἡσιόδου καὶ τὴν Ἀσπίδα θετέον. (A recensione carminum Hesiodeorum a *Pausania* IX 31 § 4 facta Scutum abest.) *Theodos.* Gramm. p. 54 Goettl. (quocum consentiunt *Gramm.* ap. *Villois.* an. Gr. II p. 174. *Bekk.* an. Gr. p. 672. 1165.) Ἀναγκαῖον δὲ πρὸ τῆς καθόλου πάσης βίβλου εἰσβολῆς τὰ ἓξ κεφάλαια ταῦτα ζητεῖν, ὄντα καὶ αὐτὰ ἀναγκαῖα· ἐπιγραφήν, συγγράφειαν (l. συγγραφέα), σκοπόν, χρήσιμον, τάξιν καὶ τέλος .... συγγραφέα δέ, ἵνα καταλάβωμεν τὸ ἀξιόπιστον τοῦ συγγραψαμένου καὶ τὸ γνήσιον τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ. εἰσὶ γὰρ πολλὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἡ Ἀσπὶς Ἡσιόδου, ἥτις οὐκ ἔστιν Ἡσιόδου, ἀλλ᾽ ἑτέρου τινός, ὃς ἐχρήσατο ἐπιγραφῇ καὶ ὀνομασίᾳ Ἡσιόδου, ἵνα τὸ ποίημα κριθῇ ἄξιον ἀναγνώσεως διὰ τῆς ἀξιοπιστείας (l. ἀξιοπιστίας) τοῦ ποιητοῦ Ἡσιόδου. *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. IV 315 de generibus artis criticae disserens: Ἕκτον κρίσις ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφῶντός (l. Ἰοφῶντος) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. ὁμοίως τὰ Κυπριακά, καὶ ὁ Μαργίτης, Ἀράτου τὰ Θυτικά, καὶ τὰ περὶ Ὀρνέων, Ἡσιόδου Ἀσπίς. Inscriptio in v: Ἡσιόδου ἀσπὶς ἡρακλέους. In B: ἀσπὶς ἡσιόδου. In Monac.: Ἡσιόδου πόνημα περὶ τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους. In reliquis ἡσιόδου ἀσπίς. (Inscriptione caret F) v. 1. Ἡ οἵη MS ($\overset{\text{α}}{\text{Ἡ}}$ S) v Η οἵη F Ηοίη s ἡ οἵη CHp οἵη sine ἢ B η οἵη ap τοίη p (De multis codd. nil constat) ἠοίη *Schol.* Ven. ad Il. T 342. δόμον E v. 2. εἰς FsE Ἀμφ|||τρύωνα F Ἀμφιτρύονα SH v. 3. Ἠλεκτρυῶνος Mv v. 4. ἣν (sed ἣν in ras) ῥα F ἣν ῥὰ μp ἢ ῥὰ SvHp ἡ ῥα B ἐκαίνυτο M ἐκαίννυτο Sp θηλυτερά^{ων} ων F

Criticorum conjecturae: v. 1. ἠοίη *Guiet*, ἡ οἵη *Robinson* Eoearum initiorum ignari

εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.

L. V. v. 5. εἴδει τε μΗ (εἴδ. ex εἴδ. corr) p εἴδεΐ τ' ἐν p μεγέθει (μ supra) M γέμεν MFB γέ μιν (εν supra) S γέμεν Cp γέ μιν Ep γὲ μὲν a γε μὲν reliqui (in v γε ex γὲ corr) ἔριζεν Mv v. 6. θνητὰς B θνητοῖσιν M v. 7. ἀποκρῆθεν FB Vit. *Etym. M.* p. 495, 30. *Eustath.* ad Il. p. 1257, 55. *Gramm.* apud *Cram.* an. Par. IV p. 67. ἀπὸ κρῆθεν firmant *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Π 548. *Etym. Gud.* p. 304, 54. βλέφαρον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 55. τ' om *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Τ 1. *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. (cf. *eund.* p. 1257, 55) ἀπο κυ. H Vit. ἀποκυ. p ἀπὸ κ. reliqui *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. ἄπο *Schol.* ad Il. Τ 1. κυανεάων V *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. et sic voluit *Apollon.* lex. Homer. v. ἑά p. 61, 23 Bekk. (ubi contra mentem haec respicientis scriptum est κυανῶν) κυανυέων H κυανεώντων M κυανεόντων p (ἀποκυανεόντων S) κυανέων cum a reliqui v. 8. οἶον τε F οἷόν ποτε Sp v. 9. ὣς c (E excepto, qui ὃς) a καταθυμόν H ἐὸν F τίεσκ' Fp τῖεσκ' B ἄκοιτιν s v. 10. οὔπω τι μa τὶς F τίς S ἔτισαι F Versum om V; in C vs. in margine scriptus est. v. 11. ἤ μέν οἱ MCm ἤ μεν οἱ F ἤ μὲν οἱ μHB ἤ μὴν omisso οἱ a Par. A ὁ μέν οἱ S (in marg. γρ. ἤ μέν) p ἤ μήν οἱ paucis exceptis ut videtur reliqui (cum V) ἀπέκτεινεν FSμHEp ἀπέκτεινε B ἀπέκτειν' v ἶφι v δαμάσας FSsCHBp v. 12. βουσίν p δ' ὅτε p δ' ὅ τε a v. 13. εἰς s φερεσσακέας H Mosq. 2 φερεσακέας FB Mosq. 1 φερεσσακέους v φερεσσάκεας reliqui v. 14. ἔναιεν p παρακοίτι ex παρακοίτη corr (m. post.) F παρ' ἀκοίτη s παρακοῖτι va v. 15. ἐφ' ἡμέρου p γρ (αι supra) ἐφημερίου S marg. οὐ γάρ οἱ ἦεν c (γὰρ F, εἶεν E) a (γὰρ a) v. 17. πρὶν γε F μεγαθύμων M v. 18. πυρὶ καταφλέξαι M (ordine recto m. I indicato) SV CEp (fortasse m) v. 19. ἡρώων M ἰδὲ ex ἠδὲ corr M ἠδὲ FSsμBEp Τηλεβοάων M v. 20. γὰρ Fa διέκοιτο B θεοί δ' M. δ' om H ἐπὶ μάρτυροι MsvHp ἔσσαν MSEp

---

C. C. v. 7 sq. „horum duorum panno supersedere debuisse" videbatur *Wolfio* v. 7. ἀπὸ κρῆθέν τ' ὀφρύων τ' ἀπὸ vel βλεφάρων ἄπο κυανέων τε conj *Paley* v. 12. πέρι ed *Goettling* v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν e corr *Hermanni* Orph. p. 780 ed *Dindorf Goettling Paley*

τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,

R. D. v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ

L. V. v. 21. τῶν γ' (vel τῶνγ') ὀπίζ. VC ὅγ' ex ὅγε (ut videtur) corr F v. 22. ἐκτέλεσσεν s δ F v. 23. ἅμ' s ἱέμενοι FSsp πολέμοιο M, τε post ἱέμ. extruso φιλόπιδός τε sμCap v. 24. Βἰωτοὶ F πλάξιπποι Sp πληξίππου E ἐπὶ σακ. Sp πνέοντες p v. 25. Λοκρ. ex Λωκρ. corr (m. I) M ἀγχίμαχοι M ἀγχίμαχοι Sp ἐγχέμαχοι sv ἀγχέμαχοι cum a reliqui Φυκῆες HB v. 26. ἕσποντο Fp ἕσποντο H ἕποντο B ἕσποντ' p τοῖσι E πάϊς c (uno excepto) a Ἀλκέοιο s Ἀλλκαίοιο B v. 27. πατήρ δ' (ut saepius) Fva v. 28. ὕφηνε VC Monac. m. II (supra η velut interpretamentum adiectum αι) κατα pro μετὰ μ ὥς ῥα MC (ὄφρα in marg.) p ὡς ῥὰ Fμ ὡς ῥά H ὣς ῥα B ὄφρα cum a reliqui v. 29. ἀνδράσιν ἀλφ. Bap ἀλφιστῇσιν FsHBEp (v. ad Opp. 375) φυτεύσαι Sμa Par. D Rehd. φυτεύσῃ vEp φυτεῦσ(η/αι) C apud *Lenn.* (φυτεῦσ(η/αι) apud *Gaisf.* et *Rank.*) φυτεῦσαι MF reliqui cum *Schol. paraphr.* «ὥστε γεννῆσαι» v. 30. ἀπὸ λὺμποιο S Οὐλὺμποιο M Ὀλύμποιο F p Οὐλύμπιο s Οὐλύμπου H v. 32. ἔζε F ἕξε B Par. E ἵξε SHap ἷξε E ἶξε reliqui τόθεν αὖθις μC (apud collatorem Muetzellianum) τότε αὖθις ap τότε δ' αὖτις H Voss. πόθεν αὖθις E τόθεν αὖτις MF (τόθ' in F?) svC (ap. *Lenn.* et *Rank.*) B reliqui v. 33. Φύκιον H Φοίκιον E μητιέτα ap v. 35. τανυσφύρον E τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ FμHBp v. 36. εὐνῇ ἐν φ. vE αὐτῇ ἐν φιλ. Vit. τέλεσε Sp τέλεσσε s δ' ἔθ' ἔλδωρ E ἄρ MSvCap ἐ(έ)λδωρ F v. 37. Ἀμφιτρύων v, sed μ in ras. v. 38. δ' om B ὄνδε M, sed ο ex ε corr ὄντε B δόμοντε M (sed δόμονδε postea corr) FμBp δόμοισιν E apud *Gaisf.*

C. C. v. 26. παῖς ed *Dindorf Goettling*

οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ᾽ ἰέναι, πρίν γ᾽ ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὕπ᾽ ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ᾽ Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ᾽ αὖ μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

R. D. v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

L. V. v. 39. ὅγε sp ἀγριώτας F v. 40. ὦρτ᾽ s γ᾽ ἑῆς C ἀλόχοιο s εὐνὰν FμB v. 41. πὸθος M αἴννυτο S v. 42. δ᾽ om B ὑπεκπροφύγῃ MFμvCHB ὑπερπροφύγῃ E ὑπεκπροφύγοι paucis exceptis reliqui (cum a) v. 43. νόσου SCp δυσμοῦ S v. 44. ὡς ῥὰ τότ᾽ FH ὥς ῥα τοτ᾽ μ ὡς ἄρα τ. VEp ὥς ῥὰ τ. a ὥς ῥα τ. reliqui ἐκτολμήσας μαp ἐκτολυπεύσας addito γρ. ἐκτολμήσας C ἐκτολμῶν Sp ὑπολυπεύσας s v. 45. φίλως MFvHB Vit. Mosq. 1 φίλους p φιλίως SμVC (ι alt. ab al. [?] m. insertum) a reliqui δὸμον M εἰσαφίκανεν MvC v. 46. πανύχιος ap ἂρ MFSCHBa παρακοίτι p (ut Par. DH) παρακοῖτι v παρακοίτῃ Hp παρακοίτη ex παρακοίκει (ut videtur) corr S παράκοιτι ut videtur reliqui (cum a) v. 47. Ἀφροδίτης ex Ἀφροδήτης corr B Ἀμφροδίτης a v. 49. ἐν om FBp ἐφ᾽ pro ἐν H διδυμάον᾽ ἐγείνατο FμH Bp διδυμάονε γείνατο reliqui παῖδες s v. 50. οὐκέθ᾽ ὁμὰ M (ὁμᾶ M) svC οὐκ ἐθ᾽ ὁμὰ F οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ a Monac. m. I (οὐκ Monac.) οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ uno excepto reliqui γέ μεν CBa v. 51. χειρὸτερον M τόν δ᾽ MF δὲ, μέγ᾽ sv v. 52. κάρτερόν τε p κράτερόν ex κάρτερόν (m. II) corr S Ἡρακληείηνν S Ἡρακλείην FHBp Versum om Par. E v. 53. τον S ὑποδμιθεῖσα a Par. A v. 54. Ἰφικλῆα δορυσσόῳ MFsVCHBm
α
Ἰ. δοριссόῳ μ Ἰφικλῆ τε (τε postea add) δορυσσόῳ v Ἰ. γε δορισσόῳ ap Ἰφικλῆα λαοσσόῳ SE reliqui

---

C. C. v. 42—45 ante v. 39 ponendos esse vidit *Kinkel* Post v. 49 in una recensione v. 50—52, in altera v. 55 sq. et tum v. 52 positos fuisse, v. 53 sq. autem ab imperito homine intrusos putat *Lehrs* p. 242
v. 52. οὐ καθ᾽ ὁμὰ olim conjectabat *Lennep* [v. 53 sq.] *Paley*
v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ e conj *Hermanni* ed *Dindorf*, Ἰφικλέα λαοσσόῳ ed *Goettling*, Ἰφικλῆα δουρυσσόῳ conj *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 108, Ἴφικλον λαοσσόῳ in una, Ἰφικλῆα δορυσσόῳ in altera recensione fuisse putabat *Thiersch* gramm. Gr. § 148, 4.

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖϲα,
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν cημάντορι πάντων.

Ὃϲ καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεϲι λαμπομένουϲ ϲέλαϲ ὥϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο,
ἑϲταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέεϲ ἵπποι
νύϲϲοντεϲ χηλῇϲι, κόνιϲ δέ ϲφ' ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖϲιν ὑφ' ἅρμαϲι καὶ ποϲὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγεϲ ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνοϲ ἀμύμων,
ἐλπόμενοϲ Διὸϲ υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώϲειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύϲειν.
 ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
αὐτὸϲ γάρ οἱ ἐπῶρϲε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλϲοϲ καὶ βωμὸϲ Ἀπόλλωνοϲ Παγαϲαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὥϲ ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίϲ κεν ἐκείνῳ

L. V. v. 55. κεκριμμένην Hp v. 56. τόν δε F θεῶν om FμH Bp ϲιμάντορι a v. 57. Εὐρητιάδην s μεγὰθυμον M v. 58. εὖρε M εὖρε Fa δὲ pro γὰρ E apud *Gaisf.* v. 59. Hic versus in C in ima pagina scriptus est πατέρ' Cap ἆτον Ἄρ. inverso ordine sC Ἄρη' MFSp Ἄρῃ H Ἀρη' B Ἄρη p Ἄρην a reliqui πελέμοιο H v. 60. In v postea additus ϲέλαϲ primo omiss., postea additum est in M, ὥϲ π deleto ὡϲ Cp ὡϲεὶ pro ϲέλαϲ ὥϲ Voss. v. 61. ἑϲταὸτ' ἐνὶ M ἑϲταῶτ' ἐνὶ Fμp ἑϲταῶδ' ἐνὶ H ἑϲταῶτ' ἐνὶ B ἑϲταότ'' Ἀρίϲταρχοϲ 'ΕϹΤΕΩΤ'. *Schol.* Ven. εὔκτυπον E ἐνὶ etiam M v. 62. χηλῇϲιν *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 740. *Suid.* v. ὁπλή. v. 63. ὑφ' a ἅρμαϲιν F v. 64. εὐποίητα S ἄντυγεϲ S v. 65. ἱεμένων MVvCHp et sine acc. B ἱεμένων uno excepto reliqui v. 66. ἡνίοχον τε F v. 67. δηϊώϲειν vel δηιώϲειν sHBEp (fortasse m) δηϊάϲειν μp δή|||ώϲειν C δαιώϲειν p δαϊώϲειν a δῃώϲειν reliqui ἀποκλυτὰ FvCB ἀπο, κλυτὰ Sp et sine interp. H δώϲειν E v. 68. εὐχολέων MSsCp εὐχολέων (ῶν supraser. a m. recentiss.) F εὐχωλέων v, sed χωλ in ras. ἔκλυϲε μVit. v. 69. γὰρ a Ἡρακλείην FHBp Versum om E v. 70 om cod. Dorvill. apud *Gaisf.* πὰρ pro πὰν V v. 71. λὰμπεν M λάμπεν S ὑποδ. F τὲ M καὶ om μ v. 72. πὰρ δ' ὥϲ Sp ὡϲ C ὥϲ, a ἐκείνων MFHBp ἐκείνῳ cum a reliqui

C. C. v. 55 sq. ἀθ *Koeppen*, dubitanter defendebat *Heinrich*; „mirum, ni alius poetae fuerint hi versus pro 50—54. Certe vv. 55. 56 pro spuriis habere non licet propter ὅϲ insequens v. 57.“ *Goettling* v. 57. „Incipit inde ab hoc versu antiqui rhapsodi continuatio.“ *Heinrich.* Pro ὃϲ καὶ intruso ab eo, qui sequentia cum introductione conjuncturus esset, olim scriptum fuisse ἔνθ' ὅ γε conj *Paley*

ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,

L. V. v. 73. κατ' ἐναντίον FB v. 74. πλὴν MSCm πλήν γ' svp πρίν γ' vel πρὶν γ' cum μFHB reliqui Ἡρακλέος Sp κα. om M Ἡρακλ. κυδαλίμου καὶ Ἰολ. C Ἰολὰου S Ἰοαλάου (α alt. ex corr) B Ἰοάλου a v. 75. κείνω Vit. v. 76. στιβαροῖσιν F σταβαροῖσι p μέλεσσι S μέλεσιν FHB μελέεσσιν E apud *Gaisf.* (μελέεσσι apud *Pal.*) μέλεσι p v. 77. ὃς ῥα τὸθ' M ὃς ῥὰ τόθ' F (τοθ' F) Ssv ὃς ῥὰ τ. a v. 78. ἥρως ex ἔρως corr m. post. S φίλτατ(ε) ἐκείνων F v. 79. ἦ τί FSvC ἠτί p ἤτοι E ἤτοι p (in uno cod. ἦτι in marg.) ἤ τι a μέγ' V exhibere affirmat *Goettl.* μεγ' ex μέγ' corr B μεθ' μ μετ' reliqui cum a et *Scholiis* per «εἰς» interpretantibus ἀθανὰτους M μάκρας E τοὶ, a Monac. ἔχουσι M v. 80. ἠλίτεν F ἤλιτεν S, sed ι ex corr. ὅτ' M ἐυ(στέ)φανον S εὐστέφανον p v. 81. ἦλθεν FH ἤλθεν B Τίρυνθ' FμHBp Τίρυνθ(α) ex Τίρυνθον (α) corr (m. post.) S Τίρυνθα p Τίρυνθον cum a reliqui εὐκτῖμενον B v. 82. Ἠλεκτρυῶνα v v. 83. ἥκετο FμBp δ' om B ἐς FsvCH εἰς, quod cum a habent reliqui, firmat *Schol.* Laur. ad Soph. Ant. 1180. Κρέοντα *Schol.* Laur. ad Soph. l. l. v. 84. οἵ ῥα μιν F οἵ ῥά μιν v ῥά ex ῥα corr m. post. S ἄρμενα FsμvCBap ἅρματα SE apud *Pal.* ἅρματα p et sic E apud *Gaisf.* v. 85. ᾗ (vel ἧ) δίκη MFSvHBp ἣ δίκῃ C ἡ δίκῃ Par. D ᾗ δίκῃ a Par. A De reliquis nil constat ἱκέτῃσι, τίον δὲ MF (δε F) ἱκέτῃσι· τῖον C ἱκέτηι· τοῖον E apud *Gaisf.*; de τοῖον *Pal.* nihil) τ. δ' ἄρα C (et fortasse v) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. τ. δ' ἄρ Monac. τ. δ' ἄρ a τ. δέ γε HB τ. δένε μ τ. δέ σε Mosq. 1 De reliquis nil constat τήλοθι pro κήροθι Monac. m. pr. Mosq. 2 marg. a

---

C. C. v. 75. κείνῳ conj *Hermann* [v. 75 sq.] *Paley*, ἄθ jam *Koeppen*, ut „loquendi formulam sollennem et fere perpetuam“ defendit *Heinrich* v. 79. μέγ' ἀθανάτους ex em *Dorvilli* ed *Heinrich Dindorf Ranke Goettling*, ἦ μέγα δή τι θεοὺς μάκαρας conj *Hermann* v. 79—94 alius esse auctoris suspicabatur *Thiersch* de Hes. p. 28 impugnatus ab *Hermanno*, nuper repetivit *Paley* v. 81. Τίρυνθος e conj *Wintertoni* et *Ruhnkeni* ep. crit. I p. 242 ed *Dindorf* v. 85. τίον δέ ἑ conj *Ranke*

ἤ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
cός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς προλιπὼν cφέτερόν τε δόμον cφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο τιμήcων ἀλιτήμενον Εὐρυcθῆα,
cχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεcτοναχίζετ' ὀπίccω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐcτιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ cὺ θᾶccον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεcὶ θάρcος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων cθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείcας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλcος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·

L. V. v. 87. περιπλομένων p ἐπιπλομένω ἐνιαυτῶ s ἐπιπλομένῳ ἐνιαυτῷ v v. 88. γινόμεcθ' C ap. *Rank.* οὔτε φρένας a Par. A τοῦ μὲν φρένας· γρ. οὔτε φυὴν *Schol.* Monac. [cod. 91] ἐναλίγκιον sH (m. I) Monac. (m. I) Par. D a ἀλίγκιον E apud *Pal.* (ἀλίγκιοι E apud *Gaisf.*) v. 89. cὸc τὲ MS τῷ *Schol.* Cant. ἐξείλετο S v. 90. cφετέρων H δόμον ex δῶμα corr M δῶμα SE apud *Pal.* ap τοκήας S v. 91. ᾤχετο τομήcων a ᾤχετο δ' ἀτιμήcων p ἀλιτήμηνον Fμ (sine acc.) Hp ἀλιτήμενον MBS (in S ι ex corr) sv ἀλιτίμενον E ἀλιτημένον a ἀλιτήμερον duobus exceptis reliqui Εὐρυcθέα Fμ (in μ sine acc.) H Par. H Εὐρυcθῆα ex Εὐρυαθῆα corr (m. II) S Εὐρυθέα B v. 92. ἦ που a *Stob.* Flor. IV 36 p. 54. μάλα pro πολλὰ ap μετεcτοναχίζετ' M μεταcτοναχίζετ' (sed μετεcτοναχίζετ' cod. B) *Stob.* l. l. ὀπίcω FSHp v. 93. ἄταν Ep ἥ δ' svCp ἤ δ' οὐ ap παλινάγρετος ἐcτὶν MF παλινἀγρετος ἐcτὶν S v. 94. ἐπετείλατ' s ἐπέτειλεν v v. 96. ὠκυπέδων VC δε a ἀέξω M Vit. ἀέξ$\overset{o}{\omega}$ν F v. 97. ἔχων H (sine acc.) B Voss. v. 98. ὑποδδείcης Voss. ὑποδδεὶc FBp ὑποδδεῖε H Ἄρηος H Ἄρεως E ἀνδροφὸνοιο M ἀνδροφόνοις H v. 99. ὃc καὶ νῦν MVC κεκλογὼc Fp v. 100. ἑκατηβολέταο sp v. 101. ἤ μὴν κάρτερός περ p μὴν etiam MSsvH ἄεται M ἀᾶται V v. 102. τόν δ' MSa τόνδ' s ἀμώμυτος ap

---

C. C. v. 87. ἄμμε περιπλομένων conj *Guiet* v. 91. ᾤχετο δουλεύcων ἀλιτημένῳ Εὐρυcθῆι dubitanter conj *Paley*, ἀλιτήμερον e conj *Guieti* ed *Dindorf*, Εὐρυcθῆ' ἠλιτόμηνον ex Homero T 118 conj *Bentlei* v. 93. ὀχέων e conj *Graefi* ed *Dindorf* v. 95 sq. ἀθ *Thiersch* l. c. v. 97 aut omittendum, ita ut post v. 96 statim sequatur v. 98 μηδὲν ὑποδδείcῃc scriptus, quam conjecturam praeiverat *Kinkel* p. 19, aut omissis v. 79—96 statim cum v. 78 jungendum esse putavit *Paley* v. 95—101 alius esse recensionis, in qua tantum certamen narratum, Herculis armatura non descripta fuerit, ita ut transpositos post v. 77 statim exceperint v. 338—40 ita fere exarati: ὣc εἰπὼν ἐc δίφρον ἔβη Διὸc ἄλκιμος υἱὸc | ἐccυμένωc· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος | cμερδαλέωc ἵπποιcιν ἐκέκλετο — suspicabatur *Hermann* p. 194 sq. v. 101. κρατερόc περ ἀαccεῖται πολέμοιο conj *Guiet* ἆται malit *Buttmann* lexil. I p. 300.

δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,

R. D. v. 144. δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος

υἶ
L. V. v. 137. δαιδαλίην Fp ἀδάμαντον p ἀραρ|||αν ex ἀραρῆαν corr F v. 138. εἴρυτο F ἔρρυτο VC ἤρυτο Ssv εἴρυτο reliqui κάρην Fp κάρην' H κάρυ E v. 139. Huic versui in SCEa Monac. Par. D praefixa (in S in marg.) legitur nova inscriptio: Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος. In Palat. superscriptum est Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος. γέμεν C δὲ pro γε FμHp γε om p μὴν FvHE apud *Gaisf.* p σὰκος M εἶχε M
ν
παραίολον (m. ead.) F οὐδὲ τὶς a vv. 140—143 in S in ima pag. scripti sunt (rubro) v. 140. οὐδ' ἔθλ. F θαυμα a v. 141. λευκῇ vel λευκῇ
θ'
FHp v. 142. ἠλέκτρῳ (θ' add m. I) C ὑπερλαμπὲς MEp ὑπεκλαμπὲς p v. 143. λαμπὸμενον M λαμπόμενον primo omiss., postea add in marg. S δὲ om S κυανοῦ F διὰ πτύχας M διαπτύχες FvCp διαπτύχεες ap ἠλήσαντο E v. 144. μέσῳ Sp ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος] γρ. ἐν μέσσῳ Δ' ἈΔΑΜΑΝΤΟΣ *Schol.* Monac. [cod. 91] quam lectionem etiam *Tzetzam* habuisse ex ejus *scholio* ad h. v. patet: ἐνταῦθα σωματοποιεῖ τὸν φόβον, ὡς ἂν ἐν τῷ μέσῳ ἐξ ἀδάμαντος ἦν οὐδαμῶς δυναμένου ῥηχθῆναι. Vulgatam contra etiam *Diacon.* et *Schol. paraphr.* tuentur ἔην, φόβος a φατεινὸς E

C. C. v. 141—317 clupei descriptionem continentes antiquius carmen esse, cui reliqua a rhapsodis postea addita fuerint, putavit *Thiersch*; potius ab Alexandrino aliquo poëta insertos, antiquiorem autem post v. 140 statim posuisse v. 318 — θαῦμα ἰδέσθαι, | θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνί — suspicabatur *Goettling* impugnatus ab *Hermanno*; „eum, qui primus Herculis cum Cycno pugnam narrasset, omnino scuti descriptionem nullam conscripsisse, sed simpliciter scutum inter cetera arma connumerasse" versibus hoc modo ordinatis et scriptis: v. 128 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, v. 319 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· v. 136—138 κρατὶ — θείοιο· v. 135 εἵλετο δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ et v. 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι etc. demonstrare conatus est *Deiters* p. 57—60 v. 138 ἀθ *Paley* v. 141. κυάνῳ pro τιτάνῳ conj *Deiters* p. 61. v. 143 „haud dubie spurium" putabat *Heyne* ad C 481, cui adstipulatus est *Deiters* l. c. λαμπόμενον propter antecedens ὑπολαμπές suspectum *Paleyo* v. 144—153 insulsam esse imitationem „egregiae imaginis" v. 161—167 putabat *Lehrs* p. 245, contra draconis imaginem interpolationibus purgatam antiquiorem esse probare studuit *Deiters* p. 41 sqq. v. 144—167 tres contineri recensiones, quarum prima v. 144 (δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος) sq. 154 (non 149, ut errore excusum est) — 160 cum Terrore bellica numina juncta, altera v. 144 (δὲ δράκοντος ἔην φόβος) — 153 draconis solam imaginem, tertia

ἔμπαλιν ὄccοιcιν πυρὶ λαμπομένοιcι δεδορκώc·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο cτόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοcυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔριc πεπότητο κορύccουcα κλόνον ἀνδρῶν,
cχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρέναc εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινεc ἀντιβίην πόλεμον Διὸc υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουc' Ἄιδοc εἴcω
αὐτῶν· ὀcτέα δέ cφι περὶ ῥινοῖο cαπείcηc
Cειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίc τε παλίωξίc τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδόc τε φόνοc τ' ἀνδροκταcίη τε δεδήει,
ἐν δ' ἔριc, ἐν δὲ κυδοιμὸc ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,

R. D. v. 155. φόβοc τ'

L. V. v. 145. ἔμπαλι δ' ὅcc. **Mp** ἔμπαλιν δ' ὅcc. SE ὅccοιcιν F ὅccοιcι SH ὅccοιcι s ὅccοιο E λαμπομένοιcι M (supra α acc. grav. eras) v. 146. ὀδόντων F πλᾶτο ap θεώντων M v. 147. ἀτλήτων H βλοc-cυροῖο S μετώπου MSC marg. (m. II) ma προcώπου cum *Diacono* Fsμ
τ
(προcώπου μ) vC (in textu) H reliqui v. 148. πεπότατο S κορύcca S (acc. postea add?) κωρύccουcα **p** κορύcουcα **p** v. 149. cχετλία S ἢ ῥὰ S ἐκ om FμHm εἶλε F**μp** αἴνυτο pro εἵλετο sv E marg. βροτῶν pro φωτῶν F βρότων **μp** βρωτῶν H θνητῶν Voss. v. 151. δύνουc' (in ras) C δύνουcιν Ssv**p** δύμεναι F(?)μH**p** (nisi quod H δὺμεναι) δύμε-νοc V δύνουc' reliqui v. 152. ὀcτεα (voluit ὄcτεα) S cφιν M (ut
ρ
videtur) E ex corr. a περιῥινοῖο M περ ῥινοῖο F**μp** περιῤῥινοῖο C v. 153. Cειρìου M Cειροίου **p** κελαινῇ Mv**m** κελαινὴ a μελαίνῃ paucis exceptis reliqui v. 154. προϊείωξίc H τέτυκται S v. 155. ἐκ δ' s ἐνθ' ὀμ. C apud *Rank.* ὀμαδὸc τε M ὀμαδόc τε s φόνοc cum *Diac.* MSsvE**p** φοβόc C φόβοc reliqui τε ἀνδροκταcίη FC**p** τ' ἀνδρῶν ἀν-δροκτ. E**p** τε ἀνδρῶν ἀνδρ. S**p** τε ἀνδρῶν ἀνδροκταcιάων **p** τ' ἀνδροκτ. reliqui δεδήει om **p** τεδ εδάει C apud *Lenn.* (δεδήει apud *Rank.*) v. 156. ἔριc· ἐν δὲ M κύδοιμοc F εὐθύνεον *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. I p. 55. ὁμίλεον *Hom.* C 535 κήρ ex κῆρ corr (ut videtur) M κήρ FSC**p** κῆρ cum a reliqui

---

v. 144 (δὲ δράκοντοc ἔην φόβοc) sq. 161—167 draconem anguibus sociatum exhibuerit, probare studuit *Hermann* p. 207 sq.

C. C. Post v. 145 olim primum v. 149 scriptum cχέτλιοc, ὃc ῥα etc, et v. 150, tum demum v. 146—148 positos fuisse *Deiters* p. 45 conjecit v. 149 sq. „supervacaneum modo et ambitiosum ornamentum" videbatur *Wolfio* v. 151—153 ἀθ *Guiet*, „pro spuriis habendi rationem satis firmam desiderat" *Heinrich*, post *Lehrsium* damnavit et „eorum loco quae de dentibus dicta essent v. 146 sqq. substitutos esse a rhapsodo quodam ineptissimo" demonstrare studuit *Deiters* p. 46. v. 153. φαεινῇ πύθεται αὐγῇ vel αἴγλῃ conj *Paley* v. 154—159 ex Homero inepte illatos censuit *Lehrs*; unam esse imaginem ab eodem poeta, qui v. 168 sqq. aprorum leonumque pugnam descripserit, confectam suspicatur *Deiters* p. 43 sq. v. 156—159 = C 535—538 post *Schlichtegrollum*

ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ᾽ ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ᾽ ἱεμένων τε,

R. D. v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

L. V. v. 157. ζῷον E ἀούτατον V ἄατον s v. 158. τεθνηῶτα FμEap τεθνειῶτα duobus exceptis cum a reliqui μόθον M (μ supra) ποδόιϊν S v. 159. αἷμα δ᾽ p ἔχε τ᾽ ἀμφ᾽ S ἔχετ᾽ ἀμφ᾽ Ep ὤμοισιν Fp δαφοινεόν FVp δαφοὶνεον M δαφοίνεον cum a reliqui v. 160. καναχῇσι τε S v καταχῇσι τε E βεβριθεῖα S βεβρυχυῖα C cum *Scholio* et *Schol.* Monac. «διὰ τῶν κραυγῶν βρυχομένη» βεβρυχυῖαι V βεβριθυῖαι E βεβριθυῖα paucis exceptis cum a reliqui v. 161. ἔνθ᾽ ὀφίων C ἔσαν ex ἔσσαν corr (ut videtur) M ἦσαν FHp οὐ τι a φατεινῶν E v. 162. ταὶ βόσκονται M in textu (β ex φ corr m. post.; in marg. m. post.: γρ. τ(αὶ supra) φοβέεσκον) ταὶ, (φο supra)βέεσκον (φο postea add) S v. 163. οἱ τίνες F v. 164. τῶν ex τῷ corr S (καὶ postea add) μάχετο V v. 165. Ἀμφιτρυωνίδης p τὰ δέ γ᾽ ἐδαίετο vel τὰ δέ τ᾽ ἐδαίετο M m. pr. (τάδ᾽ ἐδαίετο corr m. post.) τά δ᾽ ἐδέετο F δ᾽ ἐδαίετο (τὰ om) S τὰ δ᾽ ἐδαίετο Hp τὰ δὲ δαίεσθαι μ τάδ᾽ ἐδαίεσθαι p τάδε δαίετο v δὴ (pro τὰ δὲ) δαίετο E apud *Gaisf.* τὰ δὲ δαίετο cum a reliqui θαμαστὰ (υ supra) μ θαυματὰ vp *Schol.* ad Pind. Olymp. I 43. θαυμάσια M (m. post. ex θαυματὰ vel δαυματὰ corr) Neap. 1 θωϋτὰ C (sed ωϋτὰ in ras ex corr) ap θαυμαστὰ reliqui v. 166. ὡς C δράκουσιν Fv v. 167. κυάνεοι MSVC (apud *Rank.*) ap (fortasse m) κυάνεα reliqui γένειαν E v. 168. σύων F ἐσάν F ἦσαν Ssp v. 169. ἐσφέας H κοτιέντων Sa τ᾽ ἱεμένων MvCp τ᾽ ἱέμενών F θ᾽ ἱεμένων Hp τιεμένων cum Sa reliqui

---

proscripserunt *Wolf O. Müller Voss Ranke Paley* adeoque *Lennep*; „similiores esse venae Hesiodeae quam Homericae“ censebat *Heyne*; „de industria additos esse a poeta nostro“ putabat *Goettling*

C. C. v. 160 „suspectum habet nec ab una manu confectum credit“ *Deiters* v. 160. βεβρυχυῖα jam conjiciebat *Guiet* (quamquam errore βεβρηχυῖα scripsit) et *Ruhnken* ep. crit. p. 102 probante *Hermanno* [v. 163] *Paley* v. 166 et 167. στιγμαὶ — κυάνεαι conjiciebat *Hermann* Orph. 702, postea „mutata constructione“ κυάνεοι commendabat, quod recepit *Goettling* sed posita post δράκουσι interpunctione

τῶν καὶ ὁμιληδὸν cτίχεc ἦιcαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖccόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ cφιν ἔκειτο μέγας λῖc, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ cφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέcθην κοτέοντε μάχεcθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε cύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑcμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήcιον, ὄζον Ἄρηος,
Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν·
ἀργύρεοι, χρύcεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄcβολον οἰωνιcτήν,

L. V. v. 170. τῶν γε E καὶ om S ὁμιληδῶν μp ὁμιλαδὸν vp ιἦcαν M (ex ἔcαν corr, ut videtur) ἴcαν S ἴcαν Cp ἦcαν Hἦcαν p τῶν γε M (τοίγε m. post.?) FμHm τοίγε Cap τώγε uno excepto cum S reliqui v. 171. οὐδ ἕτεροι ex οὐδ ἔτεροι M οὐδ' ἕτεροι FSVCap τρείτην M (suprascr. m. post. εεί) φρίccoν γέ μεν MCs φρίccοντε μὲν p φρίccoν γε μὲν paucis exceptis reliqui αὐχένος s φρένας pro αὐχένας F v. 172. γὰρ cφὶν F ἐπέκειτο s λὶc F λίc sVv λῖc reliqui δεκάπροιω a v. 173. δυοὶ F δοιόι S δὔοὶ H ψυχᾶc F cφιν a v. 174. ἀπελίβετ' F ἀπελείβατ' a ἔραζε sCp ἔραζεν SFHEp οἵ δ' MSv οἵδ' C ἐξεριπόντε s v. 175. τεθνειῶτες MSsvCHEap ὑπαὶ M βλοcυροῖcι (ἀ suprascr.) p λέουcιν v v. 176. τοί δ' MSva τοῖ δ' F τοίδ' v ἐγειρέcθην M ἐγειρέθην FH ἐγειρέτην μp ἐγειρήθην E κοτέοντε ex κοτέοντες corr S κοτέωντε H κότεόν τε p v. 177. cῦες FSp χαροποὶ τε M χαλεποί τε Vit. λέοντε H v. 178. ὑcμήνη v ὑcμίνη τε μάχη τε M (sic olim script. a m. I, sed τε μάχη del m. I) ὑcμίνῃ μάχῃ Λαπ. SVp (sed ὑcμίνῃ Sp) Λαπιθίων H Λαπίθων ap v. 179. Hic versus in C in contextu omissus in ima pag. a m. I suppletus est καὶ νέα VH ἀμφιάνακτα M (verbo pro nom. proprio accepto) Sap Δριαντά τε F (Δρίαντε τε) Hp Πειρίθον εἴτε H v. 180. Ὀπλέα p Φαλήρον τε F Φαληρόν τε p v. 181. Μόμψον Fp Τιταρήcιον (ν add m. al.) F Ταρήcιον sH v. 182. ἐπι_είκελον v ἀθανάτοιcι MSp In E (apud *Gaisf.*) vv. 181. 182 in unum contracti sunt: Μόμψον τ' Ἀργείδην, ἐπιείκ. ἀθ. v. 183 om FH Voss. χρύcεα SVp v. 184. Κ. δ' ἐτ' ἑτέρ. S Κένταυροι θ' E apud *Gaisf.* Κένταυροί θ' a ἑτέρεθεν (ω suprascr.) μ v. 185. Πτεραῖον V ἠδ' FSCHEap Ἄcμολον F (cμ in ras) p

---

C. C. v. 170 sq. ἀθ *Deiters* p. 16 v. 173—175 ejectis verbis ἀπουράμενοι — κείατο in unum hunc δοιοὶ τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι contraxit *Lehrs* p. 246 probante *Deitersio* l. c. v. 176 sq. ἀθ *Deiters* l. c. v. 181 ἀθ *Deiters*

Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,

L. V. v. 186. Ἄρκτον θουρειόν τε M Ἄ. τ' Οὔριόν τε F (Ἄρκτόν F) Hp Ἄ. θ' Οὔριόν τε S Monac. m. I. Ἄ. θούριόν τε cum *Diacono* sv (in v θούρ ex corr m. post) Ἄ. θ' Οὔριόν τε Va Ἄρκτονθ' οὔριόν τε C Ἄρκτον τ' οὔριόν τε E De multis codd. nil constat μελαγχαίτην verbo pro nomine proprio accepto M μελεγχέτην F μελεγχαίτα ut videtur H μελαγχέτην S (in S supra ε alt. αι script. [m. post.?]) p μεγαγχήτην E μελαγχαίταν p μελεγχαίταν p τε om s Μὶμαντα M v. 187. Πευκίδας Eap v. 188. ἀργυρέας H χρυσέας ex χρυσέους m. post. corr M δ' ἐλάτας μp ἐνὶ M ἐ pro ἐν H ἔχοντας H v. 189. συναΐγδην cum *Etym. M.* p. 41, 31. FμHp (συναΐκτην m. recent. superscripto in Mosq. 1 — ἴκτ in μ, qui συναιγδην sine accent. et punctis diaereseos exhibet; συναίγδην simpliciter H, sed α ex lit. al. corr) συναΐκτην uno excepto cum Sa reliqui ζώοι F v. 190. ἐλάτῃσιν FHp ἐλάτῃς' sC Par. K ὡριγνῶντο M ὠριγνῶνται s v. 191. βλοσσυροῖο p ἕστασαν MSs v. 192. ἐναρφόρος CHp ἐναρσφόρος MSsVvp ἐναροφόρος (ν supra scr.) F ἐναριφόρος E ἐναροφόρος paucis exceptis reliqui v. 193. ἔγχος τ' ἐν Fμp ἔγχος ἐν H χείρεσιν p ἐχών F ἔχοντες E πρυλέεσσιν C apud *Rank.* v. 195. δίφρῳ ἐμβεβαώς s δίφρον ἐμβεβαώς cum *Diacono* p δίφρον ἐμβεβαῶς H δίφρῳ ἐπεμβεβαώς (vel -ὼς) paucis exceptis cum MFSa reliqui (δίφρως E) δὲ om Mp δὴ pro δὲ Fμp Δεῖμος τε Fv v. 196. ἕστασαν vp ἱέμενοι p κατὰ δ. s v. 197. θυγάτηρ F, sed τ ex corr in ras. ἀγελίη Fp Τριττογένεια vE apud *Gaisf.* *Diaconus* v. 198. ἱκέλη vp et sine acc. H ἱκέλῃ a ἰκελῇ p τὲ (acc. a m. post. add) F v. 199. ἐν χερσὶ sVvC am ἐνὶ χειρὶ Mp ἐν χειρὶ FμH reliqui χρυσέην MFSsVvCHEap χρυσείην reliqui τριφάλειαν SE

C. C. v. 186. Μελαγχαίτην τ' Ἔλατόν τε ex *Jahni* viri egregii his ipsis diebus — pro dolor! — funesta morte rapti conjectura proposuit *Deiters* p. 15 v. 192. καὶ ἦν ἐναρηφόρος dubitanter conj *Paley* v. 193 sq. ἀθ *Deiters* p. 17 sq. v. 195. δίφρου ex v. 324 ed *Dindorf* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν e conj *Bentlei* probante *Hermanno* ed *Dindorf*, χερσὶ φαεινήν τε τρυφάλειαν olim conjiciebat *Hermann* ex Hom. K 76, ἔχουσα χερὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν vel ἔχουσ' ἐν χερσὶ καρήατί τε τρυφάλειαν conj *Goettling*, ἔχουσα χεροῖν χρυσείην *Paley*; totum versum ex duobus errore conflatum in haec initia ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσί.... et χρυσέην

αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
  ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
  ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ

L. V. v. 200. αἰγί τ' ἀμφ' ὤμοισιν M ὤμοισιν etiam FSCHEp (fortasse m) ἐπι sine acc. S ἐπὶ δ' ἔρχετο ceteris omissis H Voss. (λείπει κἄνταῦθα in marg. adscriptum habent F Par. E [κἀνταῦθα Par. E]) φυλοπὴν F v. 201. ἐν δέ οἱ E μέσῳ p v. 202. ἡμερόεν E κιθάριζε MFSμHvap κυθάριζε C κυθόριζε E κιθάριζεν reliqui Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός Msμvp Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός cum FCHa reliqui v. 203. θεῶν θ' v (sed θ' in ras) p δ' om C In v ἕδος in ras ἔδος MHC p ἀγνὸς FHp ἁγνὸν sV ἁγνός vel ἁγνὸς cum MSa reliqui v. 204. ἀγορὴ S (acc. grav. postea add) ἀγορῇ Eap πέρι δ' Cp ἀπείρητος v v. 205. θεαί δ' Mv v. 206. Μοῦσα (ι add m. post., ut videtur) F Πιερίηδες Mp λιγὺ om M λϋγὺ a μελπόμέναις ex μελπόμεν' corr (m. post.) S μελπομένῃς svC εἰκυῖαι F, sed αι in ras. v. 208. πανεύθου Fμp καττιτέροιο Fμp κασιτέροιο (c supra lin. postea add) S κασιτέροιο H v. 209. κλυζομένου s ἴκελος M (ex εἴκ. corr, ut videtur m. I) vHap πολλοὶ γέ μεν FS (μεν ex μιν m. post.) C (γέ μεν apud *Gaisf.*) Hp πολλοί γέ μιν a π. γε μὲν μp ἂν μέσον M ἀμμέσον uno excepto cum a reliqui

---

τε τρυφάλειαν .... dispescendum esse suspicabatur *Muetzell* de em. theog. p. 262 v. 199 et 200 „si abessent, etsi Palladi duo tantum vss. superessent, tamen nihil admodum ad descriptionem deesset.“ *Wolf*

C. C. v. 200 statim v. 236 sqq. sic scriptos δεινὸν δερκομένη· κεφαλῆς δ' ἀμφὶ στήθεσσι | Γοργείης ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτῶν (sive αὐτῆς) | ἄνδρες ἐμαρνάσθην etc. olim excepisse conjecit *Hermann* p. 209 v. 200. ὤμοισιν ἐπῴχετο conj *Paley* v. 203 sq. ἀθ *Lehrs* p. 247 v. 203—205 ejectis verbis θεῶν — ἀγῶνι in unum hunc χρυσείῃ φόρμιγγι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς contraxit *Deiters* p. 20 *Bauermeistero* auctore, cujus invento probato ejecta verba hoc modo in ordinem redacta ἐν δ' ἀγορή· περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο | ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος post v. 206 e conj inferebat *Ranke*, qui etiam „fortasse post v. 203 versus aliquos excidisse“ suspicabatur v. 203. ἄγνυτ' Ὄλυμπος e conj *Heinsi* praeter *Lennepium* receperunt omnes fere *editores*, ᾧγνυτ' Ὄλυμπος conj *Guiet* [v. 203 sq.] *Goettling*, qui simul, „si omnia haec sint ejusdem poetae“, in priore editione ἁγνὸς Ὄλυμπος | ἦν ἀγορή, in altera ἁγνὸν Ὀλύμπου | ἦν ἄγυρις conjiciebat [v. 204] auctore *Schlichtegrollo* ed *Heinrich* et *Dindorf*, non suo loco positum esse putabat et olim post v. 206 transponebat *Hermann* v. 204. περὶ δ' ὄχλος conj *Clericus* v. 205. ἀθανάτων· ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον auctore *Graefio* interpungebat *Heinrich* v. 209—212 initio tantum duos versus fuisse, in quibus cum duplex lectio δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον et ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθύνεον

δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·

L. V. v. 210. ἰχθυάωντες H v. 211. νηχομένοις F, sed o alt. partim in ras (ex α corr?) ἴκελοι Fvap δοιοί δ' M δοιοι cum ras in med. voce μ δοιώ sv ἀναφυσιόωντες ex ἀναφυσσιόωντες corr S ἀμφυσιόωντες FHp ἀμφυσιοῶντες μ v. 212. ἀργύφεοι Voss. δελφῖνες v, sed ες in ras. ἐθοίνων cum *Diacono* v ἐθινον E ἐφοίβων V ἐφόντων Vit. ἐφοίτων cum Ca reliqui ἔλλοπας F ἐλλόπας E ἰχθύς M v. 213. τῶν δ' ὑπὸ χάλκεοι M (χάλκεοι etiam *n*) τῶν ὑπὸ χ. FS (χάλκεοι S) τῶν ὑποχάλκεοι C τῶν ὕπο χάλκεοι H (ὕπο H) p τῶν δ' ὕπο χάλκειοι vE τῶν δ' ὑποχάλκειοι sp τῶν ὕπο χάλκειοι ut videtur reliqui θέον pro τρέον FμHp v. 214. ἧστο C ap. *Lenn.* ἀνὴρ M, sed ν ex μ ut videtur corr. ἁλιεὺς p ἁλιῇ vel simile quid H δεδοκευμένος [η add m. post.] S δεδοκευμένος p χεσὶν F v. 215. ἰχθῦσιν SCp ἀποῤῥίψαντι E apud *Gaisf.* p v. 216. ἠυκόμοιο FE ἠϋκόμοιο Sap ἠϋκόμοιό H εὐκόμοιο p τέκος om Sap ἱππότα S v. 217. οὔτ' H ἄρ MFSH Cap ἐπιψαύον E v. 218. μέγα om C φράσασθαι MCp φράσσασθαι FμVv φάσσασθαι H (sed α pr. et tert. et c pr. ex corr) φράσασθ' Ssvp φράσσασθ' a reliqui οὐδαμη C ἐστήρικτοι F v. 219. τῶς Fp παλέμεν M τεῦξε | κλυτὸς M Ἀμφιγύειης H v. 220. ποσὶν FSHp ἔσχε VC (apud *Lenn.* et *Rank.*) πέδῆλα C (πέδηλα legit collator Muetzellianus)

---

esset, imperite utraque conjuncta interpolationem majorem illatam esse putabat *Lehrs* p. 248, quem secutus *Deiters* p. 23 ejectis v. 210 sq. continuos v. 209 et 212 pro genuinis habet

C. C. v. 213—215 ἀθ *Deiters* l. c. et *Paley* ex Theocr. I 39 illatos esse ratus v. 216—235 peculiarem exhibere Persei Gorgonumque imaginem in una recensione medio clupeo destinatam itaque v. 216 primitus scriptum fuisse ἐν μέσσῳ μὲν ἔην Δανάης τέκος conjecit *Hermann* p. 209 et 213 v. 217—219 resectis tum v. 220 χρύσεος scribendum censet *Deiters* p. 24 sq., post quod verbum duplicem fuisse recensionem, quarum prior v. 220 ἀμφὶ δὲ ποσσὶν etc. usque ad v. 222 — ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο, posterior v. 224 ἀμφὶ δέ μιν κίβισις etc. usque ad v. 228 sic scriptum ἔπτατο δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς continuerit, quo versu Persei descriptio olim finita fuerit, totum v. 223 autem primumque v. 224 vocabulum Γοργοῦς et v. 229 initium Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο a „consarcinatore" illata esse, qui conjunctae utrique recensioni ea, quae infra v. 229 ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν etc. usque ad v. 237 — μέγας φόβος leguntur, adjunxerit, demonstratum ivit *idem* p. 26—29

ὤμοιcιν δέ †μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνοc· ὃ δ' ὥcτε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦc· ἀμφὶ δέ μιν κίβιcιc θέε, θαῦμα ἰδέcθαι,
ἀργυρέη, θύcανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοί,
χρύcειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοιcιν ἄνακτοc
κεῖτ' Ἄιδοc κυνέη, νυκτὸc ζόφον αἰνὸν ἔχουcα·
αὐτὸc δὲ cπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼc
Περcεὺc Δαναΐδηc ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνεc ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντοc
βαινουcέων ἰάχεcκε cάκοc μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέωc· ἐπὶ δὲ ζώνῃcι δράκοντεc
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·

L. V. v. 221. ὤμοιcι FSsHp ὤμοιcιν C ἄμφι p ἀμφιμελάνδετον FSCap ἄορ MFSsvCEap v. 222. χαλκέου Fμ (sine acc. μ) Hp ὅ δ' vel ὃ δ' S ὅδ' vel ὅ δ' va νόημ' ἐποτᾶτο M νόημα ποτᾶτο FsVvCp νόημα πότατο H νόημ' ἐποτᾶτο cum a reliqui v. 223. κὰρη M κάρα v v. 224. κίβηcιc vH κίβυcιc p κύβιcιc Sap κίβιριc VC κίβιcιc cum *Apollodor.* (interpol.) II 4, 2 *Etym. M.* p. 513, 1. reliqui θαῦ^{μα} H vv. 225, 226 in S in ima pag. scripti sunt v. 225. ἀργυρὲη M θύccανοι C δὲ om E κατηώρῶντο H κατηωροῦντο E v. 226. χρύcεοι SC Hp v. 227. κεῖτ' — κυνέη postea suppl in S (in ras) αἰὲν ἔχ. p v. 228. δε M ἐοικωc M v. 229. Δαναΐδοc vel Δαναίδοc τ' Fμ H (sine τ' H) p Δανάηc V τ' ἐτιταίνετο F τετειταίνετο H v. 230. ἄπλητοὶ M ἀπλητοί F ἄπλατοί H φατοὶ Sp ἐρρόωντο S ἐρρώωντο B ἐῤῥόωντο p v. 231. ἱὲμεναι M ἰέμεναι p μαπέειν F (ρ add m. post.) μαρπέειν Sp μαπαίειν H ματέειν p χλωροῖc E v. 232. ἰὰχεcκε M ὀρυγμαδῷ FsμVvHm ὀρυμαδῷ p vv. 233. 234 in H in unum contracti sunt: ὀξέωc ἀπηωρεῦντ' ἐπ. κ. v. 233. ὀξέωc FμHEp κεκληγόc pro καὶ λιγέωc Par. DG δράκοντεc MFSsμVCEam δράκοντε reliqui v. 234. ἀπηωρεῦντο p ἀπηορεῦντο p ἐπὶ κυρτώεντα M (ἐπὶ

C. C. v. 221. δέ οἱ ἀμφὶ conj *Goettling*, δ' ὃ μὲν ἀμφὶ *Hermann*, γε μὲν ἀμφὶ *Ranke* v. 222. ὃ δ' ἔπτατο ὥcτε νόημα ed *Dindorf* e conj *Hermanni* Orph. 694, qui postea ὃ δ' ὥcτε νόημ' ἐποτᾶτο commendavit a *Goettlingio* et *Lennepio* receptum Inde a v. 228 quaecunque usque ad v. 313 sequantur amplificandi gratia postea a variis poëtis addita esse genuinae clupei descriptioni, quae primitus tantum *Perseum* in medio positum et *sex* aprorum leonumque Centaurorum Lapitharumque Martis Minervae Deorum concilii portus *imaginibus* circumdatum cum *anguibus* senis et Perseum cingentibus et senas imaginum areas distinentibus atque *Oceano* omnia continente habuerit, sententia est *Lehrsi* p. 249 Post v. 229—231 ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν — μαπέειν primitus positos fuisse v. 236 sqq. ἐπὶ δὲ δεινοῖcι καρήνοιc etc., quorum loco „aliquis Persei imagine descriptionem terminaturus“ v. 231 sq. ἐπὶ δὲ χλωροῦ — ὀρυμαγδῷ, alius v. 233 sq. ἐπὶ δὲ ζώνῃcι — κάρηνα substituerit, probare studuit *Deiters* p. 51 sq.

λίχμαζον δ᾿ ἄρα τώ γε, μένει δ᾿ ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ᾿ ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε᾿ ἔχοντες,
τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ᾿ ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ᾿· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ᾿ ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
ἄνδρες δ᾿, οἳ πρεσβῆες ἔσαν γήρᾳ τε † μέμαρται,

R. D. v. 245. γῆράς τ᾿ ἐμέμαρπεν γῆράς τε μέμαρπον

---

ex ἐστὶν corr) ἐπικυρτώωντε Fμa (ἐπικυρτώωτε a) p ἐπὶ κυρτόωντε S ἐπικυρτόωντε p ἐπικορτόωντε p κάρηα E

L. V. v. 235. λίχμασον M (αἱ supra λ scripto) SsvEp λίκμασον F (ζ supra σ scripto m. recentiss.) Hp λίχμασσον V λίχμα^σ^σον (m. ead.) C λίχμασόν a τῶ̀γε F ὀδόντε^α^ς F (α suprascr. m. II) v. 236. ἐπὶ δεινοῖσιν δὲ M ἐπὶ δεινοῖσι δὲ a σὲ pro δὲ H v. 237. Γοργείης ap Γοργίης Fp οἵ δ᾿ M οἵδ᾿ C ἡ δ᾿ sv αὐτῶν MμHp v. 238. ἔχονες S v. 239. τοι M τὸν s ἀπὸ (?) M ὑπὲρ cum *Diacono* sCHm ὑπὸ cum Sva reliqui πόλησς SC (m. pr. ut videtur) p v. 240. ἀμὺνοντ δὶ δὲ M δὲ διαπραθέειν MSp δὲ διαπροθέειν p δὲ παραθέειν FμHp δὲ προθέειν a μεμαῶες S v. 241. πλεονες S v. 242. μάρνασθ᾿ FH δὲ in S supra lin. (m. post.?) ἀπὸ π. sv v. 243. κάτε δ᾿ ἐδρ. S κατὰ ἔδρυπτόν τε p v. 244. ζωοῖσιν S ζωῇσιν τ᾿ C ap. *Rank.* (de τ᾿ nihil collator Muetzellianus) ἴκελαι Fsvp ἰκέλαι H ἴκελα Sp ἴκελ᾿|||| C (duabus litteris post λ erasis) ἴκελ᾿ a v. 245. δέ οἱ F πρέσβυες M ἦσαν Fp γῆρας τε μέμαρπτον M γῆράς τε μέμαρπτον p γῆρας τ᾿ ἐμέμαρπτεν C in marg. (m. II) ap γῆρας τ᾿ ἐμέμαρπτον a lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] γῆράς τ᾿ ἐμέμαρπτεν p γῆράς τε μέμαρπτο p γήρᾳ τε μέμαρται VC in textu (μέμαρται in ras) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. «γῆρας τ᾿ ἐμέμαρπτον· τὸ γῆρας κατέλαβον. γρ. γήρᾳ τε μέμαρται ἤγουν μεμάρανται ὑπὸ τοῦ γήρως» γῆράς τε (vel γῆρας τε) μέμαρπον ut videtur reliqui (cum FSsv [qui omnes γῆρας] μH [γήρας τὲ H])

C. C. Post v. 236 continuo olim conjunctum cum v. 200 (vid. ad eum ipsum versum) duplicem olim fuisse recensionem, quarum prior v. 237—257 et v. 261—263, altera v. 237—248 (scripto αἳ δὲ μεταῦτις) et v. 258—260 continuerit, sententia est *Hermanni* p. 209 sq. „Duarum urbium descriptionem ab initio tantum v. 239—242 et v. 270 (scripto δάκρυσι μυδάλεαι) — 280 omissis omnibus, quae etiam ab Homero absint, comprehensam fuisse“ *Deiters* p. 35—40 ostendere conatus est v. 243. χαλκέων conj *Hermann*, χάλκεαι *Paley* v. 245. γῆράς τε μεμάρπει ed *Dindorf* ex *Hermanni* conj, qui postea duplicem recensionem unam γῆράς τε μέμαρτο alteram γῆράς τ᾿ ἐμέμαρπεν e librorum diversitate eruit; γήρᾳ τ᾿ ἐμέμαρπτο per schema Pindaricum olim scripsit *Goettling*, qui postea γῆράς τε μέμαρπεν ed et ex Homero ω 390 καὶ γῆρας ἔμαρψεν conj

ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοσυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ' ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων

L. V. v. 246. ἀθρόον p ἔντοσθεν VC (ν pr. ex corr) ἔκτοθεν H Vit. ἔκτοσθε p ἔκτοσθεν cum MFSsva reliqui πυλάων p ἦσαν FHp ἐν pro ἂν M ἀν a θεοῖσιν v v. 247. σφετέροις τεκέεσσι VC σφετέροις τοκέεσσι Voss. σφετέροισι τέκεσσι reliqui (τέκεσσιν v) v. 248. τοί δ' Mv τόιδ' a v. 249. κυάνεοι FμHp v. 250. δεινωτοὶ Fμp δεινωταὶ H βλοσυραί (οί suprascr.) τε F βλοσυραὶ τε H βλοσσυροίαι τε p et sine acc. μ βλοσσυροί τε p δαφοιναὶ H δαφοινοίαι τ' Fp et sine acc. μ δαφοινόι τ' a ἄπληστοί τε p ἀπληστόι τε a ἄπλατοί τε Voss. v. 251. ἔχοντες V περὶ πιπτόντων M περιπιπτόντων C (ap. *Rank.*) p περι π. v ἄρ MFSCHa ἵεντο FSap v. 252. αἷμα a ὅν δ' ἂν S μεμάρποιεν FSμVHp (fortasse m) μεμάρπτοιεν p μάρποιεν sv μάρπτοιεν p μεμάποιεν cum a reliqui v. 253. νεώτατον Sp αὐτῶν H v. 254. ψυχὴν FSμHm ψυχήν Ma ψυχὴ reliqui (ψυχῇ v) αἴϊδόσδε M κατεῖεν cum ἔπεμψαν (pro explicat.) suprascr. F δεκακεῖεν a Mosq. 2 marg. v. 255. κρυόεντ' (α suprascr.) M κρυόεντα Sp φρένες Cp αὐτὰρ ἔσσαντο Fμp εὖτ' ἀρέσσαντο (ὤ suprascr.) (sic) S εὖτ' ἂρ ἔσαντο sVC εὖτ' ἂρ ἔσαντο v εὖτ' ἂν ἔσαντο p εὖτ' ἂρ ἄσαντο Par. GK αὐτὰρ ἄσαντο H αὐτὰρ ἔρυσαν Voss. εὖτ' ἀρέσαντο cum Ma reliqui v. 256. ἀνδρομαίου Fp ἀνδρομέοιο p ῥίπασκον p ὀπίσω Cp v. 257. ἄψ δ' ὅμαδον Msva (ὅμ. a) ἂψ δ' ὅμ. F ἂψ δ' ὁμαδὸν S ἄψ' ὅμαδον C (ᾆψ legit collator Muetzellianus) ἐθύνεον M ἐθύνιον H εὐθύνεον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 55 (cf. ad v. 156) v. 258. Λάχεσίς M (ς post ι add m. recentissima) F Λαχεσίσφιν V Λάχεσις σφὶν v ὑφήσσων ex ὑφάσσων (m. II) corr (ut videtur) M

C. C. v. 250 dubitanter ἀθ *Paley* v. 251—257 ex duabus constare recensionibus, quarum prior post v. 251 sq. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο | αἷμα μέλαν πιέειν statim v. 255—257 αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο — ἰοῦσαι habuerit, altera 'ab alio quodam Homerum imitaturo substituta' v. 251—254 πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο — Ἄϊδόσδε κατῄει (sic!) continuerit v. 252 scripto ὃν δὲ πρῶτόν γε μεμάρποι, verba autem Τάρταρον ἐς κρυόενθ' v. 255 a consarcinatore illata esse conjecit *Deiters* p. 36 sq. v. 251. πᾶσαι γὰρ conj *Paley* v. 254. κατῇεν cum *Matthiaeo* et *Buttmanno* corr *Wolf*, ψυχὴν δ' Ἄϊδόσδε καθίει conj *Hermann* v. 255. εὖτ' ἀάσαντο vel εὖτ' ἄρ' ἄσαντο conj *Paley* v. 258—260 *Guieto* quodammodo duce — qui „an Κῆρες illae“, inquit, „differunt a Parcis Clotho

Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
†τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἣ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι

L. V. v. 259. πέλει VCap ἀλλ' ἄρα ὁ ἥδε F ἀλλ' ἄρα ἥδε μH (ἥδε ex ἤδη corr) p ἀλλ' ἄρ ἥγε p ἀλλὰ καὶ ἔμπης v cum satellitibus suis ἀλλ' ἄρα ἥγε cum a reliqui v. 260. τῶν γε μὲν m. I postea add in M τῶν γέ μεν F τῶν μὲν ἀλλ. C ἡ μὲν ἀλλ. Vit. προφερής M, sed φ ex corr (m. I) προφερής τε πρ. VC πρεσβυτὰτη M τε post πρεσβ. om S v. 261. παῖσαι C marg. (apud *Rank.*) a ἀμφὶ Sp αμφ' a ἐνὶ a v. 262. δεινά δ' Mva ἐς om p εἰς FμHp ὄμμασι F ὄμματι C θυμήνασθαι s v. 263. χεῖρας v ἰσσώσαντο v Post v. 263 repetunt v. 253 (scripto νεώτατον pro νεούτατον) Sp (In M Mosq. 2 versus primo repetitus postea deletus est) v. 264. πάρ δ' a ἐπὶ σμ. MHa τε om p v. 265. αὐαλέη FμHp (τε post αὐαλ. add FH) ἀϋσταλέη cum a Mosq. 2. Monac. m. I. αὐσταλέη uno excepto reliqui καταπτηυῖα signo affixo, quod in marg. repetitur, addito λείπει F v. 266. γουνοπαγὴς FμHp γουνοπαλῖς V γουνοπαχής uno excepto reliqui (in v ης ex corr) μακροί δ' v χείρεσιν p ἐπῆσαν sv v. 267. τῆς δ' ἐκ Cvp τῆς, ὡ μὲν H τῆς ἐκ μὲν sine δ' cum *Longin.* de subl. IX 5 reliqui (μὲν om VC) μῦξαι FCvHp μίξαι M μύξαι cum a *Longin.* l. l. reliqui v. 268. ἀπέλειβεν VC ἔραζε Cap ἔραζεν p ἔραζ' reliqui (in F post ζ aliquid eras) ἥ δ' SCv ἣ δ' a ἄπληστον M σεσηρυῖα Fμp σηρυῖα H v. 269. πολὴ p κατενήνοχεν FH κατενηχεν (νο suprascr.) μ v. 270. δὰκρυσι S μηδαλέη a περὶ pro παρὰ Monac. m. pr. δέ οἱ πύργος H δέ οἱ πῦργος Fμ (οι in μ) p v. 271. χρύσιαι F χρύσειον s ὑπὲρ θυρίοις MS ὑπερθουρίοις p ὑπὲρ θερίοις H

Clotho Lachesi et Atropo? an hae principes seu praesides illarum?"— ἀθ *Hermann Ranke Deiters*, qui quidem etiam Achlyis imaginem v. 264—269 et a Kerum et a Parcarum descriptione diversam alii poëtae adscribit p. 38—40, et *Paley*, qui praeterea aut post v. 259 versum hujuscemodi μικρὴ μὲν δέμας ἦεν, ἀφαυροτέρη δ' ἐτέτυκτο excidisse, aut v. 259 sq. ἀλλὰ καὶ ἔμπης | ἥ γε μὲν ἀλλάων scribendum putat

C. C. v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων olim ed *Goettling* ex *Hermanni* conj, qui postea v. 259 sq. ἀλλ' ἄρα τῶν γε | ἥδε μὲν ἀλλάων scribendum censuit v. 264 sqq. Tristitiae imaginem utpote ad bellicas miserias pertinentem in una alterave recensione statim post v. 260 positam fuisse opinatus est *Hermann* p. 210

ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυςςώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης
ἤγοντ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει·
τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αἰθομένων δαΐδων ςέλας εἰλύφαζε
χερςὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόςθ᾽ ἔκιον· τῇςιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν ςυρίγγων ἴεςαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν ςτομάτων, περὶ δέ ςφιςιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ᾽ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαςτος

L. V. v. 272. ἑπτάπυλαι Sp τοί δ᾽ M ἀγλαιης M ἀγλαΐοις s ἀγλαΐαις λαοῖς τε S ἀγλαΐαις χόροις τε p v. 273. εἶχον ex ἔχον corr F εἶχον H τοι M γὰρ om Fp (in M supra lin. add m. post.) ἐϋςώπτρου M (π postea delet.) S (ἐϋ in ras) εὐςώτρου Fp ἐυςώτρον H ἐϋςώτρου va ἐϋςςώτρου reliqui ἀτήνης ap v. 274. ἤγοντ᾽ S ἠγοῦντ᾽ v πολύς δ᾽ MFv v. 275. δ᾽ ὑπαιθομένων M δ᾽ ἀπαιθομένων sC δ᾽ απ᾽ αἰθ. a δέ τ᾽ αἰθ. *Etym. M.* p. 300, 4. εἰλύφαζεν SV *Etym. M.* l. l. εἰλύφαζε Fa εἰλύφαζεν v εἰλύφα||ζε H εἰλύφαζε reliqui v. 276. ἐνὶ cum a c, H excepto, qui ἐνι (ἀνι Vit.) ἐ. δμωῶν S Par. DFG Mosq. 2 ἀνιδμωῶν Vit. ἐ. δμώων cum a reliqui ταί δ᾽ἀγλ. a ταί τ᾽ ἀγλ. S Rehd. p αἱ δ᾽ ἀγλ. p ἀγλαΐαις Fap ἀγλαίαις H Voss. m. II. ἀγλαῖαι M ἀγλαίαι Voss. m. I. ἀγλαΐῃ uno excepto reliqui τεθηλυῖαι M (ex τεθαλυίαι corr m. I.) μHp v. 277. τῇςι FSμ (m. II.) C (τῆιςι C) Hp (fortasse m) τοῖςι SaVoss. τοῖςιν reliqui v. 278. τοι M ὑπὸ MSμ VCa ὑπαὶ reliqui λιγυρῶν M ἵεςαν FSp ἵεςςαν VC Monac. ἵεςαν reliqui αὐδήν M ἀοιδήν sVvCp v. 279. ἀπαλῶν p ςτομάτων F, sed o in ras. ςφιν p ἄγνοιτο s v. 280. αἳ δ᾽ S αἵδ᾽ vel αἵ δ᾽ Ca ὑπο a v. 281. αὖ ἑτέρ. VCap ἑτέρωθεν SsCp ἑτέρωθι FHp ἑτέροθι μ ὑπ᾽ om Sp αὐλῷ v v. 282. πέζοντες Fap v. 283 om FμH Par. HK Voss. Rehd. Mosq. 1. τοὶ δὲ μὲν v μὴν S αὖ om *Schol.* ad Aristoph. Av. 1426 (οὖν pro αὖ cod. Rav.) αὐλητῆρι

C. C. v. 272—291 tres continere recensiones, quarum prima v. 272—281, altera v. 272 cum 273 sic conjuncto: ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἔνδον ἐυςςώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης, v. 274. 282 284—291, tertia v. 272—274. 283. 287 sic scripto: πέπληγον χθόνα δῖαν· ἐπιςτολάδην δὲ χιτῶνας v. 288—291 constiterit, conjecit *Hermann* p. 210 sq. v. 274. ἦγόν τ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα πολύς θ᾽ ὑμέναιος conj *Heyne* ad Hom. C 493 et nuper *Paley* v. 275 sqq. duplicem recensionem continere, quarum „prima eaque genuina nuptiae tantum descriptae fuerint usque ad v. 280“, in altera omissis v. 277—280 post v. 276 continuo v. 284 sqq. secuti fuerint, in his recensionibus conjungendis autem v. 281 sq. insertos, v. 283 vero postea additum esse demonstrare studuit *Deiters* p. 34 sq. v. 277. τῇςιν δὲ probabat *Heinrich* v. 280. οἳ δ᾽ ὑπὸ e conj *Guieti* et *Hermanni* ed *Goettling* v. 282. τοὶ μὲν δὴ παίζοντες scribendum omisso v. 283 putat *Paley* v. 283 (cf. ad v. 299) variationem esse v. 282 monuit *Hermann* p. 210

πρόcθ' ἔκιον. πᾶcαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιcτολάδην δὲ χιτῶνας
ἐcτάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃcι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα cταχύων, ὡcεὶ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖcι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερcὶν ἔχοντες·
οἳ δ' αὖτ' ἐc ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων

R. D. v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

ἕκαcτος MSCap *Schol.* Rav. ad Aristoph. l. l. (αὐλητῆρος ἕκ. *Schol.* rell.) αὐλητῆρι δ' ἕκαcτος reliqui

L. V. v. 284. πρόcθε p πρόθ' FH ἔκιον F, sed o in ras m. post. θαλειαί τε s θαλεῖαι τε V θάλιαί τε ap χορόι τε a v. 285. τοί δ' MS τοι δ' Fa τοίδ' p προπάροιθεν Hp v. 286. ἐπιβάντ' FμHp ἐπι‿βάντες (τες in ras) v οἱδ' C v. 287. δίαν FCp ἐπιcτοχάδην F μHp χιτῶνα H v. 288. ἔcταλτ' ap ἐcτείλαντ' FμH (in H λ ex corr) p λήιον p οἱ γέ μεν M ἥμων Ss v. 289. αἰχμαῖc VCp ὀξείῃcι ex ὀξύῃcι corr S κορυνιόεντα sV κορωνιόεντα FHp κορυνιόεντα aeque atque κορωνιόεντα agn. *Diaconus* κορωνόεντα μ κορωνιόωντα uno excepto cum MSa reliqui πέταλα p v. 290. βριθόμεν' ἀcταχύων Fμp βρίθομεν ἀcτ. H v. 291. οἵ δ' Mv οἵδ' Ca *Etym. M.* p. 366, 43. οἳ δ' Sp οἱ δ' reliqui ἄρ SvCa ἐν om sv ἐλεδανοῖcι Fp ελεδανοῖcι H ἐλλεδανοῖcι ex ἐλεδ. corr (postea) S ἐλεδανοῖcι (λ supra) C (m. ead.) ἐλλεδανοῖcι ap ἐλεδανοῖcι p δὲ pro δέον Fp ἔπιπλον a Monac m. I. (ἔπιμπλον m. II.) Par. AE marg. Mosq. 2. ἔπιπτον ex ἔπιπνον corr (postea) S ἔπιπνον μ ἔπιτνον paucis exceptis reliqui. Utramque lectionem (cum ἔπιπλον tum ἔπιτνον) novit cum *Diacono Etym. M.* l. l. ἀλωήν ex ἄλ. corr M ἀλώην S ἀλοὴν F ἀλωή v v. 292. οἵ δ' MSva οἵδ' C οἱ δ' cum a reliqui ἐνὶ M ἔχονες S v. 293. οἵ δ' MSv οἵδ' Ca οἱ δ' cum *Etym. M.* p. 634, 41 reliqui δ αὖτε ταλ. H αὔτ' v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐν ταλάροιc sVv ἐc ταλάρους firmat *Etym. M.* l. l. (cf. p. 745, 3) ἔφερον *Etym. M.* p. 634, 41. (ubi legitur ἐc ταλάρους ἔφερον βότρυας μεγάλων κτλ.) ἐφόρευν firmat *idem* p. 745, 3. ἀπὸ s τρυγητόρων C

C. C. v. 286 omnibus intermediis omissis ab initio statim cum v. 301 sqq. sic conjunctum fuisse νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἳ δ' ἐμάχοντο | πύξ τε καὶ ἑλκηδόν etc. „quorum loco alius Homericam illam agriculturae descriptionem recitaverit versu aut 295 aut 298 (seu 300) finitam", sententia est *Deitersi* p. 31 sq. v. 289. κορυνήεντα conj *Hermann*, κορυνώεντα *Goettling* v. 290 ἀθ *Deiters* p. 32 *Paley*

v. 292—300. „Sieht ganz aus, wie eine alte Variation, Doppelstelle, wenn sich so einer nicht selbst variierte." *Wolf.* [293—295] ut alterius recensionis *Paley* „Trium quorum versus hic conjuncti sunt poetarum unus versui 292 adjunxerat v. 293—295, alter eorum loco v. 296—298. Tertius servatis v. 296 sq. nonnisi versus 298 loco posuit v. 300. Nam hunc qui praecedit ex v. 283 temere repetitus est." *Dindorf* consentiente *Hermanno* p. 211 v. 293. ἐν ταλάροιc probabat *Voss*

λευκοὺϲ καὶ μέλαναϲ βότρυαϲ μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃϲ ἑλίκεϲϲιν·
οἳ δ' αὖτ' ἐϲ ταλάρουϲ ἐφόρευν· παρὰ δέ ϲφιϲιν ὄρχοϲ
χρύϲεοϲ ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονοϲ Ἡφαίϲτοιο,
ϲειόμενοϲ φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃϲι κάμαξι.
βριθόμενοϲ ϲταφυλῇϲι· μελάνθηϲάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἳ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδαϲ λαγὸϲ ᾕρευν
ἄνδρεϲ θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ' αὐτοῖϲ ἱππῆεϲ ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ

---

299 *τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος*

L. V. v. 294. ἢ pro καὶ FμHp βότρυαϲ om V Monac.; in C supra lin. add m. II. ὀρχῶν *Etym. M.* p. 634, 42. v. 295. φύλοιϲι (m. ead.) C φύλλοιϲιν p ἀργυρέοιϲ FμHp ἑλίκεϲϲι Mp ἑλίκεϲϲιν C v. 296. οἵ δ' MSv οἵδ' Ca οἱ δ' reliqui αὔτ' v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐϲ ταλάρουϲ M ἐν ταλάροιϲ Monac. ἐφόρευν om s ἐχόρευν S ἐόρευν p παρα a ϲφιν VC cod. Voss. *Etym. M.* p. 634, 43 apud *Gaisf.* (ϲφιν ϲι suprascripto Bodl.) ὀρχὸϲ *Etym. M.* l. l. v. 297. πολύφρονοϲ Voss. v. 298. ϲειόμενοϲ (accentu acuto super ι deleto) M ϲταφυλῇϲι pro φύλλοιϲι *Zonar.* p. 1147. φύλλοιϲι firmat *Etym. M.* p. 487, 42. ἀργυρέῃϲι v (ex ἀργυρέοιϲι corr m. I) p *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. ἀργυρέοιϲι cum a *Diaconi* lemmate *Etym. Gud.* p. 296, 59 reliqui κάμαξιν v v. 299. Hunc versum post 297 exhibent μH Par. H Monac. Mosq. 1 (in Mosq. 2 in marg. supr. add, in Par. F Rankii [cod. 2772] rubra linea iugulatus) om reliqui (cf. *Schol.* Monac. [cod. 91]: «τῷ γε μὲν οὖν· ἔν τιϲιν οὐ φέρεται ὁ ϲτίχοϲ».) H corrupte: τοί γε μὲν αυ π. ὑπ' αὐλητῦρι ἕκ. τῷ γε a παίζονται a Par. D Monac. vv. 298. 300 in H in unum contracti sunt: ϲειόμενοϲ ϲταφυλῇϲι· μελ. δέ μεν αἵγε. v. 300. δὲ μεν MS δέ μιν F δέ μεν VCH δὲ μὲν am γε μὲν ut videtur reliqui αἵγε FμVCHp αἴδε cum Sa reliqui v. 301. οἵ γέ μεν S οἱ δὲ μὲν F οἵδε μὲν μHp οἳ γέ μὲν v τοί δ' MF τόι δ' a οἵ δ' ἤρ. v οἵ δ' ἐμ. Sva οἷον δ' ἐμάχοντο *Etym. M.* p. 695, 56. v. 302. πὺξ τε Ma πὺξ τὲ S ἑλκηδήν *Etym. M.* l. l. τοί δ' MFv τόι δ' a λαγὼϲ MSap λαγῶϲ C λαγοὺϲ μp ἤρευν FsCp ᾗρευν v ἥρευν ex ἤρευν corr S v. 303. κύνεϲ p προ F πρὸϲ Cap v. 304. ἱέμενοι μH (sine acc. H) p μαρπέειν Sp οἵ δ' MSv οἱ δ' cum a reliqui ἱέμενοι Hp ἀπαλύξαι M (?) ap ἀπαλύξαι S (α alt. ex ο corr, ὑ supra lin. add m. post.) v. 305. πάρ δ' a αὐτοὺϲ VC ἀμφι δ' p ἀέθλῳ vel ἀέθλω MF μVCHap ἀέθλω ex ἀέθλων corr S ἀέθλων p ἀέθλοιϲ reliqui

---

C. C. [v. 299] *Paley;* „ex superiore loco (282) forte huc delatus est. Praecipue equidem a v. 296 usque v. 300 omnia uncis incluserim." *Wolf* v. 303. δύο τε κύνε καρχαρόδοντε „familiaris" *Wolfi* conj v. 304. τοὺϲ ἱεμένουϲ ὑπαλύξαι conj *Guiet* v. 305—313 duplicem recensionem continere, unam v. 305—309, alteram v. 310 (initio iisdem verbis ut v. 305 πὰρ δ' αὐτοῖϲ ἱππῆεϲ ἔχον πόνον scripto) — 313 comprehensam, verba autem οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον ἔχον (sic!) πόνον v. 310 a consarcinatore inserta esse probatum ivit *Deiters* p. 34

δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεςαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀύτευν·
οἳ μὲν ἄρ' αἴδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ cφι
νίκη ἐπηνύcθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖcι δὲ καὶ προὔκειτο μέγαc τρίποc ἐντὸc ἀγῶνοc,
χρύcειοc, κλυτὰ ἔργα περίφρονοc Ἡφαίcτοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸc πλήθοντι ἐοικώc·
πᾶν δὲ cυνεῖχε cάκοc πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερcιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύεc ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰc
Ἥφαιcτοc ποίηcε cάκοc μέγα τε cτιβαρόν τε,
ἀρcάμενοc παλάμῃcι. τὸ μὲν Διὸc ἄλκιμοc υἱὸc
πάλλεν ἐπικρατέωc· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,

L. V. v. 306. μόθον MsVvp εὐπλεκέων M ἐϋπλοκέων p εὐπλοκέων Sp εὐπλεκτέων V ἀπλεκέων F ἐκ πλεκέων H v. 307. ἐφύεcαν (ι supra) F ἐφίcαν H v. 308. τά δ' Mva ἐπικροτόεντα ex ἐπικροκόεντα corr M ἐπικροτέοντο Fμp ἐπὶ κροκόεντα S ἐπικροτόεντα (τ supra) VCp ἐπικροτέοντα reliqui πετόοντα FHp πετόοντο μ v. 309. κολλήεντα C μέγα C v. 310. οἱ μὲν γὰρ VC ἀρ' F ἄρ Sa ἀΐδιον δὴ ἔχον πόνον M ἔχον etiam sFVvCHap (fortasse m) ἀΐδ. εἶχον reliqui οὐδέποτε C cφιν c (Monac. excepto) a v. 311. νίκα Sp ἐπηνύcθη M, sed ex corr. ἐπηνύθη (c supra) F ἐπηνύcθη (ει supra) μ ἐπηνύcθην Sap ἐπηνήθη H Voss. ἄκλιτον a ἔcχον C ἔχον sVHap εἶχον reliqui v. 312. τοῖcιν δὲ M καὶ om MV Monac., in C supra lin. add προύκειτον v τρίπουc p τρίποι H v. 313. κλυτὰ δῶρα π. s v. 314. ἀμφί δ' a πέλεν pro ῥέεν sVC Monac. (Monac. marg. γρ. ῥέεν) ῥήεν ἐν Ὠκ. H v. 315. δαίδαλον Monac. m. I. αὐτοὺc Fμp αὐτὸν (o ex α corr) H αὐτόν a v. 316. ἥπυον F οἱ ῥά γε F οἱ ῥά τε s (οἳ s) Cp οἳ ῥά ἑ v v. 317. ἐπ'άκρον F ἐπάκρον H ὕδωρ om VC παρὰ δ' FμsvHp περὶ δ' Monac. πάρ δ' a πὰρ δ' reliqui ἰχθῦc v κλονέοντο FμsvHp δονέοντο cum MSC marg. (m. II.) Monac. marg. a reliqui (uno excepto) v. 319. πόιηcε a μέγά τε MS v. 320. ἄρcάμενοc F ἀρcάμενοc v παλάμηcι (o έ οι supra) M υίοc F v. 321. ἱππίου H

C. C. v. 310. οἳ μὲν ἄρ' ἰδίοντεc ἔχον πόνον conj *Paley* v. 318 sq. variationem esse v. 218 atque olim positos post v. 217 ad Perseum pendentem pertinuisse, quibus versibus supra illatis aliquem poëtam clupei descriptionem post v. 317 omisso v. 318 conclusisse solo v. 319 sic scripto: τῶc Ἥφαιcτοc ἔτευξε cάκοc μέγα τε cτιβαρόν τε conjecit *Hermann* p. 214

εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»

L. V. v. 322. ἴκελος Map ἵκελος FSsHp εἴκελος v εἴκελος cum *Etym. M.* p. 337, 25. *Gramm. Hamburg.* p. 269 Nauck. reliqui ἀστεροπή|||| S ἀστερό^πη H ἀστεροπῶν μp v. 323. δ' om MSCap v. 324. ἄρμα ap v. 325. ἀγχὶμολον M ἀγχήμωλον p ἀγχ. δέ οἱ ἦλθε *Schol.* paraphrastt. cod. Par. 2772 v. 326. καὶ σφέας a cum nonnullis de nostris θαρσὺνους' M θρασύνους' S θαρσύνας C (θαρσύνας' marg.) p θαρσύνας' p φωνήσας' pro θαρσύνους' F (ex φωνήσασα corr) μC (in C supra lin.) H ap θαρσύνους' reliqui προσήυδα Ma v. 327. χαῖρτε H Λυγκῆος cum *Tzetz.* ad Lycophr. 1124 FμsCHp Λιγγῆος M Λιγκῆος p Λυγγῆος ut videtur reliqui (cum a) τηλεκλυτοῖο sC τηλεκλύτοιο p v. 328. δὴ κράτος ὔμμι Ζεὺς F (ὑμμι sine acc. F, ex ἰμμυ corr?) Hp ὔμμι etiam sap v. 329. τ' ἐξεναιρεῖν FH τ' ἐξεν^αιερειν μ δ' ἐξαναιρεῖν p δ' ἐξεναρεῖν p ἀπόκλυτα F δύσαι FSap δύσειν sVC Monac. (in C Monac. suprascr. αι m. recent. [m. II in C]) v. 330. ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω MS ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω s ἄλλο δέ σοι ^τι ἔπος γ' ἐρέω C (collatori Muetzelliano littera post ἔπος videtur esse digamma) ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω Vv ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω Monac. (σοι suprascr. m. al.) Par. G Mosq. 2 m. pr. (τι add m. II et in marg. γρ. σοί τι) Rehd. ἄλλο δὲ (vel δέ) σοί τι ἔπος ἐρέω paucis exceptis cum a reliqui (δέ σοι τὶ a; in F σοι sine acc.; ἔπος F) v. 331. δὴ in C m. I supra lin. add; om V τέκνον pro Κύκνον s v. 332. τὸν αὐτοῦ relicto lacunae spatio post τὸν V ἐπιτ' F v. 333. αὐτός δε F ἐπιόντα vp ἐπὶ νῶτα cum a reliqui v. 334. ἔνθα καὶ FμHp κε om a σακέος C ἀπὸ s δαιδαλίοιο s v. 336. ἄψ δ' Mva δ' in C postea insertum ἀναχάσασθαι Msvp ἀναχάσσεσθαι S ἀναχάσεσθαι V ἀναχά^σασθ'|||| C (σ supra lin. a m. II suppl; post θ duae litt. eras) ἀναχωρήσασθαι FμHap ἀναχάσσασθαι reliqui οὐ FSva αἴσιμον ἐστὶν MFSv v. 337. ἵππους S ἑλέειν vp ἐλάειν M

C. C. v. 334. ἀπὸ hic et v. 460 conj *Guiet*

ὣς εἰποῦς᾽ ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὁμοκλῆς
ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα· περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ᾽ ἄμυδις προγένοντ᾽ ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ᾽ ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.
τῶν θ᾽ ἵπποι μὲν ἔπειθ᾽ ὑπεναντίον ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·

L. V. v. 338. ὡς εἰποῦσα διφρ. H ἐβήσετο S ἐπεβήσατο p ἐπεβήσετο ap δία ex διὰ corr F διὰ p v. 339. νικην M ἀθανάτῃσι Ssa ἀθανάταις FμHp ἀθανάτῃισι[v] (v supra lin. add m. I) C ἀθανάτῃσιν V ἀθανάτοις p ἀθανάτοισι p ἀθανάτῃς ut videtur reliqui (In M η ex c (?) corr) χερσὶ FSsCHp κύδος F v. 340. δὴ ῥά FS v. 341. σμερδαλέον ἵπποισιν MVCp σμερδαλέην θ᾽ ἵππ. Fp σμερδαλεην[ως] θ᾽ ἵππ. μ σμερδαλέον θ᾽ οἵππ. H σμερδαλέων θ᾽ ἵππ. Voss. σμερδαλέον θ᾽ ἵππ. cum a reliqui τοί δ᾽ FSvap ὁμοκλῆς p ὁμομοκλῆς H v. 342. ῥιμφ᾽ F θὸνν ἅρμα H κονίοντος F πεδίοις[ου] (ου add m. recent.) F πεδίοις μp v. 343. σφι FSv (σφιν postea corr) CHp θεὰ θεὰ κλαυκῶπις F v. 344. αἰγίδα σείσασα M m. I. (αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα corr m. II) αἴγιδ᾽ ἀν. Cap ἀνάσισα[σα] (σα supra lin. add m. post.) F ἀνασείσασα Cap περιστενάχιζε Cp περιστονάχησε Voss. περιστενάχησα F περὶ δ᾽ ἐστοναχίζετο γαῖα M m. I (περιστονάχιζε δὲ γ. ex corr m. II) περὶ στενάχησε a περιστενάχησε cum SμVH reliqui v. 345. τοί δ᾽ MFSv τόι δ᾽ a προγένονθ᾽ ἴκελοι sVvCμp προγένοντο ἴκελοι Fp προγένοντο ἴκελος H προσέγενθ᾽ ἴκελοι M προσεγένοντ᾽ ἴκελοι p προγένονθ᾽ ἴκελοι a προγένοντ᾽ ἴκ. reliqui ἤ θυέλλη[ε] (ε supra lin. add m. post.) F ἤ θ. Sp v. 346. ἱππόδαμνος s ἀκήρατος V ἀϋτῆς M, sed ex corr. αὐτῆς p v. 347. τῶν δ᾽ ἵπποι FHp τῶν θ᾽ ἵπποι cum a reliqui ὑπεναντίοι FSsHa ἀλλήλοιιν M (ἀλλήλοισιν corr m. I) Sp v. 348. ὀξεία Svp ὀξεῖα ex ὀξέα corr v ὀξεῖα H ὀξέα s ὀξεῖα firmat *Etym. M.* p. 814, 45. χέρμισαν Fp δέ σφισιν MFμHp δέσφιν[η] S δέ σφιν cum sva reliqui ἄχνυτο M v. 349. ὃν pro τὸν Fμp πρότερος MFμSVHap (fortasse m) πρώτερος p πρότερον reliqui Ἠρακλείη F Ἡρακλείη Hp

C. C. v. 338—341. Vid. ad v. 95—101 [v. 340] *Paley* v. 341 σμερδαλέον δ᾽ ἵπποισιν scribens v. 341. σμερδαλέως praefert *Hermann,* qui tamen v. 339 sq. a recentiore diasceuasta additos putat, ita ut primitus σμερδαλέον δ᾽ ἵπποισιν de Minerva dictum fuerit; σμερδαλέον γ᾽ ἵπποισιν conj *Heinrich* v. 345. τοῖς δ᾽ ἄμυδις προσέγεντ᾽ ἴκελος πυρὶ conj *Paley* v. 347. τῶν ἵπποι ed *Goettling* e conj *Guieti* et *Hermanni,* τῶν γ᾽ ἵπποι conj *Heinrich* v. 348. ὀξέα τ᾽ ἐχρέμισαν περί τε σφισὶν conj *Guiet*; „num ὀξέως ἐχρέμισαν?" *Wolf*; ὀξεῖαι χρέμισαν conj *Paley*

«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίcχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράcιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε· cὺ δ' εὖ μάλα οἶcθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιcτονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέcει, εἰ δὴ νῶι cυνοιcόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔcτη ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείcατο γαίῃ
οὐταμένου cάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλαcα μηρὸν
παντὶ μένει cπεύδων, διὰ δὲ μέγα cαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃcι χαμαὶ πέcεν ἔγχεος αἰχμῇ.

R. D. v. 365. ἔγχεος ὁρμῇ

L. V. v. 350. τὶ νυ M τί νῦν v (sic) ἐπ. F τοί νυν H τοίνυν p τοι νῦν p ἐπίcχες Fμp ἐπίcχε s πίcχες H ὠκέας F v. 351. οἱ F δϊξύος F ἴδρυες Sp ἐcμὲν M εἶμὲν F v. 352. πάρεξ MFSvHap δίφρων H ἐὒξοον M ἐύξωον F v. 353. εἶκε F εἶ παρ' εξιέναι (sic) s πάρεξ ἰέναι SsvHap παρὲξ ἰέναι M παρεξιέναι p Τραχῖνα FH Τράχινα p Τρηχῖνα δ' ἕτοιμοι παρελαύνομεν citat *Schol.* Laur. ad Soph. Trach. 40. v. 354. Κύηκα p δ MSCa v. 355. προcέββηκε H cύ δ' Mv cὺν δ' αὖ p cὺν δ' etiam p αὖ etiam a v. 356. ὀπύεις MF SsvCp Θεμιcτονοίην Fp Θεμιcτονέην Sp Μιcτονώην s κυανώπιν a v. 357. πέμπον pro ὦ πέπον Fp πέμπον pro πέπον H οὔ μεν F v. 358. ἄρκέcει F νῶιν S νῶϊν p νώ γε v cυνοιcόμεθά γε (γε et πτολ. coalescentibus) M πολεμίζειν FSsp πτολεμίζειν cum Mva reliqui v. 359. μέν τε ἓ F μὲν τε ἓ S μὲν τί ἕ v μὲν τέ ἑ a φημὶ Ca v. 360. ἡμετέρου ex ὑμετέρου corr (ut videtur m. II) M v. 361. ἔcτης V ἐμοῖο FSsHp v. 362. δουρὶ a m. rec. suppl in C ἠρείcαο V ἠρείcαο [τ] (τ m. II) C v. 363. τέταρτον Fsp ἥλαcα M v. 364. μένει ex μὲν corr F διὰ δὴ C [μ]μέγα M cάκκος M cάκος cum a reliqui, V excepto, qui cαρκός: cf. ad v. 461. v. 365. πρηνής Mv πρυνὴς H δ' supra lin. suppl (m. II) C ἔγχ. αἰχμῇ [ὁρμῇ] M ἔγχ. ὁρμὴ S ἔγχεος αἰχμῇ V ἔγχ. αἰχμὴ (ὁρμῇ velut interpretamentum al. m. suprascr.) Monac. ἔγχεος ὁρμῇ· γρ. ἔγχεος αἰχμή (sic!) *Schol.* ἔγχεος ὁρμῇ reliqui

---

C. C. v. 351 dubitanter ἀθ *Paley* v. 363 sq. *Boissonade* conj οὐταμένου cάκεος, διὰ δὲ μέγα ὅπλον ἄραξα | παντὶ μένει cπεύδων, τὸ δὲ τέτρατον ἤλαcα μηρόν [v. 364] ut [v. 461 sq. διὰ — νωμήcας] *Guiet Heinrich Dindorf* cάκος retinentes; utrumque versum Byzantino adscribit *Lehrs*; 'versum a *Guieto* proscriptum nemo sane probabit" *Wolf* v. 364. cάκκος scribi volebat *Thiersch* de Hes. p. 28, cάρκας conj *Paley*

ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ᾽ ἀπ᾽ εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ᾽ ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ᾽ ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ᾽ ὑπὸ σευομένων κανάχιζε †πός᾽ εὐρεῖα χθών.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσαι ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ᾽ αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ᾽ ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ᾽ Ἰαωλκός,

R. D. v. 375. ἀποθρώσκωσιν, ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι

L. V. v. 366. ἔνθά κε MFSa ἔνθα καὶ μp v. 367. ὑφ᾽ M ἐφ᾽ FSHap ὕφ᾽ reliqui ὑμετέρῃσι F (ῃ ex οι in scribendo corr) ἡμετερῃσι S ἡμετέροισι H v. 368. ἄρα οἱ K. MVC (ἄρά οἱ C) ap ἄρ᾽ ἅ οἱ K. S Κύκνος om Fμp ἐϋμελίης Fap et sic lemma *Schol.* εὐμελίης MFSC (ἐυμ. C) Hp v. 369. ἐχέμεν᾽ C ἐρυσὰρματας M v. 370. τότε SCp εὐπλεκτέων V δίφρων ex δίφρον corr (m. post.) F αἶψ F ἆψ VCp γαίης s v. 371 om C teste *Thierschio* (agn. collator Muetzellianus) τὲ S Ἐνυιάλοιο F Ἐνυαλίοιο μ Ἐνναλίου V Ἐνυαλίειο H v. 372. ἔπλην vp ἔλασαν F καλλὶτριχας M v. 373. ὑπὸ σευομένων M Par. B Voss. ὑποσευομένων cum FSva reliqui κανάκιζε (χ supra κ m. ead.) F πᾶς᾽ FμCp πᾶς᾽ ex πός᾽ (ut videtur) corr S πόδ᾽ s ποῦς H v. 374. ἐφ᾽ S Vit. v. 375. πέτρα s ἀποθρώσκουσαι VC ἀποθρώσκουσιν Sap ἀποθρώσκουσι Fp ἀποθρώσκωσιν reliqui ἐπ᾽ ἀλλήλαισι πέσωσι VC (ἐπαλλήλαισι C) ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι cum a reliqui (ἀλλήλοισι Monac. ἀλλήλῃς δὲ Voss. ἀλλήλω δὲ s πέσωσιν v) v. 376. πολλοὶ V δὲ πεῦκαι S Rehd. v. 377. τε ταναινύριζοι μ τε τανύριζοι (ρ supra ύ) S τε ναινυρίζοι F τε ναινήριζοι H τε τανύρροιζοι a ῥήγνυνται (τ supra) (τ post ν in ras) F v. 378 om M (in textu: postea add in ima pag.) Vit. ἕως FμVCHp πεδίον ἀφ. VC πέδον δ᾽ vel πέδονδ᾽ ἀφ. FμHp πεδίονδ᾽ ἀφ. reliqui ἀφίκονται Ssp v. 379. ὧς οἱ ἀπ᾽ F ὧς οἳ ἐπ᾽ MSp πεσόν S κεκληγῶτες M Vit. κεκληγότες Fsp v. 380. πᾶσαι H πόλις M Μυρμιδόνων πόλις τε κλ. Fμ Hp τε post Μυρμ. om v Ἰωλκὸς FμHp

C. C. v. 367. Post hunc v. „cum *Thierschio* de Hes. p. 28. excidisse versiculos quosdam, ut εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς, | κρατὶ δ᾽ ἔπ᾽ ἀθανάτῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν putabat olim“ *Goettling* v. 373. καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθών conj *Hermann* ex Π 105. 794, κανάχιζεν πᾶσα περὶ χθών *Ranke*, κανάχει πᾶς᾽ vel ποσὶν εὐρεῖα χθών *Goettling*; versum ipsum fortasse spurium censet *Paley*

Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὕπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέι παιδί.
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυ ἐέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν

L. V. v. 381. ἠδ' a ἠδελίκη C Ἑλίκη F Ἀνθειά τε F v. 382. φωνῇ δ' ὑπ' FμHp μέγα ἴαχον Voss. μεγάλ' ἴαχον cum a reliqui (H excepto, qui ἴσχον) οἵ δ' vel οἵδ' Sva v. 383. σῦνεσαν ex σύνεσαν (ex σύνησαν corr) corr S συνίεσαν p σύνεσαν ap μητιέτα ap Ζεὺς F v. 384. κὰδ δ' ἄρ' M καδδ' ἄρ' FSv κάδδ' ἄρ C (apud *Lenn.*) κὰδ δ' ἄρ C apud collatorem Muetzellianum καδδ' ἄρ a οὐρανόθεν M v. 385. μεγαθάρσεϊ CHp μέγαθάρσεϊ v μέγα θάρσεϊ ap v. 386. βήσσαις Fμp ὀρέος F προιδέσθη μ Par. H προσιδέσθη FH προσιδέσθαι S (in S m. recentiss. ex προιδέσθαι corr) Par. E (cod. 2772) Mosq. 1. προϊδέσθαι reliqui v. 387. χαυλιόδους v χαλιόδων S In M post φρονέει aliquid eras (m. I) φρονέει δὲ θ. F (in F φρονέει, sed H partim delet.) VC ap φορέει θυμῷ v *Diac.* «φέρεται» interpretatus μάχεσθαι FμVHp μαχέσθαι p v. 388. θηρευταῖς v θηρευτῇσι vel θηρευτῆσι SC (θηρευτῇσι C) Hp θηρευτῆρσι μp θηρατῆρσι F θηρευτῇς cum M reliqui θηγει sine acc. F ὄδοντα ex ὀδόντα corr F v. 389. δογμωθεὶς FH δοχμοθεὶς a αὐχμὸς pro ἀφρὸς Voss. στ. μαστιχόωντι FS στ. μαστιχόωντε V στόμα στιχόωντι C (στιχόωντε apud collatorem Muetzellianum) στόμασιν χιόωντι v στόμα μαστιγόωντι reliqui v. 390. οἱ om p λαμπετοωντι sine acc. S ἐοίκτην F v. 391. ὀρθάς δ' Mv λοφνῇ vel λοφνῇ FμHp φθίσσει H ἀμφι τε M v. 392. ἴκελος FSvp ἀφιππίου S ἀμφ' ἱππ. vp v. 393. χλοερὸς H χλοερὰ Voss. ἠχέτα F v. 394. ἐφιζόμενος Sp v. 395. ἄρχεται F, sed ρχ ex corr: χ ex ε corr. ἐέρσῃ a v. 396. ἠῷος v αὐδήν M ἀΰδὴν μ ἀοιδὴν SVCam αὐδὴν reliqui

---

C. C. v. 387. Duplicem praeterea scripturum, unam φέρεται θυμῷ μαχέσασθαι, alteram φέρεται, φρονέει δὲ μάχεσθαι ex lectionis varietate eruit *Ranke*; primitus φρονέει θυμῷ δὲ μάχεσθαι scriptum fuisse conj *Paley* v. 389. μαστιγόωντι conj *Heinsius*, μαστιγόων τι *Heinrich*, μαστιόωντι vel μαστάζοντι ex Nicandro θηρ. 918 *Heyne* ad Hom. Λ 416.
v. 390. ἔϊκτον e conj ed *Goettling* v. 393—401 „in meliore poeta id ut emblema insiticium amoveres" *Wolf*

ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Cείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροιcι περὶ γλῶχες τελέθουcι,
τούς τε θέρει cπείρουcιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυcος δῶκ' ἀνδράcι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ cφέας ὁρμήcωcι,
δεινὴ δέ cφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνετ' ὀδόντων·
ἠδ' ὥcτ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεccινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ' ἐδάμαccε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήcεται ἄλλῃ,

R. D. v. 405. οἳ δ' ὥcτ' v. 406. μάχεcθον

L. V. v. 397. ὅτε τε χρόα *Etym. M.* p. 465, 39. ὅτε περ χρόα M ὅτε χρόα FSμHCp (fortasse m) ὅτε καὶ (καὶ in ras) χρόα v ὁπότε cum a reliqui ceίριος ex χείριος corr M cίηριος ex cίδηρος a m. recentiss. corr S v. 398. ἦμος Par. FG τῆμος cum MFSa reliqui δὲ p περιγλῶκες μ περὶ γλῶκες p περιγλῶχες VvCap περὶ γλῶχες reliqui (omnes?) τελέθωcι VCap τελέθουcιν v v. 399. cπείρωcιν Vvp ὅτ' F αἰωλῶνται M αἰόλονται Sap αἰόλλοντο Fμp αἰώλοντο VC lemma *Schol.* αἰόλλονται reliqui v. 400. Διώνυccος MFHap Διόνυcος SEp Διώνυcος firmat *Athen.* X p. 428 C. ἔχθος *Athen.* l. l. v. 401. τὴν, ὥρ. a ἐμάρναντο VC πολύς δ' Mva ὀριμαγδὸς M ὀρυγμαδὸς FSVHap ὀρώρει a Par. A v. 402. λέοντες Sp δύο a ἀμφικταμένης Vv v. 403. ἀλλήλους MSCap κοτέοντες MSVμCHEm κοτέοντε cum a reliqui ὁρμήcουcι Fμp ὁρμήcουcιν v v. 404. δέ cφιν S δὲ cφὶν p τ' ἀναγίνετ' v γίνετ' M γίνεται C apud *Rank.* γίνετ' cum a reliqui v. 405. ἦδ' p ἠδ' VC Neap. 1. Monac. οἳ δ' S οἱ (vel οἵ) δ' cum Fva reliqui ὡς τ' SHa ὥcτ' vel ὥς τ' reliqui γαμψόνυχες v γαμψώνιχες a ἀγκολοχῆλαι p v. 406. κλάζοντες μvCp κλάζοντ' (ex κράζοντ' corr) ἐμαχ. M κράζοντε FH Voss. κράζοντες p κλάζοντε cum *Hom.* Π 429 reliqui μάχονται VCp (μάχωνται *Hom.* l. l.) μάχεcθον FμHv μαχέcθην cum a reliqui v. 407. ὀρεcινόμου (c supra lin. add m. I) C ὀρεcινόμου p ἀγροτέρου E apud *Gaisf.* v. 408. ἣν ἐδ. C ἥντε δάμαccε p ἥντ' (vel ἥν τ') ἐδάμαcε FSp (ἐδάμαcε etiam H) ἥν τ' ἐδάμαccε reliqui αἰζήϊ|||ος H αἰξήϊος a v. 409. ἀπὸ ν. M (ἀπὸ νευρῆς) SμVCHp (fortasse m) ἀπον. F ἀπαὶ ν. reliqui αὐτός δ' Mva ἀπαληcεται (m. ead.; ατο supra lin.) S ἀπαλ|||ήcεται μ ἀπαλλήcεται ap ἀπαλλήcετο E ἀπαλήcετο p ἀπα-

---

C. C. v. 397 „ineptus versus, qui omittendus est" *Wolf* v. 400 ἀθ *Eichhorn Heinrich Paley*, quoniam ab Athenaeo «ἐν ταῖς 'Ηοίαις» legebatur [v. 402—404] „alius recensionis esse videntur pro v. 405—411" *Goettlingio* et *Lehrsio* p. 213 v. 405. ἠδ' ὥcτ', quod olim jam *Graefius* conj, ed *Dindorf* v. 406. μάχηcθον vel μάχωνται em *Hermann* v. 409. ἀπαλήcατο vel ἀπαλήcετο conj *Goettling*

χώρου ἄιδρις ἐών· οἳ δ' ὀτραλέως ἐνόηςαν,
ἐςςυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοιςιν ὄρουςαν.
ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς ςάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεςςηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀςπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλας' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρςε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ ςθένος ἔμπεςε φωτός·
ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πληγεῖςα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαςε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προςιόντα δοκεύςας

R. D. v. 415. χαλκός v. 425. ἐπιόντα

λήςετο p ἀπονίςςεται H Voss. ἀπαλήςεται reliqui ἀποχήςεται *Etym. M.* p. 42, 32 (ἀπολήςεται codicis Voss. recens. prima apud *Gaisf.*)

L. V. v. 410. ἄϊδρις v, sed ς in ras. ἄϊδρος p οἵ δ' MSva οἱ δ' reliqui v. 411. ἐςςυμενος (ω supra) μ v. 412. ὣς οἳ vH Par. HI ὣς οἱ MSC De reliquis nil constat (ὥς οἱ a) κεκληγότες FSVCap κεκληγῶτες M κεκλωγότες H κεκλήγοντες cum *Hom.* Π 430 reliqui v. 413. ὑπὲρ μενέος H v. 414. ςάκε'||| C ςάκε' a ἔλαςε VC (in C in marg. m. recent. γρ. ἔμβαλε) ἔβαλε F (vel ἔβαλε) p ςάκεϊ χάλκεον ἔγχος ἔλαςςεν v v. 415. ἔρρηξε(ν) F ἐῤῥηξε p ἔρηξε p χαλκὸς E apud *Pal.* χαλκὸς (ὸν supra) F χαλκὸν (ο supra) (explicat. adiecta: ἐπὶ τοῦ δόρατος) S Cέλευκος γράφει ΧΑΛΚΟC, ἵν' ᾖ ἐπὶ τοῦ δόρατος· ἡ γὰρ ἀςπὶς οὐκ ἐπεποίητο ἀπὸ χαλκοῦ. *Schol.* v. 416. βὶη M Ἡρακλείη FHp v. 417. κόρυθὸς τε M κόρυθος καὶ v χαλκῷ pro μακρῷ C (in marg. m. recent. γρ. μακρῶι) χαλκέῳ Neap. 1. v. 418. αὐχένι Sp γένειον v v. 419. ἀπο F τέρςε E τένοντας C v. 420. μεγα a ἔπεςε Fp v. 421. ἤριπεν δ' ὡς F ἤριπεν ὡς V ἤριπέ δ' a τις om FμHp τὶς S τίς v (acc. postea add) δρὺς p δρῦς ἤριπ' S πεύκη (πετρ supra) M v. 422. ἠλίβατος v πλαγεῖςα E v. 423. ὣς c ὥς a ἤριπ' SC apud *Lenn.* p ἔριπ' a βράχεν H λευκῷ pro χαλκῷ E v. 425. βροτο‿λοιγὸν v Ἄρηα MC (apud *Lenn.* et *Rank.*) ap Ἄρεα S προςιόντα MVCHEp προςιέντα Sap προϊόντα Fμp Pro ἐπιόντα, quod habent reliqui, facit *Diaconus*

C. C. v. 415 „si deesset, non desideraret" *Paley* v. 419. „ἐπικρατέως τ' ex Diac. «ταχέως καὶ ἰςχυρῶς» legendum putat" *Ranke* v. 423 ἄθ dubitanter *Paley*

δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀυτῆς
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ·
ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσσῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης

L. V. v. 426. ὀέσοισι F ὄσσεσι S ὄσσοισι a λεών S ὡς, a σῶμα τι a v. 427. βάλ' V ἐνδικέως M ἐνδικαίως HS ἐνδυκαίως p ἐνδοκέως p ὀνύχεσσιν v v. 428. σχίσας MFμVCHp τίσας S Vit. ὅττι μάλιστα FμHp ἀπήυρα Fva v. 429. ἐμμενέως ca τοῖσι pro τοῦγε S πέμπληται μp πίμπλανται V πίμπληται p πίμπλατο p v. 430. γλαυκίων H δ' om C ὄσσοισι MFVSCHEp δεινὸν om M Vit. κατα pro δεινὸν H v. 431. μαστιόων MSμvCHm μάστιγόων F μαστιχόων ut videtur reliqui (cum a) ποσσὶν VC ποσὶ p προσσὶ H γράφει μp γλύφει E αὐτοῦ H v. 432. ἐς ἄντα cum a c, Monac. excepto, qui ἐξ ἐναντίας (in marg. γρ. ἐς ἄντα) v. 433. ἄρ S ἆρ a ἀϋτῆς ex ἀϋδῆς corr M ἀυτήρ H v. 434. ἄντιος M Ἄρεος ἔστη MSμvHm Ἄρηος ἔστη VEp ἔστη Ἄρηος uno excepto cum a reliqui (ἐστη F) θράσος SA Par. D v. 435. ἤλυθεν v ἤλυθ' C ἀχθόμενος FμH (ἀχθ. H) p ἀχνύμενος cum a reliqui v. 436. ἀμφότεροι M ἰάχοντε E ἐπ' ex ἀπ' (m. I) corr M ἀλλήλοισι F v. 437. ὡς δ' ὅς τ' ἀπὸ M ἀπὸ MCHEam ἀπαὶ cum FSv reliqui μεγάλου (μ supra) M ὀρούσῃ vel ὀρούσῃ cum *Diacono* MVvCEp ὀροῦσσα FμMosq. 1. ὄρου (sic) H ὀροῦσα paucis exceptis reliqui (cum Sa) v. 438. μακρά δ' MFva μακράν δ' H ἠδέ τε p ἠχῇ S ἠχή cum a reliqui v. 439. ἔρχετ' C apud *Rank.* ἔρχετε (αι supra) μ ἂν μεμαυῖα C apud *Rank.* ἐκμεμαυῖα E ἀντεβόησεν F v. 440. ψηλὸς S συνένεικεται F συνείκεται H συνενήνεκται Vit. ἐνθά μιν F ἔνθά μιν Sa v. 441. τόσσῃ Cap ἰαχῇ F, sed α ex c corr (ut videtur) ἰαχῇ H οὔλιος supra lin. postea add in M Ἄρης M, sed η ex corr.

C. C. v. 429. ἐμ μένεος e conj *Meyeri* et *Heyni* ad Hom. Υ 172 ed *Heinrich Dindorf Goettling Ranke* v. 432. ἐσάντα ed *Dindorf Goettling* v. 437. ὀροῦσα — errore scribebat ὀρούσῃ (sic!) — | μακρὰ ἐπιθρώσκουσα conj *Guiet*, ὀροῦσα | μακρὸν ἐπιθρώσκουσα *Paley* v. 438. ἠχῇ, quod etiam *Hermann* emendabat, ed *Goettling Lennep* v. 440. συνενήνεκτ' conj *Hermann* v. 441. ὁ, „si adstipularetur bonus codex, exulare juberet" *Goettling*

κεκληγὼς ἐπόρουςεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουςα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦς' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
«Ἆρες, ἐπίςχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐςτὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦςαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θραςυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵςτας' ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουςε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
ςπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
ἐν ςάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυςςάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔςςυτ' ἐφ' †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα

L. V. v. 442. ἐπὸρουςεν M ἐπόρουςε C ὅ δ' Mv ὁ δ' reliqui ὅδ' a ἐμματέως E apud *Gaisf.* ὑπέκδετο VC v. 443. Διὸς ἐκγεγαυῖα Par. B marg. v. 444. ἀντί' ἦλθεν H (sine apostr.) p ἀντίη ἦλθ' Ἄρεος S Par. G Rehd. ἦλθ' Ἄρηος vp ἐρυμνὴν *Diaconus* legisse videtur v. 445. δεινά δ' Mv ἰδοῦςα MSEp ἕπεα F προςῆυδα ap v. 446. Ἄρες S ἐπίςχε ex ἔπιςχε corr (ut videtur) M ἐπίςχες SEp v. 447. γὰρ τοι M ἐςτὶ S ἀποκλυτούς (α supra lin. add m. II) F ἀποκλυτὰ SvHp δύςαι p v. 448. θραςύκαρδιον F v. 449. ἀλλά γε Sp παῦςαι Fμp παύςαι H μάχη a μὴ δ' MSv μήδ' Fa ἵςταε' H ἐμοῖο FμvHp (cf. ad v. 361) v. 450. πεῖθεν MSp πείθετ' θ' H Ἄρεος μSCap (fortasse m) Ἄρηος Mp Ἄρης H Ἄρεως reliqui Ἄ. μεγαλήτορι θυμῷ H v. 451. μέγ' ἰάχων MEap μέγαλ' ἰάχων p (cf. ad v. 382) ἴκελα MHap ἵκελα FSvp εἴκελα reliqui v. 452. καρπάλιμος a Ἡρακλείη FHp Ἡρακληέιη a v. 453. κακκτάμεναι MVC καταkτάμεναι Fμp κἀκτάμεναι S κατάμεναι E κακτάμεναι cum a reliqui ἔβαλε p ἔβαλλε E apud *Gaisf.* Vit. v. 454. ςπερχνῶς VC (in marg. m. II. γρ. ςπερχνὸν) ἑοῦ παιδὸς solus v cum satellitibus suis παιδὸς ἑοῦ inverso ordine cum a reliqui πέρι va τεθνηῶτος C τεθνεῶτος Fp τεθνειῶτος uno excepto reliqui (cum a) [τέθνειῶτος H] v. 455. ςάκει FSC v. 456. ἔτραπ' ex ἔτραπεν (ut videtur) corr M ἐτράπετ' E ἀπορεξαμένη Svp v. 457. δριμύ δ' Mva Ἄρη' Sap Ἄρη Hp ἄρ' Fp Ἄρης E apud *aisf.* ἔγχος E apud *Gaisf.* εἷλε C ἔςχεν v ἐρυςάμενος MFCHp ὀρεξάμενος v ἄος a v. 458. Ἡρακλέα

C. C. v. 445. In δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦς' duas recensiones, quarum una τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδοῦς', altera δεινὰ δ' ἰδοῦςα θεὰ habuerit, coaluisse suspicabatur *Hermann*, primitus τὸν δ' ἄρ' (vel καί μιν) ὑπόδρα Ϝιδοῦςα Ϝέπεα scriptum fuisse conj *Paley* v. 446. ἔπιςχε corr *Goettling* v. 449. μάχην conj *Paley* v. 458. Ἡρακλῆ κρατερόφρονα conj *Guiet*, Ἡρακλέα κρατερόφρονα ed *Heinrich Goettling Ranke*

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὖτας' ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,

κρατερόφρονα cum *Diacono* Par. B Ἡρακλῆι κρατερόφρονι uno excepto reliqui τόν δ' Mv δ' εποιόντα H

L. V. v. 459. ἀμφί τρυωνιάδης H v. 460. σάκευς MFSμVvCam σάκους cum HE reliqui (ut videtur) v. 461. οὖτας' ex οὖτ corr S οὖτ' ἄρ' pro οὖτας' p δὲ μέγα (μ supra lin.) M σαρκὸς FμVHp σά|||κος C (una litt. post α erasa) σάκος cum a *Diacono* reliqui; cf. ad v. 364. ἄραξεν v ἔραξε μS (in S ξ ex σ corr) ἔραζε a v. 462. νωμήσαν a Par. A κάμβαλε F (ex κάββαλε corr) p κάμβαλε ex κάββαλε corr H v. 463. τῷδε δὲ Δεῖμος καὶ Φόβος v εὔτρόχον F εὔτροχον Cp v. 464. ἤλασεν FμHp αἶψ' om V; in C supra lin. add εὐρυοδιη(ης) H v. 465. θῆκεν H v. 466. μαστιγέτην CE v. 467. υἱός δ' Mva v. 468. κύκνον ex σκύκνον corr M Κύκνου E apud *Gaisf.* συλήσαντες C marg. (m. II) Mosq. 2 marg. Par. AB Monac. Neap. 2. a σκυλεύσαντες cum *Diacono* reliqui v. 469. νίσοντ' MS νείσοντ' VC (C marg. m. II. γρ. νίσσοντ') Τραχῖνος p Τριχῖνος H Τραχῖνον a Par. A v. 470. ὠκυπόδεσιν E ὠκυπόδεσσι a αὐτὰρ FSCHEp κλαυκῶπις (γ supra lin.) F Ἀθηνη S v. 471. Ὀλυμπόνδε F Οὔλυμπόν τε καὶ S (μέγαν supra lin. postea add) v. 472. Κήυξ C Κῆϋξ p Κηῦξ p Κύηξ Vit. θάπτε(ν) M θάπτε FSHEp θάπτεν v, sed τεν in ras. v 473. ῥ S ναίων a πόλιας ap πόληας FSVCH Ep (fortasse m) v. 474. Μυρμηδόνων S Ἰαολκὸν p Ἰαολμὸν C apud *Ranh.* Ἰαβηλὸν Fμp Ἰαβηλὸν ωλκ (sic) H v. 475. Ἄρνην ex Ἄρην corr S τέ ex τὲ corr (voluit τ') F ἠδ' F Ἐλίκην M Ἐλίην E Ἑλίκην a [illegible] δ' M πολλός δ' v ἐγείρετο F ηγείρατο H

C. C. v. 460 [illegible] v. 461 sq. [διὰ δὲ — νωμήσας] *Guieto* a *[illegible] Dindorf* v. 468 συλεύσαντες probabat *Wolf*, συλή- [illegible] [v. 474 sq.] *Paley* ..a recentiori poeta additi esse ex v. [illegible] [illegible]

τιμῶντες Κήυκα φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀιδὲς ποίησεν Ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα, κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅς τις ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

L. V. v. 476. Κύηκα Sp θεοῖσιν v v. 477. τοῦδε Sv τάφρον V τάφον om p ἄϊδες F πόιησεν a v. 478. τῶς Fp γὰρ μιν M v. 479. ἤνψξ' E ἤνωξ a ἠνώξει lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] apud *Hardt.* Catal. codd. Grr. Monacc. I p. 427. ἤνωγ' FμHp ῥά F v. 480. ἄγοι ex ἄγει postea (ut videtur) corr F Πυθοῖ δὲ H Πυθοιδε (ῶ superscr.) Par. D Πυθῶδε Par. G Πυθοῖδε cum a reliqui σύλλασκε v (ex σύλασκε) p. — In S post v. 480 vv. 476—480 repetiti carmini subiecti sunt (v. 476 Κύηκα, v. 479 ἑκατόμβας, sed μβ ex corr, ut videtur). — Subscriptio in M: τέλος ἀσπίδος ἡσιόδου. In F: τέλος ἡσιόδου ἀσπίδος. In vHa: τέλος τῆς ἡσιόδου ἀσπίδος. In S: στίχοι υπ':

. C. C. v. 480. Πυθώδε corr *Goettling*

INDEX NOMINUM.

Μ.

Ν.

Ξ.

Ο.

Π.

Korn, Dr. phil. O., die Handschriften der historia evangelica des Juvencus in Danzig, Rom und Wolfenbüttel. Ein Beitrag zur Kritik des Juvencus. [Separat-Abdruck aus dem Programm des Gymnasiums zu Danzig.] gr. 4. geh. 10 Ngr.

Kurz, **Heinrich**, **Leitfaden zur Geschichte der deutschen Literatur.** Dritte verbesserte Auflage. gr. 8. geh. 1 Thlr.

Lefmann, Dr. S., Privatdocent der Sprachwissenschaft in Heidelberg, **August Schleicher**, Skizze. gr. 8. geh. 20 Ngr.

Ein Lebensbild des berühmten Sprachforschers, das den vielen Freunden und Genossen des Verblichenen gewiss sehr willkommen sein wird.

Ludwig, **Ernestus**, **de Petronii sermone plebejo.** Dissertatio inauguralis. gr. 8. geh. 10 Ngr.

[Macaulay]. Duke Monmouth's Rebellion. A chapter from Macaulay's history of England. Für die Oberklassen höherer Schulen bearbeitet von H. A. Werner, Lehrer an der Realschule zu Schwerin. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Zur Sammlung der Schulausgaben englischer Schriftsteller mit deutschen Anmerkungen.

Mayhoff, **Carolus**, **de Rhiani Cretensis studiis Homericis.** gr. 8. geh. 20 Ngr.

Separat-Abdruck aus dem Programm des Vitzthum'schen Gymnasiums.

Nägelsbach, **C. W. E.** Dr. (Pfarrer in Bayreuth), **hebräische Grammatik** als Leitfaden für den Gymnasial- und akademischen Unterricht. Dritte verbesserte und vermehrte Auflage. gr. 8. geh. 22½ Ngr.

Naumann, Dr. J., Oberlehrer an der Realschule I. O. und dem Gymnasium zu Barmen, **theoretisch-praktische Anleitung zur Abfassung deutscher Aufsätze** für die oberen Klassen höherer Schulen. 8. geh. 22½ Ngr.

Ostermann, Dr. **Christian**, **lateinisches Vocabularium** grammatikalisch geordnet in Verbindung mit einem Uebungsbuche. Erste Abtheilung. Für Sexta. Siebente Doppel-Auflage. gr. 8. cart. 3 Ngr.

——— ——— **Lateinisches Uebungsbuch** im Anschluß an ein grammatisch geordnetes Vocabularium. Erste Abtheilung. Für Sexta. Achte verbesserte Doppel-Auflage. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Plini, **Caecili Secundi C.**, **epistularum libri novem**, epistularum ad Trajanum liber, Panegyricus ex recensione Henrici Keilii. — Accedit Index nominum cum rerum enarratione auctore Theodoro Mommsen. gr. 8. geh. 3 Thlr. 20 Ngr.

Schoene, Dr. ph. **Alfr.**, **Analecta philologica historica I.** De rerum Alexandri magni scriptorum inprimis Arriani et Plutarchi fontibus. gr. 8. geh. 16 Ngr.

Stanger, Dr. **Josef**, **über Umarbeitung** einiger Aristophanischen Komödien. gr. 8. geh. 12 Ngr.

Stati, **P. Papini**, **Thebais et Achilleis** cum scholiis veteribus recensuit Otto Muellerr. Vol. I. Thebaidos libri I—VI. gr. 8. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Werner, **H. A.**, Lehrer an der Großherzogl. Realschule zu Schwerin, **Materialien zum Uebersetzen in's Englische.** Vorbereitender Theil, zur Repetition der Formenlehre und Einübung der Wortstellung in den wichtigsten Regeln der Syntax. gr. 8. geh. 21 Ngr.

Die früher bei mir erschienenen Materialien zum Uebersetzen in's Englische von demselben Verfasser haben seitens der Kritik die beifälligste Aufnahme gefunden. Der vorliegende „vorbereitende" Theil ist für Anfänger bestimmt und wird gewiß bald Eingang beim Schul- und Privatunterricht finden.

Wesener, Dr. **P.**, Gymnasiallehrer zu Inowraclaw, **griechisches Elementarbuch** nach den Grammatiken von Curtius und Koch. — I. Theil. Das Nomen und das regelmäßige Verbum auf ω. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Druck von B. G. Teubner in Leipzig.